
EBA/GL/2014/13

2014. december 19.

Iránymutatások

a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó
egységes eljárásokról és módszerekről

Tartalomjegyzék

Ábrák és táblázatok jegyzéke	5
Az EBH iránymutatásai a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó egységes eljárásokról és módszerekről	6
Az iránymutatás jogállása.....	6
Adatszolgáltatási követelmények.....	6
1. cím – Tárgy, fogalommeghatározások és alkalmazási szint	7
1.1 Tárgy.....	7
1.2 Fogalommeghatározások	7
1.3 Alkalmazási szint	10
2. cím – Az egységes SREP	11
2.1 Az egységes SREP-keret áttekintése.....	11
2.2 Pontozás a SREP alapján.....	16
2.3 Szervezeti intézkedések	18
2.4 Arányosság és felügyeleti szerepvállalás.....	18
3. cím – Kulcsfontosságú mutatók monitorozása	24
4. cím – Üzleti modell elemzése	26
4.1 Általános megfontolások.....	26
4.2 Előzetes értékelés.....	27
4.3 Az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálandó területek meghatározása	29
4.4 Az üzleti környezet értékelése	29
4.5 A jelenlegi üzleti modell értékelése	30
4.6 A stratégia és a pénzügyi tervek értékelése.....	32
4.7 Az üzleti modell életképességének értékelése	32
4.8 Az intézményi stratégia fenntarthatóságának értékelése	33
4.9 A legfontosabb sebezhető pontok meghatározása.....	34
4.10 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása	34
5. cím – A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése	38
5.1 Általános megfontolások.....	38
5.2 Átfogó belső irányítási keret	39

5.3 Vállalati és kockázati kultúra	39
5.4 A vezető testület összetétele és működése	40
5.5 Javadalmazási politikák és gyakorlatok	41
5.6 Kockázatkezelési keret	42
5.7 Belső ellenőrzési keret	46
5.8 Információs rendszerek és üzletmenet-folytonosság	48
5.9 Helyreállítási terv	48
5.10 Összevont szinten történő alkalmazás, és a csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozó következmények	49
5.11 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása	50
6. cím – Tőkekockázatok értékelése	54
6.1 Általános megfontolások.....	54
6.2 Hitel- és partnerkockázat értékelése	58
6.3 Piaci kockázat értékelése	77
6.4 Működési kockázat értékelése	91
6.5 Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat értékelése	109
7. cím – SREP-tőkeértékelés	121
7.1 Általános megfontolások.....	121
7.2 Pótlólagos tőkekövetelmények meghatározása	122
7.3 Egyeztetés tőkepuffer-követelményekkel és makroprudenciális követelményekkel	126
7.4 A teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR) meghatározása	126
7.5 A tőkekövetelmények részletezése.....	127
7.6 A túlzott tőkeáttétel kockázatának értékelése	129
7.7 A követelményeknek való megfelelés a gazdasági ciklus során.....	129
7.8 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása	134
8. cím – Likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése	138
8.1 Általános megfontolások.....	138
8.2 Likviditási kockázat értékelése	140
8.3 Inherens finanszírozási kockázat értékelése	145
8.4 A likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének értékelése	148
8.5 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása	159
9. cím – SREP-likviditásértékelés	163

9.1 Általános megfontolások.....	163
9.2 A likviditás átfogó értékelése	163
9.3 Egyedi likviditási követelmények szükségességének meghatározása.....	165
9.4 Egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása	166
9.5 Egyedi mennyiségi likviditási követelmények részletezése	171
9.6 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása	173
10. cím – Átfogó SREP-értékelés és felügyeleti intézkedések alkalmazása.....	176
10.1 Általános megfontolások.....	176
10.2 Átfogó SREP-értékelés.....	177
10.3 Tőkeintézkedések alkalmazása	180
10.4 Likviditási intézkedések alkalmazása	181
10.5 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása.....	181
10.6 Felügyeleti és korai beavatkozási intézkedések közötti kölcsönhatások.....	190
10.7 Felügyeleti és makroprudenciális intézkedések közötti kölcsönhatások.....	190
11. cím – A SREP alkalmazása határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportoknál	192
11.1 A SREP alkalmazása határon átnyúló csoportokra	192
11.2 SREP-tőkeértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények.....	194
11.3 SREP-likviditásértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények	195
11.4 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása.....	196
12. cím – Záró rendelkezések és végrehajtás.....	197
Mellékletek	199
1. melléklet: Működési kockázat, példák a veszteségek és kockázati tényezők közötti kapcsolatra	199
2. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a belső irányításra és intézményi kontrollmechanizmusokra vonatkozóan	200
3. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a tőkekockázatra vonatkozóan.....	201
4. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozóan.....	203

Ábrák és táblázatok jegyzéke

1. ábra Az egységes SREP-keret áttekintése	12
2. ábra: A tőkekockázat értékelésének munkafolyamata	56
3 ábra: Szavatolótőke-követelmények sorrendje	131
4. ábra: Illusztratív példák a gazdasági ciklus során a tőkeforrásokban (CET1) bekövetkező változásokra és a teljes SREP-tőkekövetelménytől való eltérésre	133
5. ábra: Illusztratív példák a gazdasági ciklus során a tőkeforrásokban (CET1) bekövetkező változásokra és a kitűzött értéktől való eltérésre	134
6. ábra: A likviditási és finanszírozási kockázatok értékelésének elemei.....	139
7. ábra: Illusztratív példa mennyiségi likviditási követelmények meghatározására	170
8. ábra: Illusztratív példa egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározására	170
1. táblázat: A SREP alkalmazása a különböző intézményi kategóriákra.....	22
2. táblázat: Felügyeleti szempontok az üzleti modell és stratégia pontozásához	35
3. táblázat: Felügyeleti szempontok a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok pontozásához	50
4. táblázat: Felügyeleti szempontok a hitel- és partnerkockázat pontozásához	75
5. táblázat: Felügyeleti szempontok a piaci kockázat pontozásához.....	89
6. táblázat: Felügyeleti szempontok a működési kockázat pontozásához.....	107
7. táblázat: Felügyeleti szempontok a banki könyvi kamatláb kockázat pontozásához	119
8 táblázat: Felügyeleti szempontok a tőke megfelelés pontozásához.....	135
9. táblázat: Felügyeleti szempontok a likviditási kockázat pontozásához	160
10. táblázat: Felügyeleti szempontok a finanszírozási kockázat pontozásához.....	161
11. táblázat: Illusztratív példa a likviditás számszerűsítésére szolgáló viszonyítási értékekre	169
12. táblázat: Felügyeleti megfontolások a likviditás megfelelés pontozásához	173
13. táblázat: Felügyeleti megfontolások az átlagos SREP-pontszám meghatározásához.....	178

Az EBH iránymutatásai a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó egységes eljárásokról és módszerekről

Az iránymutatás jogállása

Az e dokumentumban szereplő iránymutatást az EBH az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EBH-rendelet) 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adta ki. Az EBH-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásnak.

Az iránymutatás rögzíti az EBH álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az EBH ezért elvárja, hogy minden pénzügyi intézmény és illetékes hatóság betartsa a neki címzett iránymutatásokat. Az iránymutatások hatálya alá tartozó, illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásnak, hogy megfelelően beépítik azt saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatás elsősorban intézményekre vonatkozik.

Adatszolgáltatási követelmények

Az EBH rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az illetékes hatóságoknak 2015. február 20-ig tájékoztatniuk kell az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni az iránymutatásoknak, illetve hogy adott esetben milyen okok miatt nem felelnek meg azoknak. Azokat az illetékes hatóságokat, amelyek nem küldenek értesítést a megadott határidőig, az EBH nem-megfelelnek fogja tekinteni. A bejelentést a dokumentum végén található formanyomtatványon, a compliance@eba.europa.eu címre kell elküldeni, az „EBA/GL/2014/13” hivatkozás megjelölésével. A bejelentést olyan személy nyújthatja be, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik arra nézve, hogy a megfelelésről bejelentést tegyen az illetékes hatósága nevében.

Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdése értelmében az EBH a honlapján közzéteszi.

1. cím – Tárgy, fogalom meghatározások és alkalmazási szint

1.1 Tárgy

1. A jelen iránymutatások meghatározzák a 2013/36/EU irányelv 97. cikkében és 107. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás működéséhez szükséges egységes eljárásokat és módszereket, beleértve azokat, amelyek az irányelv 76-87. cikkeiben meghatározott kockázatszervezésnek és -kezelésnek, illetve az irányelv 98., 100., 101., 102., 104. és 105. cikkeire és 107. cikke (1) bekezdésének b) pontjára való hivatkozással végrehajtott eljárások és intézkedések értékeléséhez szükségesek.
2. Az iránymutatások címzettjei az EBH-rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott illetékes hatóságok.

1.2 Fogalom meghatározások

3. A jelen iránymutatások alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

„tőkepuffer-követelmények”: a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények;

„üzletvitel kockázat”: egy intézmény pénzügyi szolgáltatások nem megfelelő módon történő biztosításából eredő veszteségeinek jelenlegi vagy jövőbeli kockázata, beleértve a szándékos vagy gondatlan kötelezettségszegés eseteit;

„kiegyenlítési képesség”: az intézménynek az a képessége, amely révén képes likviditási többlet rövid, közép- és hosszútávon történő fenntartására vagy elérésére stresszhelyzet esetén;

„hitelfelár-kockázat”: a pénzügyi adósságeszközök piaci értékében azok hitelkockázati felárának ingadozása miatt bekövetkező változásokból eredő kockázat;

„finanszírozási kockázat”: annak a kockázata, hogy egy intézménynek nem lesznek stabil forrásai a közép- és hosszú távú finanszírozáshoz, ami azt az aktuális vagy lehetséges kockázatot eredményezheti, hogy vagy egyáltalán nem, vagy a finanszírozási költségek elfogadhatatlan mértékű növekedése nélkül nem lesz képes teljesíteni közép- és hosszú távon esedékes pénzügyi kötelezettségeit, mint például a kifizetéseket és a biztosítókra vonatkozó követelményeket;

„devizahitelezés”: a hitelfelvevők számára olyan pénznemben történő hitelezés, a hitelkonstrukció jogi formájától függetlenül (ideértve pl. a halasztott fizetéseket vagy hasonló pénzügyi megoldásokat), amely nem annak az országnak a törvényes fizetőeszköze, amelyben a hitelfelvevő lakóhellyel rendelkezik;

„devizahitelezési-kockázat”: az intézmény jövedelmezőségét és szavatolótőkáját érintő, a fedezettel nem rendelkező hitelfelvevőknek nyújtott devizahitelezésből eredő jelenlegi vagy jövőbeli kockázat;

„tőke megfelelés belső értékelési eljárása (Internal capital adequacy assessment process, ICAAP)”: a tőke azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére irányuló, az intézmény által a 2013/36/EU irányelv 73. cikke szerint végrehajtott belső eljárás;

„likviditás megfelelőségének belső értékelési eljárása (Internal liquidity adequacy assessment process, ILAAP)”: a likviditás azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére irányuló, az intézmény által a 2013/36/EU irányelv 86. cikke szerint végrehajtott eljárás;

„intézményi kategória”: az intézmény rendszerszintű jelentőségére vonatkozó, az intézmény mérete és összetettsége, valamint tevékenységi köre alapján meghatározott mutató;

„kamatláb kockázat”: az intézmény bevételeit és szavatolótőkáját érintő, a kamatlábak kedvezőtlen mozgásából eredő jelenlegi vagy jövőbeli kockázat;

„napközbeni likviditás”: az adott üzleti napon elérhető források, amelyek lehetővé teszik az intézmények számára a kifizetések valós idejű teljesítését;

„napközbeni likviditási kockázat”: annak a jelenlegi vagy jövőbeli kockázata, hogy az intézmény nem lesz képes a napközbeni likviditási szükségletei hatékony kezelésére;

„információs és kommunikációs technológiai kockázat (IKT-kockázat)”: a műszaki infrastruktúra hardvereinek és szoftvereinek nem megfelelőségéből vagy meghibásodásából eredő veszteségek jelenlegi vagy jövőbeli kockázata, amely akadályozhatja az ilyen infrastruktúrák és az adatok rendelkezésre állását, integritását, elérhetőségét és biztonságát;

„makroprudenciális követelmény” vagy „intézkedés”: egy illetékes vagy kijelölt hatóság által makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelése céljából meghatározott követelmény vagy intézkedés;

„lényeges pénznem”: az a pénznem, amelyre vonatkozóan az intézmény jelentős mérlegen belüli vagy mérlegen kívüli pozíciókkal rendelkezik;

„összes tőkekövetelmény (OCR)”: a teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR), a tőkepuffer-követelmények és a makroprudenciális követelmények összege szavatolótőkekövetelményként kifejezve;

„átfogó SREP-értékelés”: egy intézmény általános életképességének naprakész értékelése a SREP-elemek értékelése alapján;

„átlagos SREP-pontszám”: az intézmény életképességét érintő kockázatot kifejező, az átfogó SREP-értékelés alapján kiszámított számszerű mutató;

„hírnévkockázat”: az intézmény bevételeit, szavatolótőkéjét vagy likviditását érintő, az intézmény hírnevének sérelméből eredő jelenlegi vagy jövőbeli kockázat;

„kockázatvállalási hajlandóság”: azoknak a kockázatoknak az összesített szintje és típusai, amelyeket az intézmény a kockázatkezelési képességének keretein belül az üzleti modelljével összhangban a stratégiai célkitűzései elérése érdekében hajlandó vállalni;

„tőkekockázat”: azok a valószínűsíthető kockázatok, amelyek bekövetkezése esetén jelentős prudenciális hatással lesznek az intézmény szavatolótőkéjére a következő 12 hónapban. Ezek közé tartoznak többek között a 2013/36/EU irányelv 79–87. cikkében meghatározott kockázatok;

„likviditási és finanszírozási kockázat”: azok a valószínűsíthető kockázatok, amelyek megvalósulásuk esetén jelentős prudenciális hatással lesznek az intézmény likviditására különböző időtávokon;

„SREP-elem”: a következők valamelyike: üzleti modell elemzése, belső irányítás és intézményi kockázatkezelési eszközök értékelése, tőkekockázat értékelése, SREP-tőkeértékelés, likviditási és finanszírozási kockázat értékelése vagy SREP-likviditásértékelés;

„strukturális devizakockázat”: offshore fióktelepben és leányvállalatokban olyan pénznemben lévő részvényekből eredő kockázat, amely nem az anyavállalat beszámolója szerinti pénznem;

„felügyeleti referenciaértékek”: az illetékes hatóság által az 575/2013/EU rendeletben nem szereplő kockázatok vagy kockázati elemek fedezeteként szolgáló szavatolótőke becslése céljából kialakított kockázatspecifikus kvantitatív eszközök;

„túlélési periódus”: azt az időszakot jelenti, amely alatt az intézmény képes folytatni a működését stresszhelyzetben is úgy, hogy teljesíteni tudja a fizetési kötelezettségeit;

„teljes kockázati kitettségérték (TREA)”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott teljes kockázati kitettségérték;

„teljes SREP-tőkekövetelmény”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőke-követelmények, valamint az iránymutatásokban meghatározott kritériumokkal összhangban meghatározott további szavatolótőke-követelmények összege;

„fedezettel nem rendelkező hitelfelvevők”: azok a természetes vagy pénzügyi fedezettel nem rendelkező lakossági, valamint kis- és középvállalkozó hitelfelvevők, akik ki vannak téve a

hitelpénz nem és a fedezeti pénz nem közötti eltérésnek; a természetes fedezethez különösen azok az esetek tartoznak, ahol a hitelfelvevők devizában tesznek szert bevételre (pl. átutalások/exportbevételek), míg a pénzügyi fedezet általában egy pénzintézettel kötött szerződést feltételez.

1.3 Alkalmazási szint

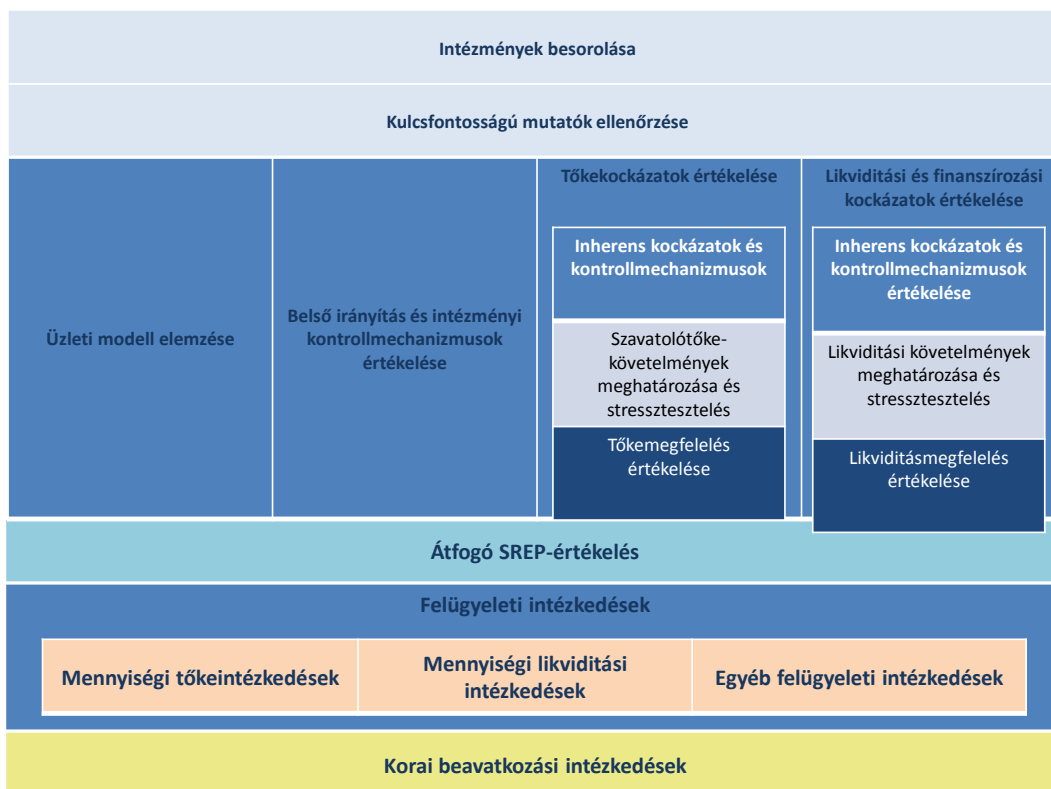
4. Az illetékes hatóságoknak az iránymutatásokat a 2013/36/EU irányelv 110. cikkében meghatározott alkalmazási szinttel összhangban kell alkalmazniuk, figyelembe véve a 2013/36/EU irányelv 108–109. cikkei szerint alkalmazott követelményeket és mentességeket.
5. A konszolidációba bevont anyavállalatok és leányvállalatok esetében az illetékes hatóságoknak olyan módon kell kiigazítaniuk az értékelésük részletességét és tagolási szintjét, hogy az megfeleljen az 575/2013/EU rendelet első részének II. címében foglalt követelmények által meghatározott alkalmazási szintnek, különösen az 575/2013/EU rendelet 7., 10. és 15. cikke, valamint a 2013/36/EU irányelv 21. cikke szerint alkalmazott mentességek elismerésének vonatkozásában.
6. Amennyiben egy intézménynek ugyanabban a tagállamban van leányvállalata, de nem kapta meg az 575/2013/EU rendelet első részében meghatározott mentességet, a tőke- és likviditásmegfelelés értékelésének arányos megközelítését lehet alkalmazni a tőke és likviditás szervezetek közötti elosztásának értékelésére, valamint a tőke vagy likviditás csoporton belüli átruházhatósága lehetséges akadályainak értékelésére koncentrálni.
7. A határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok esetében az eljárási követelményeket koordinált módon kell alkalmazni, a 2013/36/EU irányelv 116. vagy 51. cikke szerint létrehozott felügyeleti kollégiumok keretein belül. A 11. cím részletesen kifejti, hogyan alkalmazandók az iránymutatások a határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportokra és azok tagjaira.
8. Amennyiben egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 8. cikkével összhangban likviditási alcsoportot hoz létre, az illetékes hatóságoknak a likviditási és finanszírozási kockázattal kapcsolatos, az ilyen alcsoport tagjaira vonatkozó értékelésüket a likviditási alcsoport szintjén kell elvégezniük, és a felügyeleti intézkedéseket ezen a szinten kell alkalmazniuk.

2. cím – Az egységes SREP

2.1 Az egységes SREP-keret áttekintése

9. Az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az adott intézményre vonatkozó SREP-rendszer tartalmazza a következő elemeket, amelyek az 1. ábrán összefoglalva is láthatók:
- a. az intézmény besorolása, és a besorolás időszaki felülvizsgálata;
 - b. kulcsfontosságú mutatók monitorozása;
 - c. üzleti modell elemzése;
 - d. belső irányítás és intézményi kontrollmechanizmusok értékelése;
 - e. tőkekockázatok értékelése;
 - f. likviditási kockázatok értékelése;
 - g. az intézmény szavatolótőkéje megfelelésének értékelése;
 - h. az intézmény likviditási forrásai megfelelésének értékelése;
 - i. átforgó SREP-értékelés; és
 - j. felügyeleti intézkedések (és szükség esetén korai intervenciók intézkedések).

1. ábra Az egységes SREP-keret áttekintése

2.1.1 Intézmények besorolása

10. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti hatáskörükbe tartozó összes intézményt az alábbi kategóriák valamelyikébe kell besorolniuk az adott intézmény mérete, szerkezete és belső szervezete, valamint az intézmény tevékenységeinek jellege, köre és összetettsége alapján:

- ▶ 1. kategória – a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében említett intézmények (globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és egyéb rendszerszinten jelentős intézmények (global systemically important institutions, G-SII; other systemically important institutions, O-SIIs), és adott esetben az illetékes hatóságok által az intézmény méretének és belső szervezetének, valamint az intézmény tevékenységei jellegének, körének és összetettségének értékelése alapján ide sorolt intézmények.
- ▶ 2. kategória – az 1. kategóriába nem tartozó, közepes és nagyméretű intézmények, amelyek belföldön működnek vagy jelentős határokon átnyúló tevékenységi körrel rendelkeznek, és több üzletágban működnek, beleértve a nem banki tevékenységeket, valamint hitel- és pénzügyi termékeket nyújtanak lakossági és vállalati ügyfelek számára. Nem rendszerszinten jelentős szakosodott

intézmények jelentős piaci részesedéssel az adott üzletágban vagy fizetési rendszerben, vagy tőzsdén.

- ▶ 3. kategória – az 1. és 2. kategóriába nem tartozó, kis- és közepes méretű intézmények, amelyek belföldön működnek vagy nem jelentős határokon átnyúló tevékenységi körrel rendelkeznek, és korlátozott számú üzletágban működnek, főként hiteltermékeket nyújtanak lakossági és vállalati ügyfelek számára, korlátozott számú pénzügyi termék mellett. Szakosodott intézmények, amelyek az adott üzletágban vagy fizetési rendszerben, vagy tőzsdén kevésbé jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek.
- ▶ 4. kategória – az 1-3. kategóriákba nem tartozó, összes egyéb kisméretű, nem összetett belföldi intézmény (azaz korlátozott tevékenységi körrel és az adott üzletágban nem jelentős piaci részesedéssel rendelkező intézmények).

11. A besorolásnak tükröznie kell az intézmények miatt a pénzügyi rendszerben fellépő rendszerszintű kockázat értékelését. A besorolást az illetékes hatóságoknak az arányosság elve alkalmazásának alapjaként, a 2.4. szakaszban meghatározottak szerint kell felhasználniuk, nem pedig egy intézmény minőségének kifejezéséeként.

12. Az illetékes hatóságoknak a besorolást a felügyeletnek bejelentett adatokra, valamint az üzleti modell előzetes elemzéséből (lásd 4.2. szakasz) származó információkra kell alapozniuk. A besorolást időszakosan, vagy jelentős vállalati esemény, pl. jelentős eladás, felvásárlás, fontos stratégiai lépés stb. esetén felül kell vizsgálni.

2.1.2 Kockázatok folyamatos értékelése

13. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tevékenységeken keresztül folyamatosan értékelniük kell azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve:

- a. a kulcsfontosságú mutatók monitorozása a 3. címben meghatározottak szerint;
- b. az üzleti modell elemzése a 4. címben meghatározottak szerint;
- c. a belső irányítás és intézményi kontrollmechanizmusok értékelése az 5. címben meghatározottak szerint;
- d. tőkekockázatok értékelése a 6. címben meghatározottak szerint; valamint
- e. likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése a 8. címben meghatározottak szerint.

14. Az értékeléseket a 2.4. szakaszban meghatározott arányossági kritériumokkal összhangban kell elvégezni. Az értékeléseket új információk fényében felül kell vizsgálni.

15. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a fentebb felvázolt értékelések eredményei

- a. egyértelműen dokumentáltak egy eredményösszesítésben;
- b. az iránymutatások adott elemre vonatkozó címében meghatározott iránymutatás szerint adott pontszámban vannak kifejezve;
- c. alátámasztják az egyéb elemek értékelését, vagy az ezen elemek értékelései közötti eltérések részletes vizsgálatához vezetnek;
- d. hozzájárulnak az átfogó SREP-értékeléshez és -pontszámhoz; valamint
- e. szükség szerint felügyeleti intézkedéseket eredményeznek, és megalapozzák az ilyen intézkedések meghozatalához szükséges döntéseket.

2.1.3 Tőke- és likviditásmegfelelés időszakos értékelése

16. Az illetékes hatóságoknak a következő értékelések elvégzésén keresztül időszakosan felül kell vizsgálniuk az intézmény szavatolótőkájének és likviditásának megfelelőségét annak érdekében, hogy megfelelő fedezetet biztosítsanak azokra a kockázatokra vonatkozóan, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve:
 - a. SREP-tőkeértékelés a 7. címben meghatározottak szerint; és
 - b. SREP-likviditásértékelés a 9. címben meghatározottak szerint.
17. Az időszakos értékeléseket 1–3 évente kell elvégezni, a 2.4. szakaszban meghatározott arányossági kritériumok figyelembevételével. Az illetékes hatóságok ennél gyakrabban is végezhetnek értékeléseket. Az illetékes hatóságoknak az értékeléseket az SREP-kockázatbecslés új lényeges eredményeinek figyelembe vételével felül kell vizsgálniuk, amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az eredmények lényeges hatással lehetnek az intézmény szavatolótőkéjére és/vagy likviditására.
18. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelések eredményei
 - a. egyértelműen dokumentáltak egy összefoglaló formájában;
 - b. az intézmény tőkemegfelelésére és likviditásmegfelelésére az adott elemre vonatkozó címben meghatározott iránymutatás szerint adott pontszámban vannak kifejezve;
 - c. hozzájárulnak az átfogó SREP-értékeléshez és -pontszámhoz; valamint
 - d. alapját képezik az intézménnyel szemben támasztott, az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakon felüli szavatolótőkével és/vagy likviditási forrásokkal való rendelkezésre vonatkozó felügyeleti követelménynek vagy adott esetben egyéb felügyeleti intézkedéseknek.

2.1.4 Átfogó SREP-értékelés

19. Az illetékes hatóságoknak folyamatos értékelésnek kell alávetniük az intézmény kockázati profilját és annak életképességét az átfogó SREP-értékelés alkalmazásával, a 10. címben meghatározottak szerint. Az átfogó SREP-értékelés segítségével az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azoknak a kockázatoknak a valószínűségét, amelyek az intézmény fizetéseképtelenségét okozhatják adott szavatolótőke és likviditási források, irányítás, kontrollmechanizmusok és/vagy üzleti modell vagy stratégia mellett, és ez alapján meg kell határozniuk, hogy szükséges-e korai beavatkozási intézkedések meghozatala, és/vagy hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.
20. Az értékelést folyamatosan felül kell vizsgálni a kockázatértékelések eredményének, vagy a SREP-tőkeértékelés és a SREP-likviditásértékelés kimenetelének tükrében.
21. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az értékelés eredményei:
 - a. az intézmény átfogó életképességére a 10. címben meghatározott iránymutatás alapján adott pontszámban vannak kifejezve;
 - b. egyértelműen dokumentáltak az átfogó SREP-értékelés összefoglalójában, amely tartalmazza a kiosztott SREP-pontszámokat (összesítve és az egyes elemekre vonatkozóan), valamint bármely, az elmúlt 12 hónap során tett felügyeleti megállapítást; és
 - c. a felügyeleti hatóság számára alapul szolgálnak annak a 2014/59/EU irányelv 32. cikke szerinti megállapításához, hogy az intézmény „fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.

2.1.5 Párbeszéd az intézményekkel, felügyeleti intézkedések alkalmazása és az eredmények közlése

22. A 2.4. szakaszban meghatározott, a szerepvállalás minimumszintjére vonatkozó modell alapján az illetékes hatóságok párbeszédet folytatnak az intézményekkel az egyes SREP-elemek értékelése céljából, az adott elemre vonatkozó címekben meghatározottak szerint.
23. Az átfogó SREP-értékelés és az egyes SREP-elemek értékelése alapján az illetékes hatóságok felügyeleti intézkedéseket hajtanak végre a 10. címben meghatározottak szerint. Az iránymutatások a következőképp csoportosítják a felügyeleti intézkedéseket:
 - a. tőkeintézkedések;
 - b. likviditási intézkedések; és
 - c. egyéb felügyeleti intézkedések (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket).

24. Amennyiben a kulcsfontosságú mutatók monitorozásának, a SREP-elemek értékelésének vagy bármely más felügyeleti tevékenységnek az eredményei azonnali problémák kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések alkalmazását teszik szükségessé, az illetékes hatóságok nem várhatják meg az összes SREP-elem értékelésének elvégzését és az átfogó SREP-értékelés aktualizálását, hanem meg kell hozniuk a vizsgált helyzet orvoslásához szükséges intézkedésekre vonatkozó döntést, és csak ezt követően végezhetik el az átfogó SREP-értékelés aktualizálását.
25. Az illetékes hatóságoknak a kapcsolódó felügyeleti intézkedések mellett párbeszédet is kell folytatniuk az intézményekkel az átfogó SREP-értékelés eredményeiről, és a folyamat végén tájékoztatniuk kell az intézményeket azokról a felügyeleti intézkedésekről, amelyeknek a 2.4. szakaszban leírtak szerint meg kell felelniük.

2.2 Pontozás a SREP alapján

26. Az illetékes hatóságoknak az adott elemre vonatkozó címekben meghatározott kritériumokkal összhangban pontozniuk kell az intézmény:
 - ▶ üzleti modelljét és stratégiáját;
 - ▶ belső irányítását és intézményi kontrollmechanizmusait;
 - ▶ egyes tőkeközzétekeit;
 - ▶ tőkemegfelelését;
 - ▶ egyes likviditási és finanszírozási kockázatait;
 - ▶ likviditásmegfelelését; valamint
 - ▶ átfogó SREP-értékelését.
27. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az összes fenti pontszámot rendszeresen, legalább a 2.4. szakaszban meghatározott gyakorisággal, valamint lényeges új eredmények vagy fejlemények esetén a lehető leghamarabb felülvizsgálják.
28. Az egyes SREP-elemek értékelése során az illetékes hatóságoknak egy 1-től (nincs kimutatható kockázat) 4-ig (magas kockázat) terjedő skálát kell alkalmazniuk, amely tükrözi a kockázat „felügyeleti megközelítését” az egyes adott elemre vonatkozó címekben található pontozótáblák alapján. Az illetékes hatóságoknak iránymutatásként az említett táblázatokban szereplő „szempontokat” kell alkalmazniuk a felügyeleti döntés alátámasztásához (azaz egy intézménynek nem szükséges az 1-es pontszámhoz rendelt összes „szempontnak” megfelelnie az 1-es pontszám eléréséhez) és/vagy ezeket továbbfejleszthetik, illetve további szempontokkal kiegészíthetik. Az illetékes hatóságoknak 4-es pontszámot kell adniuk a

lehetséges legrosszabb értékelés tükrözése céljából (azaz akkor is 4-es pontszámot kell adni, ha egy adott intézmény helyzete rosszabb a 4-es pontszámhoz rendelt „szempontokban” foglaltaknál).

29. Az iránymutatások végrehajtása során az illetékes hatóságok bevezethetnek összesítési módszereket és részletesebb pontozást belső célokra, pl. az erőforrások tervezéséhez, amennyiben az iránymutatásokban meghatározott, átfogó pontozási keretrendszert betartják.
30. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyes kockázatok pontozásával jelezzék a kockázat intézményre gyakorolt potenciális prudenciális hatását, figyelembe véve a hatás mérséklésére szolgáló kockázatkezelési eszközök minőségét.
31. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzleti modell, a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok, a tőkemegfelelés és a likviditásmegfelelés pontozása elérje a következő célkitűzéseket:
 - ▶ jelzi, hogy az egyes kockázatértékelések alapján az értékelt SREP-elem milyen kockázatot jelent az intézmény életképességére;
 - ▶ tükrözi az aggályok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések szükségességét; valamint
 - ▶ tükrözi a korai beavatkozási intézkedések szükségességét, és az ilyen intézkedések kiváltó pontjaként szolgál.
32. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az átfogó SREP-értékelés pontozása elérje a következő célkitűzéseket:
 - ▶ tükrözi az intézmény általános életképességét;
 - ▶ tükrözi a korai beavatkozási intézkedések szükségességét, és az ilyen intézkedések kiváltó pontjaként szolgál; valamint
 - ▶ az intézmény általános életképességének értékelése révén meghatározza, hogy az adott intézmény fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.
33. Az illetékes hatóságoknak az átlagos SREP-pontszámot egy 1-től 4-ig terjedő skálán kell megadniuk, tükrözve az intézmény általános életképességét. Ha az átfogó SREP-értékelés eredménye azt mutatja, hogy az intézmény a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének értelmében „fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik”, az illetékes hatóságoknak „F” pontszámot kell adniuk, és a 2014/59/EU irányelv 32. cikkében meghatározott, a szanaláisi hatóságok bevonására vonatkozó eljárásnak megfelelően kell eljárniuk.

2.3 Szervezeti intézkedések

34. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a SREP végrehajtása tekintetében a szervezeti előírásaik legalább az alábbiakat tartalmazzák:
- a felügyeleti munkatársak SREP elvégzésével kapcsolatos szerepeinek és feladatainak leírása, valamint a vonatkozó információátadási (jelentési) útvonalak, normális és vészhelyzetekre vonatkozóan is;
 - a megállapítások és a felügyeleti döntések dokumentálására és rögzítésére vonatkozó eljárások;
 - a megállapítások és a pontszámok jóváhagyására vonatkozó szabályok, valamint az illetékes hatóságon belüli eltérő nézetek esetére kifejlesztett eskalációs eljárások, normális és vészhelyzetekre vonatkozóan is;
 - az intézményekkel a 2.4. szakaszban meghatározott, a szerepvállalás minimumszintjére vonatkozó modell alapján az egyes SREP-elemek értékelése céljából folytatott párbeszéd szervezésére vonatkozó szabályok; valamint
 - a SREP eredményeinek az intézményekkel való közlésére vonatkozó szabályok, tükrözve a határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok és a hozzájuk tartozó szervezetek felügyeleti kollégiumain belüli interakciót. A kommunikációra vonatkozó szabályoknak tartalmazniuk kell különösen az intézményekkel a SREP eredmények véglegesítése előtt a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően az intézmény specifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeit meghatározó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról szóló, 2014. június 23-i 710/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott, tőkére és likviditásra vonatkozó együttes határozat meghozatala formájában folytatott konzultációra vonatkozó intézkedéseket.
35. Az intézményekkel folytatott párbeszédre vonatkozó szabályok meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a SREP eredményeként kapott információk formáját és részletességét, beleértve azt is, hogy az átlagos SREP-pontszámot és az egyes SREP-elemekre adott pontszámokat lehet-e közölni. Ehhez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a pontszámok intézményekkel való közlésének következményeit az 596/2014/EU rendeletben, valamint a 2014/57/EU és 2004/109/EK irányelvekben meghatározott nyilvánosságra hozatali kötelezettségük vonatkozásában.

2.4 Arányosság és felügyeleti szerepvállalás

36. Az illetékes hatóságoknak – az intézmény besorolásával összhangban – az arányosság elvét kell alkalmazniuk a felügyeleti szerepvállalás és az intézményekkel folytatott párbeszéd

körére, gyakoriságára és intenzitására, valamint az intézmények által teljesítendő követelményekre vonatkozó felügyeleti elvárásokra.

37. A felügyeleti szerepvállalás gyakoriságának és intenzitásának arányossága érdekében a SREP-tevékenységek tervezése során az illetékes hatóságoknak be kell tartaniuk a szerepvállalás alábbiakban meghatározott (és az 1. táblázatban felvázolt) minimumszintjét:

1. kategóriába sorolt intézmények

- ▶ Az illetékes hatóságoknak negyedévente monitorozniuk kell a kulcsfontosságú mutatókat.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente dokumentált összefoglalót kell készíteniük az átfogó SREP-értékelésről.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente aktualizálniuk kell az egyes SREP-elemek értékelését. A tőkekockázatok, illetve a likviditási és finanszírozási kockázatok esetében ennek tartalmaznia kell legalább a leglényegesebb egyedi kockázatok értékelését.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente értesíteniük kell az intézményeket az átfogó SREP-értékelés eredményéről, és át kell adniuk különösen a következőket:
 - nyilatkozat a szavatolótőke mennyiségéről és összetételéről, amellyel az intézménynek a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében, valamint az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken felül rendelkeznie kell a rendelet 1. cikkében nem meghatározott kockázati elemekhez és kockázatokhoz kapcsolódóan;
 - nyilatkozat a rendelkezésre álló likviditásról és az illetékes hatóság által meghatározott bármely likviditási követelményről; valamint
 - nyilatkozat egyéb, az illetékes hatóság által megtenni kívánt felügyeleti intézkedésekről, beleértve bármilyen korai beavatkozási intézkedést.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak folyamatos együttműködést és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével az összes SREP-elem értékelése céljából.

2. kategóriába sorolt intézmények

- ▶ Az illetékes hatóságoknak negyedévente monitorozniuk kell a kulcsfontosságú mutatókat.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente dokumentált összefoglalót kell készíteniük az átfogó SREP-értékelésről.

- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 2 évente aktualizálniuk kell az egyes SREP-elemek értékelését. A tőkekockázatok, illetve a likviditási és finanszírozási kockázatok esetében ennek tartalmaznia kell legalább a leglényegesebb egyedi kockázatok értékelését.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 2 évente értesíteniük kell az intézményeket az átfogó SREP-értékelés eredményéről, és át kell adniuk különösen a következőket:
 - nyilatkozat a szavatolótőke mennyiségéről és összetételéről, amellyel az intézménynek a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében, valamint az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken felül rendelkeznie kell a rendelet 1. cikkében nem meghatározott kockázati elemekhez és kockázatokhoz kapcsolódóan;
 - nyilatkozat a rendelkezésre álló likviditásról, és az illetékes hatóság által meghatározott bármely likviditási követelményről; valamint
 - nyilatkozat egyéb, az illetékes hatóság által megtenni kívánt felügyeleti intézkedésekről, beleértve bármilyen korai beavatkozási intézkedést.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak folyamatos együttműködést és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével az összes SREP-elem értékelése céljából.

3. kategóriába sorolt intézmények

- ▶ Az illetékes hatóságoknak negyedévente monitorozniuk kell a kulcsfontosságú mutatókat.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente dokumentált összefoglalót kell készíteniük az átfogó SREP-értékelésről.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évente – vagy az okozott kockázatra vonatkozó új információk megjelenése esetén ennél hamarabb – aktualizálniuk kell az egyes SREP-elemek értékelését. A tőkekockázatok, illetve a likviditási és finanszírozási kockázatok esetében ennek tartalmaznia kell legalább a leglényegesebb egyedi kockázatok értékelését.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évente értesíteniük kell az intézményeket az átfogó SREP-értékelés eredményéről, és át kell adniuk különösen a következőket:
 - nyilatkozat a szavatolótőke mennyiségéről és összetételéről, amellyel az intézménynek a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében, valamint az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken felül rendelkeznie kell a rendelet 1. cikkében nem meghatározott kockázati elemekhez és kockázatokhoz kapcsolódóan;

- nyilatkozat a rendelkezésre álló likviditásról és az illetékes hatóság által meghatározott bármely likviditási követelményről; valamint
 - nyilatkozat egyéb, az illetékes hatóság által megtenni kívánt felügyeleti intézkedésekről, beleértve bármilyen korai beavatkozási intézkedést.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak kockázati alapon (azaz szükség esetén) együttműködést és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével a lényeges kockázati elem vagy elemek értékelése céljából.

4. kategóriába sorolt intézmények

- ▶ Az illetékes hatóságoknak negyedévente monitorozniuk kell a kulcsfontosságú mutatókat.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább évente dokumentált összefoglalót kell készíteniük az átfogó SREP-értékelésről.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évente – vagy az okozott kockázatra vonatkozó új információk megjelenése esetén ennél hamarabb – aktualizálniuk kell az egyes SREP-elemek értékelését. A tőkekockázatok, illetve a likviditási és finanszírozási kockázatok esetében ennek tartalmaznia kell legalább a leglényegesebb egyedi kockázatok értékelését.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évente értesíteniük kell az intézményeket az átfogó SREP-értékelés eredményéről, és át kell adniuk különösen a következőket:
- nyilatkozat a szavatolótőke mennyiségéről és összetételéről, amellyel az intézménynek a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében, valamint az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken felül rendelkeznie kell a rendelet 1. cikkében nem meghatározott kockázati elemekhez és kockázatokhoz kapcsolódóan;
 - nyilatkozat a rendelkezésre álló likviditásról és az illetékes hatóság által meghatározott bármely likviditási követelményről; valamint
 - nyilatkozat egyéb, az illetékes hatóság által megtenni kívánt felügyeleti intézkedésekről, beleértve bármilyen korai beavatkozási intézkedést.
- ▶ Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évente együttműködést és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével.

1. táblázat: A SREP alkalmazása a különböző intézményi kategóriákra

Kategória	Kulcsfontosságú mutatók monitorozása	Az összes SREP-elem értékelése (minimum gyakoriság)	Az átfogó SREP-értékelés összefoglalása	Szerepvállalás/párbeszéd minimumszintje
1	Negyedévente	Évente	Évente	Folyamatos kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; szerepvállalás az intézménnyel az összes elem értékelése céljából.
2	Negyedévente	2 évente	Évente	Folyamatos kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; szerepvállalás az intézménnyel az összes elem értékelése céljából.
3	Negyedévente	3 évente	Évente	Kockázatalapú kapcsolattartás az intézmény vezető testületével és felső vezetésével; szerepvállalás az intézménnyel a lényeges kockázati elem vagy elemek értékelése céljából.
4	Negyedévente	3 évente	Évente	Az illetékes hatóságoknak legalább 3 évenként konzultációt és párbeszédet kell folytatniuk az intézmény vezető testületével és felső vezetésével.

38. Ha az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy az intézmények hasonló kockázati profillal rendelkeznek, tematikus SREP-értékeléseket végezhetnek egyszerre több intézménynél, egységes értékelés formájában (pl. egy adott üzletimodell-elemzést az összes kisebb jelzálog-hitelező társaságra vonatkozóan végre lehet hajtani, ha valószínűsíthető, hogy az elemzés az összes ilyen intézményre vonatkozóan ugyanazokat az életképességi kérdéseket tárja fel).

39. Az alacsony átlagos SREP-pontszámot kapott intézmények esetében az illetékes hatóságoknak az intézmény besorolásától függetlenül magasabb szerepvállalási szintet kell meghatározniuk (legalább ideiglenesen) a SREP-elemek korábbi értékelései alapján, amelyben kiterjedtebb felügyeleti forrásokat és nagyobb intenzitást kell előírni.

40. A 2013/36/EU irányelv 99. cikkében előírt felügyeleti vizsgálat program hatálya alá tartozó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a szerepvállalás

szintjét és a SREP alkalmazását a program határozza meg, amely felülírja a fenti követelményeket.

41. A SREP-tevékenységek tervezése során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a tevékenységeknek az értékelésben közvetetten vagy közvetlenül részt vevő felekkel történő összehangolására, főként, ha az intézménynek és/vagy a határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok felügyeletében részt vevő más illetékes hatóságoknak a 11. címben meghatározottak szerint információkat kell szolgáltatniuk.
42. Az arányosság érdekében a SREP jelen iránymutatások alkalmazásával történő végrehajtása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a 4., 5., 6. és 8. címben meghatározott különböző elemek, módszertani szempontok és értékelési elemek nem egyformán relevánsak az összes intézményre nézve; az illetékes hatóságoknak szükség esetén különböző részletességű elemzést kell végezniük az intézmény besorolása alapján, és az elemzés terjedelmének meg kell felelnie az intézmény méretének, jellegének, üzleti modelljének és összetettségének.

3. cím – Kulcsfontosságú mutatók monitorozása

44. Az illetékes hatóságoknak az intézmények pénzügyi helyzetében és kockázati profiljában bekövetkezett változások folyamatos nyomon követése céljából rendszeresen monitorozniuk kell a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatókat. A monitorozást az illetékes hatóságok annak a meghatározására is felhasználják, hogy új, lényeges információk fényében szükséges-e a SREP-elemek értékelésének a tervezett felügyeleti tevékenységeken kívül eső aktualizálása. Amennyiben a monitorozás az intézmény kockázati profiljában megjelenő lényeges változást vagy a mutatókban megjelenő bármilyen anomáliát tár fel, az illetékes hatóságoknak ki kell vizsgálniuk az okokat, és szükség esetén az új információk figyelembe vételével felül kell vizsgálniuk a vonatkozó SREP-elem értékelését.
45. A 2. címbe tárgyalt, a szerepvállalás minimumszintjére vonatkozó modellnek megfelelően az illetékes hatóságoknak legalább negyedévenként monitorozniuk kell a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatókat az összes intézményre vonatkozóan. Az adott intézmény vagy helyzet jellemzőitől függően azonban az illetékes hatóságok gyakoribb monitorozást is alkalmazhatnak, figyelembe véve az alapul szolgáló információk (pl. piaci adatok) elérhetőségét.
46. Az illetékes hatóságoknak olyan monitorozási rendszereket és sémákat kell kialakítaniuk, amelyek lehetővé teszik a mutatók viselkedésében bekövetkező lényeges változások és anomáliák azonosítását, és adott esetben határértékeket kell meghatározniuk. Az illetékes hatóságoknak eszkalációs eljárásokat is ki kell alakítaniuk a monitorozásba bevont minden releváns mutatóra (vagy mutatók kombinációira) vonatkozóan, így biztosítva az anomáliák és lényeges változások vizsgálatát.
47. Az illetékes hatóságoknak a mutatók rendszerét és ezek határértékeit az egyes intézmények vagy hasonló jellemzőkkel rendelkező intézmények csoportjainak (hasonló intézményekből álló csoportok) sajátosságaihoz kell igazítaniuk. A mutatók, monitorozási sémák és határértékek keretrendszerének tükröznie kell az intézmény méretét, összetettségét, üzleti modelljét és kockázati profilját, valamint le kell fednie azokat a földrajzi területeket, szektorokat és piacokat, ahol az intézmény működik.
48. Az illetékes hatóságoknak a rendszeres monitorozás révén követendő mutatókat elsősorban a felügyeletnek rendszeresen benyújtott jelentések alapján, az egységes adatszolgáltatási előírásokban szereplő fogalom meghatározásokat használva kell meghatározniuk. Adott esetben az EBH jelzőrendszereit vagy az EBH által monitorozott mutatókat fel lehet használni az egyes intézmények monitorozása alapjául szolgáló információforrásként.

49. A mutatókból kialakított keretrendszert és a kulcsfontosságú mutatók monitorozásának eredményeit bemeneti adatként is kell használni a tőke-, likviditási és a finanszírozási kockázatok értékeléséhez az adott SREP-elemek esetében.
50. A monitorozáshoz felhasznált mutatóknak tartalmazniuk kell legalább a következő intézményspecifikus mutatókat:
- az iránymutatásokban szereplő összes kockázati kategóriára vonatkozó pénzügyi és kockázati mutatók (lásd 6. és 8. cím);
 - az 575/2013/EU rendelet alkalmazásából és a 2013/36/EU irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályból származó, a prudenciális minimumkövetelmények kiszámítására szolgáló összes ráta (pl. elsődleges alapvető tőkeelemek, likviditásfedezeti mutató, nettó stabil forrásellátottsági ráta stb.);
 - a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények;
 - releváns piaci alapú mutatók (pl. részvényárak, hitel-nemteljesítő csereügylet-felárak (CDS-felárak), kötvényfelárak stb.);
 - az intézmény saját helyreállítási terveiben használt helyreállítási mutatók, ha rendelkezésre állnak.
51. Az illetékes hatóságoknak az intézményspecifikus mutatókhoz mellékelniük kell az azokra a földrajzi területekre, szektorokra és piacokra vonatkozó makrogazdasági mutatókat, ahol az intézmény működik, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.
52. A mutatókban észlelt lényeges változásokat és anomáliákat az illetékes hatóságoknak úgy kell értelmezniük, hogy további vizsgálatok szükségesek, főként, ha a változás kiugró értéket képvisel a hasonló intézményekből álló csoport teljesítményéhez képest. Az illetékes hatóságoknak így különösen:
- meg kell határozniuk az okokat, és értékelniük kell az intézményre gyakorolt potenciális prudenciális hatás jelentőségét;
 - dokumentálniuk kell az okokat és az értékelés eredményét; valamint
 - adott esetben felül kell vizsgálniuk a kockázatértékelést és a SREP-pontszámot az új eredmények figyelembe vételével.
53. Az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a kulcsfontosságú pénzügyi és nem pénzügyi mutatók rendszeres monitorozásának kiegészítését független piackutatások és piaci elemzések áttekintésével, ahol ezek rendelkezésre állnak, mivel ezek hasznos alternatív nézőpontokkal szolgálhatnak.

4. cím – Üzleti modell elemzése

4.1 Általános megfontolások

54. Ez a cím az intézmény üzleti modelljének és stratégiájának értékelésére vonatkozó szempontokat határoz meg. Az illetékes hatóságoknak az értékelést egy adott intézmény vonatkozásában ugyanazon a szinten kell elvégezniük, mint az átfogó SREP-értékelést, de az alkalmazható üzletágak vagy termékkörök szintjén, vagy tematikus módon is elvégezhető.
55. Az illetékes hatóságoknak – az intézmény vezető testületének az üzletvitellel és -szervezéssel kapcsolatos felelősségének csökkentése nélkül, illetve bármely üzleti modell előnyben részesítésére való utalás nélkül rendszeres üzletimodell-elemzést kell végezniük az üzleti és stratégiai kockázatok értékelése, valamint a következők meghatározása céljából:
- ▶ az intézmény jelenlegi üzleti modelljének életképessége annak alapján, hogy az intézmény képes-e elfogadható bevételt termelni a következő 12 hónapban; és
 - ▶ az intézmény stratégiájának fenntarthatósága annak alapján, hogy az intézmény képes-e elfogadható bevételt termelni egy elkövetkező, legalább 3 éves időszakban, amit a stratégiai tervei és pénzügyi előrejelzései alapján kell megállapítani.
56. Az illetékes hatóságoknak az üzleti modell elemzésének eredményét fel kell használniuk a SREP összes további eleme értékelésének alátámasztásához. Az illetékes hatóságok az üzleti modell értékelésének egyes elemeit, így különösen az üzleti modell mennyiségi értékelését elvégezhetik más SREP-elemek értékelése részeként is (pl. a finanszírozási struktúra megismerése részét képezheti a likviditási kockázat értékelésének).
57. Az illetékes hatóságoknak az üzleti modell elemzését fel kell továbbá használniuk az intézmény legfőbb sebezhető pontjai meghatározásának alátámasztására, amelyek a legnagyobb valószínűséggel lesznek lényeges hatással az intézményre/vezetnek az intézmény fizetéképtelenségéhez a jövőben.
58. Az illetékes hatóságoknak az üzleti modell elemzése keretében a következő lépéseket kell elvégezniük:
- a. előzetes értékelés;
 - b. a kiemelten vizsgálandó területek meghatározása;
 - c. az üzleti környezet értékelése;
 - d. a jelenlegi üzleti modell mennyiségi értékelése;

- e. a jelenlegi üzleti modell kvalitatív értékelése;
- f. a jövőre vonatkozó stratégiai és pénzügyi tervek értékelése (beleértve az üzleti modell tervezett módosításait);
- g. az üzleti modell életképességének értékelése;
- h. a stratégia fenntarthatóságának értékelése;
- i. a fő sebezhető pontok meghatározása, amelyeknek az intézmény az üzleti modell vagy a stratégia révén ki van téve vagy ki lehet téve; valamint
- j. a megállapítások és a pontszámok összesítése.

59. Az üzleti modell elemzéséhez az illetékes hatóságoknak legalább az alábbiakat kell felhasználniuk a mennyiségi és minőségi információk forrásaként:

- a. az intézmény stratégiai terve(i) az aktuális évre, illetve a jövőre vonatkozó előrejelzésekkel és az alapul szolgáló gazdasági feltevésekkel;
- b. pénzügyi beszámolók (pl. eredménykimutatás, közzétett mérlegek);
- c. hatósági adatszolgáltatások (egységes jelentések (COREP), pénzügyi jelentések (FINREP) és hitelregiszter, ha elérhető);
- d. belső jelentések (vezető testületi tájékoztatás, tőketervezés, likviditási jelentés, belső kockázati jelentések);
- e. helyreállítási és szanálási tervek;
- f. harmadik személyek jelentései (pl. auditjelentések, részvény-/hitelelemzők jelentései); és
- g. egyéb releváns felmérések (pl. a Nemzetközi Valutaalap (IMF), makroprudenciális hatóságok és intézmények, európai intézmények által készített tanulmányok/felmérések).

4.2 Előzetes értékelés

60. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény fő tevékenységeit, földrajzi területeit és piaci pozícióját az intézmény alábbi jellemzőinek a joghatóságon belüli legmagasabb konszolidációs szinten való meghatározásához:

- a. főbb földrajzi területek;
- b. főbb leányvállalatok/fióktelepek;

- c. főbb üzletágak; és
- d. főbb termékkörök.

61. Ehhez az illetékes hatóságoknak meghatározott, releváns mérőszámoknak az értékelés időpontjában felvett értékét, valamint az azokban bekövetkező időbeli változásokat kell figyelembe venniük. E mérőszámok közé kell tartozniuk a következőknek:

- a. hozzájárulás a teljes bevételhez/költségekhez;
- b. eszközök megoszlása;
- c. a teljes kockázati kitettséérték megoszlása; valamint
- d. piaci pozíció.

62. Az illetékes hatóságoknak az előzetes értékelést a következőkhöz kell felhasználniuk:

- a. az üzleti területek/üzletágak lényegességének meghatározása: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy melyek a leglényegesebb földrajzi területek, leányvállalatok/fióktelepek, üzletágak és termékkörök a nyereséghez való hozzájárulás (pl. az eredménykimutatás alapján), a kockázat (pl. a teljes kockázati kitettséérték vagy más kockázatmérés alapján) és/vagy a szervezeti/törvényben meghatározott prioritások (pl. a közszektorban tevékenykedő bankokat érintő, bizonyos termékek szolgáltatására vonatkozó követelmények) alapján. Az illetékes hatóságoknak ezeket az információkat kell felhasználniuk az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálendő területek meghatározásának alapjául (lásd még 4.3. szakasz).
- b. hasonló intézményekből álló csoport meghatározása: az adott intézményre vonatkozóan az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a hasonló intézményekből álló csoportot; az üzleti modell elemzéséhez az illetékes hatóságoknak az ugyanazokat a nyereségforrásokat/vevőket megcélzó rivális termékkörök/üzletágak alapján kell meghatározniuk a hasonló intézményekből álló csoportot (pl. az X országban hitelkártya-tulajdonosokat megcélzó különböző intézmények hitelkártya-cégei);
- c. az arányosság elve alkalmazásának elősegítése: az illetékes hatóságok számára az előzetes értékelés eredményei segítséget nyújthatnak az intézmények arányossági kategóriákba történő, azonosított összetettségük alapján történő besorolásához (a 2.1.1. szakaszban meghatározottak szerint).

4.3 Az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálandó területek meghatározása

63. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell elemzése során kiemelten vizsgálandó területeket. Azokra az üzletágakra kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek a legfontosabbak az aktuális üzleti modell életképessége vagy jövőbeli fenntarthatósága szempontjából, és/vagy amelyek valószínűsíthetően növelik az intézmények meglévő vagy új sebezhetőségi tényezőknél való kitettségét. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az üzletágak lényegessége – fontosabbak-e bizonyos üzletágak a nyereség (vagy veszteség) termelése szempontjából;
- b. korábbi felügyeleti megállapítások – szerepelnek-e a más SREP-elemekre vonatkozó megállapításokban további vizsgálatot igénylő üzletágakkal kapcsolatos mutatók;
- c. belső vagy külső könyvvizsgálói jelentések megállapításai és megfigyelései – azonosított-e a könyvvizsgáló bizonyos üzletágak fenntarthatóságára vagy életképességére vonatkozó, konkrét problémákat;
- d. fontosság a stratégiai tervek szempontjából – vannak-e olyan üzletágak, amelyeket az intézmény lényegesen növelni vagy csökkenteni kíván;
- e. tematikus felügyeleti felülvizsgálatok eredményei – egy egész szektorra kiterjedő elemzés feltárt-e olyan közös problémákat, amelyek további, intézményspecifikus elemzést tesznek szükségessé;
- f. az üzleti modellben megfigyelt változások – vannak-e de facto változások az üzleti modellben, amelyek annak ellenére jelentek meg, hogy az intézmény nem jelentett be tervezett változást, és nem készített új stratégiai terveket; valamint
- g. hasonló intézményekkel történő összehasonlítás – volt-e olyan üzletág, amely a hasonló intézményekkel összehasonlítva atipikusan teljesített (nagyon eltérő eredményt mutatott).

4.4 Az üzleti környezet értékelése

64. Egy adott intézmény stratégiai feltevéseinek elfogadhatóságára vonatkozó vélemény kialakításához az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az üzleti környezetet. Ehhez figyelembe kell venni azokat a jelenlegi és jövőbeli üzleti körülményeket, amelyek között az intézmény működik vagy várhatóan működni fog a főbb vagy lényeges földrajzi vagy üzleti kitétségei alapján. Az értékelés részeként az illetékes hatóságoknak meg kell ismerniük a makrogazdasági és a piaci trendek alakulásának irányát, valamint a hasonló intézményekből álló csoport stratégiai szándékait.

65. Az illetékes hatóságoknak az elemzést kell felhasználniuk a következők megismeréséhez:

- a. azok a kulcsfontosságú makrogazdasági változók, amelyekben belül az értékelés tárgyát képező szervezet, termék vagy szegmens a főbb földrajzi jellemzői alapján működik vagy működni fog. Kulcsfontosságú változók pl. a bruttó hazai termék (GDP), a munkanélküliségi ráták, a kamatlábak és a lakásárindexek.
- b. a versenykörnyezet és annak várható alakulása, figyelembe véve a hasonló intézményekből álló csoport tevékenységét. Vizsgálandó terület pl. a célpiacon (pl. a lakáscélú jelzálogpiacon) várható növekedés, valamint a célpiacon megtalálható legfontosabb versenytársak tevékenységei és tervei.
- c. a piacon megfigyelhető általános trendek, amelyek hatással lehetnek az intézmény teljesítményére és jövedelmezőségére. Ezekbe mindenképpen beletartoznak a szabályozási trendek (pl. a lakossági banki termékek forgalmazására vonatkozó jogszabályok változásai), a technológiai trendek (pl. az elektronikus felületekre történő váltás bizonyos típusú kereskedések esetében), valamint a társadalmi/demográfiai trendek (pl. nagyobb igény az iszlám banki szolgáltatások iránt).

4.5 A jelenlegi üzleti modell értékelése

66. Az illetékes hatóságoknak mennyiségi és kvalitatív elemzéseket kell végezniük az egyes intézmények által a működéshez és a nyereség termeléséhez használt eszközök és módszerek megismeréséhez.

4.5.1 Mennyiségi elemzés

67. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény üzleti modelljének mennyiségi jellemzőit, hogy megismerjék az adott intézmény pénzügyi teljesítményét, és megtudják, milyen mértékben mozgatja azt a hasonló intézményekénél magasabb vagy alacsonyabb kockázatvállalási hajlandóság.

68. Az illetékes hatóságok által elvégzendő elemzésnek a következő területeket kell érintenie:

- a. eredménykimutatás, beleértve a trendeket: az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény egyszeri tételek nélküli (pl. kivételt képező tételek és egyszeri bevételek utáni) jövedelmezőségét, a jövedelemáramok lebontását, a költségek lebontását, az értékvesztési tartalékokat és a legfontosabb arányszámokat (pl. nettó kamatrés, költség/bevétel, értékvesztések). Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogyan alakultak ezek az elmúlt években, és meg kell határozniuk az alapul szolgáló trendeket.
- b. a mérleg, beleértve a trendeket: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az eszközök és források összetételét, a finanszírozási struktúrát, a teljes kockázati

kitettségértékben és szavatolótőkében bekövetkezett változásokat, valamint a kulcsfontosságú arányszámokat (pl. tőkearányos jövedelmezőség, elsődleges alapvető tőkeelemek, likviditási rés). Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogyan alakultak ezek az elmúlt években, és meg kell határozniuk az alapul szolgáló trendeket.

- c. koncentráció, beleértve annak trendjeit: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az eredménykimutatásban és a mérlegben jelentkező, az ügyfelekhez, szektorokhoz és földrajzi jellemzőkhöz kapcsolódó koncentrációt. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogyan alakultak ezek az elmúlt években, és meg kell határozniuk az alapul szolgáló trendeket; valamint
- d. kockázatvállalási hajlandóság: az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által az egyes kockázati típusokra (hitelkockázat, finanszírozási kockázat stb.) vonatkozóan meghatározott, hivatalos korlátokat és ezek betartását, hogy megismerjék az intézmény által a pénzügyi teljesítményének növelése érdekében vállalni kívánt kockázatokat.

4.5.2 Kvalitatív elemzés

69. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény üzleti modelljének kvalitatív jellemzőit, hogy megismerjék az intézmény legfontosabb sikertényezőit és függőségeit.

70. Az illetékes hatóságok által végrehajtandó elemzésnek a következő területeket kell érintenie:

- a. kulcsfontosságú külső függőségek: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell sikerét befolyásoló fő külső tényezőket: ide tartozhatnak pl. a külső szolgáltatók, közvetítők és bizonyos szabályozási tényezők;
- b. kulcsfontosságú belső függőségek: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az üzleti modell sikerét befolyásoló fő belső tényezőket: ide tartozhat pl. az informatikai platformok minősége, valamint a működési és forráskapacitás;
- c. franchise: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az ügyfelekkel, beszállítókkal és partnerekkel fennálló kapcsolat erősségét; ide tartozhat pl. az intézmény támaszkodása a jó hírnevére, a fiókok hatékonysága, az ügyfelek hűsége, valamint a partnerségek hatékonysága; valamint
- d. a versenyelőny területei: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azokat a területeket, amelyeken az intézménynek versenyelőnye van a hasonló intézményekkel szemben; ide tartozhat pl. a fent említettek bármelyike, pl. az intézmény informatikai platformjainak minősége, vagy más tényezők, pl. az intézmény globális hálózata, az üzleti tevékenységének volumene, vagy termékajánlatai.

4.6 A stratégia és a pénzügyi tervek értékelése

71. Az illetékes hatóságoknak előrettekintő mennyiségi és kvalitatív elemzésnek kell alávetniük az intézmény pénzügyi előrejelzéseit és stratégiai terveit, hogy megismerjék az üzleti stratégiájának feltevéseit, realiztíkusságát és kockázatosságát.
72. Az illetékes hatóságok által végrehajtandó elemzésnek a következő területeket kell érintenie:
- átfogó stratégia: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a fő mennyiségi és kvalitatív vállalatirányítási célkitűzéseket;
 - pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzés: az illetékes hatóságoknak a jelenlegi üzleti modell mennyiségi elemzésénél használtakkal azonos, vagy azokhoz hasonló mérőszámokat figyelembe véve meg kell vizsgálniuk a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzést;
 - a stratégiai és pénzügyi terv sikertényezői: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a jelenlegi üzleti modellre vonatkozó, a célkitűzések teljesítése érdekében javasolt kulcsfontosságú változtatásokat;
 - feltevések: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény által alkalmazott, az intézmény stratégiája és előrejelzései alapjául szolgáló feltevések realiztíkusságát és következetességét; ide tartozhatnak az olyan területekre vonatkozó feltevések, mint pl. a makrogazdasági mérőszámok, a piaci dinamika, a kulcsfontosságú termékek, szegmensek és földrajzi területek mennyiségi és árrésbeli növekedése stb.; valamint
 - végrehajtási képesség: az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény végrehajtási képességét annak alapján, hogy a vezetőség a múltban mennyiben volt képes igazodni a stratégiákhoz és az előrejelzésekhez, valamint hogy a kidolgozott stratégia összetettsége és törekvései hogyan viszonyulnak a jelenlegi üzleti modellhez.
73. Az illetékes hatóságok az elemzés egyes részeit, különösen a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzés és a stratégia sikertényezőinek elemzését a jelenlegi üzleti modell mennyiségi és kvalitatív elemzésével párhuzamosan is elvégezhetik.

4.7 Az üzleti modell életképességének értékelése

74. A 4.4. és a 4.5. szakaszban meghatározott elemzések elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk vagy aktualizálniuk kell az intézmény jelenlegi üzleti modelljének életképességére vonatkozó véleményüket az alapján, hogy az intézmény mennyiségi teljesítményét, a legfontosabb sikertényezőket és függőségeket, valamint az üzleti környezetet figyelembe véve az intézmény képes-e elfogadható bevételt termelni a következő 12 hónapban.

75. Az illetékes hatóságoknak a megtérülések elfogadhatóságát a következő szempontok alapján kell értékelniük:
- a. a tőkearányos jövedelmezőség és a tőkeköltség vagy hasonló mérőszám összevetése: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az üzleti modell a tőkearányos jövedelmezőség és a tőkeköltség összehasonlítása alapján a költségen felüli hozamot generál-e (az egyszeri bevételeket figyelmen kívül hagyva); ezt az értékelést más mérőszámok, például az eszközarányos jövedelmezőség vagy a kockázattal korrigált tőkearányos jövedelmezőség, valamint az ilyen mérőszámokban a ciklus alatt bekövetkezett változások vizsgálata is alátámaszthatják;
 - b. finanszírozási struktúra: az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a finanszírozási mix megfelelő-e az üzleti modell és a stratégia szempontjából; a finanszírozási mixben megfigyelhető volatilitás vagy eltérések arra utalhatnak, hogy a jelenlegi vagy jövőbeli üzleti környezetet figyelembe véve az üzleti modell vagy stratégia nem életképes vagy fenntartható, még abban az esetben sem, ha a költségek feletti megtérülést generál; valamint
 - c. kockázatvállalási hajlandóság: az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmény üzleti modellje vagy stratégiája akár egyedi kockázatok (pl. hitel- vagy piaci kockázat) vonatkozásában, akár általában véve az elfogadható megtérülések érdekében olyan kockázatvállalási hajlandóságra támaszkodik-e, amely magasnak tekinthető vagy a hasonló intézményekből álló csoporthoz képest kiugró.

4.8 Az intézményi stratégia fenntarthatóságának értékelése

76. A 4.4–4.6. szakaszokban meghatározott elemzések elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk vagy aktualizálniuk kell az intézmény stratégiájának fenntarthatóságára vonatkozó véleményüket az alapján, hogy az intézmény a stratégiai tervei és pénzügyi előrejelzései alapján, az üzleti környezet felügyelet általi értékelését figyelembe véve képes-e a fent meghatározottak szerint elfogadható megtérüléseket generálni egy legalább 3 éves, jövőbeni időszakban.
77. Az illetékes hatóságoknak különösen a következők alapján kell értékelniük az intézmény stratégiájának fenntarthatóságát:
- a. az intézmény feltevéseinek és a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzésének realiztíkussága a felügyelet által a jelenlegi és a jövőbeli üzleti környezetről alkotott véleménnyel összevetve;
 - b. a felügyelet üzleti környezetről alkotott véleményének hatása a pénzügyi teljesítményre vonatkozó előrejelzésre (amennyiben ez különbözik az intézmény feltevéseitől); valamint

- c. a stratégia kockázati szintje (azaz a stratégia összetettsége és törekvései a jelenlegi üzleti modellhez képest) és a siker ebből következő valószínűsége az intézmény valószínűsíthető végrehajtási képességei alapján (az intézmény korábbi, hasonló nagyságrendű stratégiák végrehajtásában vagy a stratégiai terv eddigi megvalósításában elért sikerének mértéke alapján).

4.9 A legfontosabb sebezhető pontok meghatározása

78. Az üzleti modell elemzését követően az illetékes hatóságoknak az alábbiak figyelembe vételével értékelniük kell azokat a legfontosabb sebezhető pontokat, amelyeknek az intézmény az üzleti modell és a stratégia következtében ki van téve, vagy ki lehet téve:

- a. várhatóan gyenge pénzügyi teljesítmény;
- b. nem reális stratégiára való támaszkodás;
- c. túlzott koncentráció vagy volatilitás (pl. bevételek vonatkozásában);
- d. túlzott kockázatvállalás;
- e. a finanszírozási struktúrával kapcsolatos aggályok; és/vagy
- f. jelentős külső problémák (pl. jogszabályi veszélyek, így a gazdasági egységek „elkülönítésére” vonatkozó előírások).

79. A fenti értékelést követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény üzleti modelljének életképességéről és a stratégiájának fenntarthatóságáról, valamint a problémák és aggályok kezeléséhez szükséges esetleges intézkedésekről.

4.10 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

80. Az üzleti modell életképességének és fenntarthatóságának értékelése alapján az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk az üzleti modell életképességére és a stratégia fenntarthatóságára, valamint az értékelés alapján esetlegesen fennálló, az intézmény életképességét veszélyeztető kockázatokra vonatkozó átfogó véleményüket. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejteni, amelynek tartalmaznia kell a 2. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is.

2. táblázat: Felügyeleti szempontok az üzleti modell és stratégia pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Megfontolások
1	Az üzleti modell és stratégia nem jelent érzékelhető kockázatot az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény erős és stabil, a kockázatvállalási hajlandóságát és a finanszírozási struktúráját tekintve elfogadható megtérüléseket nyújt. • Nincsenek lényeges eszközkoncentrációk vagy fenntarthatatlan bevételforrás-koncentrációk. • Az intézmény erős versenypiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és a stratégiája ezt várhatóan tovább erősíti. • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó realisztikus feltevéseken alapulnak. • A jelenlegi üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve a stratégiai tervek megfelelőek.
2	Az üzleti modell és stratégia alacsony szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény átlagos megtérüléseket generál a hasonló intézményekhez és/vagy korábbi teljesítményhez képest, amelyek az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát és a finanszírozási struktúráját tekintve nagyrészt elfogadhatóak. • Előfordulnak eszközkoncentrációk vagy bevételforrás-koncentrációk. • Az intézmény versenypiaci nyomásnak van kitéve termékei/szolgáltatásai vonatkozásában egy vagy több kulcsfontosságú piacon. Kétséges lehet, hogy a stratégia képes-e a helyzet kezelésére. • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó optimista feltevéseken alapulnak. • A stratégiai tervek a jelenlegi üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve ésszerűek, de nem

		kockázatmentesek.
3	Az üzleti modell és stratégia közepes szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény gyakran gyenge vagy instabil megtérüléseket generál, vagy olyan kockázatvállalási hajlandóságra vagy finanszírozási struktúrára támaszkodik az elfogadható megtérülések érdekében, amelyek felügyeleti szempontból aggályosak. • Jelentős eszközkoncentrációk vagy bevételforrás-koncentrációk fordulnak elő. • Termékei/szolgáltatásai vonatkozásában az intézmény gyenge versenyipiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és lehetséges, hogy csak kevés üzletágának vannak jó kilátásai. Az intézmény piaci részesedése jelentősen csökkenhet. Kétséges, hogy a stratégia képes-e a helyzet kezelésére. • Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó túlzottan optimista feltevéseken alapulnak. • A jelenlegi üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve lehetséges, hogy a stratégiai tervek nem realizisztikusak.
4	Az üzleti modell és stratégia magas szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény nagyon gyenge és nagyon instabil megtérüléseket generál, vagy az elfogadható megtérülések generálása céljából elfogadhatatlan kockázatvállalási hajlandóságra vagy finanszírozási struktúrára támaszkodik. • Az intézmény szélsőséges mértékű eszközkoncentrációkkal vagy fenntarthatatlan bevételforrás-koncentrációkkal rendelkezik. • Termékei/szolgáltatásai vonatkozásában az intézmény nagyon rossz versenyipiaci pozícióval rendelkezik a kiválasztott piacain, és az üzletágai nagyon rossz

		<p>kilátásokkal rendelkeznek. Nagyon valószínűtlen, hogy a stratégiai tervei képesek a helyzet kezelésére.</p> <ul style="list-style-type: none">• Az intézmény pénzügyi előrejelzései a jövőbeli üzleti környezetre vonatkozó rendkívül irreális feltevéseken alapulnak.• A jelenlegi üzleti modellt és a vezetőség végrehajtási képességeit tekintve a stratégiai tervek nem realiztikusak.
--	--	--

5. cím – A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése

5.1 Általános megfontolások

81. A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése során az illetékes hatóságoknak annak ellenőrzésére kell a hangsúlyt helyezniük, hogy ezek megfelelnek-e az intézmény kockázati profiljának, üzleti modelljének, méretének és összetettségének, valamint annak meghatározására, hogy az intézmény milyen mértékben tartja be a vonatkozó uniós és nemzetközi iránymutatásokban meghatározott, a jó belső irányításra és kockázatkezelési mechanizmusokra vonatkozó követelményeket és előírásokat. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a rossz irányítási és kontrollmechanizmusok által okozott jelentős prudenciális hatás kockázatát, és ezeknek az intézmény életképességére gyakorolt hatását.
82. A SREP elvégzéséhez a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelésének a következő területek értékelését kell magában foglalnia:
- átfogó belső irányítási keret;
 - vállalati és kockázati kultúra;
 - a vezető testület összetétele és működése;
 - javadalmazási politikák és gyakorlatok;
 - kockázatkezelési keretek, beleértve a tőke megfelelés belső értékelési eljárását és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárását;
 - belső ellenőrzési keret, beleértve a belső ellenőrzési funkciót;
 - információs rendszerek és üzletmenet-folytonosság; valamint
 - helyreállítási tervekre vonatkozó intézkedések.
83. A jelen cím nem foglalkozik az irányítás és a kockázatkezelés/kontrollmechanizmusok csak egyes kockázattípusokhoz kapcsolódó (azaz nem az egész intézményre kiterjedő) vonatkozásaival, mivel ezek értékelésének szempontjai a 6. és 8. címben szerepelnek.
84. A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékeléséből származó információkat fel kell használni a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok 6. és 8.

címben meghatározott értékeléséhez, valamint a tőkemegfelelés belső értékelési eljárásának és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárásának a SREP-tőkeértékelés (7. cím), illetve a SREP-likviditáserértékelés (9. cím) során történő értékeléséhez. Hasonlóképpen, a 7. cím szerint felülvizsgált ICAAP számítások/tőkebecslések kockázatonként történő elemzéséből nyert információkat, valamint az abban meghatározott esetleges hiányosságokat fel kell használni a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása teljes keretének a jelen cím szerinti értékeléséhez.

5.2 Átfogó belső irányítási keret

85. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő és átlátható, „a célnak megfelelő” vállalati struktúrával rendelkezik-e, és megfelelő irányítási rendszert hozott-e létre. Az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival*¹ összhangban az értékelésnek magában kell foglalnia annak az értékelését, hogy az intézmény megfelel-e legalább az alábbi követelményeknek:

- a. stabil, átlátható szervezeti felépítés egyértelmű feladatkörökkel, beleértve a vezető testületet és annak bizottságait;
- b. a vezető testület ismeri és érti az intézmény működési struktúráját (pl. a szervezeteket és a köztük lévő kapcsolatokat és viszonyokat; a speciális vagy kapcsolódó struktúrákat) és az ezzel összefüggő kockázatokat (a szervezeti felépítés ismeretének elve);
- c. kockázati politikák, valamint az összeférhetlenség azonosítására és elkerülésére szolgáló politikák;
- d. olyan kiszervezési politika és stratégia, amely figyelembe veszi a kiszervezésnek az intézmény üzletmenetére és kockázataira gyakorolt hatását; valamint a *kiszervezésről szóló CEBS-iránymutatás*² követelményeinek megfelelő kiszervezési politikák; valamint
- e. a belső irányítási keretrendszer átlátható az érdekeltek számára.

5.3 Vállalati és kockázati kultúra

86. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megalapozott, a tevékenysége nagyságrendjének, összetettségének és jellegének megfelelő vállalati és kockázati kultúrával rendelkezik-e, amely megalapozott, egyértelműen megfogalmazott értékeken alapul, amelyek figyelembe veszik az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát.

87. Az illetékes hatóságoknak az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival* összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

¹ 2011.9.27-i 44. iránymutatás

² 2006.12.14.

- a. az intézményért az általános felelősséget a vezető testület viseli, és az határozza meg az intézmény stratégiáját;
- b. a vezető testület határozza meg az irányítási elveket, a vállalati értékeket és a megfelelő követelményeket, beleértve a visszaélések bejelentésére szolgáló független folyamatokat és eljárásokat;
- c. az intézmény etikus vállalati és kockázati kultúrája hatékony kihívási környezetet teremt, amelyben a döntéshozatali folyamatok a nézetek széles skáláját támogatják (pl. azzal, hogy a vezető testület bizottságaiba független tagok is bekerülnek); valamint
- d. a stratégiákat és politikákat igazoltan egyértelműen és határozottan kommunikálják minden érintett munkatárs felé, és a kockázati kultúrát az intézmény minden szintjén alkalmazzák.

5.4 A vezető testület összetétele és működése

88. Az illetékes hatóságoknak az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival* és az EBH *vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről*³ *szóló iránymutatásaival* összhangban a következőket kell értékelniük:

- a. a belső irányítási keret és főbb összetevőinek a vezető testület által történő felállítása, felügyelete és rendszeres értékelése; valamint
- b. van-e tényleges interakció a vezető testület irányítási és felügyeleti funkciói között.

89. Az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (12) bekezdésével, az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival*, valamint az EBH *vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről* *szóló iránymutatásaival* összhangban, az alábbiak értékelése útján felül kell vizsgálniuk a vezető testület és bizottságai összetételét és működését:

- a. megfelelő-e a testület tagjainak száma és az összetétele ;
- b. kielégítő mértékű-e a tagok elkötelezettsége és függetlensége ;
- c. megfelelő és helyes módon értékelik-e a tagokat a kinevezéskor, valamint folyamatosan;
- d. vizsgálják-e a vezető testület hatékonyságát;

³ EBA/GL/2012/06, 2012.11.22.

- e. adott esetben megfelelő belső irányítási gyakorlatok és eljárások vannak-e érvényben a vezető testület és bizottságai tekintetében; valamint
- f. elegendő idő áll-e a vezető testület tagjai rendelkezésre a kockázattal kapcsolatos kérdések mérlegeléséhez, és megfelelő hozzáférést biztosítanak-e számukra az intézmény kockázati helyzetére vonatkozó információkhoz.

5.5 Javadalmazási politikák és gyakorlatok

90. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a 2013/36/EU irányelv 92-96. cikkében meghatározott javadalmazási politikával, valamint megfelelő javadalmazási politikákkal minden munkavállalóra vonatkozóan. Az illetékes hatóságoknak az EBH belső irányításról szóló iránymutatásaival és az EBH javadalmazási politikákról és gyakorlatokról szóló iránymutatásaival⁴ összhangban értékelniük kell a következőket:

- a. a javadalmazási politika összhangban van-e az intézmény kockázati profiljával, és azt a vezető testület tartja-e fent, fogadja-e el és felügyeli-e;
- b. az alkalmazott juttatási rendszer támogatja-e az intézmény vállalati értékeit, és összhangban van-e az intézmény kockázattalállási hajlandóságával, üzleti stratégiájával és hosszú távú érdekeivel;
- c. megfelelően azonosításra kerültek-e azok a munkavállalók, akik lényeges hatással vannak az intézmény kockázati profiljára, és a 604/2014/EU rendeletet megfelelően alkalmazzák-e, főként a következők vonatkozásában:
 - i. a munkavállalók azonosítására szolgáló kvalitatív és mennyiségi kritériumok alkalmazása; valamint
 - ii. a kizárólag a 604/2014/EU rendelet 4. cikkében meghatározott kvalitatív szempontok alapján azonosított munkavállalók kizárására vonatkozó rendelkezések;
- d. a javadalmazási politika túlzott kockázattalállásra ösztönöz-e; valamint
- e. a változó és rögzített javadalmazás kombinációja megfelelő-e, betartják-e a változó javadalmazási összetevőnek a rögzített javadalmazási összetevő 100%-ára (a tulajdonosok jóváhagyásával 200%-ára) való korlátozására vonatkozó intézkedéseket, továbbá a változó javadalmazást nem olyan eszközök vagy módszerek révén fizetik-e ki, amelyek elősegítik a 2013/36/EU irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek való nem-megfelelést.

⁴ 2010.12.10.

5.6 Kockázatkezelési keret

91. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény vezető testülete megfelelő kockázatkezelési keretet és kockázatkezelési folyamatokat alakított-e ki. Ennek az értékelésnek legalább a következők felülvizsgálatát kell magában foglalnia:

- a. a kockázatvállalási hajlandósági keret és stratégia;
- b. a tőke megfelelés belső értékelési eljárására (ICAAP) és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárására (ILAAP) vonatkozó keretek; valamint
- c. stressztesztelési képességek.

5.6.1. Kockázatvállalási hajlandósági keret és stratégia

92. Egy intézmény kockázatvállalási hajlandóságának és keretének felülvizsgálatához az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a következő feltételeknek:

- a. a kockázatvállalási hajlandósági keret figyelembe veszi az összes lényeges kockázatot, amelynek az intézmény ki van téve, és tartalmazza a kockázati korlátokat, tűréshatárokat és határértékeket;
- b. a kockázatvállalási hajlandóság és a kockázati stratégia összhangban áll egymással, és mindkettőt ennek megfelelően hajtják végre;
- c. a kockázatvállalási hajlandósági keret a jövőbe tekintő, összhangban van a stratégiai tervezés időtávjával, és rendszeresen felülvizsgálják;
- d. a vezető testület kockázatvállalási hajlandósági kerettel összefüggő felelősségét egyértelműen meghatározták, és a gyakorlatban alkalmazzák;
- e. a kockázati stratégia megfelelően figyelembe veszi az intézmény pénzügyi forrásait (azaz a kockázatvállalási hajlandóságnak összhangban kell lennie a szavatolótőkére és likviditásra vonatkozó felügyeleti követelményekkel és egyéb felügyeleti intézkedésekkel); valamint
- f. a kockázatvállalási hajlandósági nyilatkozatot írásban dokumentálták, és igazolhatóan közlik az intézmény munkavállalóival.

93. A kockázatkezelési keret értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az milyen mértékben épül be az intézmény átfogó stratégiájába, és hogyan befolyásolja azt. Az illetékes hatóságoknak így különösen értékelniük kell a stratégiai terv és a kockázat-, a tőke- és a likviditáskezelési keretek közötti összefüggést.

5.6.2 A tőke megfelelés belső értékelési eljárására és a likviditás megfelelés belső értékelési eljárására vonatkozó keretek

94. Az illetékes hatóságoknak időszakosan felül kell vizsgálniuk az intézmény tőke megfelelés belső értékelési eljárását (ICAAP) és a likviditás megfelelés belső értékelési eljárását (ILAAP), és az ebben a szakaszban meghatározott szempontok alapján meg kell határozniuk ezek (1) megalapozottságát, (2) hatékonyságát és (3) átfogó jellegét. Az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy milyen mértékben épül be a tőke megfelelés, illetve a likviditás megfelelés belső értékelési eljárása az átfogó kockázatkezelési és stratégiakezelési gyakorlatokba, beleértve a tőke- és likviditás tervezést.
95. Ezeknek az értékeléseknek hozzá kell járulniuk a pótlólagos tőke követelmények kiszámításához és a tőke megfelelés 7. cím szerinti értékeléshez, valamint a likviditás megfelelés 9. cím szerinti értékeléséhez.

A tőke megfelelés belső értékelési eljárásának és a likviditás megfelelés belső értékelési eljárásának a megalapozottsága

96. A tőke megfelelés, illetve a likviditás megfelelés belső értékelési eljárása megalapozottságának értékeléséhez az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy az ICAAP, illetve az ILAAP eljárás részét képező politikák, eljárások, bemeneti adatok és modellek arányosak-e az intézmény tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Ehhez az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ICAAP és az ILAAP eljárás alkalmas-e a fennálló vagy potenciális kockázatok fedezéséhez és az üzleti döntések meghozatalához (pl. a tőkének az üzleti terv szerinti elosztásához) szükséges belső tőke és likviditás megfelelő szintjének meghatározásához és fenntartásához, stresszhelyzetben is, *a stressztesztelésről szóló CEBS-iránymutatásokkal összhangban*.⁵
97. Az ICAAP és az ILAAP eljárások megalapozottságának értékelésékor az illetékes hatóságoknak adott esetben a következőket kell mérlegelniük:
- az intézmény által alkalmazott módszerek és feltevések megfelelőek és egymással összhangban állóak-e minden kockázatra vonatkozóan, megbízható, empirikus bementi adatokon alapulnak-e, megbízhatóan kalibrált paramétereket használnak-e, és egyenlően alkalmazzák-e őket a kockázatok mérése, valamint a tőke- és likviditáskezelés céljából;
 - a konfidenciaszint összhangban van-e a kockázatvállalási hajlandósággal, és a belső diverzifikációs feltevések tükrözik-e az üzleti modellt és a kockázati stratégiákat;

⁵ 2010.8.26-i 32. iránymutatás

- c. az intézmény által a tőkemegfelelés, illetve a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárásában figyelembe vett rendelkezésre álló belső tőke- vagy likviditásforrások meghatározása és összetétele összhangban van-e az intézmény által mért kockázatokkal, és megfelelőek-e a szavatolótőke- és likviditási tartalékok kiszámításához; valamint
- d. a rendelkezésre álló belső tőke- és likviditásforrások üzletágak vagy szervezetek közötti eloszlása/felosztása megfelelően tükrözi-e a kockázatokat, amelyeknek azok egyenként ki vannak vagy ki lehetnek téve, és megfelelően figyelembe veszi-e az e források átruházhatóságával szembeni esetleges jogi vagy működésbeli akadályokat.

A tőkemegfelelés belső értékelési eljárásának és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárásának a hatékonysága

98. Az ICAAP és az ILAAP eljárások hatékonyságának értékelésekor az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk ezek döntéshozatali és irányítási folyamatokban történő használatát az intézmény minden szintjén (pl. határértékek meghatározása, teljesítménymérés stb.). Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény hogyan használja az ICAAP és az ILAAP eljárásokat a kockázat-, tőke- és likviditáskezelésben (felhasználási teszt). Az értékelésnek mérlegelnie kell az ICAAP/ILAAP, valamint a kockázatvállalási hajlandósági keret, a kockázatkezelés, valamint a likviditás- és tőkekezelés közötti kapcsolatokat és funkcionális összefüggéseket, beleértve a jövőre vonatkozó finanszírozási stratégiákat, valamint hogy ez megfelel-e az intézmény üzleti modelljének és összetettségének.
99. Ehhez az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény szabályzatai, eljárásai és eszközei elősegítik-e a következőket:
- a. a tőkemegfelelés, illetve a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása különböző elemeiért felelős funkciók és/vagy irányító bizottságok egyértelmű azonosítása (pl. modellezés és számszerűsítés, belső ellenőrzés és hitelesítés, nyomon követés és jelentéstétel, problémák eszkalációja stb.);
 - b. tőke- és likviditásstervezés: tőke- és likviditásforrások kiszámítása a jövőbe tekintve (többek között feltételezett stresszhelyzetekben) az átfogó stratégiával vagy jelentős ügyletekkel kapcsolatban;
 - c. tőke- és likviditásforrások felosztása és nyomon követése üzletágak és kockázattípusok között (pl. az üzletágakra, szervezetekre vagy egyes kockázatokra meghatározott kockázati korlátok összhangban vannak-e az intézmény belső tőke- és likviditásforrásainak megfelelőségére vonatkozó célkitűzéssel);
 - d. a tőke- és likviditásmegfelelés rendszeres és azonnali jelentése a felső vezetés és a vezető testület felé. Így különösen a jelentéstétel gyakoriságának megfelelőnek kell lennie a kockázatok és az üzleti forgalom növekedése, a meglévő belső

tartalékok és a belső döntéshozatali eljárások szempontjából, és lehetővé kell tennie az intézmény vezetése számára korrekciós intézkedések végrehajtását, mielőtt a tőke- vagy likviditásmegfelelés veszélybe kerül; valamint

- e. a felső vezetés vagy a vezető testület tudomásszerzése és intézkedése, amennyiben az üzleti stratégia és/vagy jelentős egyedi ügyletek nincsenek összhangban az ICAAP eljárással, a rendelkezésre álló belső tőkével (pl. olyan jelentős ügylet felső vezetés általi jóváhagyása, amely várhatóan lényeges hatással lesz a rendelkezésre álló belső tőkére) és az ILAAP eljárással.

100. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a vezető testület megfelelő elkötelezettséget mutat az ICAAP és az ILAAP eljárás és ezek eredményei iránt, és megfelelő szinten ismeri azokat. Így értékelniük kell különösen azt, hogy a vezető testület hagyja-e jóvá az ICAAP és ILAAP kereteket és eredményeket, és adott esetben az ICAAP és az ILAAP belső hitelesítésének eredményeit.

101. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az ICAAP és az ILAAP eljárás milyen mértékben előre tekintő jellegű. Az illetékes hatóságoknak ehhez azt kell értékelniük, hogy az ICAAP és az ILAAP eljárás összhangban van-e a tőke- és likviditási tervekkel és a stratégiai tervekkel.

A tőkemegfelelés belső értékelési eljárásának és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárásának átfogó jellege

102. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása hogyan fedi le az üzletágakat, a szervezeteket és azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve, továbbá mennyiben felel meg a jogszabályi követelményeknek. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen, hogy:

- a. a tőkemegfelelés belső értékelési eljárását és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárását egységes és arányos módon végzik-e el az intézmény minden releváns üzletágánál és szervezeténél a kockázatok azonosítása és értékelése tekintetében;
- b. a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása lefedi-e az összes lényeges kockázatot, függetlenül attól, hogy a kockázat a konszolidáció hatálya alá nem tartozó szervezettől (különleges célú gazdasági eszközöktől, különleges célú gazdasági egységektől) ered-e; valamint
- c. amennyiben egy szervezet belső irányítási szabályai vagy folyamatai különböznek a csoporthoz tartozó egyéb szervezetekétől, ezek az eltérések indokoltak-e (pl. ha csak a csoport egy része alkalmaz fejlett modelleket, az indokolható azzal, hogy

nem áll rendelkezésre elegendő adat bizonyos üzletágak vagy szervezetek paramétereinek megbecsléséhez, feltéve, hogy ezek az üzletágak vagy szervezetek nem jelentenek kockázat-koncentrációt a portfólió többi része számára).

5.6.3 Stressztesztelés

103. Az illetékes hatóságoknak a *stressztesztelésről* szóló CEBS-iránymutatással összhangban értékelniük kell az intézmény stressztesztelési programjait, kitérve a releváns forgatókönyvek kiválasztásának megfelelőségére, az alapul szolgáló feltevésekre, módszerekre és infrastruktúrára, valamint a stresszteszt eredményeinek felhasználására. Ennek legalább a következők értékelését kell magában foglalnia:

- a. a stressztesztelés milyen mértékben épül be az intézmény kockázatkezelési keretébe;
- b. az intézmény azon képessége és infrastruktúrája, beleértve az adatokat, amely lehetővé teszi a stressztesztelési program egyes üzletágaknál, szervezeteknél és adott esetben az egész csoportnál történő végrehajtását;
- c. a felső vezetés és a vezető testület szerepvállalása a stressztesztelési programokban, valamint
- d. a stressztesztelés és eredményeinek integrálása a döntéshozatalba mindenütt az intézményben.

5.7 Belső ellenőrzési keret

104. Az illetékes hatóságoknak az EBH *belső irányításról* szóló iránymutatásaival összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő belső ellenőrzési kerettel rendelkezik-e. Ennek az értékelésnek legalább a következőket kell magában foglalnia:

- a. milyen mértékben rendelkezik az intézmény belső ellenőrzési kerete körülhatárolt, független ellenőrzési funkciókkal, amelyek egyértelmű döntéshozatali folyamat keretében, a keret és az azt alkotó komponensek megvalósítására vonatkozó feladatok egyértelmű felosztása mellett működnek;
- b. a belső ellenőrzési keret az intézmény valamennyi területén megvalósul-e, és első körben az üzleti és támogató egységek felelnek-e a megfelelő belső ellenőrzési szabályzatok és eljárások kidolgozásáért és fenntartásáért;
- c. bevezetett-e az intézmény a kockázatok és az ezekkel összefüggő kockázat-koncentrációk azonosítására, mérésére, nyomon követésére, mérséklésére és jelentésére szolgáló szabályzatokat, és ezeket jóváhagyta-e a vezető testület;

- d. létrehozott-e az intézmény egy független kockázatellenőrzési funkciót, amely aktívan részt vesz az intézmény kockázati stratégiájának kialakításában és minden lényeges kockázatkezelési döntés meghozatalában, továbbá a kockázatokkal kapcsolatos minden releváns információt biztosítja a vezető testület és a felső vezetés számára;
- e. biztosítja-e a független kockázatellenőrzési funkciót az intézmény kockázatok mérésére, értékelésére és követésére szolgáló eljárásainak megfelelését;
- f. rendelkezik-e az intézmény megfelelő hatáskörrel bíró, a kockázatvállalástól kellően független, a kockázati területért felelős vezetővel, aki kizárólagos felelősséggel tartozik a kockázatellenőrzési funkcióért és a kockázatkezelési keret nyomon követéséért;
- g. rendelkezik-e az intézmény megfeleléségi politikával, valamint állandó, hatékony, közvetlenül a vezető testület alá rendelt megfeleléségi funkcióval;
- h. rendelkezik-e az intézmény az új termékek jóváhagyására vonatkozó szabályzattal és folyamattal, amelyet a vezető testület jóváhagyott, és amellyel kapcsolatban a független kockázatellenőrzési funkciónak egyértelműen meghatározott szerepe van; valamint
- i. képes-e az intézmény kockázati jelentéseket készíteni és ezeket a vállalatirányítás céljaira felhasználni, és ezek a jelentések (i) pontosak, átfogóak, egyértelműek és hasznosak-e, illetve (ii) megfelelő gyakorisággal készülnek-e és megfelelő gyakorisággal közlik-e ezeket az érintett felekkel.

5.7.1 A belső ellenőrzési funkció

105. Az illetékes hatóságoknak az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival* összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény kialakított-e egy hatékony, független belső ellenőrzési funkciót, amely megfelel az alábbi követelményeknek:

- a. a nemzeti és nemzetközi szakmai követelményekkel összhangban alakították ki;
- b. célját, hatáskörét és feladatát egy olyan szabályzatban határozták meg, amely elismeri a szakmai követelményeket, és amelyet a vezető testület hagyott jóvá;
- c. szervezeti függetlenségét és a belső ellenőrök objektivitását a közvetlenül a vezető testület alá rendelés védi;
- d. elegendő forrásokkal rendelkezik a feladatai elvégzéséhez;

- e. kellően lefedi a kockázatalapú ellenőrzési terv minden fontos területét, beleértve a kockázatkezelés, a belső kontrollmechanizmusok, a tőke megfelelés belső értékelési eljárása és a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása területeit; valamint
- f. hatékonyan meghatározza a belső politikáknak és a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályoknak való megfelelést, és kezeli az ezektől való esetleges eltéréseket.

5.8 Információs rendszerek és üzletmenet-folytonosság

106. Az illetékes hatóságoknak az EBH *belső irányításról szóló iránymutatásaival* összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e hatékony és megbízható információs és kommunikációs rendszerekkel, és hogy ezek a rendszerek teljes mértékben támogatják-e a kockázati adatok összesítését mind a szokásos üzletmenet során, mind stresszhelyzetben. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell különösen azt, hogy az intézmény képes-e legalább az alábbiakra:

- a. pontos és megbízható kockázati adatok létrehozása;
- b. az összes lényeges kockázati adat rögzítése és összesítése az intézmény minden pontján;
- c. összesített, aktualizált kockázati adatok kellő időben történő létrehozása; valamint
- d. összesített kockázati adatok létrehozása a vezető testülettől vagy az illetékes hatóságoktól érkező, eseti adatkérések széles skálájának teljesítéséhez.

107. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell továbbá, hogy az intézmény hatékony rendszert alakított-e ki az üzletmenet-folytonosság terén, amely tesztelt vészhelyzeti és üzletmenet-folytonossági terveket, valamint minden kritikus fontosságú funkcióra és erőforrásra vonatkozóan helyreállítási tervet tartalmaz.

5.9 Helyreállítási terv

108. Az illetékes hatóságoknak a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése során figyelembe kell venniük a helyreállítási tervek és a helyreállítási tervek készítésére vonatkozó szabályozások 2014/59/EU irányelv 6. és 8. cikkével összhangban végzett értékelése során feltárt esetleges megállapításokat és hiányosságokat.

109. Ehhez hasonlóan a SREP-elemek, többek között a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékeléséből nyert információkat is fel kell használni a helyreállítási tervek értékeléséhez.

5.10 Összevont szinten történő alkalmazás, és a csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozó következmények

110. Összevont szinten a fenti szakaszokban meghatározott elemeken kívül az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a következő követelményeknek:

- a. az intézmény anyavállalatának vezető testülete ismeri a csoport felépítését és az azt alkotó különböző szervezetek szerepét, csakúgy, mint a közöttük fennálló kapcsolatokat és viszonyokat;
- b. adott esetben a csoport szervezeti és jogi felépítése egyértelmű és átlátható, és megfelel az üzleti tevékenység és a működés volumenének és összetettségének;
- c. az intézmény az egész csoportra vonatkozó, hatékony vezetői információs és adatszolgáltatási rendszert alakított ki, amely minden lényeges üzletágra és jogi személyre kiterjed, és ez a rendszer gyorsan az intézmény anyavállalatának vezető testülete rendelkezésére áll;
- d. az intézmény anyavállalatának vezető testülete a csoport egészére kiterjedő, egységes stratégiákat dolgozott ki, beleértve a kockázatvállalási hajlandósági keretet;
- e. a csoportszintű kockázatkezelés lefed minden lényeges kockázatot, függetlenül attól, hogy a kockázat a konszolidáció hatálya alá nem tartozó szervezetektől (különleges célú gazdasági eszközöktől, különleges célú gazdasági egységektől) ered-e;
- f. az intézmény rendszeres stresszteszteket végez, amelyek a *stressztesztelésről szóló CEBS-iránymutatással* összhangban minden lényeges kockázatra és szervezetre kiterjednek; valamint
- g. az egész csoportra kiterjedő belső ellenőrzési funkciót elkülönül az összes többi funkciótól, rendelkezik az egész csoportra vonatkozó, kockázatalapú ellenőrzési tervvel, megfelelő személyzettel, és közvetlenül az anyavállalat vezető testülete alá van rendelve.

111. A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok leányvállalatok szintjén történő értékelésekor az illetékes hatóságoknak az ebben a címben felsorolt elemeken kívül értékelniük kell a csoportszintű szabályozások, politikák és eljárások leányvállalatok szintjén történő végrehajtását is.

5.11 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

112. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény belső irányításának és intézményi kontrollmechanizmusainak megfelelőségéről. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejezni, amelynek tartalmaznia kell a 3. táblázatban foglalt szempontokon alapuló pontszámot is.

3. táblázat: Felügyeleti szempontok a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Megfontolások
1	A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok szabályozásának hiányosságai nem jelentenek érzékelhető kockázatot az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése szilárd és átlátható, a feladatkörök egyértelműek, a kockázatvállalás elkülönül a kockázatkezelési és ellenőrzési funkcióktól. • Az intézmény szilárd vállalati kultúrával rendelkezik. • A vezető testület összetétele és működése megfelelő. • A javadalmazási politika összhangban áll a kockázati stratégiával és a hosszú távú érdekekkel. • A kockázatkezelési keret és a kockázatkezelési folyamatok, többek között a tőke megfelelés belső értékelési eljárása, a likviditás megfelelés belső értékelési eljárása, a stressztesztelési keret, valamint a tőke tervezés és a likviditás tervezés megfelelő. • A belső ellenőrzési keret és a belső kontrollmechanizmusok megfelelőek. • A belső ellenőrzési funkció független, és az elfogadott nemzetközi elveknek és követelményeknek megfelelően, hatékonyan működik. • Az információs rendszerek és az üzletmenet-folytonossági szabályozások megfelelőek. • A helyreállítási terv teljes és hitelt

		<p>érdemlő, a helyreállítási tervek készítésére vonatkozó szabályok megfelelőek.</p>
2	<p>A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok szabályozásának hiányosságai alacsony szintű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése nagyrészt szilárd és átlátható, a feladatkörök egyértelműek, a kockázatvállalás elkülönül a kockázatkezelési és ellenőrzési funkcióktól. • Az intézmény nagyrészt szilárd vállalati kultúrával rendelkezik. • A vezető testület összetétele és működése nagyrészt megfelelő. • A javadalmazási politika nagyrészt összhangban áll a kockázati stratégiával és a hosszú távú érdekekkel. • A kockázatkezelési keret és a kockázatkezelési folyamatok, többek között a tőke megfelelés belső értékelési eljárása, a likviditás megfelelés belső értékelési eljárása, a stressztesztelési keret, valamint a tőke tervezés és a likviditás tervezés nagyrészt megfelelő. • A belső ellenőrzési keret és a belső kontrollmechanizmusok nagyrészt megfelelőek. • A belső ellenőrzési funkció független, és nagyrészt hatékonyan működik. • Az információs rendszerek és az üzletmenet-folytonossági szabályozások nagyrészt megfelelőek. • A helyreállítási terv nagyrészt teljes és nagyrészt hitelt érdemlő. A helyreállítási tervek készítésére vonatkozó szabályok nagyrészt megfelelőek.
3	<p>A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése és feladatkörei nem teljesen átláthatóak,

	<p>szabályozásának hiányosságai közepes szintű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.</p>	<p>és a kockázatvállalás nem különül el teljesen a kockázatkezelési és ellenőrzési funkcióktól.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A vállalati kultúra megfelelősége kétséges. • A vezető testület összetételének és működésének megfelelősége kétséges. • Aggályos, hogy a javadalmazási politika ellentétes lehet a kockázati stratégiával és a hosszú távú érdekekkel. • A kockázatkezelési keret és a kockázatkezelési folyamatok, többek között a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása, a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása, a stressztesztelési keret, valamint a tőketervezés és a likviditástervezés megfelelősége kétséges. • A belső ellenőrzési keret és a belső kontrollmechanizmusok megfelelősége kétséges. • A belső ellenőrzési funkció függetlensége és hatékony működése kétséges. • Az információs rendszerek és az üzletmenet-folytonossági szabályozások megfelelősége kétséges. • A helyreállítási terv hiányos, hitelt érdemlősége kétséges. A helyreállítási terv készítésére vonatkozó szabályozások megfelelősége kétséges.
<p>4</p>	<p>A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok szabályozásának hiányosságai magas szintű kockázatot jelentenek az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szervezeti felépítése és feladatkörei nem átláthatóak, és a kockázatvállalás nem különül el a kockázatkezelési és ellenőrzési funkcióktól. • A vállalati kultúra nem megfelelő.

		<ul style="list-style-type: none">• A vezető testület összetétele és működése nem megfelelő.• A javadalmazási politika ellentétben áll a kockázati stratégiával és a hosszú távú érdekekkel.• A kockázatkezelési keret és a kockázatkezelési folyamatok, többek között a tőkemegfelelés belső értékelési eljárása, a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárása, a stressztesztelési keret, valamint a tőketervezés és a likviditástervezés nem megfelelő.• A belső ellenőrzési funkció nem független és/vagy nem az elfogadott nemzetközi elveknek és követelményeknek megfelelően működik; a tevékenysége nem hatékony.• A belső ellenőrzési keret és a belső kontrollmechanizmusok nem megfelelőek.• Az információs rendszerek és az üzletmenet-folytonossági szabályozások nem megfelelőek.• A helyreállítási terv hiányos és nem megbízható. A helyreállítási tervek készítésére vonatkozó szabályozások nem megfelelőek.
--	--	--

6. cím – Tőkekockázatok értékelése

6.1 Általános megfontolások

113. Az illetékes hatóságoknak értékelniük és pontozniuk kell az intézmény szempontjából lényegesnek minősített tőkekockázatokat.

114. Ennek a címnek a célja, hogy egységes módszereket biztosítson az egyedi kockázatok, valamint a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékeléséhez. A cím nem a teljesség igényével íródott, és szabad teret ad az illetékes hatóságoknak olyan további szempontok figyelembe vételéhez, amelyek tapasztalataik és az intézmény sajátosságai alapján relevánsak.

115. Ez a cím iránymutatást nyújt az illetékes hatóságok számára az alábbi tőkekockázatok értékeléséhez és pontozásához:

- a. hitel- és partnerkockázat;
- b. piaci kockázat;
- c. működési kockázat;
- d. nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat.

116. A fenti kockázati kategóriákon belül a jelen cím meghatároz olyan alkategóriákat is, amelyeket figyelembe kell venni a tőkekockázat értékelésekor. Az egyes alkategóriák külön is értékelhetők és pontozhatók, attól függően, hogy lényegesek-e az adott intézmény szempontjából.

117. A lényegességről a felügyelet dönt. Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) devizahitelezésről szóló ajánlásának⁶ fényében azonban a devizahitel-kockázat esetében a lényegességet a következő küszöbérték figyelembe vételével kell meghatározni:

A fedezettel nem rendelkező hitelfelvevők számára nyújtott, devizában megadott kölcsönök az intézmény teljes hitelkönyvének (nem pénzügyi vállalatoknak és háztartásoknak nyújtott összes hitel) legalább 10% százalékát képezik, amely teljes hitelkönyv az intézmény teljes eszközállományának legalább 25%-át teszi ki.

118. Az iránymutatások alkalmazásakor a kockázati alkategóriák meghatározása során az illetékes hatóságoknak a kockázati kitétség jellegét kell mérlegelniük, nem pedig azt, hogy az 575/2013/EU rendelet hitelezési, piaci vagy működési kockázatelemként határozza-e meg

⁶ ESRB/2011/1, HL C 342., 2011.11.22., 1. o.

ezeket (pl. a banki könyvben szereplő részvényjellegű kivettségek szerepelhetnek egy piaci kockázat értékelésében, annak ellenére, hogy az 575/2013/EU rendeletben hitelkockázati elemként vannak meghatározva).

119. Hasonlóképpen, az illetékes hatóságok dönthetnek az iránymutatásokban szereplőtől eltérő lebontások mellett is, feltéve, hogy az összes lényeges kockázatot értékelik, és adott esetben egyeztetnek a felügyeleti kollégiummal.

120. Az illetékes hatóságoknak azokat az egyéb kockázatokat is értékelniük kell, amelyeket lényegesnek minősítettek egy adott intézmény szempontjából, de a fenti felsorolásban nem szerepelnek (pl. nyugdíjkockázat, biztosítási kockázat vagy strukturális devizakockázat). A következők segítséget nyújthatnak az azonosítás során:

- a. a teljes kockázati kivettségérték tényezői;
- b. az intézmény által a tőke megfelelés belső értékelési eljárásában meghatározott kockázatok;
- c. az intézmény üzleti modelljéből eredő kockázatok (beleértve azokat, amelyeket a hasonló üzleti modellt használó egyéb intézmények határoztak meg);
- d. a fő mutatók monitorozásából származó információk;
- e. a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből származó eredmények és megállapítások;
- f. az EBH által kiadott ajánlások és iránymutatások, valamint a makroprudenciális hatóságok vagy az ERKT által kibocsátott figyelmeztetések és ajánlások.

121. Az illetékes hatóságoknak az egy adott kockázat értékelésével kapcsolatos felügyeleti tevékenységük intenzitásának tervezésekor is figyelembe kell venniük a fenti elemeket.

122. A hitel-, a piaci és a működési kockázat vonatkozásában az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek. Ezek az iránymutatások azonban ezeken a minimumkövetelményeken túlra terjesztik ki az értékelés körét, hogy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára a tőkekockázatokkal kapcsolatos átfogó vélemény kialakítását.

123. A tőkekockázatok értékelésekor az illetékes hatóságoknak a finanszírozási költséggel kapcsolatos kockázat potenciális hatását is figyelembe kell venniük a 8. címben meghatározott módszertan alapján, és dönthetnek úgy, hogy szükség van a kockázat mérséklésére irányuló intézkedésekre.

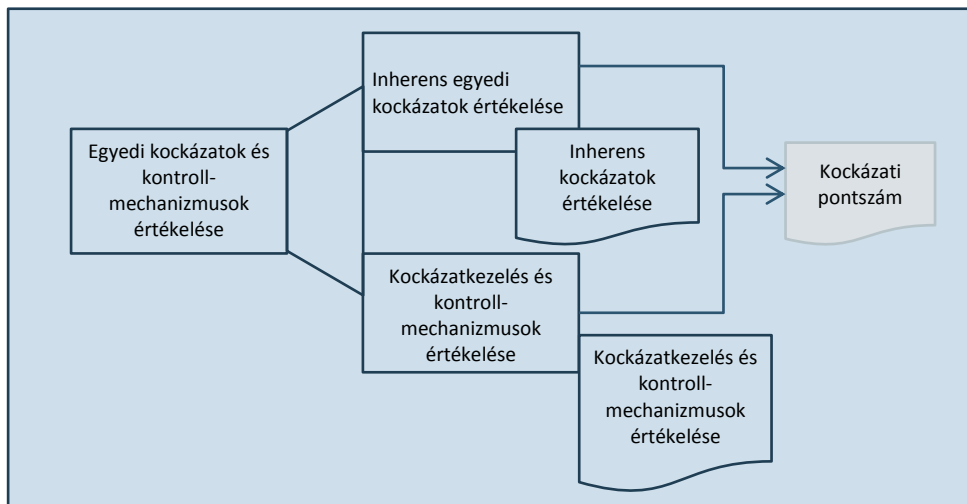
124. Az ebben a címben meghatározott módszerek alkalmazása során az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a releváns mennyiségi mutatókat és egyéb mérőszámokat, amelyek felhasználhatók a kulcsfontosságú mutatók 3. cím szerinti monitorozásához is.

125. Minden egyes lényeges kockázat esetében az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük, és kockázati pontszámban kifejezniük:

- a. inherens kockázat (kockázati kitettségek); valamint
- b. kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok minősége és hatásossága.

126. Az értékelési folyamat a 2. ábrán látható.

2. ábra: A tőkekockázat értékelésének munkafolyamata

127. A értékelés során az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk minden rendelkezésre álló információforrást, beleértve a hatóságoknak benyújtott jelentéseket, az intézménnyel egyeztetett eseti jelentéseket, az intézmény belső mérőszámait és jelentéseit (pl. belső ellenőrzési jelentés, kockázatkezelési jelentések, a tőkemegfelelés belső értékelési eljárásából kapott információk), a helyszíni vizsgálati jelentéseket és a külső jelentéseket (az intézmény közlései a befektetőknek, hitelminősítő intézeteknek). Bár az értékelésnek intézményspecifikusnak kell lennie, a tőkekockázatoknak való lehetséges kitettségek azonosítása céljából mérlegelni kell a hasonló intézményekkel történő összehasonlítást. Ehhez a hasonló intézményeket kockázatonként külön-külön kell meghatározni, amelyek eltérhetnek az üzleti modell elemzéséhez vagy más elemzésekhez meghatározott hasonló intézményektől.

128. A tőkekockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények kiszámításának pontosságát és prudenciális jellegét is azoknak a helyzeteknek az azonosításához, ahol a szavatolótőke minimumszintjére vonatkozó számítások alulbecsülhetik a kockázat tényleges szintjét. Az ebből az értékelésből

származó információkat fel kell használni a pótlólagos tőkekövetelmények 7.2.3. szakaszban leírt meghatározásához.

129. Minden egyes lényeges kockázat értékelésének eredményét az eredmények összegzésében kell bemutatni, melynek tartalmaznia kell a fő kockázati tényezők ismertetését és a pontszámot.
130. Az illetékes hatóságoknak a pontszámot nagyrészt az inherens kockázat értékelése révén kell meghatározniuk, de a pontszámoknak tükrözniük kell a kockázatkezelésre és a kontrollmechanizmusokra vonatkozó szempontokat is, pl. azt, hogy a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok megfelelősége növelheti vagy – kivételes esetben – csökkenheti a jelentős prudenciális hatás kockázatát (pl. az inherens kockázat szempontjai a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok megfelelőségétől függően alul- vagy túlbecsülhetik a kockázat szintjét.) A kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok megfelelőségének értékelését a 4-7. táblázatokban szereplő szempontok alapján kell elvégezni.
131. Az iránymutatások nemzeti végrehajtása során az illetékes hatóságok használhatnak más módszereket az egyes kockázati pontszámok meghatározására. Esetenként az inherens kockázat szintjére, valamint a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok minőségére külön pontszám adható, amely egy köztes és egy végleges pontszámot eredményez, míg más esetekben az értékelési folyamatban nem szerepel köztes pontszám.

6.2 Hitel- és partnerkockázat értékelése

6.1 Általános megfontolások

132. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az összes banki könyvi kitettségből származó hitelkockázatot (beleértve a mérlegen kívüli tételeket). A partner-hitelkockázatokat és az elszámolási kockázatot is értékelniük kell.

133. A hitelkockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük minden összetevőt, amely meghatározza a potenciális hitelveszteségeket, így különösen: a főként a hitelfelvevőket és az adott kötelezettség visszafizetésére való képességüket érintő hitelesemény (azaz nemteljesítés) vagy több összefüggő hitelesemény valószínűségét; a hitelkockázati kitettségek mértékét; valamint a hitelkitettségek megtérülési rátáját a hitelfelvevők nemteljesítése esetén. Az illetékes hatóságoknak minden összetevő esetében figyelembe kell venniük annak a lehetőségét, hogy ezek az összetevők idővel változhatnak és a várt eredményekhez képest rosszabbodhatnak.

6.2.2 Az inherens hitelkockázat értékelése

134. Az inherens hitelkockázat értékelése révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény hitelkockázati kitettségének fő tényezőit, és értékelniük kell a kockázat intézményre gyakorolt prudenciális hatásának jelentőségét. Az inherens hitelkockázat értékelését a következő főbb lépések köré kell építeni:

- a. előzetes értékelés;
- b. a hitelportfólió jellegének és összetételének értékelése;
- c. a portfólió hitelminőségének értékelése;
- d. a hitelkockázat-mérséklés szintjének és színvonalának értékelése; valamint
- e. a tartalékok szintjének és a hitelértékelési korrekciónak az értékelése.

135. Az illetékes hatóságoknak az aktuális és a jövőbeli hitelkockázatot is értékelniük kell. Az illetékes hatóságoknak össze kell kapcsolniuk a portfólió aktuális hitelkockázatának elemzését az intézmény hitelkockázati stratégiájának értékelésével (adott esetben az üzleti modell elemzése keretében elvégzett szélesebb körű stratégiaértékelés részeként), és figyelembe kell venniük, hogy a várt, illetve a stresszhelyzetekre vonatkozó makrogazdasági fejlemények hogyan befolyásolhatják ezeket az elemeket, és végső soron az intézmény bevételeit és szavatolótőkáját.

136. Az illetékes hatóságoknak az értékelést elsősorban a portfólió és az eszközosztály szintjén kell végrehajtaniuk. Ahol szükséges, ott egy részletesebb értékelést is elvégezhetnek, adott esetben az egyes hitelfelvevők vagy ügyletek szintjén. Az illetékes hatóságok a portfóliókockázat értékelésekor mintavételi technikákat is alkalmazhatnak.

137. Az illetékes hatóságok elvégezhetik az értékelést vertikálisan (azaz a releváns al-portfóliók minden jellemzője figyelembe vételével) vagy horizontálisan (azaz az egész portfólió egyetlen jellemzője, pl. a hitelminőség figyelembe vételével).

Előzetes értékelés

138. A hitelkockázat értékelési körének meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk a hitelkockázatok azon forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

139. Az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell mérlegelniük:

- a. hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság;
- b. a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó követelmény a teljes tőkekövetelményhez viszonyítva, és – ahol szükséges – a hitelkockázathoz rendelt belső tőke a teljes belső tőkéhez viszonyítva, beleértve az ebben a számadatban bekövetkezett korábbi változásokat és az előrejelzéseket, amennyiben ezek rendelkezésre állnak;
- c. az intézmény mérlegen belüli és mérlegen kívüli, hitellel összefüggő tételeinek jellege, mérete és összetétele;
- d. a hitelportfólió értékvesztéseinek és leírásainak, valamint nemteljesítő rátáinak szintje és időbeli változásai;
- e. a hitelportfólió kockázattal korrigált teljesítménye.

140. Az illetékes hatóságoknak az előzetes elemzést a fentiek időbeli változásának figyelembe vételével kell elvégezniük, hogy tájékozott véleményt alakíthassanak ki az intézmény hitelkockázatát alakító fő tényezőkről.

141. Az illetékes hatóságoknak az értékelés során a leglényegesebbnek ítélt alakító tényezőkre és portfóliókra kell koncentrálniuk.

A hitelportfólió jellege és összetétele

142. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a hitelkitettség jellegét (azaz a hitelfelvevők és kitettségek típusait) a mögöttes kockázati tényezők meghatározásához, és elemezniük kell az intézmény hitelportfólió-kockázatának összetételét.

143. Az értékelés elvégzése során az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy a hitelkockázati kitettség jellege milyen módon befolyásolhatja a kitettség méretét (pl. hitelfelvevők által lehívott hitelkeretek/le nem hívott kötelezettségek, más ország

pénzmemében denominált összegek stb.), figyelembe véve az intézmény képességét arra, hogy jogszerűen, egyoldalúan törölje a megítélt hiteleszközök lehívatlan összegét.

144. A hitelkockázat jellegének értékeléséhez az illetékes hatóságoknak legalább az alábbi hitelkockázati alkategóriákat kell figyelembe venniük:

- a. hitelkoncentrációs kockázat;
- b. partner-hitelkockázat és elszámolási kockázat;
- c. országkockázat;
- d. értékpapírosításból származó hitelkockázat;
- e. devizahitel-kockázat; valamint
- f. speciális hitelezés.

Hitelkoncentrációs kockázat

145. Az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett hitelkoncentrációs kockázat mértékéről, amelynek az intézmény ki van téve. Közelebbről, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell annak a kockázatát, hogy az intézménynél a kitétségek hitelfelvevők kis csoportjára, hasonló nemteljesítő szokásokat mutató hitelfelvevők csoportjára, vagy nagymértékben összefüggő pénzeszközökre való koncentrációja következtében jelentős hitelvesztés merül fel.

146. Az illetékes hatóságoknak az értékelést a hitelkoncentrációs kockázat különböző kategóriáinak figyelembe vételével kell elvégezniük, beleértve a következőket:

- a. egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációk (beleértve a nagy kitétségek vonatkozásában meghatározott ügyfeleket vagy kapcsolatban álló ügyfelek csoportjait);
- b. ágazati koncentrációk;
- c. földrajzi koncentrációk;
- d. termékkoncentrációk; valamint
- e. biztosíték- és garancia-koncentrációk.

147. A hitelkoncentrációk azonosításához az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a hitelkockázat fő alakító tényezőit minden kitétségre vonatkozóan, és azokra a kitétségekre kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek hasonlóan viselkednek (azaz nagymértékben korrelálnak).

148. Az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a hitelkoncentrációs kockázat olyan rejtett forrásaira, amelyek lényegessé válhatnak az olyan stresszhelyzetekben, amikor a hitelkockázati koncentráció szintje emelkedhet a normális feltételekhez képest, és amikor mérlegen kívüli tételek további hitelkitettségeket eredményezhetnek.
149. A csoportok vonatkozásában az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azt a hitelkoncentrációs kockázatot, ami a konszolidációból eredhet, és egyedi szinten nem feltétlenül egyértelmű.
150. A hitelkoncentrációk értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a lehetséges átfedéseket (pl. egy adott kormányzattal kapcsolatos magas koncentráció valószínűleg országkoncentrációhoz és egyetlen ügyfélhez kötődő koncentrációhoz is vezet), ezért kerülniük kell a hitelkoncentráció különböző típusainak egyszerű összesítését, és ehelyett a mögöttes alakító tényezőket kell mérlegelniük.
151. A koncentráció szintjének értékeléséhez az illetékes hatóságok különböző méréseket és mutatókat alkalmazhatnak, amelyek közül a legismertebb a Herfindahl-Hirschman Index (HHI) és a Gini-együtthatók, amelyeket aztán fel lehet használni összetettebb vagy kevésbé összetett módszerekhez a további hitelkockázati hatás becslése céljából.

Partnerkockázat és elszámolási kockázat

152. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a származtatott ügyleteknek és a pénzügyi instrumentumokkal végrehajtott ügyleteknek való kitettségekből eredő, az intézményt fenyegető partnerkockázatokat és elszámolási kockázatokat.
153. Az értékeléshez a következő szempontokat kell figyelembe venni:
- a partnerek minősége és a releváns hitelértékelési korrekciók;
 - az érintett ügyletek alapját képező pénzügyi instrumentumok összetettsége;
 - a partner-hitelkockázat és a hitelkockázati kitettség közötti pozitív korrelációból eredő rossz irányú kockázatok;
 - a partnerkockázatnak és elszámolási kockázatnak való kitettség, mind az aktuális piaci értékek és a névleges összeg tekintetében, az átfogó hitelkitettséghez és a szavatolótőkéhez viszonyítva;
 - a „fizetés ellenében történő szállítás” rendszerű elszámolást nyújtó pénzügyi infrastruktúrákon keresztül feldolgozott ügyletek aránya;
 - a releváns ügyletek központi szerződő felekhez viszonyított aránya, és az ezekre vonatkozó veszteségmegelőző intézkedések hatékonysága; valamint

- g. nettósítási megállapodások megléte, jelentősége, hatékonysága és végrehajthatósága.

Országkockázat

154. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a koncentráció mértéke az országkockázatnak való kitétség minden típusán belül, beleértve a kormányzatoknak való kitétségeket, az egész intézmény hitelportfóliójának arányában (ügyletenként és összegenként);
- b. a hitelfelvevő országának gazdasági ereje és stabilitása, és a pontos kifizetésekkel, valamint súlyos nemteljesítő események előfordulásával kapcsolatos múltbeli teljesítménye;
- c. a kormányzati beavatkozás egyéb formáinak kockázata, amelyek lényegesen ronthatják a hitelfelvevők hitelképességét (pl. betétek befagyasztása, kisajátítás vagy büntető adóztatás); valamint
- d. egy olyan esemény (pl. természeti vagy társadalmi/politikai esemény) lehetőségéből eredő kockázat, amely hatással van egész országra, és az adósok nagy csoportjának nemteljesítéséhez vezet (kollektív adóskockázat).

A devizában történő lényeges határokon átnyúló hitelezés és kitétségek vonatkozásában az illetékes hatóságoknak a határokon átnyúló devizahitelezéssel összefüggő transzferkockázatot is értékelniük kell.

Értékpapírosításból származó hitelkockázat

155. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az értékpapírosítással kapcsolatos hitelkockázatot, ha az intézmény értékpapírosítást kezdeményezőként, befektetőként, szponzorként vagy hitelminőség-javítóként szerepel.

156. A vonatkozó kitétségek jellegének és ezek lehetséges alakulásának megismeréséhez az illetékes hatóságoknak:

- a. meg kell ismerniük az intézmény értékpapírosítással kapcsolatos stratégiáját, kockázatvállalási hajlandóságát és üzleti motivációit; valamint
- b. elemezniük kell az értékpapírosítási kitétségeket, figyelembe véve az intézmény szerepét, valamint az intézmény tulajdonában lévő ügyletrészsorozatok szenioritását, valamint az értékpapírosítás típusát (pl. hagyományos vagy szintetikus, értékpapírosítás vagy újra-értékpapírosítás).

157. Az értékpapírosítási kitétségekből eredő hitelkockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell értékelniük:

- a. az értékpapírosítási kitétségek a banki könyvhöz és a kereskedési könyvhöz történő hozzárendelésének megfelelősége, valamint az intézmény értékpapírosítási stratégiájával való összhangja;
- b. az értékpapírosítás hatósági szabályozást megfelelően alkalmazzák-e;
- c. az intézmény tulajdonában lévő értékpapírosítási ügyletrészesorozatok besorolása és teljesítménye, valamint az alapul szolgáló eszközök jellege, összetétele és minősége;
- d. a tőkekövetelmény-csökkenés összhangban van-e a kibocsátott értékpapírosításra vonatkozó tényleges kockázati transzferrel. Az illetékes hatóságoknak azt is ellenőrizniük kell, hogy az intézmény biztosít-e bármilyen formájú implicit (nem szerződéses) támogatást az ügyletekkel, valamint a hitelkockázattal kapcsolatos szavatolótőkére gyakorolt esetleges hatással kapcsolatban;
- e. egyértelműen megkülönböztetik-e az értékpapírosítási eszközhöz biztosított likviditási eszközökhöz kapcsolódó lehívott és nem lehívott összegeket; valamint
- f. létezik-e az intézmény által kezelt, ABCP-céltársaságra vonatkozó kontingenciaterv arra az esetre, ha értékpapír kibocsátása a likviditási helyzet, valamint az intézmény teljes hitelkockázati kitétségére gyakorolt hatás miatt nem lehetséges.

Devizahitel-kockázat

158. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a fedezettel nem rendelkező hitelfelvevőkkel kapcsolatos devizahitelezési kitétségekből eredő további hitelkockázat meglétét és lényegességét, így különösen a piaci kockázat és a hitelkockázat közötti bármilyen nemlineáris összefüggést, ahol az átváltási árfolyamok (piaci kockázat) aránytalan hatással lehetnek egy intézmény devizahitel-portfóliójának hitelkockázatára. Adott esetben az illetékes hatóságok azonban kiterjeszthetik ennek az értékelésnek a hatályát a fedezettel nem rendelkező ügyfelek egyéb típusaira is (azaz nem lakossági vagy kis- és középvállalkozó hitelfelvevő ügyfelekre). Az illetékes hatóságoknak elsősorban az alábbiakból eredő magasabb hitelkockázatot kell értékelniük:

- a. a vissza nem fizetett tartozás értékének, valamint az ilyen hitelek rendezésére szolgáló kifizetések áramlásának növekedése; valamint
- b. a vissza nem fizetett tartozás értékének növekedése a hazai valutában meghatározott biztosítékeszközök értékéhez viszonyítva.

159.A devizahitel-kockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az átváltási árfolyamrendszer típusa, és hogy ez milyen módon befolyásolhatja a hazai valuta és a külföldi valuták közötti átváltási árfolyamok változásait;
- b. az intézmény devizahitel-kockázat kezelésére, mérésére és mérséklésére szolgáló keretei, politikái és eljárásai, beleértve azt is, hogy ezek milyen mértékben fedik le a piaci és a hitelkockázat közötti nemlineáris összefüggéseket. Az illetékes hatóságoknak elsősorban a következőket kell értékelniük:
 - i. az intézmény explicit módon meghatározza-e a devizahitelkockázat-vállalási hajlandóságát, és a meghatározott határértékeken belül működik-e;
 - ii. a devizahitel-kockázatot figyelembe veszik-e a hitelfelvevők értékelése és a devizahitel-szerződések megkötése során;
 - iii. a devizahitel-kockázatot megfelelően kezeli-e az ICAAP, beleértve az egy vagy több deviza kockázat-koncentrációját;
 - iv. az intézmény időszakosan felülvizsgálja-e a hitelfelvevők fedezeti státuszát;
 - v. az átváltási árfolyam mozgásainak hatásait figyelembe veszik-e a nemteljesítési valószínűségekből;
- c. az átváltási árfolyam mozgásainak a hitelfelvevők hitelbesorolására/-pontosítására, illetve adósságszolgálati képességeire gyakorolt érzékenységi hatása; valamint
- d. a hitelezési tevékenység egy bizonyos devizára vagy néhány nagymértékben korreláló devizára történő esetleges koncentrációja.

Speciális hitelezés

160. Az illetékes hatóságoknak a speciális hitelezést az egyéb hitelezési tevékenységektől elkülönítve kell értékelniük, mivel az ilyen kitétségek kockázata a finanszírozott eszköz vagy projekt (pl. kereskedelmi ingatlan, energiatermelő üzem, árucikkek stb.) jövedelmezőségéből, és nem a hitelfelvevőből ered (amely általában egy különleges célú gazdasági egység).

161. Ezek a kitétségek általában jelentős méretűek a portfólióhoz viszonyítva, és mint ilyenek, hosszú lejáratú hitelkoncentráció forrásai, ami megnehezíti a jövedelmezőségre vonatkozó megbízható előrejelzések készítését.

162. A vonatkozó kockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a projektek jövedelmezősége, és az üzleti tervek alapját képező feltételezések konzervatív jellege (beleértve a fő vevők hitelkockázatát);
- b. a szabályozás, különösen a támogatott szektorokra vonatkozó szabályozás változásának a jövőbeli pénzáramlásokra gyakorolt hatása;
- c. adott esetben a változó piaci igény hatása, valamint hogy létezik-e a finanszírozott eszköz potenciális jövőbeli értékesítésére szolgáló piac;
- d. létezik-e olyan konzorcium vagy egyéb olyan hitelezők, amelyek megosztják a hitelkockázatot; valamint
- e. a szponzorok által vállalt garancia bármely formája.

A portfólió hitelminőségének értékelése

163. Az inherens hitelkockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk a hitelportfólió minőségét, előzetes elemzést végezve a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitétségi kategóriák megkülönböztetésének céljából.

164. Az intézmény átfogó hitelkockázatának meghatározásához az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az általános hitelminőséget a portfólió szintjén, valamint a különböző kvalitatív osztályokat a fenti kategóriák mindegyikén belül. Az illetékes hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a tényleges hitelminőség összhangban van-e a közölt kockázatvállalási hajlandósággal, és meg kell határozniuk az esetleges eltérések okait.

165. A portfólió hitelminőségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a hitelkitétségek megfelelő osztályozására, és értékelniük kell az esetleges helytelen osztályozás hatását, valamint az ebből eredő, az intézmény tartalékképzésében és a veszteségek megjelenítésében bekövetkező késedelmet. Az értékelés elvégzése során az illetékes hatóságok felhasználhatják a hasonló intézmények elemzését és a referenciaérték-portfóliókat, amennyiben ezek rendelkezésre állnak. Az illetékes hatóságok a portfólió hitelminőségének elemzése során a hitelek közül történő mintavételt is alkalmazhatja.

Teljesítő kitétségek

166. A teljesítő kitétségek hitelminőségének elemzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a portfólióban bekövetkezett változásokat összetétel, méret és hitelképesség szempontjából, a portfólió jövedelmezőségét, valamint a jövőbeli romlás kockázatát legalább a következő elemek elemzése révén, amennyiben ezek rendelkezésre állnak:

- a. a hitelfelvevők hitelbesorolás szerinti megoszlása (pl. belső és/vagy külső osztályozás vagy egyéb olyan adatok alapján, amelyek alkalmasak a hitelképesség mérésére, mint például a tőkeáttételi mutató, a jövedelem törlesztésre fordított hányada stb.);
- b. növekedési ráták a hitelfelvevők, szektorok és termékek típusai szerint, valamint a hitelkockázati stratégiákkal való összhang;
- c. a hitelfelvevők hitelbesorolásának, vagy általánosabban a hitelfelvevők törlesztési képességének a gazdasági ciklusra való érzékenysége;
- d. a hitelbesorolások, kötelelességmulasztás és nemteljesítő ráták közötti korábbi mozgások aránya különböző időtávokra vonatkozóan; valamint
- e. jövedelmezőség (pl. hitelkockázati felár és hitelveszteségek összevetése).

167. Az említett elemzések elvégzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ügyfelek számát, az érintett összegeket és a portfólió koncentrációjának szintjét.

Átstrukturált kitettségek

168. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az átstrukturált hitelek mértékét, valamint az ezekből eredő potenciális veszteségeket. Ennek minimálisan a következőket kell magában foglalnia:

- a. az átstrukturálási ráta portfóliók szerint, és ennek időbeli alakulása, a hasonló intézményekkel összehasonlítva is;
- b. az átstrukturált kitettségek biztosítókkal való fedezettségének szintje; valamint
- c. az átstrukturált kitettségekről teljesítő és nemteljesítő kitettségekre való áttérés aránya, a hasonló intézményekkel összehasonlítva is.

Nemteljesítő kitettségek

169. Az illetékes hatóságoknak portfóliónként értékelniük kell a nemteljesítő hitelek, valamint az ezekből eredő lehetséges veszteségek lényegességét. Ennek minimálisan a következőket kell magában foglalnia:

- a. nemteljesítő ráták portfóliók, ipar, földrajzi jellemzők és időbeli változások szerint;
- b. a kitettségek megoszlása a nemteljesítő eszközök osztályai (késedelmes, kétséges stb.) között;
- c. a maradék fedezet típusai és szintje;

- d. a nemteljesítő osztályokról teljesítő átstrukturált kitétségekre való áttérés, és a nemteljesítő osztályokon belüli áttérés aránya;
- e. végrehajtás alá vont eszközök, és ezek időbeli alakulása;
- f. korábbi megtérülési ráták portfólió, iparág, földrajzi jellemzők vagy biztosíték-típusok szerint, valamint a megtérülési folyamat időtartama; valamint
- g. a nemteljesítő hitelportfólió évjárata.

170. Ha szükséges és lehetséges, a fenti elemzés elvégzése során az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk a hasonló intézmények elemzését és a referenciaérték-portfóliókat (azaz a több intézménytől is hitelt felvett hitelfelvevők portfólióit).

A hitelkockázat-mérséklés szintjének és minőségének értékelése

171. A hitelkockázat intézményre gyakorolt potenciális hatásának értékeléséhez az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk továbbá az olyan garanciák (többek között a hitelderivatívák) és rendelkezésre álló biztosítékok szintjét és minőségét, amelyek hitelesemény bekövetkezésekor csökkentenék a hitelveszteséget, beleértve azokat is, amelyeket a szavatolóátke kiszámításakor nem fogadnak el hitelkockázat-mérséklési technikaként.

172. Az illetékes hatóságoknak különösen a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a biztosítékok és garanciák által biztosított fedezet portfóliók, a hitelfelvevők típusai, besorolása, ágazatok és más releváns szempontok szerint;
- b. korábbi megtérülési ráták a biztosítékok és garanciák típusa és mennyisége szerint; valamint
- c. a vásárolt követelésekkel kapcsolatos felhígulási kockázat lényegessége (lásd 575/2013/EU rendelet 4. cikke).

173. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell továbbá a reziduális kockázat lényegességét, (lásd 2013/36/EU rendelet 80. cikket), különös tekintettel a következőkre:

- a. a biztosítéki megállapodások és a garanciák megfelelése és érvényesíthetősége;
- b. a biztosítékok érvényesítésére és a garanciák végrehajtására való képesség, és azok időzítése, a nemzeti jogszabályok szerint;
- c. a biztosíték értékének likviditása és volatilitása;
- d. a biztosíték bármilyen hitelérvényesítési intézkedés (pl. végrehajtási eljárás) révén visszanyerhető értéke;

- e. a kezes hitelképessége.

174. Az illetékes hatóságoknak a kezesek és biztosítékok koncentrációját, valamint a hitelfelvevők hitelképességével való összefüggést (azaz a rossz irányú kockázatot), és a védelem hatékonyságára gyakorolt hatást is értékelniük kell.

Értékvesztés-állományok és a hitelértékelési korrekciók szintjének értékelése

175. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az értékvesztés-állományok és a hitelértékelési korrekciók megfelelnek-e a kitettségek minőségének, és adott esetben a biztosítékok szintjének. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. az értékvesztés-állományok szintje összhangban van-e a különböző portfóliók kockázati szintjével, hosszú távon, valamint a hasonló intézményekkel összehasonlítva;
- b. a származtatott ügyletek piaci értékeinek hitelértékelési korrekciói tükrözik-e a megfelelő partnerek hitelképességét;
- c. a hitelvesztésre képzett számviteli tartalékok összhangban vannak-e a vonatkozó számviteli elvekkel, és az értékelés alapján elegendő fedezetet biztosítanak-e a várt veszteségekre;
- d. kellő értékvesztés-állományt képeztek-e a nemteljesítő, átstrukturált és végrehajtás alá vont eszközökre, figyelembe véve a meglévő biztosíték szintjét és az ilyen kitettségek évét; valamint
- e. az értékvesztés-állományok összhangban vannak-e a korábbi veszteségekkel és a vonatkozó makrogazdasági fejleményekkel, és tükrözik-e a kapcsolódó szabályozásokban (pl. végrehajtás, tulajdonjog-visszavétel, hitelezők védelme stb.) bekövetkezett változásokat.

176. Szükség esetén az illetékes hatóságoknak helyszíni vizsgálatokat kell végezniük vagy egyéb megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk annak értékelése céljából, hogy az értékvesztés-állományok képzése és a kockázati fedezet megfelelő-e, amit például a hitelek közül vett minták értékelésével határozhatnak meg.

177. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a belső és külső ellenőrök által tett minden megállapítást, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

Stressztesztelés

178. Egy adott intézmény inherens hitelkockázatának értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által végzett stressztesztek eredményeit a hitelkockázat esetleges, korábban nem azonosított forrásai, például a hitelminőségben, a

hitelkoncentrációban, a biztosítékok értékében vagy a hitelkitettségekben a stressztesztnek alávetett időszak alatt bekövetkező változásokból eredő kockázatok meghatározásához.

6.2.3 Hitelkockázat-kezelés és kontrollmechanizmusok értékelése

179. Az intézmény hitelkockázati profiljának mindenre kiterjedő megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk az intézmény hiteltevékenységének alapját képező irányítási és kockázatkezelési keretet. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság;
- b. szervezeti keretek;
- c. szabályzatok és eljárások;
- d. kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, nyomon követése és jelentése; valamint
- e. a belső ellenőrzési keret.

Hitelkockázati stratégia és hitelkockázat-vállalási hajlandóság

180. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e ésszerű, egyértelműen kialakított és dokumentált hitelkockázati stratégiával, amelyet a vezető testület jóváhagyott. Az értékelés során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e a hitelkockázati stratégiát és hitelkockázat-vállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást;
- b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza-e a vezető testület által jóváhagyott hitelkockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és végrehajtsák, és hogy a feladatokat egyértelműen és megfelelően hozzárendeljék;
- c. az intézmény hitel- és partnerkockázati stratégiája tükrözi-e az intézmény hitelkockázat-vállalási hajlandóságának szintjét, és ez összhangban van-e az általános kockázatvállalási hajlandósággal;
- d. az intézmény hitelkockázati stratégiája megfelelő-e, tekintettel az intézmény:
 - üzleti modelljére;
 - általános kockázatvállalási hajlandóságára;

- piaci környezetére és a pénzügyi rendszerben betöltött szerepére; valamint
 - pénzügyi helyzetére, finanszírozási kapacitására és tőkemegfelelésére;
- e. az intézmény hitelkockázati stratégiája lefedi-e hitelnyújtási tevékenységeit és biztosítékkezelését, valamint a nem teljesítő hitelek kezelését, illetve a stratégia támogatja-e a kockázatalapú döntéshozatalt, tükrözve az olyan szempontokat, mint például a kitétség típusa (kereskedelmi, fogyasztói, ingatlan, kormányzati), a gazdasági szektor, a földrajzi elhelyezkedés, a pénznem és a lejárat, beleértve a koncentrációra vonatkozó korlátokat;
- f. az intézmény hitelkockázati stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynél a hitelkockázat jelentős lehet;
- g. az intézmény hitelkockázati stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, stresszhelyzetben is, valamint az ennek következtében a hitelkockázati portfólió összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- h. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a hitelkockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keretek

181. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény a szükséges feladatok elvégzéséhez elegendő emberi és műszaki erőforrással ellátott, megfelelő szervezeti kerettel rendelkezik-e, amely lehetővé teszi a hitelkockázat hatékony kezelését, mérését és mérséklését. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a hitelkockázat vállalásával, mérésével, monitorozásával, kezelésével és jelentésével kapcsolatban;
- b. a hitelkockázati ellenőrzési és monitoring rendszereket alávetik-e független felülvizsgálatnak, és egyértelműen elkülönítik-e a kockázatvállalókat és a kockázatkezelőket;
- c. a kockázatok kezelésével, mérésével és mérséklésével foglalkozó funkciók lefedik-e a hitelkockázatot az intézmény minden pontján; valamint
- d. a hitelnyújtási tevékenységekben részt vevő munkavállalók (az üzleti területeken, valamint az irányítási és ellenőrzési területeken egyaránt) megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkeznek-e.

Szabályzatok és eljárások

182. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő szabályzatokkal a hitelkockázat azonosítására, kezelésére, mérésére és mérséklésére. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. a vezető testület jóváhagyja a hitelkockázat kezelésére, mérésére és mérséklésére szolgáló politikákat, ezeket rendszeresen megvitatja és a kockázati stratégiákkal összhangban felülvizsgálja;
- b. a felső vezetés felelős a hitelkockázat kezelésére, mérésére és mérséklésére szolgáló szabályzatok és eljárások kialakításáért és végrehajtásáért, a vezető testület utasításai alapján;
- c. a szabályzatok és eljárások ésszerűek és összhangban vannak a hitelkockázati stratégiával, illetve lefedik a hitelkockázat kezelése, mérése és mérséklése szempontjából releváns összes fő üzleti tevékenységet és eljárást, így különösen a következőket:
 - hitelnyújtás és árképzés: például a hitelfelvevők, kezesek és biztosítékok elfogadhatósága; hitelezési korlátok; pénzügyi infrastruktúrák, központi szerződő felek és levelező bankok kiválasztása; a rendelkezésre álló hiteleszközök típusai; az alkalmazandó szerződéses feltételek (beleértve a biztosítékokra és nettósítási megállapodásokra vonatkozó követelményeket);
 - hitelkockázat mérés és nyomon követése: például a kapcsolt partnerek csoportjainak meghatározására vonatkozó kritériumok; a hitelfelvevők hitelképességének és biztosítékának értékelésére, valamint ennek felülvizsgálata gyakoriságára vonatkozó kritériumok; az értékvesztés, a hitelértékelési korrekciók és a tartalékok számszerűsítésére vonatkozó kritériumok; valamint
 - hitelmenedzsment: például a termékek és a szerződéses feltételek felülvizsgálatára vonatkozó kritériumok, átstrukturálási gyakorlatok alkalmazására vonatkozó kritériumok, hitelek besorolására és nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó kritériumok;
- d. a szabályzatok megfelelnek a vonatkozó szabályozásnak és az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, valamint biztosítják az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő hitelkockázatok egyértelmű megismerését;
- e. a szabályzatokat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák az egész intézményben; valamint

- f. a szabályzatokat egységesen alkalmazzák a különböző banki csoportokban, és lehetővé teszik a közös hitelfelvevők és partnerek megfelelő kezelését.

Kockázatok azonosítása, mérése, nyomon követése és jelentése

183. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e az intézmény méretének és összetettségének megfelelő kerettel a hitelkockázat azonosítására, megértésére, mérésére, monitorozására és jelentésére, és hogy ez a keret összhangban van-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályok követelményeivel.

184. Ebben a vonatkozásban az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az adatok, információs rendszerek és elemzési technikák lehetővé teszik-e az intézmény számára a felügyelet felé történő adatszolgáltatás követelményeinek teljesítését, valamint minden mérlegen belüli és kívüli tevékenységében rejlő hitelkockázat észlelését, mérését és rendszeres monitorozását (adott esetben a csoport szintjén), különösen az alábbiak vonatkozásában:

- a. a hitelfelvevő/partner/ügylet hitelkockázata és elfogadhatósága;
- b. a hitelfelvevők és adott esetben a kapcsolt hitelfelvevők csoportjainak hitelkitettségei (jellegüktől függetlenül);
- c. a biztosítéki fedezet (beleértve a nettósítási megállapodásokat), és a fedezet elfogadhatósága;
- d. a szerződéses feltételeknek és megállapodásoknak (vállalásoknak) való folyamatos megfelelés;
- e. jogosulatlan folyószámlahitelek, és a hitelkitettségek átsorolásának feltételei; valamint
- f. a hitelkoncentrációs kockázat releváns forrásai.

185. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény világosan érti-e a hitelfelvevők, ügyletek és a nyújtott hitelek különböző típusaival összefüggő hitelkockázatot.

186. Azt is értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a kockázatok hitelfelvevők/ügyletek és portfóliók szintjén történő mérésére alkalmas szaktudással, rendszerekkel és módszerekkel, amelyek összhangban vannak az intézmény hitelkockázatot jelentő tevékenységeinek méretével, jellegével, összetételével és összetettségével. Az illetékes hatóságoknak így különösen meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az ilyen rendszerek és módszerek

- a. lehetővé teszik az intézmény számára a hitelfelvevőkkel és ügyletekkel kapcsolatos kockázatok különböző szintjeinek megkülönböztetését;

- b. képesek ésszerű, prudens módon megbecsülni a hitelkockázat szintjét és a biztosíték értékét;
- c. azonosítják és mérik a hitelkoncentrációs kockázatokat (egyetlen ügyfélhez kötődő, ágazati, földrajzi stb.);
- d. lehetővé teszik az intézmény számára a hitelkockázati becslések készítését tervezési és stressztesztelési célra;
- e. lehetővé teszik az intézmény számára a várt és a már bekövetkezett veszteségek fedezetéhez szükséges tartalékok és hitelértékelési korrekciók szintjének meghatározását;
- f. ahol lényeges, ott törekednek az 575/2013/EU rendelet követelményeinek hatálya alá nem, vagy csak részben tartozó kockázatelemek figyelembe vételére.

187. A 2013/36/EU irányelv 101. cikkét illetően, amikor az intézmény számára engedélyezik a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló belső módszer használatát, az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az intézmény továbbra is megfelel a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek, és hogy a belső módszer nem okozza semmilyen lényeges kockázat alulbecslését.

188. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény vezető testülete és felső vezetése megérti-e a hitelmérési rendszerek alapját képező feltevéseket, és tisztában van-e a kapcsolódó modellkockázat mértékével.

189. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény végzett-e stressztesztelést a kedvezőtlen eseményeknek az intézmény hitelkockázati kitétségeire és a hitelkockázati tartalékképzés megfelelőségére gyakorolt hatásainak megismerése érdekében. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük:

- a. a stressztesztetek gyakoriságát;
- b. a releváns kockázati tényezőket;
- c. a stresszforgatókönyv alapját képező feltevéseket; valamint
- d. a stressztesztetek eredményeinek a tőke tervezéshez és a hitelkockázati stratégiákhoz történő belső felhasználását.

190. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény meghatározta és megvalósítja-e a hitelkockázati kitétségek folyamatos, hatékony, az egész intézményre kiterjedő monitorozását (beleértve a hitelkoncentrációt is), többek között célirányos mutatók és releváns beavatkozási feltételek segítségével, a hatékony korai riasztások biztosítása céljából.

191. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény a hitelkockázati kitétségekről, többek között a stressztesztelés eredményéről, készített-e rendszeres jelentéseket a vezető testület, a felső vezetés és az érintett hitelkockázat-kezelők számára.

Belső ellenőrzési keret

192. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó ellenőrzési kerettel és ésszerű óvintézkedésekkel a hitelkockázatnak az intézmény hitelkockázati stratégiájával és hitelkockázat-vállalási hajlandóságával összhangban történő mérsékléséhez. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy:

- a. az intézmény ellenőrzési funkcióinak működése kiterjed-e minden konszolidált vállalkozásra, minden földrajzi helyszínre és minden hiteltevékenységre;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési korlátok és egyéb gyakorlatok, amelyek célja a hitelkockázati kitétségek az intézmény számára elfogadható tartományban tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban; valamint
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és korlátozások megsértését és az ezek alóli kivételeket kellő időben jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából.

193. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a határértékek rendszerét, beleértve a következőket:

- a. a korlátozási rendszer megfelel-e az intézmény szervezete és hiteltevékenységei összetettségének, valamint a hitelkockázat mérésére és kezelésére való képességének;
- b. a meghatározott korlátozások abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a határértékektől való eltérés. Az utóbbi esetben az intézmény szabályzatainak egyértelműen meg kell határozniuk azt az időszakot, és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetén a határértékektől való eltérés lehetséges;
- c. az intézmény kialakított-e eljárásokat annak érdekében, hogy a hitelkezelők naprakészek legyenek a rájuk vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatban; valamint
- d. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a határértékek rendszeres aktualizálására (pl. a módosított stratégiával való összehangolás céljából).

194. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését is. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. az intézmény végrehajt-e a hitelkockázat-kezelési keretre vonatkozó időszakos belső ellenőrzéseket;
- b. a belső ellenőrzés lefedi-e a hitelkockázatok kezelésének, mérésének és mérséklésének fő elemeit az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza-e a belső politikáknak és a vonatkozó külső szabályoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli-e az ezektől való eltérést.

195. A hitelkockázati szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló belső módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modell feltételezéseinek megkérdőjelezése és az esetleges hiányosságok azonosítása terén a hitelkockázat modellezése, számszerűsítése vagy a kezelésére szolgáló rendszer, illetve a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelmények vonatkozásában.

6.2.4 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

196. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény hitel- és partnerkockázatáról. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejezni, amelynek tartalmaznia kell a 4. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

4. táblázat: Felügyeleti szempontok a hitel- és partnerkockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitétség jellege és összetétele alapján a kockázat nem lényeges. A komplex termékeknek és ügyleteknek való kitétség nem lényeges. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje nem lényeges. • Az átstrukturált és a nemteljesítő kitétségek szintje nem lényeges. A teljesítő 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény hitelkockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. • A hitelkockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi

		<p>kitettségekből származó hitelkockázat nem lényeges.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A tartalékok és a hitelértékelési korrekciók fedezete nagyon magas. • A garanciák és biztosítékok fedezete és minősége nagyon magas. 	<p>körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek.
2	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele alapján a kockázat szintje alacsony. A komplex termékeknek és ügyleteknek való kitettség alacsony. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje alacsony. • Az átstrukturált és a nemteljesítő kitettségek szintje alacsony. A teljesítő kitettségekből származó hitelkockázat alacsony. • A tartalékok és a hitelértékelési korrekciók fedezete magas. • A garanciák és biztosítékok fedezete és minősége magas. 	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázatra vonatkozó belső határértékek és ellenőrzési keretek ésszerűek. • A hitelkockázat mérséklését vagy korlátozását lehetővé tevő határértékek összhangban vannak az intézmény hitelkockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
3	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele alapján a kockázat közepes szintű. A komplex termékeknek és ügyleteknek való kitettség közepes. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje közepes. • Az átstrukturált és a nemteljesítő kitettségek szintje közepes. A teljesítő kitettségekből származó hitelkockázat közepes, és stresszhelyzetben tovább romolhat. • A tartalékok és a hitelértékelési korrekciók fedezete közepes. • A garanciák és biztosítékok fedezete és minősége közepes. 	
4	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális</p>	<ul style="list-style-type: none"> • A hitelkockázati kitettség jellege és összetétele alapján a kockázat szintje magas. A komplex termékeknek és ügyleteknek való kitettség magas. • A hitelkoncentrációs kockázat szintje magas. 	

	hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az átstrukturált és a nemteljesítő kitettségek szintje magas. A teljesítő kitettségekből származó hitelkockázat magas. • A tartalékok és a hitelértékelési korrekciók fedezete alacsony. • A garanciák és biztosítékok fedezete és minősége alacsony. 	
--	------------------------	---	--

6.3 Piaci kockázat értékelése

6.3.1 Általános megfontolások

197. A piaci kockázat értékelése azokat a mérlegen belüli és mérlegen kívüli pozíciókat érinti, amelyek ki vannak téve a piaci árak mozgásaiból eredő veszteségeknek. Az illetékes hatóságoknak legalább a következő alkategóriákat kell figyelembe venniük a piaci kockázat értékelése során:

- pozíciókockázat, általános és speciális kockázatra bontva;
- devizaárfolyam-kockázat;
- árkockázat; valamint
- hitelértékelési korrekciós kockázat.

198. Az értékelésnek minimálisan a kereskedési könyvben szereplő kamatlábeszközökből, valamint részvényjellegű és ahhoz kapcsolódó instrumentumokból, illetve a kereskedési és a banki könyvben mind a kettőhöz rendelt devizapozíciókból és árukockázati pozíciókból eredő kockázatokat kell vizsgálnia.

199. Az értékelésnek a banki könyvvel kapcsolatban ezen kívül a piaci kockázat következő alkategóriáit kell figyelembe vennie:

- valós értéken mért pozíciókból származó hitelfelár-kockázat; valamint
- részvényjellegű kitettségekből eredő kockázat.

200. A nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat nem tartozik a piaci kockázat értékelésének hatálya alá, mivel azzal a 6.5. szakasz foglalkozik.

6.3.2 Inherens piaci kockázat értékelése

201. Az inherens piaci kockázat értékelése révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény piaci kockázati kitettségének fő alakító tényezőit, és értékelniük kell az

intézményre gyakorolt jelentős prudenciális hatás kockázatát. Az inherens piaci kockázat értékelését a következő főbb lépések köré kell építeni:

- a. előzetes értékelés;
- b. az intézmény piaci kockázatnak kitett pozíciói jellegének és összetételének értékelése;
- c. jövedelmezőség értékelése;
- d. piackoncentrációs kockázat értékelése;
- e. stressztesztek eredménye.

Előzetes értékelés

202. A piaci kockázatra vonatkozó értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először is meg kell határozniuk azon piaci kockázatok forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

203. Az illetékes hatóságoknak minimálisan a következőket kell mérlegelniük:

- a. az intézmény piaci tevékenységei, üzletágai és termékei;
- b. a piaci kockázati portfólió fő stratégiája, és a piaci tevékenységekkel kapcsolatos kockázatvállalási hajlandóság;
- c. a piaci kockázati pozíciók viszonylagos súlya a teljes eszközállományhoz viszonyítva, az időbeli változások, és az intézmény ilyen pozíciókra vonatkozó stratégiája, amennyiben ezek rendelkezésre állnak;
- d. a piaci pozíciókból származó nettó nyereség relatív súlya a teljes működési bevételekhez viszonyítva; valamint
- e. a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény a teljes tőkekövetelményhez viszonyítva, és – ahol szükséges – a piaci kockázathoz rendelt belső tőke a teljes belső tőkéhez viszonyítva, beleértve az ebben a számadatban bekövetkezett korábbi változásokat és az előrejelzéseket, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

204. Az előzetes értékelések elvégzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény piaci tevékenységeiben bekövetkező jelentős változásokat is, különös tekintettel a

piaci kockázatnak való teljes kitettség potenciális változásaira. Az illetékes hatóságoknak legalább a következőket kell értékelniük:

- a. a piaci kockázati stratégiában, politikákban és a piaci kockázatra vonatkozó korlátozások méretében bekövetkező jelentős változások;
- b. az ilyen változásoknak az intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatásai; valamint
- c. a pénzügyi piacok meghatározó trendjei.

Az intézmény piaci kockázati tevékenységeinek jellege és összetétele

205. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell az intézmény piaci kockázati kitettségeinek jellegét (kereskedési és banki könyv szerint), hogy további részletes értékelés céljából azonosítsanak egyes kockázati kitettségeket, valamint a kapcsolódó piaci kockázati, illetve alakító tényezőket (pl. átváltási árfolyamok, kamatlábak vagy hitelkockázati felárak).

206. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a piaci kockázati kitettségeket a megfelelő eszközosztályok és/vagy pénzügyi instrumentumok szerint, azok mérete, összetettsége és a kockázati szint alapján. A legrelevánsabb kitettségek esetében a felügyelőknek értékelniük kell az ezekkel kapcsolatos kockázati és alakító tényezőket.

207. A piaci kockázati tevékenységek elemzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az adott pénzügyi termékek (pl. tőzsdén kívüli termékek, vagy modellalapú árazási technikákkal meghatározott értékű termékek) és az egyes piaci műveletek (pl. nagy gyakoriságú kereskedés) összetettségét. A következő pontokat kell figyelembe venni:

- a. ha az intézmény származtatottügylet-pozíciókkal rendelkezik, az illetékes hatóságoknak a piaci értéket és a névleges összeget is értékelniük kell; valamint
- b. ha az intézmény tőzsdén kívüli származtatott termékekkel foglalkozik, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az ilyen ügyletek teljes derivátiva-portfólióhoz viszonyított súlyát, valamint a tőzsdén kívüli portfólió szerződéstípus (swap, határidős stb.), alapul szolgáló pénzügyi instrumentumok stb. szerinti lebontását (az ilyen termékekkel összefüggő partner-hitelkockázattal a hitelkockázati módszertan foglalkozik).

208. Ahol szükséges, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a fizetési nehézségekkel küzdő és/vagy illikvid pozíciókat (pl. „maradványportfóliók”, azaz már megszüntetett banki gyakorlatokhoz/tevékenységekhez kapcsolódó, kifuttatás alatt álló, illikvid eszközöket tartalmazó portfóliók), valamint ezeknek az intézmény jövedelmezőségére gyakorolt hatását.

209. A jogszabályban előírt szavatolótőke-követelményeik kiszámításához belső módszereket használó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak a következő mutatókat is

figyelembe kell venniük az egyes kockázati területek és ezekhez kapcsolódó, a kockázatokat alakító tényezők meghatározása céljából:

- a. a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény felosztása a kockázatotott érték, a stresszhelyzeti kockázatotott érték, a járulékos kockázati tőkekövetelmény és a korrelációkereskedési portfólió tőkekövetelménye között;
- b. a kockázatotott érték kockázati tényezők szerinti bontása;
- c. a kockázatotott érték és a stresszhelyzeti kockázatotott érték változásai (lehetséges mutatók például a napi/heti változás, a negyedéves átlag és az utótesztelési eredmények); valamint
- d. a kockázatotott értékre és a stresszhelyzeti kockázatotott értékre alkalmazott szorzótényezők.

210. Ha szükséges, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmények belső kockázati intézkedéseit is. Ezek közé tartozhat a szavatolótőke-követelmények kiszámításához nem használt belső kockázatotott érték, vagy a piaci kockázatoknak különböző kockázati tényezőkkel és potenciális veszteségekkel szembeni érzékenysége.

211. Az inherens piaci kockázat elemzésekor az illetékes hatóságoknak egy adott időpontra vonatkozó számadatokat és trendeket kell figyelembe venniük, összesített formában és portfóliónként is. Ha lehetséges, az elemzést az intézmény számadatainak a hasonló intézmények adataival, valamint a vonatkozó makrogazdasági mutatókkal való összehasonlításával kell elvégezni.

Jövedelmezőség-elemzés

212. Az illetékes hatóságoknak az intézmény piaci kockázati profiljának jobb megismeréséhez elemezniük kell a piaci tevékenységek korábbi jövedelmezőséget, beleértve a nyereségek volatilitását is. Az elemzés elvégezhető a portfólió szintjén, valamint üzletágra vagy eszközosztályra lebontva is (adott esetben az üzleti modell elemzésének keretében elvégzett szélesebb körű értékelés részeként).

213. A jövedelmezőség értékelésekor az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a piaci kockázati tevékenységek vizsgálata során meghatározott fő kockázati területekre. Az illetékes hatóságoknak különbséget kell tenniük egyrészt a kereskedésből származó bevételek és a nem kereskedésből származó bevételek (pl. jutalékok, ügyfelek által fizetett díjak stb.) között, másrészt pedig a realizált és nem realizált nyereségek/veszteségek között.

214. A rendellenes nyereséget vagy veszteséget termelő eszközosztályok és/vagy kitétségek esetében az illetékes hatóságoknak a jövedelmezőséget az intézmény által vállalt kockázat szintjével való összehasonlítás révén kell elemezniük (pl. a kereskedés céljából tartott pénzügyi eszközök és források kockázatotott értéke/nettó nyeresége). Ha lehetséges, az

illetékes hatóságoknak az intézmény számadatait össze kell vetniük a pénzügyi teljesítményével és a hasonló intézmények adataival.

Piackoncentrációs kockázat

215. Az illetékes hatóságoknak véleményt kell alkotniuk annak a piackoncentrációs kockázatnak a mértékéről, amelynek az intézmény egyetlen kockázati tényezőnek való kitettségekből, vagy több, összefüggő kockázati tényezőnek való kitettségekből eredően ki van téve.

216. Az esetleges koncentrációk elemzése során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a komplex termékeket (pl. strukturált termékek), illikvid termékeket (pl. fedezett adósságkötelezvények) vagy modellalapú árazási technikákkal meghatározott értékű termékeket érintő koncentrációkra.

Stressztesztelés

217. Egy adott intézmény inherens piaci kockázatának értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által a piaci kockázat bármilyen, korábban nem meghatározott forrásának meghatározása céljából végzett stresszteszt eredményeit. Ez különösen fontos a nagyon kis valószínűségű kockázati események esetében, amelyek vagy alulreprezentáltak, vagy teljesen hiányoznak a korábbi adatokból, mivel ritkán fordulnak elő. A potenciális rejtett sebezhető pontok további forrásai, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, az árképzési paraméterekben bekövetkező lehetséges ugrások, például bizonyos árak hirtelen változásai, vagy az árucikkek körében előforduló „árlufik”.

6.3.3 A piaci kockázat kezelésének és a kontrollmechanizmusoknak az értékelése

218. Az intézmény piaci kockázati profiljának mindenre kiterjedő megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény piaci tevékenységének alapját képező irányítási és kockázatkezelési keretet. Ehhez az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell értékelniük:

- a. piaci kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság;
- b. szervezeti keret;
- c. politikák és eljárások;
- d. kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése; valamint
- e. belső ellenőrzési keret.

Piaci kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság

219. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e ésszerű, egyértelműen megfogalmazott és dokumentált piaci kockázati stratégiával, amelyet a vezető

testület jóváhagyott. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük különösen a következőket:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e a piaci kockázati stratégiát és kockázatvállalási hajlandóságot, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást (pl. a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, vagy jövedelmezőséggel és/vagy tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok esetén);
- b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja-e a vezető testület által jóváhagyott piaci kockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és betartsák, és hogy a felelősségi köröket egyértelműen és megfelelően kiossák;
- c. az intézmény piaci kockázati stratégiája megfelelően tükrözi-e az intézmény piacikockázat-vállalási hajlandóságát, és összhangban van-e az általános kockázatvállalási hajlandósággal;
- d. az intézmény piaci kockázati stratégiája és piacikockázat-vállalási hajlandósága megfelelő-e az intézmény számára következők alapján:
 - az üzleti modell;
 - az általános kockázati stratégia és kockázatvállalási hajlandóság;
 - a piaci környezet és az intézmény pénzügyi rendszerben betöltött szerepe; valamint
 - a pénzügyi helyzet, a finanszírozási kapacitás és a tőkemegfelelés;
- e. az intézmény piaci kockázati stratégiája biztosít-e iránymutatást a piaci kockázatnak kitett különböző eszközök és/vagy portfóliók kezeléséhez, és támogatja-e a kockázatalapú üzleti döntések meghozatalát;
- f. az intézmény piaci kockázati stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynél a piaci kockázat jelentős;
- g. az intézmény piaci kockázati stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, valamint az ennek következtében a piaci kockázatnak kitett pozíciók összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- h. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a piaci kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják az összes érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keret

220. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e kellő emberi és műszaki erőforrással ellátott, megfelelő szervezeti kerettel a piaci kockázatok kezelésére, mérésére, nyomon követésére és mérséklésére. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a piaci kockázat vállalásával, monitorozásával, mérséklésével és jelentésével kapcsolatban;
- b. az üzleti területen egyértelműen elkülönítik-e a front office-t (pozíciókat betöltő személyek) és a back office-t (az ügyletek elosztásáért, nyilvántartásáért és elszámolásáért felelős személyek);
- c. a piaci kockázat mérséklésére és nyomon követésére szolgáló rendszer egyértelműen meg van-e határozva a szervezetben, működés és hierarchia tekintetében független-e az üzleti területtől, és alávetik-e független vizsgálatnak;
- d. a kockázatkezelési, mérési, monitorozási és kockázatmérséklési funkciók az egész intézményre vonatkozóan lefedik-e a piaci kockázatot (beleértve a leányvállalatokat és a fióktelepeket is), különösen azokon a területeken, ahol piaci kockázatok vállalása, mérséklése vagy monitorozása előfordulhat; valamint
- e. a piaci tevékenységekben részt vevő munkavállalók (az üzleti területeken, valamint az irányítási és ellenőrzési területeken egyaránt) megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkeznek-e.

Szabályzatok és eljárások

221. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e egyértelműen megfogalmazott szabályzatokkal és eljárásokkal a piaci kockázat azonosítására, kezelésére, mérésére és mérséklésére vonatkozóan. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a piaci kockázat kezelésére, mérésére és mérséklésére vonatkozó szabályzatokat, és ezeket a kockázati stratégiákkal összhangban rendszeresen megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e ezek kialakításáért, biztosítva a vezető testület döntéseinek megfelelő végrehajtását;
- c. a piaci politikák megfelelnek-e a vonatkozó szabályozásoknak és az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, lehetővé teszik-e az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő piaci kockázatok egyértelmű megismerését, továbbá ezeket a szabályzatokat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák-e az egész intézményben; valamint

- d. csoportok esetében ezeket a politikákat egységesen alkalmazzák-e a csoportban mindenütt, és lehetővé teszik a kockázat megfelelő kezelését.

222. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény piaci politikái és eljárásai ésszerűek-e, összhangban vannak-e a piaci kockázati stratégiával, és lefedik-e a piaci kockázat kezelése, mérése és mérséklése szempontjából releváns minden fő üzleti tevékenységet és eljárást. Az értékelésnek különösen az alábbiakra kell kiterjednie:

- a. a műveletek, pénzügyi instrumentumok és azoknak a piacoknak a jellege, amelyeken az intézmény működhet;
- b. a kereskedési könyvben hatósági célokra feltüntetendő, illetve fel nem tüntetendő pozíciók;
- c. a belső fedezeti ügyletekre vonatkozó szabályzatok;
- d. adott esetben az intézmény kereskedési részlegeinek meghatározása, szerkezete és feladatai;
- e. a kereskedési és elszámolási folyamatokra vonatkozó követelmények;
- f. a piaci kockázat korlátozására és mérséklésére szolgáló eljárások;
- g. a keret, amely biztosítja, hogy minden valós értéken mért pozíciót prudens értékelési kiigazításoknak vessenek alá a vonatkozó jogszabályokkal, így különösen a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódóan a közelítő felárat és a korlátozott számú kisebb portfóliót meghatározó szabályozástechnikai standardtervezetekről szóló, 526/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel összhangban⁷. Ennek a keretnek magában kell foglalnia az összetett pozíciókra, az illikvid termékekre és a modellek használatával meghatározott értékű termékekre vonatkozó követelményeket;
- h. az intézmények által alkalmazott feltételek, melyek célja a csalásban és egyéb bűncselekményben részt vevő személyekkel/csoportokkal való kapcsolatba kerülés kiküszöbölése; valamint
- i. az új piaci tevékenységekre és/vagy termékekre vonatkozó eljárások; a főbb fedezeti ügyletekre vagy kockázatkezelésre vonatkozó kezdeményezéseket a vezető testületnek vagy az általa kinevezett bizottságnak kell jóváhagynia; az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy:
 - a bevezetést vagy végrehajtást megelőzően az új piaci tevékenységeket és/vagy termékeket megfelelő eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak vessék alá;

⁷ A Bizottság 526/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 12.), HL L 148. szám, 2014.5.20., 17. o.)

- az intézmény elemzést végezzen ezeknek az átfogó kockázati profiljára gyakorolt lehetséges hatásairól.

Kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése

223. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a piaci kockázat azonosítására, megismerésére és mérésére, és hogy ez a keret összhangban van-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményekkel. Mérlegelniük kell, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. az adatok, az információs rendszerek és a mérési technikák lehetővé teszik a vezetés számára minden lényeges, mérlegen belüli vagy mérlegen kívüli tevékenységben rejlő piaci kockázat mérését (adott esetben a csoport szintjén), beleértve a kereskedési és banki portfóliókat, továbbá a felügyelet felé történő adatszolgáltatás követelményeinek való megfelelést;
- b. az intézmény megfelelő munkavállalókkal és módszerekkel rendelkezik a kereskedési és banki portfóliókban rejlő piaci kockázat mérésére, figyelembe véve az intézmény méretét és összetettségét, valamint tevékenységeinek kockázati profilját;
- c. az intézmény kockázatmérési rendszere figyelembe veszi a piaci kockázati kitettségeivel kapcsolatos minden lényeges kockázati tényezőt (beleértve a báziskockázatot, a vállalati kötvények és hitelderivatívák hitelkockázati felárát, valamint az opciók vega és gamma kockázatait). Ha egyes eszközöket és/vagy tényezőket kizártak a kockázatmérési rendszerekből, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a kizárások lényegességét, és meg kell állapítaniuk, hogy a kizárás indokolt-e;
- d. az intézmény kockázatmérési rendszerei képesek azonosítani az egyetlen kockázati tényezőnek való kitettségekből, vagy több, összefüggő kockázati tényezőnek való kitettségekből eredő lehetséges piaci kockázatkoncentrációkat;
- e. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése ismeri a mérési rendszerek alapjait képező feltevéseket, különösen a kifinomultabb kockázatkezelési technikák esetében; valamint
- f. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése tisztában van az intézmény árképzési modelljeiben és kockázatkezelési technikáiban jelen lévő modellkockázat mértékével, és időszakosan ellenőrzi a piaci kockázattal kapcsolatos tevékenységekhez használt különböző modellek érvényességét és minőségét.

224. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy intézmény megfelelő stresszteszteket hajtott-e végre, amelyek kiegészítik a kockázatomérési rendszerét. Ehhez az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell figyelembe venniük:

- a. stressztesztek gyakorisága;
- b. meghatározták-e a kockázatok alakító releváns tényezőket (pl. illikviditás/árfolyamugrások, koncentrált pozíciók, egyirányú piacok stb.);
- c. a stresszforgatókönyv alapját képező feltevések; valamint
- d. a stressztesztek eredményeinek a tőke tervezéshez és piaci kockázati stratégiákhoz történő belső felhasználása.

225. A 2013/36/EU irányelv 101. cikkének alkalmazása szempontjából, ha az intézménynek engedélyezték a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló belső módszer használatát, az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az intézmény továbbra is megfelel a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek, és hogy a belső módszer nem okozza semmilyen lényeges kockázat alulbecslését.

226. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a piaci kockázattal kapcsolatos megfelelő monitorozási és adatszolgáltatási kerettel, amely biztosítja, hogy az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete megteszi a szükséges intézkedéseket. A monitorozási rendszernek célirányos mutatókat és releváns beavatkozási feltételeket kell magában foglalnia a hatékony korai riasztások biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény rendelkezik-e hatékony információs rendszerekkel a piaci kockázati tevékenységek pontos és kellő időben történő azonosításához, összesítéséhez, monitorozásához és jelentéséhez; valamint
- b. az irányítási és az ellenőrzési terület rendszeres jelentést készít-e a vezető testület és a felső vezetés számára, amely tartalmazza legalább az aktuális piaci kitettségeknek, az eredménynek és a kockázati mérőszámoknak (pl. kockázatosított érték) a politikákban meghatározott határértékekhez viszonyított nagyságára vonatkozó tájékoztatást.

Belső ellenőrzési keret

227. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó ellenőrzési kerettel és ésszerű óvintézkedésekkel, hogy a kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával összhangban mérsékelje a piaci kockázatát. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény ellenőrzési funkcióinak hatóköre kiterjed-e az összevonás hatálya alá tartozó minden szervezetre, az összes földrajzi helyszínre, valamint minden pénzügyi tevékenységre;
- b. vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési korlátok és egyéb gyakorlatok, amelyek célja a piaci kockázati kitettségek az intézmény számára elfogadható tartományon belül tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban; valamint
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és korlátozások megsértését és az ezek alóli kivételeket kellő időben jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából. Figyelembe kell venniük, hogy az intézmény belső kontrollmechanizmusai és gyakorlatai
 - képesek-e részlegek vagy üzleti egységek szintjén meghatározott egyedi korlátozások megsértésének azonosítására, valamint a piaci tevékenységekre vonatkozó általános korlátozások megsértésének azonosítására; valamint
 - lehetővé teszik-e a korlátozások megsértésének és/vagy a kivételeknek az azonosítását és monitorozását.

228. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a határértékek rendszerét, beleértve a következőket:

- a. az előírt korlátozások abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a határértékektől való eltérés. Az utóbbi esetben az intézmény szabályzataiban egyértelműen meg kell határozni azt az időszakot és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetében a határértékektől való eltérés lehetséges;
- b. a korlátozási rendszer meghatározza-e a piaci tevékenységekre vonatkozó általános korlátozásokat és a főbb kockázati kategóriákra vonatkozó konkrét korlátozásokat; ahol szükséges, lehetővé teszi-e a korlátozások portfólió, részleg, üzleti egység vagy instrumentum-típus szerinti meghatározását; a részletességi szintnek tükröznie kell az intézmény piaci tevékenységeinek jellemzőit;
- c. a határértékek rendszere (kockázati mérőszámok, névleges határértékek, veszteségkezelési határértékek stb.) megfelel-e az intézmény piaci tevékenységei méretének és összetettségének;
- d. az intézmény kialakított-e olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik a kereskedők számára, hogy naprakészek legyenek a rájuk vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatban; valamint

- e. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a határérték rendszeres aktualizálására.

229. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését. Értékelniük kell, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez a piaci kockázat kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzési funkció kiterjed a piaci kockázatok kezelésének, mérésének és mérséklésének fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza a belső szabályzatoknak és a vonatkozó külső szabályozásoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli az ezektől való esetleges eltéréseket.

230. A piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények meghatározására szolgáló belső módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modellek feltevéseinek megkérdőjelezése, továbbá a piaci kockázatok modellezését, számszerűsítését vagy kezelését, illetve a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott egyéb releváns minimumkövetelmények érintő esetleges hiányosságok azonosítása szempontjából.

6.3.4 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

231. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény piaci kockázatáról. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell az 5. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

232. Mivel előfordulhat, hogy az olyan tényezők, mint pl. az összetettség, a koncentráció szintje, és a piaci kitettségek megtérülésének volatilitása nem tökéletes mutatók a piaci kockázat szintjére vonatkozóan, az inherens piaci kockázat értékelése és pontozása során az illetékes hatóságoknak mindezen tényezőket egymással párhuzamosan, nem pedig külön-külön kell mérlegelniük, és meg kell ismerniük a volatilitási trendeket alakító tényezőket is.

5. táblázat: Felügyeleti szempontok a piaci kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> A kitétségek jellege és összetétele alapján a piaci kockázat nem lényeges. Az intézmény piaci kockázatnak való kitétségei nem összetettek. A piaci kockázati koncentráció szintje nem lényeges. Az intézmény piaci kockázati kitétségei nem eredményezik a megtérülések volatilitását. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény piaci kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A piaci kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A piaci kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. A piaci kockázatra vonatkozó belső határértékek és ellenőrzési keretek ésszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitétség jellege és összetétele alapján a kockázat szintje alacsony. Az intézmény piaci kockázatnak való kitétségei kevésbé összetettek. A piaci kockázati koncentráció szintje alacsony. Az intézmény piaci kockázati kitétségei a megtérülések alacsony volatilitását eredményezik. 	
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitétség jellege és összetétele alapján a kockázat szintje közepes. Az intézmény piaci kockázatnak való kitétségei közepesen összetettek. A piaci kockázati koncentráció szintje közepes. Az intézmény piaci kockázati kitétségei a megtérülések közepes szintű volatilitását eredményezik. 	
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> A piaci kockázati kitétség jellege és összetétele alapján a kockázat szintje lényeges. Az intézmény piaci kockázatnak való kitétségei erősen összetettek. A piaci kockázati koncentráció szintje magas. 	

		<ul style="list-style-type: none">• Az intézmény piaci kockázati kitétségei a megtérülések magas szintű volatilitását eredményezik.	
--	--	---	--

6.4 Működési kockázat értékelése

6.4.1 Általános megfontolások

233. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázatot az intézmény minden üzletágára és tevékenységére kiterjedően kell értékelniük, figyelembe véve a belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok 5. címében meghatározottak szerinti értékelésének eredményeit. Az értékelés során meg kell határozni a működési kockázat lehetséges megjelenési formáit (gazdasági veszteség, veszteségközeli esemény, jövőbeli bevételek vagy nyereség elmaradása), és a potenciális hatásokat más, kapcsolódó kockázatok szempontjából is mérlegelni kell (pl. hitelezési/működési kockázatok, piaci/működési kockázatok „határesetei”).

234. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a kiszervezett szolgáltatásokból és tevékenységekből eredő működési kockázat lényegességét, és hogy ezek a kiszervezett szolgáltatások hatással lehetnek-e az intézménynek az ügyletek feldolgozására és/vagy szolgáltatások nyújtására való képességére, vagy keletkeztetnek-e harmadik személyeknek (pl. ügyfeleknek vagy egyéb érintetteknek) okozott kárra vonatkozó jogi felelősséget.

235. A működési kockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak az alábbiakat is figyelembe kell venniük:

- a. Hírnévkockázat: a hírnévkockázat a működési kockázat alá tartozik, mivel a kettő szorosan összefügg (pl. a legtöbb működési kockázati esemény jelentős hatással van a hírnévre). A hírnévkockázat értékelésének eredménye nem jelenhet meg a működési kockázat pontozásában, de szükség esetén figyelembe veendő az üzleti modell elemzése és/vagy a likviditási kockázat értékelése során, mivel a fő lehetséges hatásai a bevételek csökkenése, illetve a befektetők, a betételhelyezők vagy a bankközi piaci résztvevőinek az intézménybe vetett bizalmának elvesztése és az intézménnyel való elégedetlensége.
- b. Modellkockázat: a modellkockázat kétféle, jól elkülöníthető kockázatból áll:
 - i. a szavatolótőke-követelményeknek a hatóságok által jóváhagyott modellek (pl. a hitelkockázatra vonatkozó, belső minősítésen alapuló modellek) általi alulbecslésének kockázata; valamint
 - ii. az intézmény döntéshozatala során (pl. termékek ára, pénzügyi instrumentumok értékelése, kockázati határértékek monitorozása stb.) használt bármely egyéb modell fejlesztésével, megvalósításával vagy helytelen használatával kapcsolatos veszteségek kockázata.

Az (i) pont esetében az illetékes hatóságoknak a modellkockázatot az egyes tőkekockázatok, valamint a tőkemegfelelés értékelésében kell figyelembe venniük (pl. a belső minősítésen alapuló módszerhez tartozó

modell hiányosságait a hitelkockázat értékelése során). Az (ii) pont esetében az illetékes hatóságoknak a kockázatot a működési kockázat értékelésének részeként kell figyelembe venniük.

236. A működési kockázat értékelésekor az illetékes hatóságok eseménykategória alapú osztályozást használhatnak az 575/2013/EU rendelet 324. cikkében és az 575/2013/EU rendelet 312. cikkének (4) bekezdésével összhangban kibocsátott felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott haladó mérési megközelítések céljára, a működési kockázatok spektrumának jobb megismerése érdekében, és hogy ezeket a kockázatokat a működési kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények meghatározásához használt megközelítéstől függetlenül minden intézményben egységesen értékeljék.

6.4.2 Inherens működési kockázat értékelése

237. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell azoknak a működési kockázatoknak a jellegét és mértékét, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak teljes mértékben meg kell ismerniük az intézmény üzleti modelljét, tevékenységét, kockázati kultúráját és működési környezetét, mivel ezek a tényezők együttesen határozzák meg az intézmény működési kockázati kitétséget.

238. Az inherens működési kockázat értékelése két lépésből áll, amelyek részletes leírása ebben a szakaszban található:

- a. előzetes értékelés; és
- b. az intézmény működési kockázati kitétségei jellegének és jelentőségének értékelése.

Előzetes értékelés

239. A működési kockázatra vonatkozó értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk azon működési kockázatok forrásait, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából (beleértve a releváns külső adatokat, ha rendelkezésre állnak), valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

240. Az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell legalább a következőket:

- a. a működési kockázatra és a működési kockázati toleranciára vonatkozó fő stratégia;
- b. az üzleti és külső környezetek (beleértve a földrajzi elhelyezkedést), amelyben az intézmény működik;

- c. a működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény (az alapmutató módszer, a sztenderd módszer, illetve a fejlett mérési módszerek szerint megkülönböztetve) és a teljes szavatolótőke-követelmény összevetése, valamint adott esetben a működési kockázathoz rendelt belső tőke és a teljes belső tőke összevetése, beleértve a korábbi trendeket és az előrejelzéseket, amennyiben rendelkezésre állnak;
- d. a bruttó bevétel, az eszközök és a működési kockázathoz eredő veszteségek szintje és változása a megelőző néhány évben;
- e. a közelmúltban történt jelentős társasági események (úgy mint összeolvadások, felvásárlások, részesedés-eladások és átszervezések), amelyek rövid-, közép- vagy hosszú távon megváltoztathatják az intézmény működési kockázati profilját (pl. mert rövidtávon a rendszereket, folyamatokat és eljárásokat nem igazítják teljes mértékben az anyavállalat kockázatkezelési politikáihoz);
- f. az informatikai rendszerek és/vagy folyamatok jelentős elemeinek változásai, amelyek megváltoztathatják a működési kockázati profilt (pl. mert az új vagy módosított informatikai rendszer nincs megfelelően tesztelve, vagy, mert az új rendszerekkel/folyamatokkal és eljárásokkal kapcsolatos elégtelen képzés hibákhoz vezethet);
- g. a hatályos jogszabályok vagy belső szabályzatok be nem tartása, amely külső ellenőrök és a belső ellenőrzési funkció jelentéséből, vagy nyilvánosságra hozott információkból derül ki (figyelembe véve az aktuális helyzetet és az előírásoknak való megfelelés időbeli változásait is);
- h. az üzleti tervek, agresszív ösztönző eszközök, valamint a kompenzációs rendszerek nagyratörő jellege (pl. értékesítési célok, létszámcsökkentés stb. szempontjából), ami növelheti a meg nem felelés, az emberi tévedés és a munkavállalói mulasztások kockázatát;
- i. a folyamatok és eljárások, az (e vevőknek értékesített vagy kereskedett) termékek, valamint az informatikai rendszerek (beleértve az új technológiák használatát) olyan szintű összetettsége, amely hibákhoz, késésekhez, félreértelmezésekhez, a biztonsági szabályok megsértéséhez stb. vezethet; valamint
- j. az intézmény által a kiszervezett szolgáltatások minőségének monitorozására alkalmazott gyakorlatok, illetve hogy mennyire van tisztában a kiszervezett tevékenységekkel összefüggő működési kockázattal és a szolgáltatók általános kockázati kitétséggel, a CEBS *kiszervezésről szóló iránymutatásainak követelményeivel összhangban.*

241. Ahol szükséges, az illetékes hatóságnak a fenti jellemzőket üzletág/szervezet és földrajzi jellemzők, valamint eseménykategóriák szerint kell elemeznie, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak, valamint össze kell hasonlítania az intézmény pozícióját a hasonló intézményekével.

Működési kockázati kitettségek jellege

242. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a működési kockázati kitettségek jellegét, és meg kell különböztetniük azokat, amelyek nagyobb valószínűséggel vezetnek gyakori, de kis hatással járó eseményekhez azoktól, amelyek ritka, de súlyos veszteségeket okoznak (amelyek prudenciális szempontból veszélyesebbek).

243. Ehhez az illetékes hatóságoknak elemezniük kell a működési kockázatot alakító fő tényezőknek való kitettségeket, és ki kell alakítaniuk egy a jövőre vonatkozó álláspontot a potenciális kockázatokról és veszteségekről. Ehhez az elemzéshez szükség lehet az intézmény szempontjából releváns üzletágak, termékek, folyamatok és földrajzi jellemzők figyelembe vételére, valamint a működési kockázatot alakító fő tényezőknek (pl. folyamatoknak, személyeknek, rendszereknek és külső tényezőknek) való kitettség értékelésére, amelyhez az intézmény kockázati önértékelését és a hasonló intézmények elemzését kell felhasználni.

244. Az elemzés elvégzésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az említett alakító tényezők egymásra hatása hogyan befolyásolja az intézmény működési kockázati kitettségeit (pl. a több alakító tényezőnek való kitettség megnövelheti egy működési esemény és az abból következő veszteség valószínűségét).

Működési kockázati kitettségek jelentősége

245. A működési kockázat fő forrásainak és alakító tényezőinek azonosítását követően az illetékes hatóságnak azokra kell helyezniük a hangsúlyt, amelyek a leglényegesebb hatással lehetnek az intézményre. Az illetékes hatóságnak az intézmény működési kockázatot alakító tényezőknek való „potenciális kitettségét” az intézménnyel vagy hasonló intézményekkel kapcsolatos szakértői vélemények és mennyiségi mutatók felhasználásával kell értékelnie.

246. A működési kockázati kitettségek jelentőségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azoknak az eseményeknek a gyakoriságát és súlyosságát is, amelyeknek az intézmény ki van téve.

247. Az elsődleges információforrás, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, az intézmény működési veszteségeinek és eseményeinek adatbázisa, amely, amennyiben rendelkezésre áll és megbízható (azaz pontos és hiánytalan), megadja az intézmény múltbeli működési kockázati profilját.

248. A szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmény kiszámításához fejlett mérési módszert használó intézmények esetében az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a belső módszer eredményét is, amennyiben ez a módszer képes a működési kockázatnak való

kitettség kívánt részletességgel (pl. termékek, folyamatok stb.) történő mérésére, és kellő mértékben a jövőre vonatkozik.

249. Ezen túlmenően, az illetékes hatóságoknak egy kvalitatívabb szemléletű elemzést kell végrehajtaniuk, felhasználva az intézmény kockázatértékelését, a hasonló intézmények elemzésének adatait, valamint a nyilvános és/vagy konzorciumi adatbázisokat, amennyiben rendelkezésre állnak és relevánsak. Az illetékes hatóságok figyelembe vehetnek a potenciális hiányosságok által befolyásolt, adott gazdasági egységekre stb. jellemző egyéb tényezőket is, amelyek segíthetik a kockázati kitettség mérését.

250. Egy adott intézmény kockázati kitettségének értékelésekor az illetékes hatóságoknak a jövőre vonatkozó megközelítést kell alkalmazniuk, felhasználva az intézmény által elvégzett, rendelkezésre álló forgatókönyv-elemzéseket, és figyelembe véve a már végrehajtott és érvényben lévő korrekciós és mérséklési intézkedéseket.

Működési kockázati alkategóriák értékelése

251. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázatot a működési kockázat minden (eseménytípusok és az eseménytípusok további lebontásai alapján meghatározott) alkategóriájára, és az egyes alkategóriákhoz rendelt kockázati tényezőkre vonatkozóan kell értékelniük.

252. Az értékelés során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a működési kockázat bizonyos alkategóriáira azok átfogó jellege, az intézmények többsége szempontjából birtokolt jelentősége, valamint lehetséges prudenciális hatása miatt. Az említett alkategóriák a következőket foglalják magukban:

- a. magatartási kockázat;
- b. rendszerkockázat – IKT-kockázat; valamint
- c. modellkockázat.

Üzletvitel kockázat

253. Az illetékes hatóságoknak a működési kockázaton belül, a jogi kockázat részeként kell értékelniük az intézmény magatartási kockázatnak való kitettségeinek relevanciáját és jelentőségét, így különösen az alábbiaknak való kitettségeket:

- a. termékek retail- és wholesale piacokon történő félreértékesítése;
- b. olyan termékek, pl. bankszámla-csomagok vagy kiegészítő termékek erőltetett keresztértékesítése lakossági ügyfelek számára, amelyekre az ügyfeleknek nincs szükségük;

- c. üzleti összeférhetetlenség;
- d. a referenciaérték kamatlábak, valutaárfolyamok vagy bármilyen egyéb pénzügyi instrumentum vagy index manipulálása az intézmény nyereségének növelése céljából;
- e. a pénzügyi termék élettartama alatt a termékek közötti váltás, és/vagy a pénzügyi szolgáltatók közötti váltás korlátozása;
- f. rosszul megtervezett forgalmazási csatornák, amelyek a rossz ösztönző eszközök révén érdeellentéteket kelthetnek;
- g. termékek automatikus meghosszabbítása vagy lemondási díjak alkalmazása; és/vagy
- h. ügyfélpanaszok tisztességtelen kezelése.

254. Mivel a magatartási kockázat széles problémakört ölel fel, és sokféle üzleti folyamatból és termékből eredhet, az illetékes hatóságoknak a magatartási kockázat forrásainak átfogó megismeréséhez fel kell használniuk az üzleti modell elemzésének eredményeit, és részletesen meg kell vizsgálniuk az ösztönzési politikákat.

255. Ahol szükséges, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a verseny szintjét azokon a piacokon, ahol az intézmény működik, és meg kell határozni, hogy bármely, egyedül vagy egy kisebb csoport tagjaként betöltött domináns pozíció a visszaélés (pl. kartellszerű magatartás) lényeges kockázatával jár-e.

256. A magatartási kockázat fennállását jelző lehetséges mutatók a következők:

- a. a hatóságok által hivatali mulasztás miatt az intézményre kirótt szankciók;
- b. a hasonló intézményekre hivatali mulasztás miatt kirótt szankciók; valamint
- c. az intézmény ellen érkezett panaszok, azok számát és a veszélyben lévő összegeket figyelembe véve.

257. Az illetékes hatóságnak azonban a jövőre vonatkozó megközelítést kell alkalmaznia, és figyelembe kell vennie a szabályozási változások potenciális hatásait, valamint az érintett hatóságok fogyasztóvédelemmel és általában a pénzügyi szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos tevékenységét.

Rendszerkockázat – IKT-kockázat

258. Az illetékes hatóságok a működési kockázatot bevett ágazati szabványokon (pl. ISO 27000, COBIT (Control Objectives for Information and Related Technology), ITIL (Information Technology Infrastructure Library)) stb.) alapuló különböző módszerek használatával

értékelhetik. Függetlenül az alkalmazott módszertől, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell legalább a következőket:

- a. az üzletmenet-folytonosság tesztelésének és tervezésének színvonala és hatékonysága (pl. az intézmény informatikai rendszere képes-e az intézmény teljes működését fenntartani);
- b. a rendszerekhez és adatokhoz való belső és külső hozzáférés biztonsága (pl. az informatikai rendszer kizárólag a megfelelő személyek számára biztosít információkat és hozzáférést);
- c. a jelentéstételhez, kockázatkezeléshez, könyveléshez, pozíció-megtartáshoz stb. használt adatok pontossága és integritása (pl. biztosítja-e az informatikai rendszer, hogy az információk és a jelentéstétel pontos, időszerű és hiánytalan legyen); valamint
- d. a változtatások végrehajtásának gyorsasága (pl. az informatikai rendszer változtatásait elfogadható költségvetéssel, és megfelelő gyorsasággal hajtják-e végre).

259. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az informatikai infrastruktúra összetettségét, és azt, hogy az hatással lehet-e az előbbieken felsoroltakra.

260. Az említett elemek értékelése során az illetékes hatóságnak be kell gyűjtenie a vonatkozó belső eseményjelentéseket és belső ellenőrzési jelentéseket, valamint az intézmény által az IKT-kockázat mérésére és monitorozására meghatározott és felhasznált egyéb mutatókat, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

261. Ezt követően az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az IKT-kockázat lehetséges hatásának jelentőségét a veszteségek és az intézmény hírnevében okozott károk szempontjából is. Ehhez fel kell használniuk a vonatkozó érzékenységi elemzések és forgatókönyv-elemzések vagy stressztesztek eredményeit, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak.

Modellkockázat

262. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a fő üzleti területeken és tevékenységekben használt belső modellekből eredő modellkockázatot az 575/2013/EU rendelet 312. cikkének (4) bekezdésével összhangban kibocsátott felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott fogalommeghatározások és követelmények alapján, amennyiben ezek alkalmazandóak.

263. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- i. milyen mértékben és milyen célra (pl. eszközértékelés, termékárazás, kereskedelmi stratégiák, kockázatkezelés) használ az intézmény modelleket a döntések meghozatalához, beleértve az ilyen döntések üzleti jelentőségét;

ii. mennyire van tisztában az intézmény a modellkockázattal, és hogyan kezeli azt.

264. Az (i) pont esetében az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azt az üzletágat/tevékenységet, melynél az intézmény modellhasználata lényeges. Az értékelés elvégzéséhez az illetékes hatóságok a következő területeket megvizsgálhatják meg, melyeken az intézmények gyakran és széles körben használnak modelleket:

- a. pénzeszközökkel történő kereskedés;
- b. kockázatok mérése és kezelése; valamint
- c. tőkeallokáció (beleértve a hitelezési politikákat és a termékárzási politikát).

265. A (ii) pont vonatkozásában az illetékes hatóságoknak azt kell értékelniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. az intézmény létrehozott valamilyen kontrollmechanizmust (pl. piaci határok kiszámítása, belső hitelesítés vagy utótesztelés, keresztellenőrzés szakértői vélemények segítségével stb.), mely mechanizmus ésszerű (módszerek, gyakoriság, utóellenőrzés stb. szempontjából), és magában foglal egy modell-jóváhagyási folyamatot; valamint
- b. az intézmény prudens módon használja a modelleket (pl. a vonatkozó paramétereknek a pozíciók irányának megfelelően történő növelésével és csökkentésével stb.), ha tisztában van a modell hiányosságaival, vagy a piaci vagy üzleti fejleményekkel.

266. A modellkockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb tőkekockázatok, valamint a likviditási és finanszírozási kockázat értékelésének eredményeit is, főként a kockázat mérésére, az árak képzésére, valamint eszközök és/vagy források értékelésére használt módszerek megfelelősége vonatkozásában.

267. Azon üzleti területek esetében, amelyeken jelentős a modellek használata, az illetékes hatóságnak többek között érzékenységi és forgatókönyv-elemzések, vagy stressztesztelés útján értékelnie kell, hogy mennyire lehet jelentős a modellkockázat hatása.

6.4.3 Hírnévkockázat értékelése

268. Az illetékes hatóságoknak az intézmény irányításáról, üzleti modelljéről, termékeiről és működési környezetéről szerzett ismereteiket felhasználva értékelniük kell a hírnévkockázatot, amelynek az intézmény ki van téve.

269. Jellegéből adódóan a hírnévkockázat inkább a nagyobb intézményeket érinti, ezek közül főként azokat, amelyek tőzsdén jegyzett részvényekkel vagy kötelezettségekkel rendelkeznek, vagy amelyek bankközi piacokon működnek. Ennek megfelelően a

hírnévkockázat értékelésekor az illetékes hatóságoknak több figyelmet kell fordítaniuk azokra az intézményekre, amelyek rendelkeznek ezekkel a jellemzőkkel.

270. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a belső és külső tényezőket vagy eseményeket is, amelyek az intézmény hírnevével kapcsolatos aggályokat vethetnek fel. Az illetékes hatóságoknak a következő kvalitatív mutatókat kell figyelembe venniük az intézmény hírnévkockázatnak való kitettségének értékelése során:

- a. a hivatalos szervek által az adott évben kirótt szankciók száma (nem csak az illetékes hatóságok által kirótt, hanem adóügyi vagy egyéb elszámolásokból eredő szankciókat is figyelembe véve);
- b. olyan médiakampányok és fogyasztói szervezetek olyan tevékenységei, amelyek hozzájárulnak az intézmény közmegítélésének és hírnevének romlásához;
- c. az ügyfélpanaszok száma és változásai;
- d. a hasonló intézményekre hatással lévő negatív események, amennyiben a közvélemény a teljes pénzügyi szektorral vagy az intézmények egy csoportjával hozza őket összefüggésbe;
- e. olyan ágazatokkal való kapcsolat, amelyeknek nem jó a közmegítélése (pl. fegyveripar, embargó alatti országok stb.), vagy szankciós listákon (pl. a külföldi vagyoni eszközöket ellenőrző amerikai hivatal (Office of Foreign Assets Control, OFAC, USA) listáin) szereplő személyekkel és országokkal való kapcsolat; valamint
- f. egyéb „piaci” mutatók, ha rendelkezésre állnak (pl. leminősítések, vagy a részvényár adott évben történő változásai).

271. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény hírnévkockázatnak való kitettségének jelentőségét, és azt, hogy ez milyen módon függ össze az egyéb kockázatokkal (azaz a hitel-, piaci, működési és likviditási kockázatokkal), felhasználva más kockázatértékeléseket a lehetséges másodlagos hatások mindkét irányban (hírnév-egyéb kockázatok és fordítva) történő meghatározásához.

6.4.4 A működési kockázat kezelésének, mérésének és mérséklésének értékelése

272. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény számára a működési kockázat különálló kockázati kategóriaként történő kezeléséhez és mérsékléséhez rendelkezésre álló keretet és intézkedéseket. Az értékelésnek figyelembe kell vennie az 5. címben meghatározott átfogó kockázatkezelés és a belső ellenőrzési keret elemzésének eredményeit, mivel ezek befolyásolják az intézmény működési kockázati kitettségeit.

273. Az illetékes hatóságoknak a felülvizsgálatot a működési kockázatot alakító kulcsfontosságú tényezők (azaz személyek, folyamatok, külső tényezők, rendszerek) figyelembe vételével kell elvégezniük, amelyek mérséklő tényezőkként is viselkedhetnek, továbbá figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégia és a működési kockázati tolerancia;
- b. szervezeti keret;
- c. politikák és eljárások;
- d. működési kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése;
- e. üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervek; valamint
- f. a belső ellenőrzési keret működési kockázatok kezelését célzó alkalmazása.

A működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégia és a működési kockázati tolerancia

274. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény meghatározott és hivatalossá tett-e egy a működési kockázat kezelésére vonatkozó, megalapozott stratégiát és toleranciaszintet, amelyet a vezető testület jóváhagyott. Az értékeléshez az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza a működési kockázati stratégiát és toleranciaszintet, valamint az ezek felülvizsgálatára szolgáló eljárást (pl. a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, veszteségi tendencia és/vagy tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok stb. esetén);
- b. a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza a vezető testület által jóváhagyott működési kockázati stratégiát, így biztosítva, hogy az intézmény működési kockázat mérséklésére irányuló intézkedései összhangban legyenek a kialakított stratégiával;
- c. ezek a stratégiák megfelelőek és hatékonyak a működési kockázati profil jellegének és lényegességének szempontjából, és az intézmény az idők során monitorozza a hatékonyságukat, valamint a működési kockázati toleranciaszinttel való összhangjukat;
- d. az intézmény működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégiája lefedi az intézmény minden olyan tevékenységét, folyamatát és rendszerét – többek között a stratégiai terv révén a jövőre vonatkozóan is –, ahol a működési kockázat jelentős vagy jelentős lehet; valamint

- e. az intézmény rendelkezik egy megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a működési kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

275. A fent említett stratégiák hitelességének értékeléséhez az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy az intézmény elegendő forrást biztosított-e a megvalósításukhoz, és hogy a kapcsolódó döntések függetlenek-e a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében nyerhető előnyöktől (különösen a minimumkövetelmények meghatározásához BIA vagy TSA módszert használó intézmények esetében).

A működési kockázat kezelésére és ellenőrzésére szolgáló szervezeti keret

276. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a működési kockázat kezelésére szolgáló szervezeti keret ésszerűségét és hatékonyságát. Ezzel kapcsolatban az illetékes hatóságnak meg kell határoznia következőket:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a működési kockázat azonosításával, elemzésével, értékelésével, mérséklésével, monitorozásával és jelentésével kapcsolatban;
- b. a működési kockázat mérséklésére és monitorozására szolgáló rendszereket alávetik-e független felülvizsgálatnak, és egyértelműen elkülönítik-e a kockázatvállalókat és kockázatkezelőket, valamint ezeket és a kockázattal kapcsolatos ellenőrzési és felügyeleti funkciókat;
- c. a kockázatok kezelésével, mérésével és mérséklésével foglalkozó funkciók egységes módon, az egész intézményre vonatkozóan lefedik a működési kockázatot (beleértve a fióktelepeket is), függetlenül a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásához használt mérési módszertől, továbbá lefedik a kiszervezett gazdasági funkciókat és egyéb tevékenységeket is; valamint
- d. a működési kockázat kezelésére szolgáló keret megfelelő és elegendő mennyiségű emberi és műszaki erőforrással van ellátva.

Politikák és eljárások

277. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő politikákkal és eljárásokkal a működési kockázat kezelésére, beleértve a mérséklési technikák alkalmazása utáni fennmaradó kockázatot is. Az értékelésnél az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény megfelel-e az alábbi követelményeknek:

- a. a vezető testület jóváhagyja a működési kockázat kezelésére szolgáló politikákat, és ezeket a működési kockázat kezelésére vonatkozó stratégiákkal összhangban rendszeresen felülvizsgálja;

- b. a felső vezetés felelős a működési kockázat kezelésére vonatkozó politikák és eljárások kidolgozásáért és végrehajtásáért;
- c. a működési kockázat kezelésére vonatkozó politikákat és eljárásokat, melyek a teljes szervezetet, vagy legalább a működési kockázatnak leginkább kitett folyamatokat és üzleti tevékenységeket lefedik, egyértelműen hivatalossá teszik és kommunikálják az egész intézményben;
- d. ezek a politikák és eljárások lefedik a működési kockázat kezelésének, mérésének és mérséklésének minden elemét, beleértve adott esetben a veszteségekre vonatkozó adatok gyűjtését, a számszerűsítési módszereket, a mérséklési technikákat (pl. biztosítási kötvények), a működési kockázati események kiváltó okaira vonatkozó elemzési technikákat, a határértéket és tűréshatárokat, valamint a határértékek és tűréshatárok alóli kivételek kezelését;
- e. az új jóváhagyási folyamatot vezetett be az olyan termékekre, folyamatokra és rendszerekre vonatkozóan, amelyeknél szükség van a potenciális működési kockázat értékelésére és mérséklésére;
- f. a politikák megfelelnek az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, valamint lehetővé teszik az intézmény különböző termékeiben és tevékenységeiben rejlő működési kockázatok egyértelmű megismerését;
- g. a politikákat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák az egész intézményben, banki csoportok esetében pedig az egész csoporton belül; a politikák lehetővé teszik a kockázat megfelelő kezelését; valamint
- h. az intézmény oktatás, valamint a működési veszteségek csökkentésére vonatkozó célok meghatározása útján ösztönzi a működési kockázat kezelésére vonatkozó kultúrát az egész szervezetben.

Kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése

278. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a működési kockázat azonosítására, értékelésére, mérésére és monitorozására, és hogy ez a keret összhangban van-e legalább a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásával kapcsolatos, a megfelelő uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban szereplő követelményekkel. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:

- a. az intézmény hatékony folyamatokat és eljárásokat vezetett be a működési kockázati kitettség átfogó azonosítása és értékelése (pl. kockázati és ellenőrzési önértékelés (RCSA)), valamint a kapcsolódó események észlelése és pontos

kategorizálása céljából (veszteségekkel kapcsolatos adatgyűjtés), beleértve a működési és a más típusú kockázatok közötti határeseteket is (pl. működési kockázati esemény által okozott vagy megnövelt hitelveszteség); ezzel kapcsolatban az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény képes-e a releváns működési veszteségeket alakító kulcsfontosságú tényezők azonosítására, és felhasználja-e ezeket az információkat a működési kockázat kezeléséhez;

- b. a 2013/36/EU irányelv 101. cikkének alkalmazása szempontjából, ha az intézménynek engedélyezték a működési kockázattal kapcsolatos szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló belső módszer használatát, az intézmény továbbra is megfelel a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek, és az ilyen belső módszer nem okozza semmilyen lényeges kockázat alulbecslését;
- c. az intézmény megfelelő információs rendszerekkel és módszerekkel rendelkezik a működési kockázat számszerűsítésére vagy értékelésére, amelyek megfelelnek legalább a szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásával kapcsolatos, a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban foglalt követelményeknek (pl. a TSA esetében az eredménykimutatás megfelelő tételeinek hozzárendelése a nyolc üzletághoz; az AMA esetében az idősorok hossza, a biztosítás kezelése, korreláció stb.);
- d. az intézmény megfelelő stressztesztelést, illetve forgatókönyv-elemzést végzett a kedvezőtlen működési események által az intézmény jövedelmezőségére és szavatolótőkéjére gyakorolt hatások megismeréséhez, megfelelő figyelmet fordítva a belső kontrollmechanizmusok és mérséklési technikák potenciális kudarcára; ha szükséges, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy ezek az elemzések összhangban vannak-e a kockázati és ellenőrzési önértékeléssel és a hasonló intézmények elemzésének eredményével;
- e. az intézmény vezető testülete és felső vezetése ismeri a mérési rendszer alapját képező feltevéseket, és tisztában vannak a vonatkozó modellkockázat mértékével;
- f. az intézmény meghatározta és végrehajtotta a működési kockázati kitétségek hatékony monitorozását az egész intézményre kiterjedően, beleértve a kiszervezett tevékenységeket, valamint az új termékeket és rendszereket, többek között célirányos mutatók (fő kockázati mutatók és fő ellenőrzési mutatók) és releváns beavatkozási feltételek révén, melyek lehetővé teszik a hatékony korai riasztások biztosítását; valamint

- g. az intézmény rendszeres jelentéseket készít a vezető testület, felső vezetés és az érintett vállalkozások és folyamatok irányítói számára a működési kockázati kitettségekről, többek között a stressztesztelés eredményéről.

Üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervek

279. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e átfogó, letesztelt üzletmenet-rugalmassági és -folytonossági tervekkel, amelyek biztosítják, hogy az intézmény képes legyen a folyamatos működésre és veszteségek mérséklésére az üzleti tevékenység súlyos zavara esetén.
280. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény rendelkezik-e olyan üzletmenet-folytonossági tervekkel, amelyek arányban állnak a tevékenysége jellegével, méretével és összetettségével. Az ilyen terveknek figyelembe kell venniük azokat a különböző valószínű vagy lehetséges forgatókönyveket, amelyekkel szemben az intézmény sebezhető lehet.
281. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény üzletmenet-folytonossági irányításra vonatkozó tervezési folyamatának színvonalát és hatékonyságát. Ennek során az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény milyen mértékben követi az elismert üzletmenet-folytonossági irányítási eljárásokat. Ennek megfelelően az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény üzletmenet-folytonossági irányításra vonatkozó tervezési folyamata magában foglalja-e a következőket:
- a. üzleti hatáselemzés;
 - b. belső és külső függőségeket, valamint egyértelműen meghatározott helyreállítási prioritásokat tartalmazó, megfelelő helyreállítási stratégiák;
 - c. a lehetséges forgatókönyvek kezelésére szolgáló átfogó, rugalmas tervek vázlatai;
 - d. a tervek hatékony tesztelése;
 - e. az üzletmenet-folytonossággal kapcsolatos figyelemfelhívó és képzési programok; valamint
 - f. kommunikációval és válságkezeléssel kapcsolatos dokumentáció és képzés.

Belső ellenőrzési keret

282. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a működési kockázat mérséklésére szolgáló, az intézmény működési kockázatának kezelésére vonatkozó tűrésével és stratégiájával összhangban álló, erős ellenőrzési kerettel és megalapozott óvintézkedésekkel. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy:

- a. az intézmény ellenőrzési funkcióinak hatóköre kiterjed-e minden, az összevonás hatálya alá tartozó szervezetre és földrajzi helyszínrre;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok és egyéb gyakorlatok (pl. magatartási szabályzatok stb.), amelyek célja a működési kockázati kitettségek mérséklése és az intézmény számára elfogadható tartományban tartása a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterekkel, valamint az intézmény kockázati toleranciaszintjével összhangban; valamint
- c. az intézmény megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal rendelkezik-e annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és határértékek megsértését és az ezek alóli kivételeket haladéktalanul jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések céljából, valamint szükség szerint az illetékes hatóságoknak.

283. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését is. Ehhez az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a következőket:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez-e a működési kockázat kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzés kiterjed-e a működési kockázat kezelésének, mérésének és mérséklésének fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. az ilyen ellenőrzések hatékonyan meghatározzák-e a belső szabályzatoknak és a vonatkozó külső szabályozásoknak való megfelelést, és hatékonyan kezelik-e az ezektől való bármilyen eltérést.

284. A működési kockázattal kapcsolatos szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására szolgáló AMA módszert alkalmazó intézmények esetében az illetékes hatóságoknak azt is értékelniük kell, hogy a belső módszerre vonatkozó hitelesítési eljárás megalapozott és hatékony-e a modell feltételezéseinek megkérdőjelezése és az esetleges hiányosságok azonosítása szempontjából a működési kockázat modellezése, számszerűsítése és rendszerei, valamint a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott egyéb releváns minimumkövetelmények tekintetében.

285. Az intézmény által a jogszabályokban előírt szavatolótőke minimumának kiszámítására használt módszertől függetlenül, ha a döntéshozatalhoz (pl. hitelezéshez, árképzéshez, pénzügyi instrumentumokkal való kereskedéshez stb.) modelleket használnak, az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy megalapozott belső hitelesítési folyamat és/vagy modell-felülvizsgálati folyamat van-e érvényben a modellkockázat azonosítása és mérséklése céljából.

Hírnévkockázat kezelése

286. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő intézkedéseket, stratégiákat, folyamatokat és mechanizmusokat alkalmaz-e a hírnévkockázat kezelésére. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük különösen azt, hogy teljesülnek-e az alábbi követelmények:

- a. az intézmény rendelkezik hivatalossá tett politikákkal és eljárásokkal a hírnévkockázat azonosítására, kezelésére és monitorozására, és ezek a politikák és eljárások arányban állnak az intézmény méretével és a rendszerben betöltött szerepével;
- b. az intézmény ezt a kockázatot elővigyázatos módon kezeli, például értékhatárok meghatározásával, vagy bizonyos országoknak, szektoroknak vagy személyeknek történő tőkeallokáció jóváhagyáshoz való kötésével; és/vagy az intézmény vészhelyzeti tervei foglaloznak-e azzal, hogy válság esetén a hírnévvvel kapcsolatos kérdéseket proaktívan kell kezelni;
- c. az intézmény stressztesztelést vagy forgatókönyv-elemzést hajt végre a hírnévkockázat másodlagos hatásainak felmérése céljából (pl. likviditás, finanszírozási költségek stb.);
- d. márkája védelme érdekében az intézmény azonnali kommunikációs kampányt indít, amennyiben a hírnevét potenciálisan veszélyeztető események következnek be; valamint
- e. az intézmény figyelembe veszi, hogy a stratégiája, az üzleti tervei, valamint általában véve a magatartása milyen hatással lehet a hírnevére.

6.4.5 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

287. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény működési kockázatáról. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 6. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

6. táblázat: Felügyeleti szempontok a működési kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitétségei néhány nagy gyakoriságú/alacsony súlyosságú hatáskategóriára korlátozódnak. • A forgatókönyv-elemzés és a hasonló intézmények veszteségeivel történő összehasonlítás alapján az intézmény működési kockázatnak való kitétsége nem lényeges. • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett veszteségek szintje nem volt lényeges, vagy egy magasabb szinthez képest csökkenő tendenciát mutat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. • A működési kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitétségei főként a nagy gyakoriságú/alacsony súlyosságú hatáskategóriákba tartoznak. • A forgatókönyv-elemzés és a hasonló intézmények veszteségeivel történő összehasonlítás alapján az intézmény működési kockázatnak való kitétsége alacsony. • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett veszteségek szintje alacsony volt, vagy várhatóan növekedni fog egy alacsonyabb korábbi szinthez képest, vagy várhatóan csökkenni fog egy magasabb korábbi szinthez képest. 	<ul style="list-style-type: none"> • A működési kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. • A működési kockázatra vonatkozó ellenőrzési keretek ésszerűek.

3	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitétségei néhány kis gyakoriságú/nagy súlyosságú hatáskategóriára is kiterjednek. • A forgatókönyv-elemzés és a hasonló intézmények veszteségeivel történő összehasonlítás alapján az intézmény működési kockázatnak való kitétsége közepes. • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett veszteségek szintje közepes volt, vagy várhatóan növekedni fog egy alacsonyabb korábbi szinthez képest, vagy várhatóan csökkenni fog egy magasabb korábbi szinthez képest. 	
4	<p>Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata magas.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény működési kockázati kitétségei minden fő kategóriára kiterjednek. • A forgatókönyv-elemzés és a hasonló intézmények veszteségeivel történő összehasonlítás alapján az intézmény működési kockázatnak való kitétsége magas és növekszik. • Az intézmény által az elmúlt években elszenvedett veszteségek magas volt, vagy a kockázat jelentősen emelkedett. 	

6.5 Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat értékelése

6.5.1 Általános megfontolások

288. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a nem kereskedési tevékenységekkel összefüggő kamatláb-érzékeny pozíciókból származó kamatláb-kockázatot (más néven banki könyvi kamatláb-kockázat), beleértve az ilyen pozíciókkal kapcsolatos fedezeti ügyleteket, függetlenül ezek számviteli célú értékelésétől (megjegyzés: az egyes banki könyvi pozíciókból származó hitelfelár-kockázattal a piaci kockázatról szóló szakasz foglalkozik).

289. A banki könyvi kamatláb-kockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak az alábbi alkategóriákat kell figyelembe venniük:

- a. az eszközök, kötelezettségek és a mérlegen kívüli rövid és hosszú távú pozíciók lejáratának vagy átárazásának időbeli eltéréseiből eredő kockázat (átárazási kockázat);
- b. a hozamgörbe meredekségének és alakjának változásaiból eredő kockázat (hozamgörbe-kockázat);
- c. egy adott kamatlábbal szembeni kitettségek olyan kamatlábbal szembeni kitettséggel történő fedezéséből származó kockázatok, amely kissé eltérő feltételekkel árazódik át (báziskockázat);
- d. opciókból, többek között beágyazott opciókból eredő kockázatok (pl. rögzített kamatozású termékek visszaváltása a fogyasztók által a piaci árfolyamok változásakor (opciókockázat)).

290. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézmény prudens módon tartja-e be a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiadott EBH iránymutatásokban foglalt útmutatást. Ez különösen igaz az irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében meghatározott felügyeleti kamatláb-sokk kiszámítására, valamint az intézmény belső, a kamatláb-kockázat azonosítására, mérésére, monitorozására és mérséklésére szolgáló eljárásaira.

6.5.2 Inherens banki könyvi kamatláb-kockázat értékelése

291. Az illetékes hatóságoknak a banki könyvi kamatláb-kockázat inherens szintjének értékelése révén meg kell határozniuk az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati kitettségeit alakító fő tényezőket, és értékelniük kell a kockázatnak az intézményre gyakorolt potenciális prudenciális hatását. Az inherens banki könyvi kamatláb-kockázat értékelését a következő fő lépések köré kell építeni:

- a. előzetes értékelés;

- b. az intézmény kamatláb-kockázati profilja jellegének és összetételének értékelése; valamint
- c. a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztek eredményeinek értékelése.

Előzetes értékelés

292. A banki könyvi kamatláb-kockázatra vonatkozó értékelés hatókörének meghatározásához az illetékes hatóságoknak először meg kell határozniuk a banki könyvi kamatláb-kockázat azon forrásait, amelyeknek az intézmény ki van, vagy ki lehet téve. Ehhez az illetékes hatóságoknak fel kell használniuk az egyéb SREP-elemek értékeléséből, az intézmény és a hasonló intézmények helyzetének összehasonlításából, valamint bármely más felügyeleti tevékenységből származó ismereteiket.

293. Az illetékes hatóságoknak legalább a következőket kell mérlegelniük:

- a. az intézmény kamatláb-kockázat-kezelése, beleértve a fő banki könyvi kamatláb-kockázatra vonatkozó stratégiát, valamint az intézmény kamatláb-kockázatra vonatkozó kockázatvállalási hajlandóságát;
- b. a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében említett standard kamatláb-sokknak a szavatolótőke százalékában kifejezett hatása az intézmény üzleti értékére, figyelembe véve az EBH ugyanezzel a cikkel összhangban kibocsátott iránymutatásait;
- c. a kamatlábak változásának hatása a bevételekre, az intézmény által használt módszertan szerint; valamint
- d. adott esetben a banki könyvi kamatláb-kockázathoz rendelt belső tőke, mind annak teljes összegét, mind az intézmény tőkemegfelelés belső értékelési eljárása szerinti teljes belső tőkájéhez viszonyított arányát tekintve, beleértve a korábbi trendeket és előrejelzéseket, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

294. Az előzetes értékelések elvégzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázattal szembeni kitettségeiben bekövetkező jelentős változásokat is. Az illetékes hatóságoknak legalább a következő szempontokat kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény átfogó banki könyvi kamatláb-kockázat stratégiájában, politikájában és értékhatáraiban bekövetkező jelentős változások;
- b. a változások potenciális hatása az intézmény kockázati profiljára; valamint
- c. a fő piaci trendek.

Az intézmény kamatláb-kockázati profiljának jellege és összetétele

295. Az illetékes hatóságoknak egyértelmű álláspontot kell kialakítaniuk arról, hogy milyen kedvezőtlen hatással lehetnek a kamatlábváltozások az intézmény bevételeire és üzleti értékére (a várt pénzforgalmak jelenértékére), hogy rövid és hosszú távon is áttekinthessék a tőkemegfelelést fenyegető lehetséges veszélyt.

296. Ennek érdekében elemezniük és egyértelmű képet kell kapniuk az intézmény eszközei, kötelezettségei és mérlegen kívüli kitétségei szerkezetéről, különösen a következők tekintetében:

- a. a különböző banki könyvi pozíciók, ezek lejáratá vagy átárazási dátumai és az ilyen pozíciók alakulására vonatkozó feltételezések (pl. bizonytalan lejáratú termékekre vonatkozó feltevések);
- b. az intézmény kamattal kapcsolatos pénzáramai, amennyiben ezek rendelkezésre állnak;
- c. a bizonytalan lejáratú termékek, valamint az explicit és/vagy beágyazott opciókkal rendelkező termékek aránya, különös figyelemmel a beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékekre; valamint
- d. az intézmény fedezeti stratégiája, valamint a derivatívák mennyisége és használata (fedezeti ügyletek ill. spekuláció).

297. Az intézmény összetettségének és kamatláb-kockázati profiljának jobb meghatározása érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell ismerniük az intézmény eszközeinek, kötelezettségeinek és mérlegen kívüli kitétségeinek főbb jellemzőit, így különösen a következőket:

- a. hitelportfólió (pl. lejárat nélküli hitelek volumene, előtörlesztési opciót biztosító hitelek volumene vagy a kamatplafonnal és kamatküszöbvel rendelkező változó kamatozású hitelek volumene);
- b. kötvényportfólió (pl. opciót nyújtó befektetések volumene, lehetséges koncentrációk);
- c. letéti számlák (pl. az intézmény letéti bázisa mennyire érzékeny a kamatlábváltozásokra, lehetséges koncentrációk); valamint
- d. derivatívák (pl. a fedezeti ügyletekhez vagy spekulatív célokra felhasznált derivatívák összetettsége, eladott vagy vásárolt kamatláb-opciókkal kapcsolatos megfontolások).

298. Az intézmény bevételeire gyakorolt hatás elemzése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény bevételeinek és költségeinek különböző forrásait, és

ezek relatív súlyát. Tisztában kell lenniük azzal, hogy az intézmény megtérülései milyen mértékben függenek a kamatlábváltozásokra érzékeny pozícióktól, és meg kell határozniuk, hogy a kamatlábak különböző változásai hogyan befolyásolják az intézmény nettó kamatbevételeit.

299. Az intézmény üzleti értékére gyakorolt hatás elemzésekor az illetékes hatóságoknak először a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében meghatározott standard kamatláb-sokk hatását kell vizsgálniuk egy kiindulási referenciaérték meghatározásához, amelyhez viszonyítva kamatlábváltozások intézményre gyakorolt hatása kifejezhető. A megfelelés biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az EBH fent említett cikkel összhangban kibocsátott iránymutatásait. Az értékelés során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a mérlegre gyakorolt hatásnak az alapul szolgáló fő feltevésekben bekövetkező változásokkal szembeni érzékenységre (főként a meghatározott átárazási dátumok és/vagy saját tőke nélküli ügyfélszámlák vonatkozásában).
300. Az illetékes hatóságoknak a feltevések hatásának megismerése érdekében törekedniük a standard teszt kiugró értékének vizsgálatára, majd az intézmény által az alkalmazkodás érdekében tett intézkedésekből eredő, az üzleti értékre vonatkozó kockázatok elkülönítésére, többek között azért, hogy az üzleti modell más aspektusaiból eredő kockázatoktól elválasztva azonosíthassák és ismerhessék meg a bevételek stabilizálására irányuló tevékenységekből eredő kockázatokat.
301. A 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében meghatározott standard kamatláb-sokk használatán kívül az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a saját sokk-forgatókönyveik használatát is (pl. nagyobb vagy kisebb sokkra vonatkozó, minden vagy csak egyes devizákra kiterjedő, a kamatlábak nem párhuzamos elmozdulását megengedő, a báziskockázatot figyelembe vevő stb. forgatókönyvek). Ezen további sokk-forgatókönyvek szintjének meghatározásánál az illetékes hatóságoknak olyan tényezőket kell figyelembe venniük, mint pl. a kamatlábak általános szintje, a hozamgörbe alakja, és a pénzügyi rendszer bármely releváns nemzeti sajátossága. Az intézmény belső rendszereinek ezért kellően rugalmasnak kell lenniük bármilyen előírt standard kamatláb-sokkal szembeni érzékenység kiszámításához.
302. A mennyiségi értékelés során az illetékes hatóságoknak adott esetben figyelembe kell venniük az intézmény kamatláb-kockázat mérésére szolgáló belső módszereit is. Ezeknek a módszereknek az elemzésével az illetékes hatóságoknak az intézmény kamatláb-kockázati profilját meghatározó fő kockázati tényezők jobb megismerésére kell törekedniük.
303. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy a különböző pénznemekben működő intézmények minden egyes olyan pénznemmel kapcsolatban elvégzik-e a kamatláb-kockázat értékelését, amely vonatkozásában jelentős pozícióval rendelkeznek, figyelembe véve a devizák közötti korábbi korrelációkat is.

304. A standard kamatláb-sokk, valamint az intézmény belső módszerei hatásának elemzése során az illetékes hatóságoknak mind az egy adott időpontra vonatkozó számadatokat, mind a korábbi trendeket figyelembe kell venniük. Ezeket a rátákat össze kell hasonlítani a hasonló intézmények adataival, valamint a globális piaci helyzettel.

Forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés

305. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által a folyamatos belső irányítási folyamatai részeként elvégzett forgatókönyv-elemzéseket és stresszteszteket (a standard kamatláb-sokkal kapcsolatosak kivételével), és figyelembe kell venniük ezeknek eredményét. Ehhez tisztában kell lenniük az intézményi banki könyvi kamatláb-kockázat főbb forrásaival.

306. Ha az intézmény stressztesztjeinek felülvizsgálata a görbe különböző pontjain az átárazás/lejárat felhalmozódására derít fényt, vagy ezek a felülvizsgálat alapján ezek sejthetők, az illetékes hatóságok további elemzést írhatnak elő.

6.5.3 Banki könyvi kamatláb-kockázat kezelésének és kontroll-mechanizmusainak értékelése

307. Az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati profiljának átfogó megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény kamatlábkitettségeit meghatározó irányítási és szervezeti kereteit.

308. Az illetékes hatóságoknak a következő elemeket kell értékelniük:

- a. kamatláb-kockázati stratégia és kamatláb-kockázat-vállalási hajlandóság (önálló elemként vagy egy szélesebb körű piaci kockázati stratégia és piaci kockázatvállalási hajlandóság részeként);
- b. szervezeti keret;
- c. politikák és eljárások;
- d. kockázatok azonosítása, mérése, monitorozása és jelentése; valamint
- e. belső ellenőrzési keret.

Kamatláb-kockázati stratégia és kamatláb-kockázat-vállalási hajlandóság

309. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megalapozott, egyértelműen megfogalmazott és dokumentált, a vezető testület által jóváhagyott banki könyvi kamatláb-kockázat-stratégiával. Az értékelésnél az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület egyértelműen meghatározza-e a banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiát és a vonatkozó kockázatvállalási hajlandóságot, valamint az

- ezen felülvizsgálatára szolgáló eljárást (pl. a kockázati stratégia átfogó felülvizsgálata, vagy a jövedelmezőséggel vagy a tőkemegfeleléssel kapcsolatos aggályok esetén); a felső vezetés megfelelően végrehajtja és monitorozza-e a vezető testület által jóváhagyott banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiát, biztosítva, hogy az intézmény tevékenységei összhangban legyenek a kialakított stratégiával, hogy az eljárásokat írásba foglalják és végrehajtsák, és hogy a feladatokat egyértelműen és megfelelően hozzárendeljék;
- b. az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiája megfelelően tükrözi-e az intézmény kamatláb-kockázat-vállalási hajlandóságát, és ez összhangban van-e az általános kockázatvállalási hajlandóságával;
- c. az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiája és az erre a kockázatra vonatkozó kockázatvállalási hajlandósága megfelelő-e az intézmény számára következők alapján:
- az intézmény üzleti modellje;
 - átfogó kockázati stratégiája és kockázatvállalási hajlandósága;
 - piaci környezete és a pénzügyi rendszerben betöltött szerepe; valamint
 - tőkemegfelelése;
- d. az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiája általánosságban kiterjed-e az intézmény minden tevékenységére, amelynél a banki könyvi kamatláb-kockázat jelentős;
- e. az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiája figyelembe veszi-e a gazdaság ciklikus jellemzőit, valamint az ennek következtében a banki könyvi kamatláb-kockázattal kapcsolatos tevékenységek összetételében bekövetkező változásokat; valamint
- f. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé.

Szervezeti keret

310. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e kellő emberi és műszaki erőforrással ellátott, megfelelő szervezeti kerettel a banki könyvi kamatláb-kockázat kezelésére, mérésére, nyomon követésére és mérséklésére. Figyelembe venniük, hogy:

- a. meghatároztak-e egyértelmű felelősségi köröket a banki könyvi kamatláb-kockázat vállalásával, monitorozásával, mérséklésével és jelentésével kapcsolatban;

- b. a banki könyvi kamatláb-kockázat kezelését és mérséklését alávetik-e független felülvizsgálatnak, egyértelműen meg van-e határozva a szervezetben, valamint működés és hierarchia szempontjából független-e az üzleti területtől; valamint
- c. a kamatláb-kockázattal foglalkozó munkavállalók (az üzleti területeken, valamint az irányítási és ellenőrzési területeken egyaránt) megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkeznek-e.

Politikák és eljárások

311. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e egyértelműen meghatározott politikákkal és eljárásokkal a banki könyvi kamatláb-kockázat kezelésére, és azok összhangban vannak-e az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázati stratégiájával és a vonatkozó kockázatvállalási hajlandósággal. Figyelembe venniük, hogy:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a banki könyvi kamatláb-kockázat kezelésére, mérésére és kontrolljára szolgáló politikákat, és ezeket rendszeresen, a kockázati stratégiákkal összhangban megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e ezek kialakításáért, és hogy biztosítsa a vezető testület döntéseinek megfelelő végrehajtását;
- c. a banki könyvi kamatláb-kockázatra vonatkozó politikák megfelelnek a vonatkozó szabályozásoknak, valamint az intézmény tevékenységei jellegének és összetettségének, lehetővé téve az inherens banki könyvi kamatláb-kockázat egyértelmű megismerését;
- d. ezeket a politikákat egyértelműen hivatalossá teszik, kommunikálják és egységesen alkalmazzák-e mindenütt az intézményben;
- e. ezeket a politikákat egységesen alkalmazzák-e a banki csoportokban mindenütt, lehetővé téve a kockázat megfelelő kezelését.
- f. A banki könyvi kamatláb-kockázati politikák meghatározzák-e az új termékek fejlesztésével, fontos fedezeti ügyletekkel vagy kockázatkezeléssel kapcsolatos kezdeményezésekre vonatkozó eljárásokat, és ezeket a politikákat a vezető testület vagy annak kinevezett bizottsága hagyja-e jóvá. Az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk különösen a következőkről:
 - az új termékek fejlesztésével, fontos fedezeti ügyletekkel vagy kockázatkezeléssel kapcsolatos kezdeményezéseket bevezetésük vagy végrehajtásuk előtt megfelelő eljárásoknak és kontrollmechanizmusoknak vetik-e alá; valamint
 - az intézmény elemzést végzett-e ezeknek az átfogó kockázati profiljára gyakorolt lehetséges hatásairól.

Kockázatok azonosítása, mérése, nyomon követése és jelentése

312. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő, az intézmény méretéhez és összetettségéhez illeszkedő kerettel a banki könyvi kamatláb kockázat azonosítására, megismerésére és mérésére. Mérlegelniük kell a következőket:

- a. az információs rendszerek és a mérési technikák lehetővé teszik-e a vezetőség számára minden lényeges, mérlegen belüli és mérlegen kívüli kitétségekben rejlő kamatkockázat mérését (adott esetben csoportszinten), beleértve a belső fedezeti ügyleteket, a banki könyvi portfólióban;
- b. az intézmény megfelelő munkavállalókkal és módszerekkel rendelkezik-e a banki könyvi kamatláb kockázat méréséhez (az *EBH nem kereskedési tevékenységekből származó kamatláb kockázat kezelésének technikai szempontjairól iránymutatásai – az EBH banki könyvi kamatláb kockázatról szóló iránymutatásai* követelményeivel összhangban), figyelembe véve az intézmény kamatláb kockázattal szembeni kitétségeinek mértékét, formáját és összetettségét;
- c. a belső módszerek alapjául szolgáló feltevések figyelembe veszik-e az EBH banki könyvi kamatláb kockázatról szóló iránymutatásában foglaltakat. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény szerződéses lejáratú és beágyazott ügylet opciókkal nem rendelkező pozíciókra vonatkozó feltevései prudensek-e. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük azt is, hogy az intézmények beszámítják-e a saját tőkét az üzleti érték kiszámításába, és ha igen, elemzik-e a saját tőkének a számításokból való kihagyásának hatását;
- d. az intézmény kockázatkezelési rendszerei figyelembe veszik-e a kamatláb kockázat minden lényeges formáját, amelynek az intézmény ki van téve (pl. átárazási kockázat, hozamgörbe-kockázat, báziskockázat, opciókockázat). Ha egyes instrumentumokat és/vagy tényezőket kizártak a kockázatmérési rendszerekből, ott az intézménynek ezt indokolnia kell felügyelők felé, és számszerűsítania kell a kizárások lényegességét;
- e. az információs rendszerek által szolgáltatott információk minőségét, részletességét és időszerűségét, valamint hogy a rendszerek képesek-e az összevonas hatálya alá tartozó minden portfólió, tevékenység és szervezet kockázati adatainak összesítésére. Az információs rendszereknek meg kell felelniük az EBH banki könyvi kamatláb kockázatról szóló iránymutatásában foglaltaknak;
- f. a kockázatmérési folyamathoz szolgáltatott adatok integritása és időszerűsége, aminek szintén meg kell felelniük az EBH banki könyvi kamatláb kockázatról szóló iránymutatásában foglaltaknak;

- g. az intézmény kockázatmérési rendszerei képesek-e azonosítani a lehetséges banki könyvi kamatláb-kockázati koncentrációkat;
- h. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése ismeri-e a mérési rendszerek alapját képező feltevéseket, különös tekintettel a bizonytalan szerződéses lejáratú és az implicit vagy explicit opciókat biztosító pozíciókra, illetve az intézmény saját tőkére vonatkozó feltevésekre; valamint
- i. a kockázatkezelők és az intézmény felső vezetése tisztában vannak-e az intézmény kockázatmérési technikáiban rejlő modellkockázat mértékével.

313. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy intézmény megfelelő, a kockázatmérési rendszerét kiegészítő stresszteszt-forgatókönyveket alkalmaz-e. Ennek során értékelniük kell az EBH 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésével összhangban kiadott iránymutatásaiban foglalt kapcsolódó útmutatások betartását.

314. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e a banki könyvi kamatláb-kockázattal kapcsolatos megfelelő monitorozási és belső adatszolgáltatási kerettel, amely biztosítja, hogy az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete a megfelelő szinten megteszi a szükséges intézkedéseket. Az ellenőrzési rendszernek célirányos mutatókat és releváns beavatkozási feltételeket kell magában foglalnia a hatékony korai riasztások biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az irányítási és az ellenőrzési funkció rendszeresen (a banki könyvi kamatláb-kockázattal szembeni kitétségek méretétől, összetettségétől és kockázatának szintjétől függő gyakorisággal) készít-e jelentést a vezető testület és a felső vezetés számára, mely legalább a következőket tartalmazza:

- a. az aktuális banki könyvi kamatláb-kockázati kitétségek, eredménykimutatások és kockázatszámítás áttekintése;
- b. a banki könyvi kamatláb-kockázati határértékektől való jelentős eltérések; valamint
- c. a banki könyvi kamatláb-kockázat meghatározásához alapul szolgáló feltevésekben vagy paraméterekben bekövetkező változások.

Belső ellenőrzési keret

315. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e stabil, átfogó ellenőrzési kerettel és ésszerű óvintézkedésekkel, hogy a kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával összhangban mérsékelje a banki könyvi kamatláb-kockázatnak való kitétségét. Figyelembe kell venniük, hogy:

- a. az intézmény ellenőrzési funkcióinak hatóköre kiterjed-e az összevonás hatálya alá tartozó minden szervezetre, minden földrajzi helyszíntre, valamint minden pénzügyi tevékenységre;
- b. érvényben vannak-e olyan belső kontrollmechanizmusok, működési határértékek és egyéb gyakorlatok, amelyek célja a banki könyvi kamatláb-kockázattal szembeni kitettségeknek az intézmény számára elfogadható szinten vagy az alatt tartása, a vezető testület és a felső vezetés által meghatározott paraméterek mellett, az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával összhangban; valamint
- c. az intézmény rendelkezik-e megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal és gyakorlatokkal annak biztosítására, hogy a szabályzatok, eljárások és határértékek megsértését és az ezek alóli kivételeket haladéktalanul jelentsék a megfelelő vezetőségi szintnek a szükséges intézkedések meghozatala céljából.

316. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a határértékek rendszerét, beleértve a következőket:

- a. a rendszer összhangban van-e az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával;
- b. megfelelő-e az intézmény szervezetének és banki könyvi kamatláb-kockázat kitettségeinek összetettsége szempontjából, és megfelel-e a vonatkozó kockázatmérési és -kezelési képességének;
- c. figyelembe veszi-e a kamatlábváltozások bevételekre és az intézmény üzleti értékére gyakorolt hatásait; a bevételek szempontjából a határértékeknek elfogadható mértékű volatilitást kell meghatározniuk az egyes kamatláb-forgatókönyvek mellett elérhető bevételekre vonatkozóan; a kamatlábak az intézmény üzleti értékére gyakorolt hatásának kezelésére szolgáló határértékek formájának meg kell felelnie az intézmény tevékenységei és az alapul szolgáló pozíciók méretének és összetettségének; a lakossági banki szolgáltatásokat nyújtó bankoknál, amelyek kevés hosszú távú instrumentummal, opcióval, beágyazott opciós instrumentummal vagy egyéb olyan instrumentumokkal rendelkeznek, amelynek értéke a kamatláb-mozgások eredményeképpen változhat, viszonylag egyszerű határértékek is elegendőek lehetnek; az összetettebb intézmények esetében azonban részletesebb határértékek meghatározására lehet szükség a becsült üzleti értékben bekövetkező elfogadható változásokra vonatkozóan;
- d. a meghatározott határértékek abszolút érvényűek-e, vagy lehetséges a limitektől való eltérés; az utóbbi esetben az intézmény szabályzataiban egyértelműen meg kell határozni azt az időszakot és azokat a speciális körülményeket, amelyek esetében a határértékektől való eltérés lehetséges; az illetékes hatóságoknak tájékoztatást kell kérniük a határérték betartását biztosító intézkedésekről; valamint

- e. az intézmény rendelkezik-e megfelelő eljárásokkal a határértékek rendszeres aktualizálására.

317. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a belső ellenőrzési funkció működését. Ennek érdekében értékelniük kell, hogy:

- a. az intézmény rendszeres belső ellenőrzéseket végez-e a banki könyvi kamatláb-kockázat kezelésére szolgáló keretre vonatkozóan;
- b. a belső ellenőrzés kiterjed-e a banki könyvi kamatláb-kockázatok kezelésének, mérésének és mérséklésének fő elemeire az intézmény minden pontján; valamint
- c. a belső ellenőrzési funkció hatékonyan meghatározza-e a belső politikáknak és a vonatkozó külső szabályoknak való megfelelést, és hatékonyan kezeli-e az ezek bármelyikétől való eltérést.

6.5.4 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

318. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk véleményüket az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázatáról. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 7. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is. Ha egyes kockázati alkategóriák lényegessége alapján az illetékes hatóság úgy dönt, hogy azokat különállóan értékeli és pontozza, ennek során is a lehető legnagyobb mértékben az ebben a táblázatban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

7. táblázat: Felügyeleti szempontok a banki könyvi kamatláb-kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> Az üzleti érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége nem lényeges. A bevételek kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége nem lényeges. Az üzleti értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal (pl. beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek) szembeni érzékenysége nem lényeges. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény kamatláb-kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A kamatláb-kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a	<ul style="list-style-type: none"> Az üzleti érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége alacsony. 	

	kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> • A kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége alacsony. • Az üzleti értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal (pl. beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek) szembeni érzékenysége alacsony. 	<p>elkülönülnek.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A kamatláb kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. • A kamatláb kockázatra vonatkozó belső határértékek és ellenőrzési keretek ésszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával.
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.	<ul style="list-style-type: none"> • Az üzleti érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége közepes. • A kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége közepes. • Az üzleti értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal (pl. beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek) szembeni érzékenysége közepes. 	
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az üzleti érték kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége magas. • A kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége magas. • Az üzleti értéknek és a bevételeknek az alapul szolgáló feltevésekben bekövetkező változásokkal (pl. beágyazott ügyfél opciókat biztosító termékek) szembeni érzékenysége magas. 	

7. cím – SREP-tőkeértékelés

7.1 Általános megfontolások

319. A SREP-tőkeértékelés révén az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk, hogy az intézmény szavatolótőkéje megfelelő fedezetet nyújt-e arra a tőkekockázatra, amelynek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve, amennyiben az ilyen kockázatokat lényegesnek ítélik meg az intézmény szempontjából.

320. Az illetékes hatóságoknak ehhez meg kell határozniuk annak a szavatolótőke-többletnek a mennyiségét (összegét) és összetételét (minőségét), amellyel az intézménynek az 575/2013/EU rendelet 1. cikkének hatálya alá nem tartozó kockázati elemek és kockázatok fedezetének biztosításához rendelkeznie kell („pótlólagos tőkekövetelmény”), beleértve adott esetben a modellekben, kontrollmechanizmusokban, az irányítás hiányosságaiban vagy egyéb hiányosságokban rejlő kockázatok fedezete szolgáló szavatolótőkét.

321. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény szavatolótőkéjének megfelelőségét, valamint a gazdasági stressz erre gyakorolt hatását, ami kulcsfontosságú tényezője az intézmény életképességének. Az értékelésekben figyelembe kell venni a túlzott tőkeáttételből eredő kockázatokat is.

322. A vizsgálat eredményeit össze kell foglalni, és a jelen cím végén meghatározott szempontok szerint meghatározott pontszámként is ki kell fejezni.

SREP-tőkeértékelési folyamat

323. A tőkekockázat 6. cím szerinti értékelésével kapott eredmények mérlegelését követően az illetékes hatóságoknak a következő lépéseket kell elvégezniük a SREP-tőkeértékelési folyamat keretében:

- a. pótlólagos tőkekövetelmények meghatározása;
- b. a pótlólagos tőkekövetelmények egyeztetése a CRD pufferekkel és az esetleges makroprudenciális követelményekkel;
- c. a teljes SREP-tőkekövetelmény és az összes tőkekövetelmény meghatározása és részletezése;
- d. a túlzott tőkeáttétel kockázatának értékelése;
- e. annak értékelése, hogy teljesíthető-e az összes tőkekövetelmény és a teljes SREP-tőkekövetelmény az adott gazdasági ciklusban; valamint
- f. a tőkepontszám meghatározása.

7.2 Pótlólagos tőkekövetelmények meghatározása

324. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a pótlólagos tőkekövetelményt, amelynek fedezetet kell nyújtania a következőkre:

- a. egy 12 hónapos időszakra vonatkozóan a váratlan veszteségek kockázata, valamint az olyan várható veszteségek kockázata, amelyekre a tartalékok nem biztosítanak elegendő fedezetet (ha az 575/2013/EU rendelet másképp nem rendelkezik) („váratlan veszteségek”);
- b. a 2013/36/EU irányelv 101. cikkének értelmében elemzett modellhiányosságokból eredő alulbecslések kockázata; valamint
- c. a belső irányítás hiányosságából eredő kockázatok, beleértve a belső ellenőrzés és intézkedések hiányosságait és az egyéb hiányosságokat.

7.2.1 A váratlan veszteségek fedezésére szolgáló szavatolótőke-többlet meghatározása

325. Az illetékes hatóságoknak pótlólagos tőkekövetelményt kell előírniuk a váratlan veszteségek kockázatának fedezésére, amelyeket az intézményeknek minden esetben teljesíteniük kell. Az illetékes hatóságoknak a pótlólagos tőkekövetelményeket minden kockázatra külön kell meghatározniuk, a következő információforrások által alátámasztott felügyeleti megítélés alapján:

- a. ICAAP kalkulációk;
- b. a felügyeleti viszonyítási értékekre vonatkozó számítások eredményei; valamint
- c. egyéb releváns adatok, beleértve az intézménnyel való interakcióból és párbeszédéből származókat is.

326. Amennyiben megbízhatónak vagy részben megbízhatónak minősülnek, az ICAAP kalkulációkat kell kiindulópontnak tekinteni a meghatározáshoz, kiegészítve a felügyeleti viszonyítási értékekkel és egyéb releváns adatokkal. Ha az ICAAP kalkuláció nem tekinthető megbízhatónak, a felügyeleti viszonyítási értékeket kell kiindulópontnak tekinteni, kiegészítve egyéb releváns adatokkal.

327. Az illetékes hatóságok nem engedélyezhetik az 575/2013/EU rendelet 92. cikke értelmében birtokolt szavatolótőkének a pótlólagos tőkekövetelményeknek való megfelelés vagy ezekbe történő beszámítás céljából történő felhasználását, sem összesítve, sem kockázatonként.

328. A 2013/36/EU irányelv 98. cikk (1) bekezdésének f) pontja, valamint a pótlólagos tőkekövetelmények meghatározása tekintetében az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük és figyelembe kell venniük a földrajzi, ágazati vagy bármely más releváns tényezőtől eredő

diverzifikációs hatást az egyes lényeges kockázati kategóriákon belül (kockázaton belüli diverzifikáció). Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott minden egyes tőkekockázat vonatkozásában az ilyen diverzifikációs hatások nem csökkenthetik az 575/2013/EU rendelet 92. cikkével összhangban kiszámított tőkekövetelmény-minimumokat.

329. A különböző kategóriába sorolt kockázatok közötti diverzifikáció, beleértve az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakat is (kockázaton belüli diverzifikáció) azonban nem vehető figyelembe a pótlólagos tőkekövetelmények meghatározása során.

330. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyes kockázatokhoz meghatározott pótlólagos tőkekövetelmény ésszerű fedezetet biztosítsanak az adott kockázatra. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak:

- a. egyértelmű indokolniuk kell az olyan pótlólagos tőkekövetelményeket, amelyek jelentősen eltérnek a megbízható ICAAP kalkulációk vagy a referenciaérték-kalkulációk eredményeitől; valamint
- b. a pótlólagos tőkekövetelményeket egységesen kell alkalmazniuk – kivéve, ha azok intézményspecifikus megfontolásokon alapulnak –, hogy az intézmények körében elért prudenciális eredmények széles körben egységesek legyenek.

331. A szavatolótőke-többlet meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézménnyel való párbeszédék és interakciók eredményeit.

ICAAP kalkulációk

332. Az illetékes hatóságoknak az ICAAP kalkulációk megbízhatóságának értékeléséhez meg kell vizsgálniuk, hogy azok megfelelnek-e az alábbiaknak:

- a. részletesség: A kalkulációknak/módszereknek egyetlen, az összes kockázatot lefedő (gazdasági tőke) számítás helyett lehetővé kell tenniük a kalkulációk kockázati típus szerinti bontását. A lebontást magának az ICAAP módszertannak kell lehetővé tennie. Ha az illetékes hatóság megfelelőnek ítéli, becslések is végezhetők a marginális hozzájárulás kiszámításával, például olyan kockázatok esetében, amelyeket nem lehet különállóan mérni (pl. hitelkoncentrációs kockázat);
- b. hitelesség: A kalkulációknak/módszereknek igazolhatóan le kell fedniük azt a kockázatot, amelyekre vonatkoznak (pl. a hitelkoncentrációs kockázat kalkulációjához megfelelő ágazati bontást kell alkalmazni, amely tükrözi a tényleges összefüggéseket és portfólió-összetételeket), és elismert vagy megfelelő modelleken, valamint prudens feltevéseket kell alapulniuk;
- c. érthetőség: A kalkulációk/módszerek alapját képező tényezőket egyértelműen meg kell határozni. A „fekete doboz” kalkuláció nem elfogadható. Az illetékes

hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy az intézmény ismerteti a felhasznált modellek leggyengébb pontjait, és hogy ezeket milyen módon veszik számításba és hogyan javítják ki a végleges ICAAP kalkuláció során; valamint

- d. összehasonlíthatóság: Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ICAAP kalkulációk tartási időszakát/kockázati horizontját és konfidencia-intervallumát (vagy ezzel egyenértékű mérőszámot), és ezeket a változókat úgy kell módosítaniuk (vagy az intézménnyel módosíttatniuk), hogy az megkönnyítse a hasonló intézményekkel és a felügyeleti viszonyítási értékekre vonatkozó becslésekkel való összehasonlítást.

333. Az illetékes hatóságoknak az ICAAP kalkulációk megbízhatóságát további értékelésnek kell alávetniük úgy, hogy összehasonlítsák ezeket az azonos kockázatokra vonatkozó felügyeleti viszonyítási értékek eredményeivel és más releváns adatokkal.

334. Az ICAAP kalkulációt részben megbízhatónak kell tekinteni, ha annak ellenére, hogy nem felel meg a minden fenti kritériumnak, a kalkuláció nagymértékben megbízhatónak tűnik; ez azonban csak kivételes esetben alkalmazható, és ki kell egészíteni az ICAAP kalkulációban feltárt hiányosságok javítására irányuló lépésekkel.

Felügyeleti referenciaértékek

335. Az illetékes hatóságoknak kockázatspecifikus felügyeleti viszonyítási értékeket kell kidolgozniuk és alkalmazniuk az ICAAP kalkulációk megkérdőjelezéséhez azon lényeges kockázatok és kockázati elemek vonatkozásában, amelyekre az 575/2013/EU rendelet nem terjed ki, illetve az egyes kockázatokhoz kapcsolódó tőkekövetelmények meghatározásának alátámasztásához abban az esetben, ha az e lényeges kockázatokra vagy kockázati elemekre vonatkozó ICAAP kalkulációk nem megbízhatóak vagy nem állnak rendelkezésre.

336. A felügyeleti viszonyítási értékeket úgy kell kialakítani, hogy egy prudens, egységes (az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egyenértékű tartási időszakok/kockázati horizontok és konfidencia-intervallumok szerint kialakított), átlátható és összehasonlítható mérőszámot eredményezzen, amelynek segítségével kockázati típusok szerint ki lehet számítani és össze lehet hasonlítani az intézmények potenciális szavatoló-tőkekövetelményeit (kivéve az 575/2013/EU rendelet által lefedett kockázatokot).

337. Mivel az intézmények különböző üzleti modelleket működtetnek, előfordulhat, hogy a felügyeleti viszonyítási értékek eredményeinek nem minden eleme felel meg minden intézmény számára. Az illetékes hatóságoknak ezt úgy kell megoldaniuk, hogy a legmegfelelőbb referenciaértéket használják, ha alternatívák állnak rendelkezésre, és a referenciaértéken alapuló eredmény mérlegelésekor figyelembe veszik az üzletimodell-specifikus szempontokat.

338. Ha az illetékes hatóságok felügyeleti viszonyítási értékeket vesznek figyelembe a pótlólagos tőkekövetelmények meghatározásához, az intézménnyel folytatott párbeszéd során ismertetniük kell a referenciaértékek célját és az azok alapjául szolgáló általános elveket.

Egyéb releváns adatok

339. Az illetékes hatóságoknak egyéb releváns adatokat kell felhasználniuk az egyes kockázatokhoz kapcsolódó pótlólagos tőkekövetelmények meghatározásának alátámasztásához. Egyéb releváns adatok lehetnek például a kockázattertelések eredményei (a 6. címben meghatározott szempontok alapján), a hasonló intézményekből álló csoporttal való összehasonlítások, beleértve az EBH által a 2013/36/EU irányelv 78. cikkével összhangban kibocsátott jelentéseket, az EBH által a 2013/36/EU irányelv 101. cikkével összhangban kibocsátott referenciaértékek, a kockázatspecifikus stressztesztelés, a makroprudenciális (kijelölt) hatóságtól származó adatok stb.

340. Az egyéb releváns adatoknak arra kell ösztönözniük az illetékes hatóságot, hogy értékeljék újra egy ICAAP/referenciaérték-kalkuláció megfelelőségét/megbízhatóságát valamely egyedi kockázatra vonatkozóan és/vagy hogy korrigálják az eredményt, ha kétségek merülnek fel annak pontosságát illetően (pl. ha a kockázati pontszám a kalkulációtól jelentősen eltérő kockázati szintet jelez, vagy ha a hasonló intézmények felülvizsgálata azt mutatja, hogy az adott intézmény lényegesen eltér a hasonló intézményektől egy hasonló kockázati kitettség fedezetére szolgáló szavatolótőke-követelmény szempontjából).

341. A szavatolótőke-követelmények egységes meghatározásának biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak ugyanazokat a hasonló intézményekből álló csoportokat kell használniuk, amelyeket a 6. címben foglaltak szerint a tőkekockázatok elemzéséhez meghatároztak.

342. Ha az illetékes hatóságok egyéb releváns adatokat vesznek figyelembe a pótlólagos tőkekövetelmények meghatározásához, az intézménnyel folytatott párbeszéd során meg kell indokolniuk a felhasznált adatok célját és az azok alapját képező általános elveket.

7.2.2 Modellhiányosságok fedezésére szolgáló tőkekövetelmények és egyéb intézkedések előírása

343. Ha a belső módszereknek a 2013/36/EU irányelv 101. cikkében meghatározott folyamatos felülvizsgálata során, vagy a hasonló intézmények 2013/36/EU irányelv 78. cikkében meghatározott összevetése révén az illetékes hatóságok olyan modellhiányosságokat azonosítanak, amelyek a szavatolótőkére vonatkozóan az 575/2013/EU rendeletben meghatározott minimumkövetelmények alulbecsléséhez vezethetnek, akkor az illetékes hatóságoknak pótlólagos tőkekövetelményeket kell előírniuk az olyan modellkockázatok által okozott kockázat fedezésére, amelyek a kockázatok alulbecsléséhez vezethetnek, ha ezt más felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbb módszernek ítélik. Az illetékes hatóságok az ilyen kockázat fedezeteként szolgáló pótlólagos tőkekövetelményeket csak átmeneti intézkedésként, a hiányosságok kiküszöböléséig alkalmazhatják.

7.2.3 Egyéb hiányosságok fedezésére szolgáló tőkekövetelmények és egyéb intézkedések előírása

344. Az illetékes hatóságoknak a kontrollmechanizmusok vagy az irányítás a 4-6. címbe leírt kockázatértékelés elvégzését követően feltárt hiányosságaiból vagy egyéb hiányosságokból eredő kockázatok fedezésére pótlólagos tőkekövetelményt kell előírniuk, amennyiben ezt más felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbb módszernek ítélik. Az illetékes hatóságok az ilyen kockázatok fedezeteként szolgáló pótlólagos tőkekövetelményeket csak átmeneti intézkedésként, a hiányosságok kiküszöböléséig alkalmazhatják.

7.2.4 Finanszírozási kockázat fedezésére szolgáló tőkekövetelmények és egyéb intézkedések előírása

345. Az illetékes hatóságoknak a 8. címbe leírt kockázatértékelés elvégzését követően feltárt finanszírozási kockázat fedezésére pótlólagos tőkekövetelményeket kell előírniuk, amennyiben ezt más felügyeleti intézkedéseknél megfelelőbb módszernek ítélik.

7.3 Egyeztetés tőkepuffer-követelményekkel és makroprudenciális követelményekkel

346. A pótlólagos tőkekövetelmények (vagy egyéb tőkeintézkedések – lásd 10.3 szakasz) meghatározása során az illetékes hatóságoknak a pótlólagos tőkekövetelményeket össze kell hangolniuk az esetleges már meglévő, ugyanazokat a kockázatokat vagy kockázatelemeket kezelő tőkepuffer-követelménnyel és/vagy makroprudenciális követelménnyel. Az illetékes hatóságok nem határozhatnak meg pótlólagos tőkekövetelményeket (vagy egyéb tőkeintézkedéseket), ha az adott kockázatot már lefedik a tőkepuffer-követelmények és/vagy a kiegészítő makroprudenciális követelmények.

7.4 A teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR) meghatározása

347. Az illetékes hatóságoknak a teljes SREP-tőkekövetelményt a következők összegeként kell meghatározniuk:

- a. az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőkekövetelmény; valamint
- b. (a fenti kritériumokkal összhangban meghatározott) pótlólagos tőkekövetelmények, illetve a kockázaton belüli lényeges koncentrációk fedezésére szükségesnek ítélt esetleges egyéb pótlólagos tőkekövetelmények.

348. Az illetékes hatóságoknak a következő kockázati típusok fedezésére szolgáló pótlólagos tőkekövetelmények esetében az összetételt legalább 56% elsődleges alapvető tőkében (CET1) és legalább 75% alapvető tőkében (T1) kell előírniuk:

- a. hitel-, piaci és működési kockázati elemek (melyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet hatálya alá);
- b. hitelkoncentrációs kockázat és banki könyvi kamatláb kockázat;
- c. az olyan modellhiányosságokból eredő kockázatok, amelyek a szavatolótőke megfelelő szintjének alulbecsléséhez vezetnek, amennyiben a kockázat fedezése pótlólagos tőkekövetelményekkel történik.

349. Az egyéb kockázati típusok fedezésére szolgáló szavatolótőke-többlet összetételét az illetékes hatóságok a saját belátásuk szerint határozzák meg, de az adott kockázat ésszerű fedezetének biztosítására kell törekedniük.

350. A teljes SREP-tőkekövetelmény értékelése/kiszámítása során az illetékes hatóságok nem vehetik figyelembe azokat a tételeket és instrumentumokat, amelyek nem vehetők figyelembe a szavatolótőke meghatározásához (az 575/2013/EU rendelet második részében meghatározottak szerint).

7.5 A tőkekövetelmények részletezése

351. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a pótlólagos tőkekövetelmények meghatározásának, valamint az intézménnyel és adott esetben más illetékes hatóságokkal való közlésének egységességét. Ennek magában kell foglalnia legalább az intézmény teljes SREP-tőkekövetelményének a teljes kockázati kitettségérték arányában való megadását, a követelmény összetétele szerint lebontva.

352. A teljes SREP-tőkekövetelmény arányszámként történő megadásához az illetékes hatóságoknak a következő képletet kell használniuk (azaz teljes kockázati kitettségértékre vonatkozóan az 575/2013/EU rendeletben meghatározott 8%-os követelmény többszöröseként kell kifejezniük):

$$TSCR \text{ arány} = 8\% \times \frac{TSCR \times 12,5}{TREA}$$

353. Az illetékes hatóságoknak adott esetben a fentiek ki kell igazítaniuk az olyan kockázati kitettségek fedezésére szolgáló pótlólagos tőkekövetelmények beépítése céljából, amelyek nem kapcsolódnak a teljes mérlegbeszámolóhoz, és/vagy annak biztosítására, hogy a pótlólagos tőkekövetelmények nem maradnak el a névleges küszöbértéktől (pl. a tőkeáttétel csökkentése miatt), amelyet külön kell bemutatni.

354. Az általános követelményen felül az illetékes hatóságok részletesebben is kifejezhetik a teljes SREP-tőkekövetelményt, úgy, hogy megadják a pótlólagos tőkekövetelményeket kockázatok szerinti lebontását.

Példa a teljes SREP-tőkekövetelményre

DÁTUM-tól, eltérő utasítás érkezéséig INTÉZMÉNYnek a teljes kockázati kitettségérték X%-ával megegyező teljes SREP-tőkekövetelménnyel kell rendelkeznie:

- 8% (amelynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1) felel meg az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőke-követelménynek;

- X% felel meg az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott követelményeken felüli szavatolótőke-többletnek, amelynek X%-a fedezi a SREP révén azonosított váratlan veszteségeket (és melynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1), és X%, amely fedezi a SREP révén azonosított EGYÉB kockázatokat [pl. irányítási problémák] (és melynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1).

355. Az egységesség növelése érdekében az illetékes hatóságok közölhetik az intézményekkel és/vagy adott esetben egyéb illetékes hatóságokkal a teljes tőkekövetelményt és ennek összetevőit – teljes SREP-tőkekövetelmény, CRD pufferkövetelmények és a makroprudenciális kockázatok fedezésére szolgáló pótlólagos tőkekövetelmény – a teljes kockázati kitettségérték arányában kifejezve, a tőkekövetelmény összetétele szerint lebontva.

Példa az összes tőkekövetelmény részletezésére

DÁTUM-tól, eltérő utasítás érkezéséig INTÉZMÉNYnek a teljes kockázati kitettségérték X%-ával megegyező teljes tőkekövetelménnyel (OCR) kell rendelkeznie, amelynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1.

Ebből az X%-nyi összes tőkekövetelményből:

• X% felel meg a teljes SREP-tőkekövetelménynek, amelyet minden esetben be kell tartani, és amelyből

- 8% (amelynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1) felel meg az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőke-követelménynek;

- X% felel meg az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott követelményeken felüli szavatolótőke-többletnek, amelynek X%-a fedezi az SREP révén azonosított váratlan veszteségeket (melynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1), és amelynek X%-a fedezi a SREP révén azonosított EGYÉB kockázatokat [pl. irányítási problémák] (melynek legalább x%-a CET1 és legalább x%-a T1).

- ***X% felel meg a 2013/36/EU irányelvben meghatározott, az INTÉZMÉNYRE alkalmazandó kombinált tőkepuffer-követelménynek (100% CET1), amelynek***

- 2,5%-a felel meg a tőkemegőrzési pufferre vonatkozó követelménynek;

- X%-a felel meg az EGYÉB [pl. anticiklikus tőkepuffer (CyCB) és O-SII] követelményeknek.

7.6 A túlzott tőkeáttétel kockázatának értékelése

356. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük a túlzott tőkeáttétel által az intézmény szavatolótőkéje vonatkozásában okozott kockázatot.

357. Az értékelés elvégzésekor az illetékes hatóságoknak a következő szempontokat kell figyelembe venniük:

- a tőkeáttételi ráta jelenlegi szintje a hasonló intézményekhez viszonyítva, és adott esetben a ráta és a jogszabályban meghatározott minimumszint közötti különbség;
- az intézmény tőkeáttételi rátájának változása, beleértve a jelenlegi és várható jövőbeli veszteségek előrelátható hatását a tőkeáttételi rátára. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük továbbá a rátában figyelembe vett kitétségek jelenlegi és előrelátható növekedésének potenciális hatása a tőkeáttételi rátára;
- a különböző stressz-eseményekből eredő túlzott tőkeáttétel kockázatának mértéke (amellyel a 7.7 szakasz is foglalkozik); valamint
- fennállhat-e a túlzott tőkeáttétel kockázata azokra az intézményekre vonatkozóan, amelyeket nem vettek megfelelő módon figyelembe a tőkeáttételi rátában.

7.7 A követelményeknek való megfelelés a gazdasági ciklus során

358. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény által a volatilitás gazdasági ciklus során történő fedezése céljából tartalékoltszavatolótőke megfelelőségét (mennyiség és minőség alapján), és azt, hogy szükség van-e a potenciális meg nem felelések kezelésére szolgáló intézkedésekre.

359. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak stressztesztelést kell alkalmazniuk (az intézmény saját tesztelése és/vagy felügyeleti tesztelés) a rendelkezésre álló szavatolótőkére vonatkozó

alapvető és kedvezőtlen forgatókönyvek hatásának, valamint annak meghatározásához, hogy ezek elegendőek-e a tőkekövetelmények (összes tőkekövetelmény és teljes SREP-tőkekövetelmény), vagy bármely más, az illetékes hatóságok által az egész rendszerre kiterjedő stressztesztekre vonatkozóan meghatározott releváns arány eléréséhez. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a stresszteszteknek az intézmény tőkeáttételi rátájára gyakorolt hatását is.

360. Az illetékes hatóságoknak a megfelelés meghatározását az intézmény által az ICAAP-on elvégzett stressztesztek, és a felügyeleti stressztesztelés elemzése révén kell elvégezniük, különös tekintettel a következőkre:

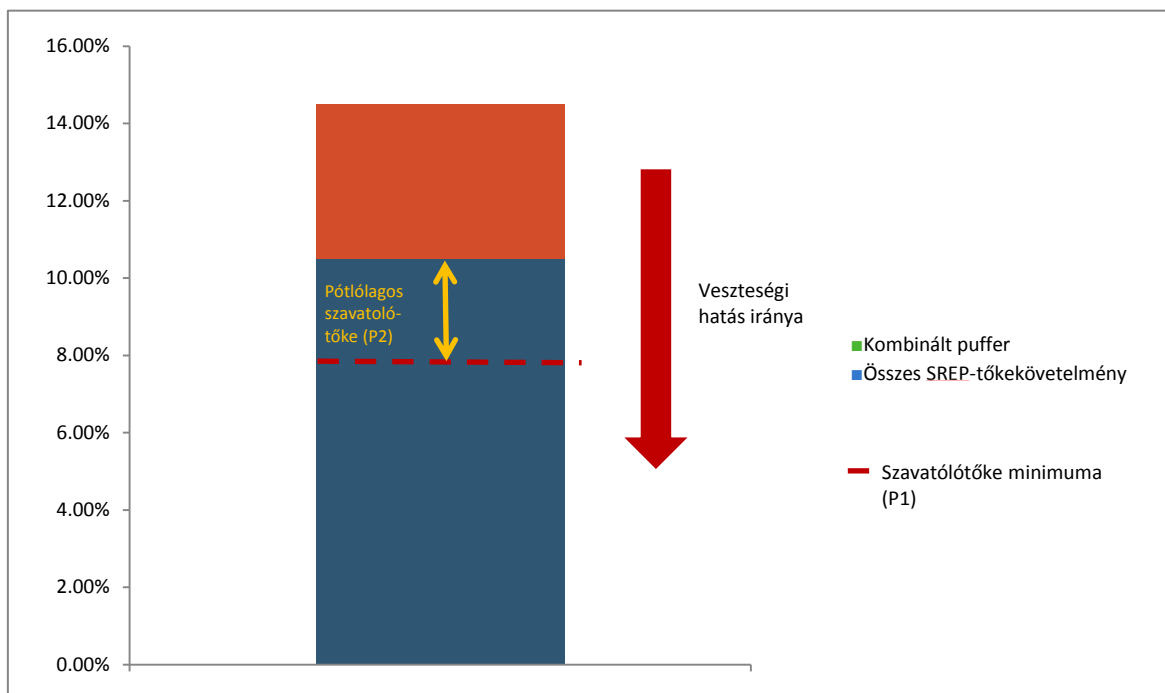
- a. az intézmény által az ICAAP részeként, az üzleti modellje és kockázati profilja szempontjából releváns, elképzelhető, de súlyos stresszhelyzet alapján, a stressztesztelésről szóló EBH iránymutatásokkal összhangban elvégzett és az illetékes hatóságok által megfelelően ellenőrzött stressztesztek eredményei; és/vagy
- b. az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 100. cikke szerint elvégzett felügyeleti stressztesztek eredményei, figyelembe véve az EBH fenti cikkel összhangban kibocsátott iránymutatásokat. A felügyeleti stressztesztek például:
 - i. az intézmények által megvalósítandó „alap” forgatókönyvek/feltevések előírásától
 - ii. az egész rendszerre kiterjedő, az intézmények vagy felügyelők által alkalmazott egységes módszerekkel és forgatókönyvekkel történő stressztesztekig terjedhetnek.

361. Egy arányos módszer kialakítása alapján az illetékes hatóságok mérlegelhetik a stressztesztelés szűkebb körének alkalmazását a nem az 1. kategóriába besorolt intézmények esetében.

362. Az illetékes hatóságoknak a stressztesztek eredményeit egy jövőbeli időszakra vonatkozóan kell elemezniük, az EBH stressztesztelésről szóló iránymutatásaiban foglaltaknak megfelelően. A források kiindulópontja az intézmény számára a stresszhelyzet kezdetekor rendelkezésre álló szavatolótőke.

363. Az összes tőkekövetelmény be nem tartásának észlelése érdekében a forgatókönyv által lefedett időszakra vonatkozó makroprudenciális követelményekkel kapcsolatos minden feltevést (pl. a követelmények szintjében vagy a felhasználható pufferekben bekövetkező változások) egyeztetni kell a makroprudenciális (kijelölt) hatósággal, és a követelményeket az alábbi táblázatban bemutatott sorrendbe kell rendezni.

3 ábra: Szavatolótőke-követelmények sorrendje

364. A stressztesztek eredményeit figyelembe véve, a követelményektől vagy az illetékes hatóságok által az egész rendszerre kiterjedő stressztesztekre vonatkozóan kitűzött bármely más releváns célaránytól való eltérés kezelése érdekében az illetékes hatóságoknak a 365-366. bekezdésekben meghatározott kritériumokkal összhangban és a stressztesztek forgatókönyvei és típusai alapján (intézményi ICAAP vagy felügyeleti stressztesztek) fel kell mérniük, hogy szükséges-e intézkedések meghozatala, és ha igen, mely intézkedések szükségesek. Bármely esetben az illetékes hatóságoknak egy megbízható tőketerv benyújtására kell kötelezniük az intézményt, amely biztosítja, hogy az intézmény képes legyen teljesíteni a teljes SREP-tőkekövetelményt vagy az illetékes hatóságok által az egész rendszerre kiterjedő stressztesztekre vonatkozóan kitűzött egyéb releváns célszintet a figyelembe vett időtáv során.

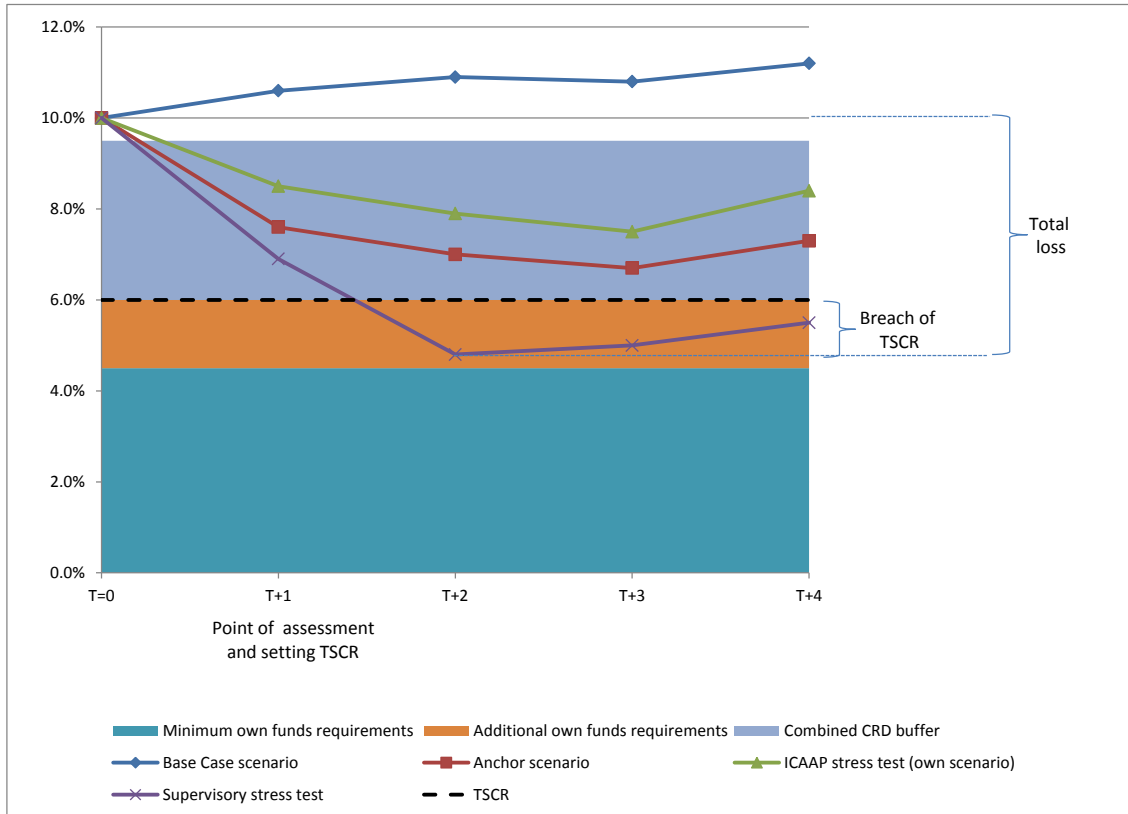
365. A tőketerv elemzése során az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk és figyelembe kell venniük azoknak a megbízható mérséklési intézkedések megfelelőségét, melyek jövőbeni alkalmazását az intézmény jelzi. Az illetékes hatóságoknak a fentieket az intézmény jogi és reputációs korlátain belül kell értékelniük, figyelembe véve, hogy milyen mértékben szerepelnek a már meglévő nyilvános dokumentumokban (pl. osztalékokra vonatkozó irányelvek), valamint az intézmény üzleti tervében és kockázatvállalási hajlandóságára vonatkozó nyilatkozataiban. Az illetékes hatóságoknak a mérséklési intézkedések megbízhatóságát kell tágabb makrogazdasági szempontok alapján is értékelniük kell.

366. Ezen kívül az illetékes hatóságoknak adott esetben figyelembe kell venniük a 10.3 szakaszban meghatározott további intézkedéseket is. Ezeknek az intézkedéseknek a meghatározása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az az időtáv, amelyben az eltérés előfordul, a stressztesztek kezdetéhez viszonyítva;
- b. az eltérés mértéke, a stressztesztek kezdetéhez viszonyítva;
- c. a források abszolút és relatív csökkenésének mértéke, a stressztesztek kezdetéhez viszonyítva;
- d. az intézmény stratégiája és pénzügyi tervei, valamint az üzleti modell elemzése keretében a 4. címben meghatározottak szerint végzett értékelés eredménye;
- e. a makroprudenciális (kijelölt) hatóság álláspontja arról, hogy az intézménynek szükséges-e a tőkefenntartási puffertől eltérő CDR tőkepufferre (pl. anticiklikus tőkepuffer, O-SII puffer) vonatkozó követelmény teljesítését szolgáló szavatolótőkével rendelkeznie a feltételezett stresszhelyzetekben; valamint
- f. a makrogazdasági körülmények változása, a szavatolótőke és a teljes kockázati kitettségérték aktuális szintje a stressztesztek kezdő időpontjától az értékelés elvégzésének időpontjáig.

367. Ha a stressztesztek eredménye alapján és az aktuális makrogazdasági környezetet figyelembe véve fennáll annak a közvetlen kockázata, hogy az intézmény nem lesz képes a teljes SREP-tőkekövetelmény betartására, az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell pótlólagos tőkekövetelmények előírását, ami a 7.4 szakasz szerint meghatározott teljes SREP-tőkekövetelmény felülvizsgálatát eredményezi (lásd 4. ábra).

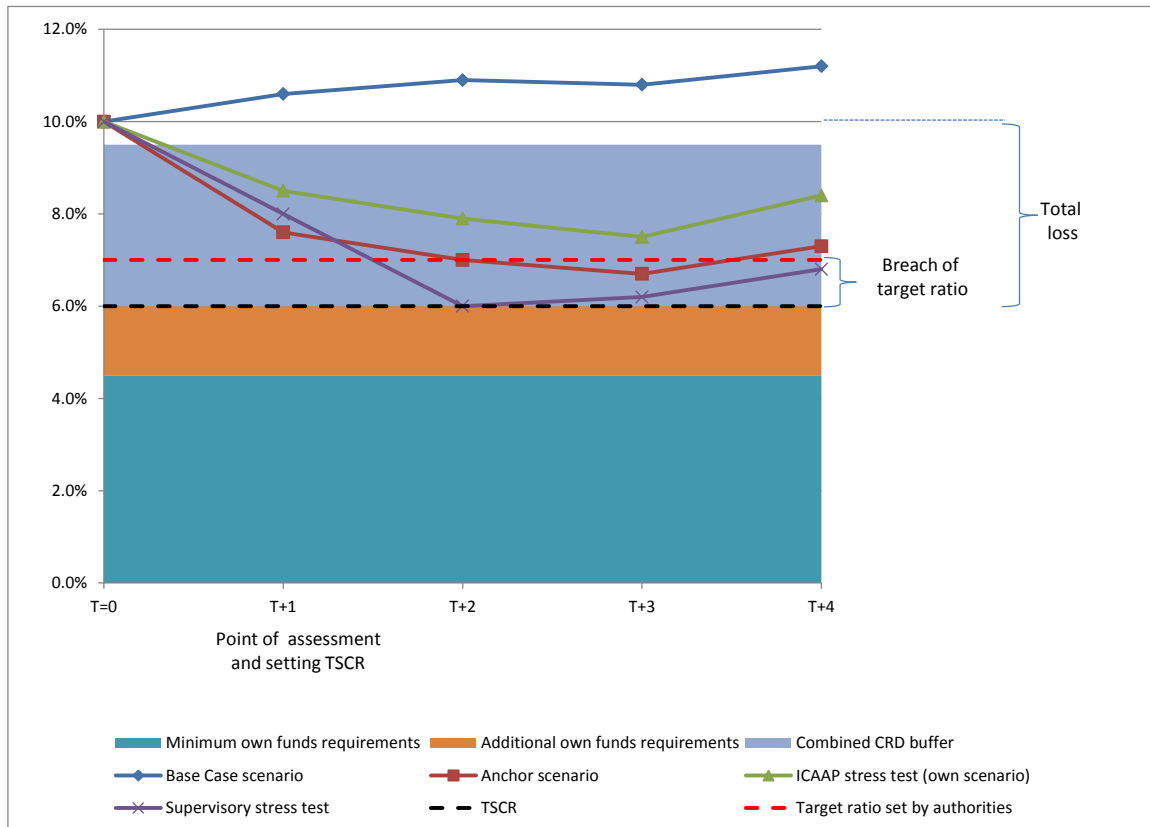
4. ábra: Illusztratív példák a gazdasági ciklus során a tőkeforrásokban (CET1) bekövetkező változásokra és a teljes SREP-tőkekövetelménytől való eltérésre

EN	Célnyelv
Total loss	Teljes veszteség
Breach of TSCR	A teljes SREP-tőkekövetelménytől való eltérés
Point of assessment and setting TSCR	A teljes SREP-tőkekövetelmény értékelése és meghatározása
Minimum own funds requirements	Szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények
Base Case scenario	Alapeseti forgatókönyv
Supervisory stress test	Felügyeleti stresszteszt
Additional own funds requirements	Pótlólagos tőkekövetelmények
Anchor scenario	Alap forgatókönyv
TSCR	Teljes SREP-tőkekövetelmény (TSCR)
Combined CRD buffer	Kombinált CRD puffer
ICAAP stress test (own scenario)	ICAAP stresszteszt (saját forgatókönyv)

368. Ha a stressztesztek eredménye alapján, az aktuális makrogazdasági környezetet figyelembe véve fennáll annak a közvetlen kockázata, hogy az intézmény nem lesz képes az illetékes hatóság által az egész rendszerre kiterjedő stresszteszt keretében az intézmény teljes SREP-tőkekövetelményénél magasabb szinten meghatározott arány betartására, az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell további, a rendszerkockázatra vonatkozó tőkekövetelmény előírását (lásd 5. ábra).

5. ábra: Illusztratív példák a gazdasági ciklus során a tőkeforrásokban (CET1) bekövetkező változásokra és a kitűzött értéktől való eltérésre

EN	Célnyelv
Total loss	Teljes veszteség
Breach of target ratio	Eltérés a kitűzött értéktől
Point of assessment and setting TSCR	Teljes SREP-tőkekövetelmény értékelése és meghatározása
Minimum own funds requirements	Szavatolótőkére vonatkozó minimumkövetelmények
Base Case scenario	Alapeseti forgatókönyv
Supervisory stress test	Felügyeleti stresszteszt
Additional own funds requirements	Pótlólagos tőkekövetelmények
Anchor scenario	Alap forgatókönyv
TSCR	Teljes SREP-tőkekövetelmény
Combined CRD buffer	Kombinált CRD puffer
ICAAP stress test (own scenario)	ICAAP stresszteszt (saját forgatókönyv)
Target ratio set by authorities	Hatóságok által kitűzött célérték

7.8 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

369.A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk véleményüket arról, hogy a meglévő szavatolótőke-források ésszerű fedezetet biztosítanak-e azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejteni, amelynek tartalmaznia kell a 8. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is.

8 táblázat: Felügyeleti szempontok a tőke megfelelés pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	A rendelkezésre álló szavatolótőke mennyisége és összetétele nem jelent kimutatható kockázatot az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény szavatolótőkéjének szintje jóval az összes tőkekövetelmény felett van, és ez várhatóan a jövőben is így marad. • A stressztesztelés nem mutatta ki annak kockázatát, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása nem ütközik akadályba, vagy minden szervezet a felügyeleti követelményeket meghaladó tőkésítéssel rendelkezik. • Az intézmény elfogadható és megbízható tőketervvel rendelkezik, amely hatékonyan működik, ha szükséges. • Az intézmény tőkeáttételi rátája jóval a jogszabályi minimumok felett van, a túlzott tőkeáttétel kockázata nem mutatható ki.
2	A rendelkezésre álló szavatolótőke mennyisége és összetétele alacsony szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény közel áll ahhoz, hogy eltérjen néhány tőkepuffertől, de még egyértelműen a teljes SREP-tőkekövetelmény felett van. • A stressztesztelés feltárta, hogy alacsony kockázata áll fenn annak, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére, de az ilyen esetek kezelésére irányuló vezetőségi intézkedések megbízhatónak tűnnek. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása kis mértékben akadályba ütközik vagy ütközhet. • Az intézmény elfogadható és megbízható tőketervvel rendelkezik, amely hatékonyan, de nem kockázatmentesen működik, ha

		<p>szükséges.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény tőkeáttételi rátája a jogszabályi minimumok felett van. Túlzott tőkeáttétel alacsony kockázata áll fenn.
3	<p>A rendelkezésre álló szavatolótőke mennyisége és összetétele közepes szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény felhasználja néhány tőkepufferét. Amennyiben a helyzet romlik, az intézmény eltérhet a teljes SREP-tőkekövetelménytől. • A stressztesztelés feltárta, hogy közepes kockázata áll fenn annak, hogy egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés hatással lesz a szavatolótőkére. Lehetséges, hogy a vezetőségi intézkedések ezt nem fogják tudni megbízhatóan kezelni. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik. • Az intézmény rendelkezik tőketeranggal, de az valószínűleg nem hatásos. • Az intézmény tőkeáttétel rátája a jogszabályi minimum felett van, de a stressztesztelés alapján aggályok merültek fel egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés által a rátára gyakorolt hatással kapcsolatban. Túlzott tőkeáttétel közepes kockázata áll fenn.
4	<p>A rendelkezésre álló szavatolótőke mennyisége és összetétele magas kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény közel áll a teljes SREP-tőkekövetelménytől való eltéréshez. • A stressztesztelés megállapította, hogy az intézmény egy súlyos, de elképzelhető gazdasági visszaesés esetén kis idővel annak bekövetkezését követően képtelen lesz eleget tenni a teljes SREP-tőkekövetelménynek. A vezetőségi intézkedések ezt nem fogják tudni megbízhatóan kezelni. • Adott esetben a tőkének a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik. • Az intézménynek nincs tőketerve, vagy

		<p>ha van, az nyilvánvalóan nem megfelelő.</p> <ul style="list-style-type: none">• Az intézmény tőkeáttételi rátája közel áll a jogszabályban meghatározott minimális értéktől való eltéréshez. Túlzott tőkeáttétel magas kockázata áll fenn.
--	--	---

8. cím – Likviditási és finanszírozási kockázatok értékelése

8.1 Általános megfontolások

370. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell azokat a likviditási és finanszírozási kockázatokat, amelyeket az intézmény szempontjából lényegesnek határoztak meg. Ennek a címnek a célja, hogy egységes módszereket mutasson be, amelyeket figyelembe kell venni az egyedi kockázatok, valamint a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékelése során. A cím nem a teljesség igényével íródott, és szabadságot nyújt az illetékes hatóságoknak a további szempontok figyelembe vételére, amelyek a tapasztalataik és az intézmény jellemzői alapján relevánsnak tekinthetők.

371. A jelen cím egy közös eszközkészletet nyújt az illetékes hatóságok számára a likviditási és finanszírozási kockázatok értékeléséhez.

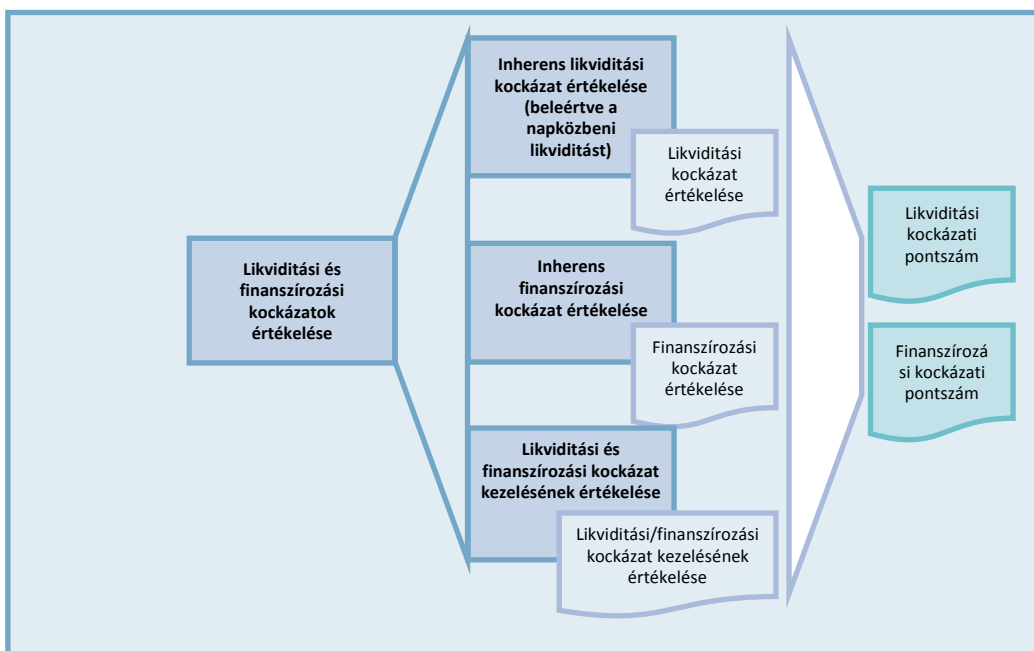
372. A módszertan három fő összetevőből áll:

- a. inherens likviditási kockázat értékelése;
- b. inherens finanszírozási kockázat értékelése; valamint
- c. likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének értékelése

373. A likviditási és finanszírozási kockázat értékelése során az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az intézmény megfelel-e a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokban meghatározott minimumkövetelményeknek. Ezek az iránymutatások azonban kiterjesztik az értékelés hatályát ezeken a minimumkövetelményeken túlra, hogy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára a kockázatokkal kapcsolatos átfogó vélemény kialakítását.

374. Az értékelési folyamatot a 6. ábra mutatja be.

6. ábra: A likviditási és finanszírozási kockázatok értékelésének elemei

375. A jelen címben meghatározott kritériumok alapján az illetékes hatóságoknak az összes fenti összetevőt értékelniük kell az intézmény inherens likviditási és finanszírozási kockázata szintjével, valamint az intézmény likviditási és finanszírozási kockázatkezelésének és kontrollmechanizmusainak minőségével kapcsolatos vélemény kialakítása céljából. Mivel a likviditási kockázat és a finanszírozási kockázat, valamint ezek kezelése egymással összekapcsolódik, és egymástól kölcsönösen függenek, a likviditási és finanszírozási kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékelését tartalmazó szakasz ugyanaz mind a két kockázat esetében.

376. A likviditási és finanszírozási kockázat SREP részeként történő értékelése során az illetékes hatóságok több információforrást is felhasználhatnak, köztük a következőket:

- a. az intézmény üzleti modellje elemzésének eredményei, főként azok, amelyek segíthetik a likviditási és finanszírozási kockázatok kulcsfontosságú forrásainak megismerését;
- b. a kulcsfontosságú mutatók monitorozásából származó információk;
- c. a felügyelet számára benyújtott jelentésekben, és főként az intézmény 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti likviditási kockázati jelentésében foglalt információk;
- d. a különböző felügyeleti tevékenységek eredményei;

- e. az intézmény által biztosított információk, beleértve az ILAAP-ból származó információk;
- f. belső vagy külső audit jelentésekből származó eredmények és megállapítások;
- g. az EBH által kiadott ajánlások és iránymutatások, valamint a makroprudenciális hatóságok vagy az ERKT által kibocsátott figyelmeztetések és ajánlások; valamint
- h. a hasonló üzleti modellt működtető egyéb intézmények (a hasonló intézményekből álló csoport) által meghatározott kockázatok.

377. Az ebben a címben meghatározott módszerek és közös elemek végrehajtása során az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk azokat a megfelelő mennyiségi mutatókat és egyéb mérőszámokat, amelyek felhasználhatók a kulcsfontosságú mutatók 3. címben meghatározott monitorozásához.

378. Minden egyes kockázat értékelésének kimenetelét be kell mutatni az eredmények összegzésében, amely ismerteti a fő kockázati tényezőket, valamint a pontszámot.

379. Az egyes kockázati pontszámok meghatározása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük mind az inherens kockázatot, mind az intézmény által alkalmazott kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok minőségét és hatékonyságát, szem előtt tartva, hogy a kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok értékelése a likviditási kockázat és a finanszírozási kockázat esetében megegyezik.

380. Az iránymutatások nemzeti végrehajtása során az illetékes hatóságok használhatnak más módszereket az egyes kockázati pontszámok meghatározására. Egyes esetekben az inherens kockázat szintjére, valamint a kockázatkezelés és a kontrollmechanizmusok minőségére külön pontszám adható, ami egy köztes és egy végleges pontszámot eredményez, míg más esetekben az értékelési folyamatban nem szerepel köztes pontszám.

8.2 Likviditási kockázat értékelése

381. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény rövid és középtávú likviditási kockázatát a megfelelő időtávokra vonatkozóan, beleértve a napközbeni időszakokat, annak ellenőrzéséhez, hogy az intézmény megfelelő szintű likviditási pufferekkel rendelkezik, normális körülmények között és stresszhelyzetben is. Az értékelés a következő elemeket tartalmazza:

- a. rövid és hosszú távú likviditási igények értékelése;
- b. napközbeni likviditási kockázat értékelése;
- c. a likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség értékelése; valamint
- d. felügyeleti likviditási stressztesztelés.

382. A likviditási igények, pufferek és a kiegyenlítési képesség normál körülmények közötti értékelésénél az illetékes hatóságoknak az elemzést az 575/2013/EU rendelet 415. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban kiadott, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott kiegészítő monitorozási mérőszámokkal kapcsolatos adatszolgáltatási sablonok adataival kell alátámasztaniuk.

Rövid- és középtávú likviditási igények értékelése

383. Az illetékes hatóságoknak az intézmény rövid- és középtávú likviditási igényeit a normál körülmények esetén és stresszhelyzetben (sokkok esetén) is értékelniük kell. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény stresszhelyzeti likviditási igényei különböző időpontokban, így 30 napot megelőzően, 30 nap és 3 hónap között, valamint 3-12 hónap után, és különösen a súlyos, de elképzelhető stresszhelyzetek által az intézmény likviditási igényeire (nettó készpénzkiáramlására) gyakorolt hatásra, melyek célja a rendellenes, az egész piacra kiterjedő és kombinált sokk kezelése; valamint
- b. a likviditási igények mérete, helye és pénzneme, és, ha az intézménynek több lényeges pénzneme van, a sokkok által a különböző pénz nemekre gyakorolt különálló hatásai, a devizaátváltási kockázat tükrözése érdekében.

384. Az illetékes hatóságoknak a rövid távú likviditási kockázat értékelését legalább az 575/2013/EU rendelet 460. cikkével összhangban kiadott, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott likviditásfedezeti mutató elemzésével kell alátámasztaniuk, különös tekintettel a következőkre:

- a. az intézmény megfelelő jelentést készít-e a likviditásfedezeti mutató pozíciójáról; valamint
- b. a likviditásfedezeti mutató megfelelően határozza-e meg az intézmény likviditási igényeit.

385. A sokkok által az intézmény likviditási szükségleteire gyakorolt hatásának értékelése során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény likviditási kockázatának minden lényeges forrását. Az illetékes hatóságoknak főként következőket kell figyelembe venniük:

- a. annak a lehetőségét, hogy a vonatkozó uniós és nemzeti végrehajtási jogszabályokból eredő valamely alkalmazandó követelmény nem határozná meg megfelelően az intézmény likviditási igényeit a követelményhez használt típusú stresszforatókönyv esetén, beleértve a 30 napnál rövidebb lejáratokat is. A likviditásfedezeti mutató fokozatos bevezetése során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk annak a lehetőségére, hogy az intézmények a likviditásfedezeti mutatót nagyon rövid lejáratú hitelfelvétel vagy hitelezés révén

- növelik meg, amely tevékenység, amíg a követelmény kevesebb, mint 100%, a likviditásfedezeti mutatót a likviditási kockázat csökkentése nélkül növeli meg;
- b. nagykereskedelmi partnerekkel kapcsolatban a mérlegben szereplő tételek és finanszírozási koncentrációk vonatkozásában fellépő kockázatokat, figyelembe véve az intézmény által a hírneve/tevékenysége megőrzése érdekében megtehető intézkedéseket;
 - c. függőben lévő pénzáramokból/mérlegen kívüli tételekből (pl. hitelkeretektől, fedezet-lehívásokból) és tevékenységekből (pl. nem összevont, különleges célú gazdasági egységek szerződéses kötelezettségeken felüli likviditási támogatásából) eredő kockázatokat, figyelembe véve az intézmény által a hírneve/tevékenysége megőrzése érdekében megtehető intézkedéseket;
 - d. a beáramlásokat és kiáramlásokat, bruttó és nettó alapon egyaránt: ahol nagyon magas beáramlások és kiáramlások jelentkeznek, az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk arra a kockázatra, aminek az intézmény akkor van kitéve, ha a beáramlások nem érkeznek meg a várt időben, akkor is, ha a nettó kiáramlási kockázat korlátozott;
 - e. a kiskereskedelmi partnerekkel kapcsolatban fellépő kockázatokat, figyelembe véve az intézmény által a hírneve/tevékenysége megőrzése érdekében megtehető intézkedéseket. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a likviditási jelentéstételhez fel kell használniuk az 575/2013/EU rendelet 421. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a lakossági betétek különböző kockázati csoportokba sorolására szolgáló módszert; valamint
 - f. annak a kockázatát, hogy a közép- és hosszú távú finanszírozási profil túlzott kockázatai hátrányosan befolyásolhatják a partnerek viselkedését a rövid távú likviditási pozícióval kapcsolatban.

Napon belüli likviditási kockázat értékelése

386. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény napközbeni likviditási kockázattal szembeni kitettségét egy kiválasztott időhorizontra vonatkozóan, a nem várt napközbeni kiáramlások és a beáramlások elmaradása kiszámíthatatlanságára való tekintettel beleértve a likvid eszközök napközbeni rendelkezésre állását is. A felmérésnek magában kell foglalnia a normál körülmények között, valamint pénzügyi vagy működési stresszhelyzetben (pl. informatikai meghibásodások, pénzáttalásra vonatkozó jogi korlátok) rendelkezésre álló vagy hozzáférhető napközbeni likviditás értékelését.

387. Azon területeken, ahol a napközbeni kockázatról szóló jelentéstétel még nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságoknak az intézmény napközbeni likviditási kockázatra vonatkozó saját elemzésére kell hagyatkozniuk.

A likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség értékelése

388. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény likviditási puffere és kiegyenlítési képessége képes-e kielégíteni a likviditási igényeit egy hónapon belül, valamint különböző időtávokon, akár 1 éven keresztül, beleértve az egynapos időszakot is. Az értékelésnek a következőket kell figyelembe vennie:

- a. a közvetlenül elérhető likviditási pufferek vagy az intézmény túlélési periódusai különböző stresszforatókönyvek esetén;
- b. az intézmény számára a vonatkozó stresszforatókönyv teljes időszaka alatt rendelkezésre álló kiegyenlítési képesség;
- c. az intézmény likviditási igényeinek értékelése során figyelembe vett különböző stresszforatókönyvek és időszakok jellemzői, pl. súlyosság és időtartam;
- d. azoknak az eszközöknek az összege, amelyek értékesítése a vonatkozó időtávok alatt szükségessé válhat;
- e. hogy az aktuális likviditási puffer és kiegyenlítési képesség, beleértve a likvid eszközök minőségét, összhangban van-e az intézmény likviditási kockázati toleranciájával; valamint
- f. a likvid eszközök a likviditásfedezeti mutatóban mint hivatkozási pontban meghatározott osztályozása és minősége, az 575/2013/EU rendelet 460. cikkével összhangban kiadott, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározottak szerint.

389. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény képes-e a likvid eszközei kellő időben történő monetizálására a likviditási szükségletének stressz-időszakban történő kielégítése céljából. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény teszteli-e a piacra jutását időszakos értékesítés vagy repoügyletek segítségével;
- b. jelen vannak-e olyan magas koncentrációk, amelyek a likviditási puffer és a kiegyenlítési képesség túlbecslésének kockázatát jelenthetik;
- c. a puffer eszközök tehermentesek-e (az EBH terhelt és tehermentes eszközök nyilvánosságra hozataláról szóló iránymutatásaiban⁸ meghatározottak szerint), az illetékes munkavállalók ellenőrzése alatt állnak-e, és elérhetőek-e a likviditáskezelési funkció számára;

⁸ EBA/GL/2014/03, 2014.6.27.

- d. a likvid eszközök pénznemei összhangban vannak-e a likviditási igények pénznemek szerinti elosztásával;
- e. ha az intézmény likvid eszközöket kölcsönzött, ezeket vissza kell-e adnia a rövid távú likviditási stressz-időszak alatt, ami azt jelentené, hogy ezek már nem állnának az intézmény rendelkezésére a stressztesztnek alávetett kiáramlások kiegyenlítésére, figyelembe véve az ügylet nettó hatását; valamint
- f. a likviditási hitelkeret-kötelezettség valószínű értéke, ha az illetékes hatóságok azt állapítják meg, hogy az ilyen hitelkereteket bizonyos mértékben be lehet vonni a kiegyenlítési képességbe.

Felügyeleti likviditási stressztesztelés

390. Az illetékes hatóságoknak az általuk meghatározott és végzett likviditási stressztesztet a rövid és középtávú likviditási kockázat értékelésére szolgáló független eszközként kell alkalmazniuk a következő célokra:

- a. likviditási kockázatok azonosítása különböző időtávokon, és különböző stresszforogatókönyvek alapján. A stresszforogatókönyveket a 30 napos likviditásfedezeti mutatóra vonatkozó stresszbecslésekhez kell kötni, de az illetékes hatóságok kiterjeszthetik az értékelés körét a 30 napon belüli, valamint a 30 napon túli kockázatok feltárásával, valamint a likviditásfedezeti mutatóra vonatkozó feltevések módosításával a mutatóban nem kellő mértékben figyelembe vett kockázatok tükrözése céljából;
- b. információk biztosítása a likviditási kockázattal kapcsolatban kialakított álláspontjukhoz, az intézmény belső stressztesztjéből származó információkon felül;
- c. a likviditási kockázat speciális területeinek azonosítása és számszerűsítése; valamint
- d. információk biztosítása az intézmény általános likviditási kockázatával kapcsolatos állásfoglalásukhoz, amely lehetővé teszi számukra az intézmények viszonylagos kockázatának összehasonlítását. Ennek magában kell foglalnia legalább az intézményspecifikus és a piacra kiterjedő stresszt kombináló felügyeleti stressztesztet.

391. Az illetékes hatóságok a likviditásfedezeti követelmény lehetséges változását és érzékenységét az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (3) bekezdése és 414. cikkének enyhe stresszforogatókönyvek során történő alkalmazását követően a felügyeleti vagy intézményi likviditás-specifikus stressztesztelés révén értékelhetik. Az ehhez az értékeléshez használt forogatókönyveknek általában kevésbé súlyosnak kell lenniük (pl. csak a piacra kiterjedő stressz), mint az intézmény túlélőképességének tesztelésére használt forogatókönyveknek

(piacra kiterjedő és rendszerszintű stressz), és ebből adódóan olyan helyzeteket tükröznek, amelyben az intézmények várhatóan nem használják fel a minimum likviditási puffert.

8.3 Inherens finanszírozási kockázat értékelése

392. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény finanszírozási kockázatát, és stabil finanszírozási eszközökkel hogy eleget tesz-e a közép- és hosszú távú kötelezettségeknek normál körülmények között és stresszhelyzetben egyaránt. Az értékelés a következő elemeket tartalmazza:

- a. az intézmény finanszírozási profiljának értékelése;
- b. a finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető kockázatok értékelése;
- c. a tényleges piacra jutás értékelése; valamint
- d. a finanszírozási kockázatban az intézmény finanszírozási terve alapján várhatóan bekövetkező változás értékelése.

Az intézmény finanszírozási profiljának értékelése

393. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény finanszírozási profiljának megfelelőségét, beleértve a közép- és hosszú távú szerződéses és viselkedésszerű eltéréseket, az intézmény üzleti modellje, stratégiája és kockázati toleranciája szempontjából. Elsősorban következőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény közép- és hosszú távú kötelezettségeit megfelelően teljesíti-e stabil finanszírozás eszközök segítségével az 575/2013/EU rendelet 413. cikkével összhangban, és a vonatkozó időtávokon lévő tényleges eltérései megfelelő határokon belül mozognak az intézmény üzleti modellje szempontjából;
- b. az illetékes hatóságnak az intézmény elvárt finanszírozási profiljáról alkotott álláspontja tükrében az intézmény valós finanszírozási profilja elmarad-e az elvárt profiljától;
- c. a finanszírozók magatartási jellemzőit befolyásoló (helyi) szabályozói és szerződéses tényezők (pl. klíringre, adósságleírásra, letéti garanciákra stb. vonatkozó szabályozások, amennyiben ezek hatással vannak a finanszírozók magatartására), különösen akkor, ha lényeges változások vagy különbségek vannak azokon az illetékességi területeken, amelyben az intézmény működik; valamint
- d. a lejáratok átalakítása bizonyos szintű eltérésekhez vezethet, de ezeknek kezelhető és kontrollálható kereteken belül kell mozogniuk, hogy meg lehessen akadályozni az üzleti modell stressz-időszakok vagy a piaci körülmények változása esetén történő összeomlását.

394. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény finanszírozási profiljából származó esetleges hiányosságok, mint például az elfogadható korlátokat túllépő lejáratú különbségek, a finanszírozási források túlzott koncentrációja, az eszközök túlzott terheltsége, vagy a hosszú távú eszközök nem megfelelő vagy instabil finanszírozása az intézmény finanszírozási költségeinek elfogadhatatlan növekedéséhez vezethet-e. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a magasabb kamatlábak mellett megújított finanszírozás kockázata, ahol az intézmény nagymértékben függ adott finanszírozási forrásoktól, az intézmény finanszírozási szükségletei növekednek, vagy a finanszírozási források kockázatosabbnak ítélik az intézmény profilját, különösen, ha nem valószínű, hogy ezeket a magasabb költségeket automatikusan az ügyfelekre hárítják; valamint
- b. az eszkösterhelés szintjének az elfogadható limitek fölé emelkedése csökkenti-e a fedezetlen finanszírozáshoz való hozzájutást és növeli-e ennek az árát.

A finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető kockázatok értékelése

395. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a tényezőket, amelyek csökkenthetik a finanszírozási profil stabilitását az eszközök és források típusával és jellemzőivel összefüggésben. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. annak a ténye, hogy egyedi eszközosztályok fontosabbak lesznek az intézmény és/vagy a rendszer számára, mint a többi;
- b. adott esetben a különböző pénznemű eszközök és források strukturális lejáratú eltérései, összesített formában is, és hogy a strukturális lejáratú eltérésekből eredő devizanem-eltérések milyen módon befolyásolják a finanszírozási profil stabilitását veszélyeztető kockázatot; valamint
- c. megfelelő strukturális finanszírozási mérőszámok (az intézmény üzleti modelljének megfelelő). A strukturális finanszírozási mérőszámokba beletartozhat a kölcsön/letét arány, az ügyfelekre vonatkozó finanszírozási rés és a megatartási szempontból kiigazított, lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés (amelyre jó példa a nettó stabil forrásellátottsági ráta).

396. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a finanszírozási profil fenntarthatóságát veszélyeztető, a finanszírozási források koncentrációjából eredő kockázatot. Ehhez a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. különböző területeken megjelenő koncentrációk, beleértve főként a következőket: a felhasznált finanszírozási instrumentumok típusa, egyedi finanszírozási piacok, egyedüli vagy koncentrált partnerek és egyéb koncentrációs kockázatok, amelyek a jövőben hatással lehetnek a finanszírozáshoz való hozzájutáshoz (azokra a hosszú távú finanszírozási profil szempontjából releváns

piacokra és instrumentumokra helyezve a hangsúlyt, és figyelembe véve, hogy a rövid távú likviditási profilban jelentkező koncentrációs kockázatról kialakított álláspontjuk releváns lehet); valamint

- b. annak a kockázata, hogy az eszközterheltség hátrányosan befolyásolhatja a piac igényét az intézmény fedezetlen adósságpapírjai iránt (az intézmény piacai és az intézmény üzleti modellje jellemzőinek figyelembe vételével). Az értékelés során figyelembe veendő tényezők magukban foglalják a következőket:
- a terhelt és/vagy kölcsönzött eszközök teljes összege a mérleggel összehasonlítva;
 - a szabad eszközök rendelkezésre állása (a terhelt, de tehermentesíthető eszközök), főként a teljes fedezetlen nagykereskedelmi finanszírozás vonatkozásában;
 - a túlbiztosítás szintje a tőkealaphoz viszonyítva; a túlbiztosítás azt fejezi ki, hogy a fedezett finanszírozás megszerzéséhez felhasznált eszközök értéke milyen mértékben haladja meg a megszerzett finanszírozás névleges összegét (pl. ha 120 euró értékű eszközöket használnak fel 100 euró értékű fedezett finanszírozáshoz, a túlbiztosítás 20); valamint
 - a túlbiztosítási szint hatásai a betétbiztosítási portfólióra az intézmény csődje esetén.

A tényleges piacra jutás értékelése

397. Az illetékes hatóságoknak tisztában kell lenniük az intézmény tényleges piacra jutásával, valamint a piacra jutást fenyegető jelenlegi és jövőbeli kockázatokkal. Ehhez a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a tudomásukra jutott bármilyen információ, beleértve az intézménytől származó információkat, amelyek arra utalnak, hogy az intézmény iránt magas az igény bizonyos, az intézmény számára fontos piacokon vagy partnereknél (beleértve a központi bankokat), az ilyen piacok/partnerek kapacitásához viszonyítva;
- b. az adósságpapírok kibocsátásában bekövetkező bármilyen olyan jelentős vagy váratlan változás az összes jelentős piacon, amelyről az illetékes hatóságok tudomást szereztek (beleértve a jelentős devizanemeket); szükséges megjegyezni, hogy az illetékes hatóságok elvárják az intézményektől, hogy tájékoztassák őket az ilyen változásokról. Azt is fel kell mérniük, hogy az ilyen változások az intézmény stratégiai választásaiból erednek, vagy a nehezebb piacra jutás jelei;
- c. annak a kockázata, hogy az intézményről szóló hírek negatívan befolyásolhatják a piacot (felfogást/magabiztosságot), és ez által a piacra jutást. Az ilyen híreket a piac ismerheti, vagy még nem szerzett tudomást róluk; valamint

- d. arra utaló jelek, hogy a rövid távú likviditási kockázatok (pl. ha a rövid távú likviditási kockázatot magasnak ítélik meg) csökkenthetik az intézmény számára a főbb finanszírozási piacaira való bejutást.

A finanszírozási kockázatban az intézmény finanszírozási terve alapján várhatóan bekövetkező változás értékelése

398. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell a finanszírozási kockázat várható változását az intézmény finanszírozási terve alapján. Az értékelésnek a következő szempontokat kell figyelembe vennie:

- a. az intézmény finanszírozási terve teljes körű végrehajtása esetén milyen hatással lesz az intézmény finanszírozási kockázataira, szem előtt tartva, hogy a finanszírozási terv végrehajtása növelheti vagy csökkentheti a finanszírozási profilban rejlő kockázatokat; valamint
- b. a terv megvalósíthatóságáról alkotott felügyeleti vélemény.

8.4 A likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének értékelése

399. Az intézmény likviditási és finanszírozási kockázati profiljának átfogó megismerése érdekében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmény likviditási és finanszírozási kockázatát meghatározó irányítási és kockázatkezelési keretet. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a likviditási kockázati stratégia és a likviditási kockázati tolerancia;
- b. szervezeti keret, politikák és eljárások;
- c. kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, monitorozása és jelentése;
- d. az intézmény likviditásspecifikus stressztesztelése;
- e. a likviditási kockázat kezelésére vonatkozó belső ellenőrzési keret;
- f. az intézmény likviditási vészhelyzeti tervei; valamint
- g. az intézmény finanszírozási tervei.

A likviditási kockázati stratégia és a likviditási kockázati tolerancia

400. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelően határozza-e meg és kommunikálja a likviditási kockázati stratégiáját és likviditási kockázati toleranciáját. Ehhez figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a likviditási kockázati stratégiát és a likviditási kockázati tűréshatárt a vezető testület kialakította, jóváhagyta és aktualizálja-e;

- b. az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel, amely biztosítja, hogy a likviditási kockázati stratégiát hatékonyan kommunikálják minden érintett munkavállaló felé;
- c. a likviditási stratégiát és toleranciát egyértelműen meghatározták, megfelelően dokumentálják, és hatékonyan megvalósítják és kommunikálják-e minden érintett munkavállaló felé;
- d. a likviditási kockázati tolerancia megfelelő-e az intézmény számára, figyelembe véve az üzleti modelljét, általános kockázati toleranciáját, a pénzügyi rendszerben betöltött szerepét, pénzügyi helyzetét és finanszírozási képességét; valamint
- e. az intézmény likviditási kockázati stratégiája és tolerancia-kerete megfelelően beépül-e az általános kockázatvállalási hajlandósági keretbe.

Szervezeti keret, politikák és eljárások

401. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő intézkedésekkel a likviditási és finanszírozási kockázat irányítására és kezelésére. Az értékelésnél az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a vezető testület jóváhagyja-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló irányítást és politikákat, ezeket rendszeresen megvitatja és felülvizsgálja-e;
- b. a felső vezetés felelős-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló politikák és eljárások kialakításáért és végrehajtásáért;
- c. a felső vezetés biztosítja-e a vezető testület döntéseinek monitorozását;
- d. a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló keret belső koherenciával bír-e, és biztosítja-e, hogy az ILAAP átfogó, és megfelelően beépül az intézmény szélesebb körű kockázatkezelési folyamatába;
- e. a politikák és eljárások megfelelőek-e az intézmény számára, figyelembe véve annak likviditási kockázati toleranciáját; valamint
- f. a politikákat és eljárásokat megfelelően meghatározzák, formalizálják és hatékonyan kommunikálják-e az egész intézményben.

402. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő szervezeti kerettel, amely lehetővé teszi a likviditási és finanszírozási kockázat hatékony kezelését, mérését és kontrollját, és elegendő humán és műszaki erőforrással van ellátva ezeknek a funkcióknak a kialakításához és végrehajtásához, és a szükséges monitorozási feladatok elvégzéséhez. Ehhez figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a likviditási kockázati ellenőrzési és monitorozás rendszereket és folyamatokat független kontroll funkciók ellenőrzik-e;
- b. a kockázatkezelési, mérési és kontroll funkciók lefedik-e a likviditási kockázatot az egész intézményre vonatkozóan (beleértve a fióktelepeket), és főként azokon a területeken, ahol a likviditási kockázat vállalható, mérsékelhető, vagy monitorozható;
- c. az intézmény rendelkezik-e olyan, likviditási és finanszírozási politikával kapcsolatos dokumentumokkal, amelyek megfelelőnek tűnnek az intézmény munkavállalói prudens viselkedésének elősegítéséhez, és lehetővé teszik a kontroll funkciók hatékony működését; valamint
- d. az intézmény megfelelő belső írásos politikákkal és eljárásokkal rendelkezik-e a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére, illetve az intézmény likviditási és finanszírozási kockázat kezelésére szolgáló kerete megfelelő.

403. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény által képviselt, a jelentős finanszírozási piacra történő bejutás fenntartásával kapcsolatos megközelítés megfelelőségét. Ehhez figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény által a piacokon való folyamatos jelenlét fenntartással kapcsolatban alkalmazott megközelítés (a piacra jutás tesztelése); egyedi kisméretű intézmények vagy speciális üzleti modellek esetében a piacra jutás tesztelése nem feltétlenül releváns;
- b. az intézmény által a finanszírozást nyújtó felekkel való erős kapcsolat kialakításával kapcsolatban alkalmazott megközelítés, amely a nehezebb piacra jutás kockázatának csökkentésére szolgál; valamint
- c. bármilyen bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az intézmény folyamatos piacra jutásra fog törekedni stressz-időszakokban is (annak ellenére, hogy ez költségesebb lehet az intézmény számára ilyen időszakokban).

Kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, monitorozása és jelentése

404. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő kerettel és informatikai rendszerekkel a likviditási és finanszírozási kockázat azonosítására és mérésére, az intézmény méretével, összetettségével, kockázati toleranciájával és kockázatvállalási képességével összhangban. Az illetékes hatóságoknak a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény megfelelő módszereket alkalmazott-e a megfelelő időtávokra vonatkozó pénzáramlásainak kivetítésére; normális üzletmeneti és

stresszhelyzeteket feltételezve, következetesen alkalmazva a lényeges kockázati tényezőkre vonatkozóan;

- b. az intézmény megfelelő, rendszeresen felülvizsgált kulcsfontosságú feltevéseket és módszereket használ-e a különböző, a mérlegben szereplő és a mérlegen kívüli tételekből eredő kockázatok (hitel-, piaci stb.) közötti kölcsönhatás felismerésére;
- c. adott esetben az intézmény illetékességi körébe beletartozik-e minden lényeges jogalany, fióktelep és leányvállalat; valamint
- d. az intézmény tisztában van-e azzal, hogy mennyiben tud hozzáférni a pénzügyi instrumentumokhoz függetlenül attól, hogy azokat hol tartja, figyelembe véve az ilyen eszközök használatára vonatkozó bármilyen jogi, szabályozási és működési korlátozást, beleértve pl. az eszközök terheltségéből adódó, különböző időtávokon jelentkező hozzáférhetetlensége.

405. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény megfelelő adatszolgáltatási kerettel rendelkezik-e a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozóan. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény rendelkezik-e a felső vezetés által jóváhagyott adatszolgáltatási kritériumokkal, amelyek meghatározzák a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozó jelentéstétel körét, módját és gyakoriságát, és a jelentések készítéséért felelős személyt;
- b. a likviditási és finanszírozási kockázat kezelését támogató információs rendszerek, vezetőségi tájékoztatás és belső információáramlások minősége és megfelelősége, és hogy az intézmény által használt adatok és információk érthetőek-e a célközönség számára, pontosak és használhatóak (azaz időszerűek, nem túl összetettek, a megfelelő hatáskörön belül mozognak stb.); valamint
- c. a likviditási kockázattal kapcsolatos átfogó és könnyen elérhető információkat tartalmazó jelentéseket és dokumentumokat rendszeresen benyújtják-e a megfelelő címzetteknek (pl. a vezető testületnek, a felső vezetésnek vagy egy eszköz-forrás bizottságnak).

406. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük a napközbeni likviditási kockázat mérésére szolgáló folyamat megfelelőségét, főként az olyan intézmények esetében, amelyek fizetési, elszámolási és klíring rendszerekben vesznek részt. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény megfelelően monitorozza és kontrollálja-e a pénzáramlásokat és a rendelkezésre álló likvid forrásokat a napközbeni követelményeknek és a pénzáramlások napközbeni előfordulására vonatkozó előrejelzéseknek való megfelelés érdekében; valamint

- b. az intézmény megfelelő stressztesztelést hajt-e végre a napközbeni műveletekre vonatkozóan (ahol az intézménynek a fentiekhez hasonló forgatókönyveket kell figyelembe vennie).

407. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény rendelkezik-e megfelelő mutatókkal a likviditási és finanszírozási pozícióra vonatkozóan, amelyek megfelelőek az üzleti modell, valamint az intézmény jellege, mérete és összetettsége szempontjából. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a mutatók megfelelő módon lefedik-e az intézmény kulcsfontosságú strukturális finanszírozási sebezhetőségeit, adott esetben a következő szempontok figyelembe vételével:
 - milyen mértékben függ az intézmény egyetlen piactól vagy néhány piactól/partnertől;
 - a finanszírozási források stabilitása, és a trendeket befolyásoló tényezők;
 - bizonyos instrumentumok koncentrációja;
 - a különböző pénznemekkel végrehajtott ügyletek koncentrációja;
 - a lejáratok és lejáratok részek főbb hosszú távú koncentrációi; valamint
- b. a mutatókat megfelelően dokumentálják-e, időszakosan felülvizsgálják-e, felhasználják-e fel az intézmény kockázati toleranciájának meghatározásához, részei-e az irányítási jelentéstételnek, és felhasználják-e a működési limitek meghatározásához.

Az intézmény likviditásspecifikus stressztesztelése

408. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény az átfogó stressztesztelési programja keretében végzett-e megfelelő, likviditásspecifikus stressztesztelést a stressztesztelésről szóló CEBS iránymutatásokkal összhangban, annak érdekében, hogy megismerje a kockázati kitettséget, valamint a likvid eszközeinek mennyiségi és kvalitatív megfelelőségét érintő kedvezőtlen események hatásait, és annak meghatározásához, hogy az intézmény likviditási eszközei elegendőek-e a különböző stresszforrágatókönyvek során jelentkező kockázatok fedezésére és/vagy az ellenőrzési, irányítási vagy egyéb hiányosságokban rejlő kockázatok kezelésére. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy az intézmény stressztesztelési kerete megfelel-e az alábbi célokra:

- a. az intézmény túlélési horizontjának meghatározása a meglévő likviditási puffere és stabil forrásai alapján, valamint figyelembe véve az intézmény kockázati toleranciáját egy súlyos, de elképzelhető likviditási stressz-időszak alatt;

- b. a stresszforogatókönyvek által a konszolidált csoporton belüli likviditási pozícióira, valamint az egyes szervezetekre és üzletágakra gyakorolt hatás elemzése; valamint
- c. a kockázatok potenciális felmerülési helyeinek megismerése, függetlenül a szervezeti felépítéstől és a likviditási kockázatkezelés központosításának mértékétől.

409. Az illetékes hatóságoknak azt is fel kell mérniük, hogy szükséges-e további tesztek elvégzése az olyan szervezetekre és/vagy likviditási alcsoportokra vonatkozóan, amelyek jelentős likviditási kockázatoknak vannak kitéve. Ezeknek a teszteknek figyelembe kell venniük a forogatókönyvek következményeit különböző időtávokon, többek között napközbeni alapon.

410. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény bemutassa a stresszforogatókönyvek különböző típusainak modellezett hatását, valamint az érzékenységi teszteket (az arányosság elve alapján). Különös figyelmet kell fordítani a stresszforogatókönyvek kialakítása, valamint az ezek által szimulált különféle sokkok értékelésére, figyelembe véve, hogy a kialakítás során az intézmény nem csak az elmúlt időszakokat veszi figyelembe, hanem felhasználja a szakértői véleményen alapuló hipotéziseket is. Az illetékes hatóságoknak elemezniük kell, hogy a következő forogatókönyveket mindenképpen figyelembe veszik-e:

- a. rövid távú és meghosszabbított;
- b. intézményspecifikus és minden piacra kiterjedő (egyidejűleg több piacon megjelenő); valamint
- c. (i) és (ii) kombinációja

411. Egy fontos szempont, amit az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény stressztesztelési keretének értékelésekor a feltételezett stresszforogatókönyvek által az intézmény pénzáramlásaira, valamint kiegyenlítési képességére és túlélési horizontjára gyakorolt hatás modellezése, és annak felmérése, hogy a modellezés tükrözi-e a gazdasági stressz által az intézmény eszközeire, valamint be- és kiáramlásaira gyakorolt különböző hatásokat.

412. Az illetékes hatóságoknak azt is fel kell mérniük, hogy az intézmény konzervatív megközelítést alkalmaz-e a stressztesztelési feltételezések meghatározásánál. A forogatókönyv típusától és súlyosságától függően az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük néhány feltételezés megfelelőségét, különös tekintettel az alábbiakra:

- a. lejárt, de le nem zárt kiskereskedelmi finanszírozás;
- b. fedezett és fedezetlen nagykereskedelmi finanszírozás csökkentése;
- c. a finanszírozási piacok és a különböző piacok diverzifikációja közötti korreláció;

- d. további függő mérlegen kívüli kitettségek;
- e. finanszírozási futamidők (pl. ahol a finanszírozó vételi opciókkal rendelkezik);
- f. az intézmény hitelminősítési romlásának hatása;
- g. deviza-konvertibilitás és a külföldi tőzsdepiacokra való bejutás;
- h. a likviditás szervezetek, szektorok és országok közötti átruházásának képessége;
- i. a jövőbeli mérlegnövekedésre vonatkozó becslések; valamint
- j. hírnévkockázatokból adódóan az eszközök újrafinanszírozásnak, valamint a likviditási támogatás egyéb formái kibővítésének vagy fenntartásának implicit előírása az intézmény számára.

413. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az az intézmény likviditáspecifikus stressztesztelésre szolgáló kockázatkezelési kerete megfelelő-e, és hogy megfelelően beépítik-e az átfogó kockázatkezelési stratégiába. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. a stressztesztek köre és gyakorisága megfelel-e az intézmény jellegének és összetételének, a likviditási kockázati kitettségeinek és a pénzügyi rendszerben betöltött viszonylagos szerepének;
- b. a stressztesztek eredményeit beépítik-e az intézmény likviditással és finanszírozással kapcsolatos stratégiai tervezési folyamatába, és felhasználják-e ezeket az eredményeket a likviditáskezelés hatékonyságának növelésére válsághelyzet esetén, beleértve az intézmény likviditási helyreállítási tervét;
- c. az intézmény megfelelő eljárásokat alkalmaz-e a stressztesztek elvégzése során a megfelelő kockázati tényezők azonosítására, figyelembe véve minden lényeges sebezhető pontot, amelyek ronthatják az adott intézmény likviditási pozícióját;
- d. a feltételezéseket és a forgatókönyveket megfelelő gyakorisággal felülvizsgálják és aktualizálják; valamint
- e. egy csoport likviditáskezelésének esetében, az intézmény megfelelő figyelmet fordít-e a likviditás csoporton belüli átvitelét akadályozó bármilyen lehetséges tényezőre.

Likviditási kockázat belső ellenőrzési kerete

414. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény rendelkezik-e egy megbízható és átfogó belső limit- és kontrollrendszerrel, és megbízható biztosítékokkal a likviditási kockázatának a kockázati toleranciájával összhangban történő mérséklése vagy korlátozása céljából. Figyelembe venniük, hogy:

- a. a limit és kontroll keret megfelel-e az intézmény összetettségének, méretének és üzleti modelljének, és tükrözi-e a likviditási kockázat különböző lényeges kiváltó tényezőit, mint pl. a lejárat eltérések, devizanem-eltérések, származékos ügyletek, mérlegen kívüli tételek és napközbeni likviditási kockázat;
- b. az intézmény megfelelő határértékeket és monitorozási rendszereket alkalmaz-e, amelyek összhangban vannak a likviditási kockázati toleranciájával, és felhasználják a likviditási stressztesztek eredményeit;
- c. a kockázat határértékeket az intézmény illetékes testületei rendszeresen felülvizsgálják, és egyértelműen kommunikálják-e minden releváns üzletág felé;
- d. a likviditási kockázati limitek elfogadásának és felülvizsgálatának módjára vonatkozó eljárások egyértelműek és átláthatóak-e;
- e. az egyes likviditási kockázati limitek monitorozásának, valamint a limitektől való eltérések kezelésének módjára vonatkozó eljárások egyértelműek és átláthatóak-e (beleértve az egyértelmű eskalációs és jelentéstétel eljárásokat); valamint
- f. a határértékek és az ellenőrzési keret segítséget nyújt-e az intézménynek egy diverzifikált finanszírozási struktúra, valamint elegendő és hozzáférhető likvid eszközök biztosításához.

415. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény megfelelő transzferárazási rendszert valósított-e meg a likviditási kockázat kontrolljára szolgáló keret részeként. Figyelembe kell venniük a következőket:

- a. az intézmény transzferárazási rendszere lefed-e minden lényeges üzleti tevékenységet;
- b. az intézmény transzferárazási rendszere kiterjed-e minden releváns likviditási költségre, előnyre és kockázatra;
- c. a fentiek révén létrejövő mechanizmus lehetővé teszi-e a vezetés számára, hogy megfelelő ösztönző eszközöket biztosítson a likviditási kockázat kezelésére;
- d. az transzferárazási módszertanának és annak kialakításának felülvizsgálata és aktualizálása megfelel-e az intézmény méretének és összetettségének;
- e. a transzferárazási rendszert és annak módszertanát közlik-e az érintett munkavállalókkal; valamint
- f. az intézmény által a transzferárazási módszertan a belső árazási keretbe történő beépítésével kapcsolatban alkalmazott politikáját felhasználják-e az ügyfelekkel folytatott ügyletek értékeléséhez és ezekkel kapcsolatos döntések

meghozatalához (ez magában foglalja a mérleg mindkét oldalát, azaz a hitelnyújtást és a letétek fogadását).

416. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény megfelelő kontrollmechanizmusokkal rendelkezik-e a likvid eszközök pufferére vonatkozóan. Figyelembe venniük, hogy:

- a. a kontroll-keret lefedi-e a likvideszköz-puffer kellő időben történő monitorozását, beleértve az eszközök minőségét, koncentrációját, közvetlen rendelkezésre állását az eszközöket a likviditási kockázatok fedezésére használó szervezetek csoportja számára, és ezek kellő időben történő készpénzre váltásának bármilyen akadályát; valamint
- b. az intézmény megfelelő politikát alakított-e ki az olyan piaci körülmények monitorozására, amelyek befolyásolhatják azt a képességét, hogy gyorsan adjon el eszközöket a piacon vagy gyors értékpapír-visszavásárlási megállapodásokat kössön.

Likviditási vészhelyzeti tervek

417. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény likviditási vészhelyzeti terve megfelelően meghatározza-e az intézmény önfinanszírozó képességét fenyegető lehetséges súlyos zavarokra történő reagálásra szolgáló politikákat, eljárásokat és cselekvési terveket. Figyelembe kell venniük a likviditási vészhelyzeti tervben szereplő készenléti finanszírozási intézkedések tartalmát és hatáskörét, így különösen a következő tényezőket:

- a. a likviditási vészhelyzeti terv megfelelően indokolja-e az elindítására és fenntartására szolgáló irányítási intézkedéseket;
- b. a likviditási vészhelyzeti terv megfelelően tükrözi-e az intézmény likviditásspecifikus és szélesebb körű kockázati profilját;
- c. az intézmény rendelkezik-e a likviditással kapcsolatos korai figyelmeztetések biztosítására szolgáló mutatókkal, amelyek lehetővé tehetik az intézmény számára a romló piaci körülmények kellő időben történő azonosítását, és a szükséges intézkedések gyors meghatározását;
- d. a likviditási vészhelyzeti terv egyértelműen megad-e minden lényeges (potenciális) finanszírozás forrást, beleértve a különböző likviditási források számára rendelkezésre álló becsült összegeket és az általuk biztosított pénzüsszegek megszerzéséhez szükséges becsült időt;
- e. az intézkedések összhangban vannak-e az intézmény átfogó kockázati stratégiájával és likviditási kockázati toleranciájával; valamint

- f. a központi banki finanszírozás az intézmény likviditási vészhelyzeti tervében betöltött szerepével kapcsolatos feltételezések megfelelősége. Az illetékes hatóságok által figyelembe vehető tényezők magukban foglalhatják az intézmény következőkről kialakított álláspontja:
- a központi bankok hitelezési programjaival kapcsolatos lehetséges alternatív finanszírozási forrásainak jelenlegi és jövőbeli hozzáférhetősége;
 - a hitelezési eszközök típusai, az elfogadható biztosíték, valamint a központi bankok pénzeszközeihez való hozzáféréssel kapcsolatos eljárások;
 - azok a körülmények, amelyek között központi banki finanszírozásra lehet szükség, az igényelt összeg, valamint az az időszak, amely során a központi banki finanszírozást valószínűleg igényelnék.

418. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a likviditási vészhelyzeti tervben rögzített intézkedések megvalósíthatóak-e azon stresszforgatókönyvek vonatkozásában, amelyekben ezeknek az intézkedéseknek végrehajtását tervezik. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az intézmény likviditással kapcsolatos stressztesztjei, likviditási vészhelyzeti terve, valamint a likviditásra vonatkozó korai figyelmeztetéseket biztosító mutatói közötti következetesség és kölcsönhatás szintje;
- b. a likviditási vészhelyzeti tervben meghatározott intézkedések valószínűleg lehetővé teszik az intézmény számára, hogy megfelelő módon tudjon reagálni a súlyos likviditási stressz lehetséges forgatókönyveire, beleértve az intézményspecifikus és a piacra kiterjedő stresszhelyzeteket, valamint az ezek közötti lehetséges kölcsönhatást; valamint
- c. a likviditási vészhelyzeti tervben meghatározott intézkedések prudensnek minősülnek a stressz-körülmények közötti likviditás-képzési kapacitás, valamint az intézkedések megtételéhez szükséges idő szempontjából, figyelembe véve a működési követelményeket, például a biztosíték központi banknak történő nyújtását.

419. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük az intézmény irányítási keretének megfelelőségét a likviditási vészhelyzeti terve vonatkozásában. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. az eskalációs és prioritációs eljárások megfelelősége, amelyek részletesen meghatározzák, hogy mikor és hogyan lehet és kell az egyes intézkedéseket végrehajtani;

- b. az intézmény megfelelő politikákkal és eljárásokkal rendelkezik-e az intézményen belüli és külső felekkel folytatott kommunikációval kapcsolatban; valamint
- c. a likviditási vészhelyzeti terv és az intézmény üzletmenet-folytonossági tervei közötti összhang mértéke.

Finanszírozási tervek

420. Az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy a finanszírozási terv megvalósítható és megfelelő az intézmény jellege, mérete és összetettsége, jelenlegi és előrevetített tevékenységei, valamint likviditási és finanszírozási profilja vonatkozásában. Az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a finanszírozási terv megbízható-e abból a szempontból, hogy képes alátámasztani az előrevetített üzleti tevékenységeket kedvezőtlen forgatókönyvek bekövetkezése esetén;
- b. az intézmény finanszírozási profiljában a finanszírozási terv végrehajtásából eredően várható változások, és hogy ez megfelelő-e az intézmény tevékenységei és üzleti modellje szempontjából;
- c. a finanszírozási terv alátámasztja-e az intézmény finanszírozási profiljának bármilyen szükséges vagy elvárt javítását;
- d. az intézmény által tervezett, a hatóságok illetékességi körébe tartozó piaci tevékenységekkel (ezekben bekövetkező változásokkal) kapcsolatos saját álláspontjuk összesített szinten, és hogy ez mit jelent az egyes finanszírozási tervek megvalósíthatósága szempontjából;
- e. a finanszírozási terv
 - beépül-e az intézmény átfogó stratégiai tervébe;
 - összhangban van-e az üzleti modellel; valamint
 - összhangban van-e az intézmény likviditási kockázati toleranciájával;

421. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok a következőket is figyelembe vehetik:

- a. az intézmény megfelelő módon elemzi-e és tisztában van-e a finanszírozási terv megfelelőségével, figyelembe véve az intézmény aktuális likviditási és finanszírozási pozícióit és ezek előrevetített alakulását. Ennek részeként az illetékes hatóságok figyelembe vehetik, hogy az intézmény felső vezetése meg tudja-e indokolni, hogy finanszírozási terv miért megvalósítható, és meg tudja-e határozni a terv gyenge pontjait;

- b. az intézmény annak meghatározására vonatkozó irányelvei, hogy melyek az intézmény számára jelentős finanszírozási dimenziók és piacok (és ez megfelelő-e);
- c. az intézmény által egy másik finanszírozási profilra való (szükséges vagy elvárt) áttéréshez kijelölt időtáv, szem előtt tartva, hogy kockázatot jelenthet, ha a végső fázis felé haladva az áttérés túl gyors vagy túl lassú; valamint
- d. a finanszírozási terv tartalmaz-e különböző stratégiákat és egyértelmű irányítási eljárásokat a stratégia változásainak kellő időben történő végrehajtására.

422. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az intézmény finanszírozási tervét megfelelően végrehajtják-e. Az illetékes hatóságoknak legalább a következőket kell figyelembe venniük:

- a. a finanszírozási tervet megfelelően dokumentálják-e, és megfelelően kommunikálják-e minden érintett munkavállaló felé;
- b. a finanszírozási terv beépül-e az intézmény mindennapi műveleteibe, így különösen a finanszírozással kapcsolatos döntéshozatali folyamatba; valamint

423. Ezen túlmenően, az illetékes hatóságok figyelembe vehetik, hogy az intézmény képes-e egyeztetni a finanszírozási tervet az illetékes hatóságok számára a finanszírozási terv sablonjában biztosított adatokkal.

424. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény által a finanszírozási terv végrehajtásának monitorozására használt eljárások minőségét, valamint azt, hogy az intézmény képes-e a tervtől való eltérésekre kellő időben reagálni. Az értékeléshez a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a. a finanszírozási terv végrehajtásának aktuális állapotára vonatkozó, a (felső)vezetés számára biztosított információk minősége;
- b. a finanszírozási terv tartalmaz-e visszaesésre vonatkozó alternatív intézkedéseket, amelyeket a piaci körülmények változása esetén kell végrehajtani; valamint
- c. az intézmény a finanszírozási terv rendszeres felülvizsgálatával és aktualizálásával kapcsolatos politikája és gyakorlata arra az esetre, ha a tényleges finanszírozási összeg jelentősen eltér a finanszírozási tervtől.

8.5 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

425. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket az intézmény finanszírozási és likviditási kockázatáról. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 9. és 10. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is.

9. táblázat: Felügyeleti szempontok a likviditási kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> Nem figyelhető meg eltérésekből (pl. lejáratok, pénznemek stb. közötti eltérésekből) eredő kockázat. A likviditási puffer mérete és összetétele megfelelő. A likviditási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, csoporton belüli likviditás átruházására való képtelenség stb.) nem lényegesek. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény likviditási kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A likviditási kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A likviditási kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. A likviditási kockázatra vonatkozó belső határértékek és ellenőrzési keretek ésszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával/kockázat tűrésével.
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> Az eltérések (pl. lejáratok, pénznemek stb. közötti eltérések) alacsony szintű kockázatot jelentenek. A likviditási puffer méretéből és összetételéből eredő kockázat alacsony. A likviditási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, csoporton belüli likviditás átruházására való képtelenség stb.) alacsony szintűek. 	
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.	<ul style="list-style-type: none"> Az eltérések (pl. lejáratok, pénznemek stb. közötti eltérések) közepes szintű kockázatot jelentenek. A likviditási puffer méretéből és összetételéből eredő kockázat közepes. A likviditási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, csoporton belüli likviditás átruházására való képtelenség stb.) közepes szintűek. 	
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve	<ul style="list-style-type: none"> Az eltérések (pl. lejáratok, pénznemek stb. közötti eltérések) magas szintű kockázatot jelentenek. A likviditási puffer méretéből és 	

	az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	összetételéből eredő kockázat magas. <ul style="list-style-type: none"> A likviditási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, csoporton belüli likviditás átruházására való képtelenség stb.) magas szintűek. 	
--	---	--	--

10. táblázat: Felügyeleti szempontok a finanszírozási kockázat pontozásához

Kockázati pontszám	Felügyeleti vélemény	Inherens kockázatokra vonatkozó szempontok	Kockázatkezelés és kontrollmechanizmusok megfelelőségére vonatkozó szempontok
1	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata nem észlelhető.	<ul style="list-style-type: none"> Nem figyelhető meg az intézmény finanszírozási profiljából vagy annak fenntarthatóságából eredő kockázat. A finanszírozás stabilitásából eredő kockázat nem lényeges. A finanszírozási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, finanszírozási piacokra való bejutás stb.) nem lényegesek. 	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási kockázati politikája és stratégiája összhangban van az átfogó stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával. A finanszírozási kockázatra vonatkozó szervezeti keret szilárd, a felelősségi körök egyértelműen rögzítettek, a kockázatvállalók, illetve az irányítási és ellenőrzési funkciók feladatai egyértelműen elkülönülnek. A finanszírozási kockázat mérésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszerek megfelelőek. A finanszírozási kockázatra vonatkozó belső határértékek és ellenőrzési keretek ésszerűek, és összhangban vannak az intézmény kockázatkezelési stratégiájával és kockázatvállalási hajlandóságával/kockázat
2	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata alacsony.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási profiljából vagy annak fenntarthatóságából eredő kockázat alacsony. A finanszírozás stabilitásából eredő kockázat alacsony. A finanszírozási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, finanszírozási piacokra való bejutás stb.) alacsony szintűek. 	
3	Az inherens kockázat szintjét, valamint az irányítást és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményt érő jelentős prudenciális hatás kockázata közepes.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény finanszírozási profiljából vagy annak fenntarthatóságából eredő kockázat közepes. A finanszírozás stabilitásából eredő kockázat közepes. A finanszírozási kockázat egyéb kiváltó tényezői (pl. hírnévkockázat, finanszírozási piacokra való bejutás stb.) 	

		közepes szintűek.	tűrésével.
4	Az inherens kockázat szintjét, valamint a kockázatkezelést és a kontrollmechanizmusokat figyelembe véve az intézményre nézve jelentős prudenciális hatás kockázata magas.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény finanszírozási profiljából vagy annak fenntarthatóságából eredő kockázat magas. • A finanszírozás stabilitásából eredő kockázat magas. • A finanszírozási kockázat egyéb alakító tényezői (pl. hírnévkockázat, finanszírozási piacokra való bejutás stb.) magas szintűek. 	

9. cím – SREP-likviditásértékelés

9.1 Általános megfontolások

426. A SREP-likviditásértékelés segítségével az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az intézmény likviditása elegendő fedezetet biztosít-e a likviditási és finanszírozási kockázatra, amelyet a 8. címben meghatározottak szerint kell értékelni. Az illetékes hatóságoknak a SREP-likviditásértékelés alkalmazásával azt is meg kell határozniuk, hogy szükséges-e egyedi likviditási követelmények meghatározása azoknak a likviditási és finanszírozási kockázatoknak fedezése céljából, amelyekkel az intézmény szembesül vagy szembesülhet.

427. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény likviditási puffereit, kiegyenlítési képességét és finanszírozási profilját, illetve a likviditásmegfelelés belső értékelési eljárását (ILAAP), valamint a likviditási és finanszírozási kockázat mérésére és kezelésére szolgáló intézkedéseket, politikákat, folyamatokat és mechanizmusokat, amelyek kulcsfontosságú meghatározó tényezői az intézmény életképességének. A vizsgálat eredményeit össze kell foglalni, és a jelen cím végén meghatározott szempontok szerint meghatározott pontszámként is ki kell fejezni.

428. Az ILAAP eredményeinek adott esetben információt kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok számára a likviditásmegfeleléssel kapcsolatos következtetés levonásához.

429. Az illetékes hatóságoknak a SREP-likviditásértékelést a következő lépések alapján kell elvégezniük:

- a. a likviditás átfogó értékelése;
- b. egyedi likviditási követelmények szükségességének meghatározása;
- c. lehetséges egyedi likviditási követelmények számszerűsítése – referenciaérték-számítások;
- d. egyedi likviditási követelmények részletezése; valamint
- e. a likviditási pontszám meghatározása.

9.2 A likviditás átfogó értékelése

430. Annak felmérése érdekében, hogy az intézmény likviditása elegendő fedezetet biztosít-e a likviditási és finanszírozási kockázatra, az illetékes hatóságoknak a következő információforrásokat kell felhasználniuk:

- a. az intézmény likviditásmegfelelésre vonatkozó belső értékelési eljárása;

- b. a likviditási kockázat értékelésének eredményei;
- c. a finanszírozási kockázat értékelésének eredményei;
- d. a felügyeleti viszonyítási értékre vonatkozó számítások eredményei; valamint
- e. egyéb releváns inputok (helyszíni vizsgálatokból, hasonló intézményekből álló csoportok elemzéséből, stressztesztelésből stb. származó)

431. Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény ILAAP folyamatának megbízhatóságát, beleértve az intézmény által a likviditási és finanszírozási kockázat mérésére használt mérőszámokat.

432. Az ILAAP keret értékelése során – beleértve adott esetben a belső likviditási követelmények kiszámítására szolgáló belső módszereket – az illetékes hatóságoknak fel kell mérniük, hogy az ILAAP számítások megfelelnek-e az alábbi követelményeknek:

- a. megbízhatóság: az alkalmazott számítások/módszerek megfelelő módon lefedik-e azokat a kockázatokat, amelyek kezelésére szolgálnak; valamint
- b. érthetőség: az ILAAP számítások alapvető összetevőinek lebontása és összefoglalása egyértelmű-e.

433. Az intézmény likviditásmegfelelésének értékelése céljából az illetékes hatóságoknak a likviditási kockázatra és a finanszírozási kockázatra vonatkozó értékelésüket kombinálva is alkalmazniuk kell, így különösen figyelembe kell venniük a következőkre vonatkozó megállapításokat:

- a. az 575/2013/EU rendeletben meghatározott likviditási követelmények által nem lefedett kockázatok, beleértve a napközbeni likviditási kockázatot, és a 30 napos időszakon túli likviditási kockázatot;
- b. az intézmény által nem megfelelően lefedett és mért kockázatok, amelyek a kiáramlások alulbecslésének, a beáramlások túlbecslésének, a puffer eszközök vagy a kiegyenlítési képesség likviditási értéke túlbecslésének eredményei, vagy abból erednek, hogy a likviditási eszközök működési szempontból nem állnak rendelkezésre (nem értékesíthető eszközök, terhelt eszközök stb.);
- c. a kiegyenlítési képesség és/vagy finanszírozás partner és/vagy termék/típus szerinti koncentrációi;
- d. finanszírozási rések egyedi rövid, közép- és hosszú távú lejáratú csoportokban;
- e. a különböző pénznemeknél jelentkező finanszírozási rések megfelelő fedezete;
- f. hirtelen kilengések; valamint

- g. a felügyeleti likviditási stressztesztek egyéb releváns eredményei.

434. Az illetékes hatóságoknak ezt az átfogó értékelést és likviditási pontszámban kell kifejezniük, amelynek tükröznie kell az illetékes hatóságok álláspontját az intézmény életképességét fenyegető kockázatokról, amelyek a likviditási és finanszírozási kockázatokból eredhetnek.

9.3 Egyedi likviditási követelmények szükségességének meghatározása

435. A felügyeleti megítélésük alapján, és az intézménnyel folytatott párbeszédet követően az illetékes hatóságoknak el kell dönteniük, hogy szükséges-e egyedi felügyeleti likviditási követelmények meghatározása az intézmény számára, figyelembe véve a következőket:

- a. az intézmény üzleti modellje és stratégiája, és ezek felügyeleti értékelése;
- b. az intézmény likviditásmegfelelésre vonatkozó belső értékelési eljárása által szolgáltatott információk;
- c. a likviditási és finanszírozási kockázat felügyeleti értékelése, beleértve az inherens likviditási kockázat, az inherens finanszírozási kockázat, valamint a likviditási és finanszírozási kockázat kezelésének és kontrolljának értékelését, szem előtt tartva, hogy az azonosított kockázatok és sebezhető pontok tovább súlyosbíthatják egymást; valamint
- d. lehetséges rendszerszintű likviditási kockázat.

436. Amennyiben az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy egyedi likviditási követelményeket kell meghatározni a likviditási és finanszírozási aggályok elosztatása érdekében, el kell dönteniük, hogy a jelen címben meghatározott mennyiségi követelményeket és/vagy a 10. címben meghatározott kvalitatív követelményeket alkalmazzák.

437. A strukturális, hosszú távú felügyeleti követelmények meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük további rövid/középtávú követelmények szükségességét, amely átmeneti megoldás lehet a fennálló kockázatok mérséklésére, amíg a strukturális követelmények el nem érik a kívánt hatást.

438. Ha az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy magas annak a kockázata, hogy az intézmény finanszírozási költsége elfogadhatatlan mértékben fog növekedni, mérlegelniük kell bizonyos intézkedések megtételét, pl. szavatolótőke-többletre vonatkozó követelmények meghatározását (a 7. címben meghatározottak szerint) az eredménykimutatásra gyakorolt megnövekedett hatás kiegyenlítése érdekében, ha az intézmény nem tudja áthárítani a megnövekedett költségeket az ügyfeleire, vagy a finanszírozási struktúra módosítását írhatják elő a finanszírozási költség-kockázat mérséklése céljából.

9.4 Egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása

439. Az illetékes hatóságoknak felügyeleti likviditási viszonyítási értékeket kell kidolgozniuk, és ezeket kvantitatív eszközként kell alkalmazniuk annak értékeléséhez, hogy az intézmény birtokában lévő likviditás megbízható fedezetet biztosít-e a likviditási és finanszírozási kockázatra. A referenciaértékeknek prudensnek, egységesnek, átláthatónak és összehasonlíthatónak kell lenniük, amelyeket az intézményekre vonatkozó egyedi mennyiségi likviditási követelmények kiszámításához és összehasonlításához kell felhasználni.

440. A felügyeleti likviditási viszonyítási értékek kidolgozásánál az illetékes hatóságoknak a következő szempontokat kell figyelembe venniük:

- a. a referenciaértékeknek prudensnek, egységesnek és átláthatónak kell lenniük;
- b. a viszonyítási értékeket a likviditási és finanszírozási kockázat felügyeleti értékelésének, valamint a felügyeleti likviditási stressztesztek felhasználásával kell kidolgozni; a felügyeleti likviditási stressztesztelésnek a referenciaérték szerves részét kell képeznie;
- c. a referenciaértékeknek összehasonlítható eredményeket és számításokat kell generálniuk annak érdekében, hogy a hasonló üzleti modellel és kockázati profillal rendelkező intézményekre vonatkozó likviditási követelmények számszerűsítéseit össze lehessen hasonlítani; valamint
- d. a referenciaértékeknek segítséget kell nyújtaniuk a felügyelők számára egy adott intézmény megfelelő likviditási szintjének meghatározásához.

441. Mivel az intézmények különböző üzleti modelleket működtetnek, előfordulhat, hogy a felügyeleti viszonyítási értékek eredményeinek nem minden eleme felel meg minden intézmény számára. Az illetékes hatóságoknak ezt úgy kell megoldaniuk, hogy a legmegfelelőbb referenciaértéket használják, ha alternatívák állnak rendelkezésre, és a referenciaérték eredményét megvizsgálják az üzletimodell-specifikus megfontolások figyelembe vétele céljából.

442. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézményekre alkalmazott bármilyen referenciaérték megfelelőségét, és a használatukkal kapcsolatos tapasztalatuk alapján folyamatosan felül kell vizsgálniuk és aktualizálniuk kell ezeket.

443. Ha az illetékes hatóságok felügyeleti viszonyítási értékeket vesznek figyelembe az egyedi likviditási követelmények meghatározásához, a párbeszéd során meg kell ismertetniük az intézmény számára a viszonyítási értékek célját és az azok alapjául szolgáló általános elveket.

444. Az NFSR-t, annak bevezetéséig, szükség esetén a stabil finanszírozásra vonatkozó egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása során hivatkozási pontként lehet felhasználni.

445. Ha az illetékes hatóságok nem alakították ki a saját referenciaértéküket az egyedi mennyiségi likviditás követelmények számszerűsítéséhez, a következő lépések megtételével alkalmazhatnak referenciaértéket:

- a. a nettó készpénz-kiáramlások és támogatható likvid eszközök stresszhelyzeti körülmények közötti összehasonlító elemzése a következő időtávokra vetítve: 1 hónapnál rövidebb (beleértve a másnapi), 1 és 3 hónap között, valamint 3 hónap és 1 év között. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak a következőket kell tenniük: a nettó kiáramlások (bruttó kiáramlások és beáramlások) és a kiegyenlítési képesség különböző lejáratú csoportokra vetítése, stresszkörülmények figyelembe vételével (pl. likvid eszközök stresszkörülmények közötti prudens értékelése v normális körülmények között és „haircut” alkalmazása után történő aktuális értékelés), stressztesztnek alávetett, lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés felépítése a következő évre;
- b. a stressztesztnek alávetett, lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés értékelése alapján az intézmény túlélési periódusának megbecslése;
- c. az elvart/felügyeleti minimális túlélési periódus meghatározása, figyelembe véve az intézmény kockázati profilját, valamint a piaci és makrogazdasági körülményeket; valamint
- d. ha az elvart/felügyeleti minimális túlélési periódus hosszabb, mint az intézmény jelenlegi túlélési periódusa, az illetékes hatóságok becslést készíthetnek arról, hogy milyen mennyiségű likvid eszköz-többletre (kiegészítő likviditási pufferekre) van szüksége az intézménynek ahhoz, hogy a túlélési periódusát az előírt minimumszintig kiterjessze.

446. Az illetékes hatóság által az egyedi mennyiségi likviditási követelmények számszerűsítésére használt viszonyítási érték kulcsfontosságú bemenő adatai az 575/2013/EU rendelet 415. cikkében meghatározott, az egyedi és összevont alapú likviditással és stabil finanszírozással, valamint a kiegészítő likviditás-monitorozási mérőszámokkal kapcsolatos felügyelet számára benyújtott jelentésekből származó adatok. A referenciaértékek kialakítása ennek a jelentéstételnek a tartalmától függ, a referenciaértékek végrehajtása pedig attól, hogy mikor állnak rendelkezésre a jelentések.

447. Példák a lehetséges megközelítésekre:

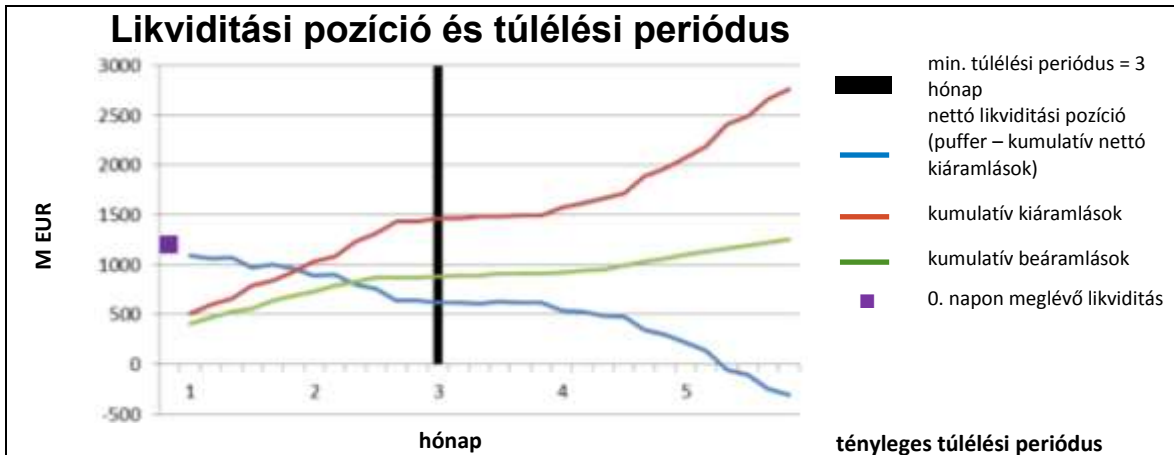
- a. 1. példa: 1 200 000 000 eurós kezdeti likviditási pufferral rendelkező intézmény. A stresszhelyzeti körülmények alapján megbecsült kumulatív beáramlásokat és kumulatív kiáramlásokat 5 hónapos időtávra kell vetíteni. Ezen az időtávon az intézmény felhasználja a likviditási puffert minden olyan esetben, amikor a beáramlások kisebbek a kiáramlásoknál. Ezt azt eredményezi, hogy a meghatározott stresszhelyzeti körülmények között az intézmény 4,5 hónapot

lenne képes túlélni, ami hosszabb, mint a felügyelő hatóságok által megállapított minimális túlélési periódus (ebben a példában 3 hónap):

11. táblázat: Illusztratív példa a likviditás számszerűsítésére szolgáló viszonyítási értékekre

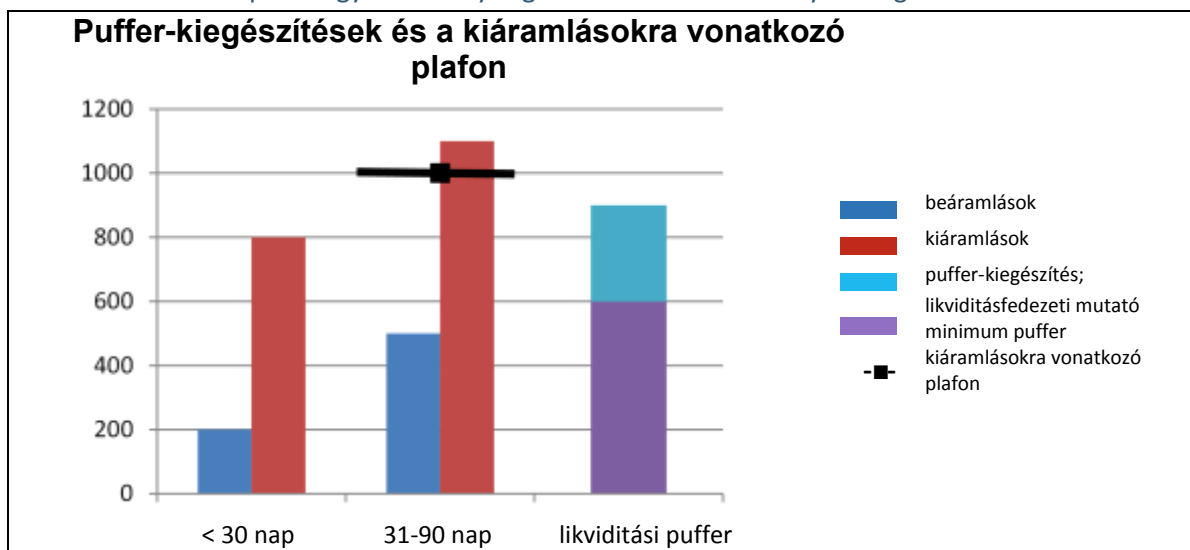
Időtáv hónapokban kifejezve	Kumulatív kiáramlások	Kumulatív beáramlások	Kumulatív nettó kiáramlások	Nettó likviditási pozíció (puffer - kumulatív nettó kiáramlások)	A 0. napon rendelkezésre álló likviditás
					1200
1	511	405	106	1094	
	598	465	133	1067	
	659	531	128	1072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1001	
	933	693	240	960	
2	1037	731	306	894	
	1084	788	295	905	
	1230	833	397	803	
	1311	875	435	765	
	1433	875	558	642	
	1440	876	564	636	
3	1465	882	583	617	
	1471	889	582	618	
	1485	891	594	606	
	1485	911	574	626	
	1492	916	576	624	
	1493	916	577	623	
4	1581	918	663	537	
	1618	945	673	527	
	1666	956	710	490	
	1719	993	726	474	
	1885	1030	856	344	
	1965	1065	900	300	
5	2078	1099	980	220	
	2192	1131	1061	139	túlélési periódus
	2415	1163	1252	-52	
	2496	1194	1302	-102	
	2669	1224	1445	-245	
	2764	1253	1511	-311	

7. ábra: Illusztratív példa mennyiségi likviditási követelmények meghatározására

- b. 2. példa a felügyelet által meghatározott túlélési periódus minimális időtartama 3 hónap. Egy másik lehetséges módszer a minimális túlélési periódus meghatározására, amely feloldja azt a felügyeleti aggályt, hogy a beáramlások és a kiáramlások közötti rés elfogadhatatlanul magas, az a kiáramlásokra vonatkozó plafonérték meghatározása. Az alábbi ábrában a kiáramlási plafonérték meghatározására szolgáló mechanizmus a fekete vízszintes oszlopban látható. Az intézménynek a kiáramlásait a plafon alatti szintre kell csökkentenie. Ezt a plafonértéket egy vagy több időcsoportra és a nettó kiáramlásokra (a beáramlások korrigálását követően) vagy a bruttó kiáramlásokra vonatkozóan lehet meghatározni. A harmadik oszlopban egy alternatív lehetőség, egy pufferkövetelmény hozzáadása látható.

8. ábra: Illusztratív példa egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározására

9.5 Egyedi mennyiségi likviditási követelmények részletezése

448. Az egyedi mennyiségi likviditási követelmények megfelelő részletezése céljából az illetékes hatóságoknak az alábbi módszerek egyikét kell alkalmazniuk:

1. módszer – a szabályozási minimumnál magasabb likviditásfedezeti mutató előírása (ha a nemzeti vagy uniós szabályok bevezetnek egy ilyen rátát), amelynek mértéke lehetővé teszi a feltárt hiányosságok mérséklését;
2. módszer – egy olyan minimális túlélési periódus előírása, amelynek hosszúsága lehetővé teszi a feltárt hiányosságok mérséklését; a túlélési periódust közvetlen módon, előírásként, vagy közvetett módon, a vizsgált időszakok során jelentkező kiáramlások mennyiségére vonatkozó küszöbérték meghatározásával lehet meghatározni; az illetékes hatóságok likvid eszközök különböző típusait írhatják elő (pl. központi banki támogatásra jogosult eszközök) a likviditásfedezeti mutatóban nem (megfelelően) lefedett kockázatok kezelésére;
3. módszer – a likvid eszközök vagy a kiegyenlítési képesség minimum teljes mennyiségének előírása minimum összes mennyiség vagy az alkalmazandó szabályozói minimumon felüli minimális mennyiség formájában, amelynek mértéke lehetővé teszi a feltárt hiányosságok mérséklését; az illetékes hatóságok meghatározhatnak követelményeket a likvid eszközök összetételére vonatkozóan, beleértve a működési követelményeket (pl. közvetlen készpénzre válthatóság, vagy likvid eszközök letétbe helyezése a központi banknál).

449. Az illetékes hatóságok a stabil finanszírozást szolgáló egyedi mennyiségi követelmények strukturálásának érdekében a stabil finanszírozás minimális szintjét az NFSR viszonyában is előírhatják.

450. Az egységesség biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak az egyedi mennyiségi likviditási követelményeket úgy kell felépíteniük, hogy az széles körben egységes prudenciális eredményeket biztosítson minden intézménynél, szem előtt tartva, hogy az egyes intézményekre előírt követelmények típusa az intézmények egyedi körülményei miatt eltérő lehet. A mennyiségen kívül a struktúrájának meg kell határoznia a követelmény elvárt összetételét és jellegét. Minden esetben meg kell határoznia a felügyeleti követelményt és a 2013/36/EU irányelv értelmében alkalmazandó bármilyen követelményt. Az intézmény által a felügyeleti követelmények teljesítése céljából tartott likviditási puffereknek és kiegyenlítési képességnek rendelkezésre kell állniuk az intézmény számára stressz-időszakok alatt.

451. Az egyedi mennyiségi likviditási követelmények meghatározása és ezeknek az intézmény felé történő kommunikálása során az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az intézmény haladéktalanul értesíti őket, ha nem felelnek meg a követelményeknek, vagy

előreláthatóan rövidtávon nem fog megfelelni azoknak. Az illetékes hatóságoknak meg kell bizonyosodniuk arról, hogy ezt az értesítést az intézmények késedelem nélkül elküldik, és az értesítéshez mellékelik az intézmény által a követelményeknek való megfelelés kellő időben történő helyreállítására készített tervet. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény helyreállítási tervének megvalósíthatóságát, és meg kell tennie a szükséges felügyeleti intézkedéseket abban az esetben, ha a tervet nem megvalósíthatónak minősítik. Ha a tervet megvalósíthatónak minősítik, az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk a szükséges átmeneti felügyeleti intézkedéseket az intézmény körülményei alapján; monitorozniuk kell a helyreállítási terv megvalósítását, illetve az intézmény likviditási pozícióját, szükség esetén gyakoribb jelentéstétel előírása mellett.

452. A fentiekkel ellentétben az illetékes hatóságok mennyiségi követelményeket is meghatározhatnak az eltérésekre, koncentrációkra, kockázatvállalási hajlandóságra vonatkozó korlátozások/plafonértékek/limitek, a fedezett hitelek kibocsátására vonatkozó mennyiségi korlátozások stb. az iránymutatások 10. címében meghatározott kritériumokkal összhangban történő meghatározása formájában.

453. Az alábbiakban bemutatunk néhány példát az egyedi mennyiségi likviditási követelmények felépítésére vonatkozó különböző módszerekre:

Példa egyedi követelmények részletezésére

2015. január 1-től és eltérő utasítás érkezéséig X Banknak a következőket kell teljesítenie:

- a. **1. módszer – biztosítania kell, hogy a kiegyenlítési képessége minden esetben pl. a likviditási nettó kiáramlásainak a likviditásfedezeti mutatóban mértek szerinti 125%-a, vagy annál magasabb.**
- b. **2. módszer – biztosítania kell, hogy a kiegyenlítési képessége minden esetben egy olyan túlélési periódust eredményez, amely 3 hónap vagy annál hosszabb, amelyet a belső likviditási stresszteszt/a lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés/a felügyelő által kialakított mérőszámok segítségével lehet mérni.**
- c. **3. módszer**
 - **biztosítania kell, hogy a kiegyenlítési képesség minden esetben EUR X milliárd vagy annál több; vagy**
 - **biztosítania kell, hogy a kiegyenlítési képessége minden esetben a likviditásfedezeti mutató szerint meghatározott minimumkövetelményen felüli EUR X milliárd vagy annál több.**
- d. **4. módszer – biztosítania kell, a stabil finanszírozása az nettó stabil forrásellátottsági ráta szerint meghatározott minimumkövetelményen felüli EUR X milliárd vagy annál több.**

9.6 Az eredmények összesítése és a pontszám meghatározása

454. A fenti értékelés elvégzését követően az illetékes hatóságoknak ki kell alakítaniuk a véleményüket arról, hogy a meglévő likviditási források ésszerű fedezetet biztosítanak azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmény ki van téve, vagy ki lehet téve. Ezt a véleményt az eredmények összefoglalásában kell kifejtetni, amelynek tartalmaznia kell a 12. táblázatban meghatározott szempontokon alapuló pontszámot is.

455. Közös döntés esetében (ahol szükséges) az illetékes hatóságoknak a likviditási értékelést és pontszámot kell felhasználniuk annak meghatározásához, hogy a likviditási források megfelelőek-e.

12. táblázat: Felügyeleti megfontolások a likviditásmegfelelés pontozásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	Az intézmény likviditási pozíciója és finanszírozási profilja nem jelent kimutatható kockázatot az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei kellő mértékben meghaladják a felügyeleti mennyiségi követelményeket, és ez várhatóan így marad a jövőben. A hosszú távú finanszírozás (>1 év) összetétele és stabilitása nem jelent kimutatható kockázatot az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban. Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása nem ütközik akadályba, vagy minden jogalany a felügyeleti követelményeket meghaladó kiegyenlítési képességgel és likviditási tartalékokkal rendelkezik. Az intézmény elfogadható és megbízható likviditási kontingenciatervvvel rendelkezik, amely hatékonyan működik, ha szükséges.
2	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja alacsony szintű kockázatot jelent az	<ul style="list-style-type: none"> Az intézmény kiegyenlítési képessége és likviditási pufferei meghaladják a felügyeleti mennyiségi követelményeket, de fennáll a

	intézmény életképességére nézve.	<p>kockázata, hogy ez nem marad így.</p> <ul style="list-style-type: none"> • A hosszú távú finanszírozás (>1 év) összetétele és stabilitása alacsony szintű kockázatot jelent az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban. • Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása kis mértékben akadályba ütközik vagy ütközhet. • Az intézmény elfogadható és megbízható likviditási kontingenciatervvvel rendelkezik, amely hatékonyan, de nem kockázatmentesen működik, ha szükséges.
3	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja közepes szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége vagy likviditási pufferei romlanak és/vagy nem érik el a felügyeleti mennyiségi követelményeket, és kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az intézmény képes lesz ismét megfelelni ezeknek a követelményeknek kellő időben. • A hosszú távú finanszírozás (>1 év) összetétele és stabilitása közepes szintű kockázatot jelent az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban. • Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása akadályba ütközik. • Az intézmény likviditási kontingenciaterve valószínűleg nem hatékony.
4	Az intézmény likviditási pozíciója és/vagy finanszírozási profilja magas szintű kockázatot jelent az	<ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény kiegyenlítési képessége vagy likviditási pufferei gyors mértékben romlanak és/vagy nem érik el a felügyeleti mennyiségi

	intézmény életképességére nézve.	<p>követelményeket, és komoly kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az intézmény képes lesz ismét megfelelni ezeknek a követelményeknek kellő időben.</p> <ul style="list-style-type: none">• A hosszú távú finanszírozás (>1 év) összetétele és stabilitása magas szintű kockázatot jelent az intézmény tevékenységével és üzleti modelljével kapcsolatban.• Adott esetben a likviditásnak a csoporthoz tartozó szervezetek közötti szabad áramlása komoly akadályba ütközik.• Az intézménynek nincs likviditási kontingenciaterve vagy ha van, az nyilvánvalóan nem megfelelő.
--	----------------------------------	--

10. cím – Átfogó SREP-értékelés és felügyeleti intézkedések alkalmazása

10.1 Általános megfontolások

456. A jelen cím a SREP-elemek értékelési eredményeinek az átfogó SREP-értékelésbe történő beépítésével foglalkozik. Ezen kívül foglalkozik még a SREP-elemek értékelése révén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére szolgáló felügyeleti intézkedések illetékes hatóságok által történő alkalmazásával. Az illetékes hatóságok alkalmazhatják a 2013/36/EU irányelvben (104. és 105. cikk) és nemzeti jogszabályokban meghatározott felügyeleti intézkedéseket, és adott esetben a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedéseket, vagy a fentiek bármilyen kombinációját.

457. Az illetékes hatóságok felügyeleti hatáskörüket az egyes SREP-elemek értékelése során feltárt hiányosságok alapján és az átfogó SREP-értékelés (többek között a pontszám) figyelembe vételével gyakorolhatják, szem előtt tartva a következőket:

- a. a hiányosságok/sebezhető pontok lényegessége, és a probléma figyelmen kívül hagyásából eredő lehetséges prudenciális hatás (azaz szükséges-e a problémát egy egyedi intézkedéssel kezelni);
- b. az intézkedések összhangban vannak-e/arányban állnak-e egy adott SREP-elem átfogó értékelésével (és az átfogó SREP-értékeléssel);
- c. a hiányosságokat/sebezhető pontokat kezelték-e egyéb intézkedésekkel;
- d. ugyanazokat a célkitűzéseket lehetne-e elérni más intézkedésekkel, amelyek azonban kevesebb adminisztrációs és pénzügyi terhet jelentenének az intézmény számára;
- e. az intézkedés alkalmazásának a felügyeleti célkitűzés elérése szempontjából optimális szintje és időtartama; valamint
- f. annak a lehetősége, hogy az azonosított kockázatok és sebezhető pontok korrelálhatnak és/vagy önmagukat erősíthetik, amely a felügyeleti intézkedések szigorítását vonhatja maga után.

458. A SREP-elemek értékelése során feltárt egyedi hiányosságok kiküszöbölésére szolgáló felügyeleti intézkedések alkalmazása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a 7. és 9. címben meghatározott kritériumok alapján alkalmazandó általános mennyiségi szavatolótőke- és likviditási követelményeket.

459. Az illetékes hatóságok bármilyen felügyeleti tevékenység (pl. helyszíni vizsgálatok, a vezető testület és a kulcsfontosságú funkciók tagjainak alkalmassági vizsgálata) eredményeihez közvetlenül kapcsolódó felügyeleti intézkedéseket tehetnek ha az ilyen tevékenységek eredményei a felügyeleti intézkedések azonnali alkalmazását teszik szükségessé a lényeges hiányosságok megszüntetése érdekében.

10.2 Átfogó SREP-értékelés

460. Az átfogó SREP-értékelés meghatározásához az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a SREP-elemek értékelésének eredményeit, így különösen a következőket:

- a. azok a kockázatok, amelyekkel az intézmény szembesül vagy szembesülhet;
- b. annak a valószínűsége, hogy az intézmény irányítása, kontroll-hiányosságai és/vagy üzleti modellje vagy stratégiája súlyosbíthatják vagy mérsékelhetik ezeket a kockázatokat, vagy új kockázati forrásoknak tehetik ki az intézményt;
- c. az intézmény szavatolótőkéje és likviditási forrásai megbízható fedezetet biztosítanak az ilyen kockázatokra; valamint
- d. az elemek közötti lehetséges pozitív vagy negatív kölcsönhatás (az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy egy erős tőkepozíció mérsékelheti a likviditás és finanszírozás terén megfogalmazott bizonyos aggályokat, vagy ezzel szemben egy gyenge tőkepozíció súlyosbíthatja az ilyen aggályokat).

461. A fenti megfontolások alapján az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmény életképességét a „nem életképes” ponthoz való közelségként annak alapján, hogy az intézmény szavatolótőkéje és likviditási forrásai, irányítása, kontrollmechanizmusai és/vagy üzleti modellje vagy stratégiája megfelelő fedezetet biztosítanak-e azokra a kockázatokra, amelyekkel az intézmény szembesül vagy szembesülhet.

462. Ennek az értékelésnek az alapján az illetékes hatóságoknak a következők szerint kell eljárniuk:

- a. meg kell hozniuk az aggályok kezeléséhez szükséges felügyeleti intézkedéseket (a SREP értékelések egyedi megállapításainak kezelésére szolgáló egyedi intézkedéseken felül);
- b. meg kell határozniuk az intézményre vonatkozó jövőbeli felügyeleti forráselkülönítést és tervezést, beleértve annak meghatározását, hogy az intézményt alá kell-e vetni a Felügyeleti Vizsgálati Programnak;
- c. meg kell határozniuk a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedések szükségességét; valamint

- d. meg kell határozniuk, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének értelmében az intézmény „fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik-e”.

463. A 13. táblázatban meghatározott megfontolásokon alapuló pontszámnak tükröznie kell az átfogó SREP-értékelést, amelyet egyértelműen dokumentálni kell a átfogó SREP-értékelés éves összesítésében. Ennek az éves összesítésnek tartalmaznia kell az átlagos SREP-pontszámot, a SREP egyes elemeire adott pontszámot, valamint az előző 12 hónap során tett bármilyen felügyeleti megállapítást.

13. táblázat: Felügyeleti megfontolások az átlagos SREP-pontszám meghatározásához

Pontszám	Felügyeleti vélemény	Szempontok
1	Az azonosított kockázatok nem jelentenek kimutatható kockázatot az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> Nem merülnek fel aggályok intézmény üzleti modelljével és stratégiájával kapcsolatban. Nem merülnek fel aggályok a belső irányítással és intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban. Az intézmény tőke- és likviditási kockázatai nem eredményezik jelentős prudenciális hatás kimutatható kockázatát. Nem merülnek fel aggályok a szavatolótőke összetételével és mennyiségével kapcsolatban. Nem merülnek fel aggályok az intézmény likviditási pozíciójával és finanszírozási profiljával kapcsolatban.
2	Az azonosított kockázat alacsony szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> Kevésbé súlyos aggályok merültek fel az intézmény üzleti modelljével és stratégiájával kapcsolatban. Kevésbé súlyos aggályok merültek fel az intézmény irányításával vagy az intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban. A tőke- és likviditási kockázatból eredő jelentős prudenciális hatás alacsony kockázata áll fenn. Kevésbé súlyos aggályok merültek fel az intézmény szavatolótőkéjének összetételével és minőségével kapcsolatban. Kevésbé súlyos aggályok merültek fel az intézmény likviditási pozíciójával és/vagy finanszírozási profiljával kapcsolatban.

3	Az azonosított kockázat közepes szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Közepesen súlyos aggályok merültek fel az intézmény üzleti modelljével és stratégiájával kapcsolatban. • Közepesen súlyos aggályok merültek fel az intézmény irányításával vagy az intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban. • A tőke- és likviditási kockázatból eredő jelentős prudenciális hatás közepes kockázata áll fenn. • Közepesen súlyos aggályok merültek fel az intézmény szavatolótőkéjének összetételével és minőségével kapcsolatban. • Közepesen súlyos aggályok merültek fel az intézmény likviditási pozíciójával és/vagy finanszírozási profiljával kapcsolatban. • Lehetséges, hogy az intézmény elkezdte felhasználni a helyreállítási tervében szereplő lehetőségeket.
4	Az azonosított kockázat magas szintű kockázatot jelent az intézmény életképességére nézve.	<ul style="list-style-type: none"> • Súlyos aggályok merültek fel az intézmény üzleti modelljével és stratégiájával kapcsolatban. • Súlyos aggályok merültek fel az intézmény irányításával vagy az intézményi kontrollmechanizmusokkal kapcsolatban. • A tőke- és likviditási kockázatból eredő jelentős prudenciális hatás magas kockázata áll fenn. • Súlyos aggályok merültek fel az intézmény szavatolótőkéjének összetételével és minőségével kapcsolatban. • Súlyos aggályok merültek fel az intézmény likviditási pozíciójával és/vagy finanszírozási profiljával kapcsolatban. • Lehetséges, hogy az intézmény a helyreállítási tervében szereplő lehetőségek jelentős számát igénybe vette.
5	Az intézmény „fizetéképtelen vagy	<ul style="list-style-type: none"> • Közvetlen kockázat fenyegeti az

	valószínűleg fizetéseképtelenné válik”.	intézmény életképességét. <ul style="list-style-type: none"> • Az intézmény megfelel a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésében meghatározott „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik” feltételeinek.
--	---	--

464. Ha az intézményt a „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik” kategóriába sorolják, amelyet az „F” átlagos SREP-pontszám fejez ki, a 2014/59/EU irányelv 32. cikkében meghatározott eljárást követve az illetékes hatóságoknak fel kell venniük a kapcsolatot a szanalási hatóságokkal az eredményekről való konzultáció céljából.

10.3 Tőkeintézkedések alkalmazása

465. Az illetékes hatóságoknak pótlólagos tőkekövetelményt kell előírniuk a teljes SREP-tőkekövetelménynek a 7. címbe leírt eljárással és feltételekkel összhangban történő meghatározása révén.

466. Az előző bekezdésben meghatározott követelmények ellenére az illetékes hatóságok további tőkeintézkedéseket alkalmazhatnak a SREP-elemek értékelése során feltárt sebezhető pontok és hiányosságok alapján, mely intézkedések magukban foglalják a következőket:

- a. a nettó profit a szavatolótőke megerősítésére történő fordítása a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének h) pontjával összhangban;
- b. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének i) pontjával összhangban a tulajdonosoknak, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetés korlátozása vagy megtiltása, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek; és/vagy

9 Az illetékes hatóság véleménye a következő: (1) Az intézmény nem tartja be, vagy objektív elemek alátámasztják azt a megállapítást, hogy az intézmény a közeljövőben nem fogja betartani az engedélyezés meghosszabbításának követelményeit, olyan módon, amely indokolttá teszi az engedély visszavonását az illetékes hatóság által, többek között azért, mert az intézmény olyan veszteségeket szenvedett el vagy fog elszenvedni, amely ki fogja meríteni az összes szavatolótőkéjét vagy annak jelentős részét; (2) az intézmény kevesebb eszközzel rendelkezik, mint amennyi a kötelezettsége, vagy objektív elemek alátámasztják azt a megállapítást, hogy az intézmény a közeljövőben kevesebb eszközzel fog rendelkezni, mint amennyi a kötelezettsége; vagy (3) az intézmény nem tudja az adósságait vagy egyéb kötelezettségeit kifizetni azok esedékessé válásakor, vagy objektív elemek alátámasztják azt a megállapítást, hogy az intézmény a közeljövőben nem lesz képes az adósságait vagy egyéb kötelezettségeit kifizetni azok esedékessé válásakor.

A 2014/59/EU irányelv 32. cikke (4) bekezdésének d) pontja meghatározza a rendkívüli állami pénzügyi támogatás feltételeit arra az esetre, ha az intézmény „fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik”, de ezeket a feltételeket nem kell figyelembe venni a SREP értékeléshez, valamint az illetékes hatóságok általi meghatározáshoz.

- c. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől különleges eszközkezelést megkövetelése.

10.4 Likviditási intézkedések alkalmazása

467. Az illetékes hatóságok egyedi likviditási követelményeket kell előírniuk a 9. címben meghatározott eljárással és feltételekkel összhangban.

468. Az előző bekezdésben meghatározott egyedi mennyiségi követelmények ellenére az illetékes hatóságok további likviditási intézkedéseket alkalmazhatnak a likviditási és finanszírozási kockázat értékelése során feltárt sebezhető pontok és hiányosságok alapján, mely intézkedések magukban foglalják a következőket:

- a. a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban egyedi likviditási követelmények előírása, beleértve az eszközök és források közötti lejárat eltérések korlátozását; és/vagy
- b. a 2013/36/EU irányelv 105. cikkével összhangban egyéb közigazgatási intézkedések, többek között prudenciális bírságok alkalmazása.

10.5 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása

469. A SREP-elemek értékelése során feltárt egyedi hiányosságok kiküszöbölése érdekében az illetékes hatóságok mérlegelhetik olyan intézkedések alkalmazását, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a mennyiségi tőke- vagy likviditási követelményekhez. Ez a szakasz a 2013/36/EU irányelv 104. és 105. cikke alapján alkalmazható lehetséges felügyeleti intézkedéseket sorolja fel a teljesség igénye nélkül.

Üzleti modell elemzése

470. Az üzleti modell elemzése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedésekbe beletartozhat, hogy az illetékes hatóságok az irányítási és ellenőrzési intézkedések kiigazítására kötelezik az intézményt az üzleti modell és a stratégia megvalósításának elősegítése céljából, vagy bizonyos üzleti tevékenységek korlátozására kötelezik őket.

471. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a kockázatkezelési és az ellenőrzési intézkedések, vagy irányítási intézkedések kiigazítására kötelezhetik az intézményt az elvárt üzleti modellel vagy stratégiával való összhang céljából, amelyet többek között az alábbi módszerekkel lehet elérni:

- a. a stratégiában feltételezett pénzügyi terv kiigazítása, ha azt nem támasztja alá belső tőketervezés vagy megbízható feltevések;

- b. a szervezeti struktúrák megváltoztatásának előírása, kockázatkezelési és ellenőrzési funkciók megerősítése az üzleti modell vagy stratégia megvalósításának támogatása céljából; és/vagy
- c. az informatikai rendszerek megváltoztatásának előírása vagy az informatikai rendszerek megerősítése az üzleti modell vagy stratégia megvalósításának támogatása céljából.

472. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) pontjával összhangban az illetékes hatóságok az üzleti modell vagy stratégia módosítására kötelezhetik az intézményt, ha

- a. ezeket nem támasztják alá megfelelő szervezeti, irányítási, kockázati kontroll- és kockázatkezelési intézkedések;
- b. ezeket nem támasztják alá tőke- és működési tervek, beleértve a megfelelő pénzügyi, emberi és technológiai (IT) erőforrások elosztását; és/vagy
- c. a stratégia a rendszerkockázat megemelkedéséhez vezet, vagy veszélyezteti a pénzügyi stabilitást.

473. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. megkövetelhetik az intézményektől a beszerzett/forgalmazott termékeikben rejlő kockázat csökkentését, többek között az alábbi módszerekkel:
 - bizonyos termékkínálatokban rejlő kockázatok megváltoztatásának előírása; és/vagy
 - a termékfejlesztéssel és -karbantartással kapcsolatos irányítási és ellenőrzési intézkedések javításának előírása;
- b. az intézmény rendszereiben rejlő kockázat csökkentésének megkövetelése az intézményektől, többek között az alábbi módszerekkel:
 - a rendszerek fejlesztésének, vagy a befektetési szint növelésének, vagy az új rendszerek megvalósítása felgyorsításának előírása; és/vagy
 - a rendszerfejlesztéssel és -karbantartással kapcsolatos irányítási és ellenőrzési intézkedések javításának előírása;

Belső irányítás és intézményi kontrollmechanizmusok

474. A belső irányítás és az intézményi kontrollmechanizmusok értékelése során feltárt hiányosságok kiküszöbölésére szolgáló felügyeleti intézkedések főként az irányítási és

kontroll intézkedések megerősítésére, vagy a termékeikben, rendszereikben és tevékenységeikben rejlő kockázat csökkentésére kötelezhetik az intézményt.

475. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. az általános irányítási intézkedéseik és szervezetük módosítására kötelezhetik az intézményt, többek között az alábbi módszerekkel:
 - a szervezeti vagy funkcionális szervezet módosítása, beleértve a adatszolgáltatási útvonalakat;
 - a kockázati politikák módosítása, vagy az ilyen politikák szervezeten belüli kialakítása és megvalósítása módjának megváltoztatása; és/vagy
 - az irányítási intézkedések átláthatóságának növelése;
- b. a vezető testület szervezetének, összetételének vagy munkaszervezésének megváltoztatásának előírása az intézmény számára;
- c. az általános kockázatkezelési intézkedések megerősítésnek megkövetelése az intézménytől, többek között az alábbiak előírása révén:
 - a kockázatvállalási hajlandóság megváltoztatása (csökkentése), a kockázatvállalási hajlandóság meghatározására szolgáló irányítási intézkedések, valamint az átfogó kockázati stratégia kialakításának módosítása;
 - az ICAAP és ILAAP eljárások és modellek fejlesztése, ahol ezeket nem ítélték meg a célra megfelelőnek;
 - a stressztesztelési képességek és az átfogó stressztesztelési program fejlesztése; és/vagy
 - a kontingenciatervek készítésének fejlesztése;
- d. a belső kontroll intézkedések megerősítésnek megkövetelése az intézménytől, többek között az alábbiak előírása révén:
 - a belső ellenőrzési funkció függetlensége és megfelelő személyzeti erőforrásainak biztosítása; és/vagy
 - a belső adatszolgáltatási folyamat fejlesztése, biztosítva, hogy a vezető testületnek történő jelentéstétel megfelelő;
- e. az információs rendszerek vagy az üzletmenet-folytonosságra vonatkozó intézkedések javításának megkövetelése az intézménytől, pl. az alábbiak előírása révén:

- a rendszerek megbízhatóságának növelése; és/vagy
- az üzletmenet-folytonossági tervek tesztelésének fejlesztése.

476. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a következőkre kötelezhetik az intézményeket:

- a. a javadalmazási politikák módosítása; és/vagy
- b. a nettó bevételek százalékában kifejezett változó javadalmazás korlátozása.

Hitel- és partnerkockázat értékelése

477. A hitel- és partnerkockázat, valamint az ezekhez kapcsolódó kockázatkezelési és kontroll intézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések középpontjában főként az inherens kockázat csökkentésének, vagy a kockázatkezelési és kontroll intézkedések megerősítésének előírása állhat.

478. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a következőkre kötelezhetik az intézményeket:

- a. a vezető testület vagy bizottságainak aktívabb bevonása a vonatkozó hiteldöntésekbe;
- b. hitelkockázat-mérési rendszerek javítása;
- c. hitelfolyamatok kontrolljának javítása; és/vagy
- d. a biztosítékok kezelésének, értékelésének és monitorozásának javítása.

479. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a következőkre kötelezhetik az intézményeket:

- a. specifikus tartalékképzési politika alkalmazása – ahol ezt a számviteli szabályok és szabályzatok lehetővé teszik –, valamint a tartalékok megnövelése;
- b. küszöbértékek (vagy plafonértékek) alkalmazása egyedi termékekkel, szektorokkal vagy kötelezett-típusokkal szembeni kockázati kitettségek mennyiségének kiszámítására szolgáló belső kockázati paraméterekre és/vagy kockázati súlyokra;
- c. magasabb „haircut-ok” alkalmazása a biztosíték értékére; és/vagy
- d. szavatolótőke-többlet tartása a tartalékok könyvelési értéke és az eszközök prudens értékelése (eszközminőségi felülvizsgálat eredménye) közötti különbségek kiegyenlítése céljából, megjelölve a tartalékok által nem lefedett várt veszteségeket.

480. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a következőkre kötelezhetik az intézményeket:

- a. nagy kitettségek és a hitelkoncentrációs kockázat egyéb forrásainak csökkentése;
- b. hitelnyújtási kritériumok szigorítása az összes vagy némelyik termék- vagy kötelezett-kategóriára vonatkozóan; és/vagy
- c. egyedi eszközökkel (pl. jelzáloghitelek, exportfinanszírozás, kereskedelmi ingatlanok, értékpapírosítás stb.), kötelezett-kategóriával, szektorokkal, országokkal stb. szembeni kitettségek csökkentése és/vagy az ilyen kitettségekkel szembeni védelem megszerzése.

481. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban az illetékes hatóságok a hitelkockázatra vonatkozó, a vezető testület és a felső vezetés számára történő jelentéstétel minőségének és gyakoriságának növelését írhatják elő az intézmény számára.

Piaci kockázat

482. A piaci kockázat, valamint az ezekhez kapcsolódó kockázatkezelési és kontroll intézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések középpontjában főként az inherens kockázat csökkentésének, vagy a kockázatkezelési és kontroll intézkedések megerősítésének előírása állhat.

483. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy többek között a következő módszerekkel szüntessék meg azokat a hiányosságokat, amelyek az intézmény piaci kockázat azonosítására, mérésére, monitorozására és kontrolljára vonatkozó képességével kapcsolatban merültek fel:

- a. az intézmény belső módszere, vagy utólagos ellenőrzési vagy stressztesztelési képessége teljesítmények növelése;
- b. a piaci kockázattal kapcsolatban az intézmény felső vezetésének szolgáltatott jelentések minőségének és gyakoriságának növelése; és/vagy
- c. a piaci tevékenység gyakoribb és részletesebb belső ellenőrzésének előírása.

484. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. bizonyos termékekbe történő befektetés korlátozása, ha az intézmény politikái és eljárásai nem biztosítják, hogy az ilyen termékekből eredő kockázatot megfelelően kezelik és kontrollálják;

- b. a kockázatos eszközökkel és/vagy illikvid pozíciókkal szembeni kitettségeik fokozatos csökkentésére vonatkozó terv bemutatásának előírása az intézmény számára; és/vagy
- c. pénzügyi termékek leválasztásának megkövetelése, ha az intézmény értékelési folyamatai nem eredményeznek konzervatív értékeléseket, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendeletben előírtaknak.

485. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. megkövetelhetik az intézményektől, hogy csökkentsék az inherens piaci kockázat szintjét (fedezeti ügylet vagy eszközök értékesítése révén), ha jelentős hiányosságokat találtak az intézmény mérési rendszereiben; és/vagy
- b. megkövetelhetik az intézményektől, hogy csökkentsék a központi szerződő feleken keresztül elszámolt derivatívák mennyiségét.

Működési kockázat

486. A működési kockázat, valamint az ezekhez kapcsolódó kockázatkezelési és kontroll intézkedések értékelése során feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló felügyeleti intézkedések középpontjában főként az inherens kockázat csökkentésének, vagy a kockázatkezelési és kontroll intézkedések megerősítésének előírása állhat.

487. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. kötelezhetik az intézményeket, hogy aktívabban vonják be a vezető testületet a működési kockázat kezelésével kapcsolatos döntésekbe;
- b. kötelezhetik az intézményeket, hogy vegyék figyelembe az inherens működési kockázatot az új termékek és rendszerek jóváhagyásakor; és/vagy
- c. kötelezhetik az intézményeket, hogy fejlesszék a működési kockázat azonosítására és mérésére szolgáló rendszereket.

488. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. kötelezhetik az intézményeket, hogy csökkentsék a kiszervezés mértékét; és/vagy
- b. kötelezhetik az intézményeket, hogy mérsékeljék a működési kockázattal szembeni kitettségeket (pl. biztosítással, több kontroll pont bevezetésével stb.).

Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat

489. A többlet-szavatolótőke tartásának a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban történő előírásától függetlenül az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a felügyeleti intézkedések alkalmazását az alábbi esetekben:

- a. ha a nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat jelen van és lényegesnek minősül (lásd 8. cím);
- b. ha a SREP eredményei bármilyen hiányosságot tárnak fel a banki könyvi kamatláb-kockázat inherens szintjének értékelésében, vagy az ehhez kapcsolódó kockázatkezelési és ellenőrzési intézkedésekben; vagy
- c. ha az intézmény jelentései szerint a kamatlábak hirtelen és váratlan változása következtében az üzleti értéke a szavatolótőke több mint 20%-ával csökkenhet (standard kamatláb-sokk) a 2013/36/EU rendelet 98. cikkének (5) bekezdése szerint.

490. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy szüntessék meg azokat a hiányosságokat, amelyeket a nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat azonosításával, mérésével, monitorozásával és kontrolljával kapcsolatban tártak fel, pl. a következők érdekében:

- a. a stressztesztelési képesség növelése; és/vagy
- b. a likviditáskezeléssel kapcsolatos, az intézmény vezető testülete számára nyújtott információszolgáltatás növelése.

491. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban az illetékes hatóságok kötelezhetik az intézményeket, hogy módosítsák a belső limiteket a tevékenységekben, termékekben és rendszerekben rejlő kockázat csökkentése céljából.

492. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban az illetékes hatóságok további vagy gyakoribb jelentéstételt írhatnak elő az intézmény banki könyvi kamatláb-kockázat pozícióival kapcsolatban.

493. A standard kamatláb-sokk alkalmazására történő reagálásként használt intézkedések a felhasznált számítási módszer összetettségétől, valamint a standard kamatláb-sokk és az üzleti érték szintjének megfelelőségétől függenek. Ha az üzleti érték csökkenését egy viszonylag magától értetődő vagy standard számítási módszerrel határozták meg, az illetékes hatóságok kezdetnek további, adott esetben belső információkat kérhetnek. Ha azonban a csökkenés egy olyan komplexebb modell eredményén alapul, amelyről az illetékes hatóságok több információval rendelkeznek, gyorsabban fel tudják mérni a megfelelő intézkedéseket.

Az utóbbi esetben az intézkedés kiválasztásakor figyelembe kell venni a jelen iránymutatások 6. címével összhangban elvégzett banki könyvi kamatláb kockázat értékelés eredményeit.

Likviditási kockázat

494. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. követelményeket írhatnak elő a rendelkezésre álló likvid eszközök koncentrációjára vonatkozóan, beleértve a következőket:
 - az intézmény likvid eszközökkel kapcsolatos profiljának összetételével kapcsolatos követelmények partnerek, pénznem stb. vonatkozásában; és/vagy
 - finanszírozási koncentrációkra vonatkozó plafonértékek, limitek vagy korlátozások;
- b. eszközök és források lejáratára közötti rövid távú szerződéses vagy magatartási eltérésekre vonatkozó korlátozások kiszabása, beleértve a következőket:
 - eszközök és források lejáratára közötti (egyedi időcsoportokon belüli) eltérésekre vonatkozó korlátok;
 - a minimális túlélési periódusra vonatkozó limitek; és/vagy

bizonyos rövid távú finanszírozási forrásoktól, pl. pénzügyi finanszírozástól való függőségre vonatkozó limitek.

495. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban az illetékes hatóságok további vagy gyakoribb jelentéstételt írhatnak elő az intézmény számára a likviditási pozíciókkal kapcsolatban, beleértve a következőket:

- a. a likviditási fedezetre és/vagy nettó stabil finanszírozásra vonatkozó jelentéstétel gyakorisága; és/vagy
- b. egyéb likviditási jelentések, pl. „kiegészítő monitorozás mérőszámok” gyakorisága és részletessége.

496. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy többek között a következő módszerekkel szüntessék meg azokat a hiányosságokat, amelyek az intézmény a likviditási kockázat azonosítására, mérésére, monitorozására és kontrolljára vonatkozó képességével kapcsolatban merültek fel:

- a. a stressztesztelési képesség fejlesztése az intézmény likviditási kockázata azonosításának és számszerűsítésének javítása céljából;

- b. a likvid eszközök monetizálásával kapcsolatos képesség fejlesztése;
- c. az intézmény likviditási kontingenciatervének és a likviditással kapcsolatos korai figyelmeztető mutatók fejlesztése; és/vagy
- d. a likviditáskezeléssel kapcsolatos, az intézmény vezető testülete számára nyújtott információszolgáltatás növelése.

Finanszírozási kockázat

497. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény finanszírozási profiljának módosítását szolgáló intézkedések megtételét, beleértve a következőket:

- a. bizonyos (valószínűleg volatilis) finanszírozási piacoktól, pl. nagykereskedelmi finanszírozástól való függés csökkentése;
- b. a finanszírozási profil koncentrációjának csökkentése partnerekre, a hosszú távú lejáratú profil csúcsaira, pénznemekre (ezek közti eltérésekre) stb. vonatkozóan; és/vagy
- c. a terhelt eszközök mennyiségének csökkentése, különbséget téve a teljes terhelés és túlbiztosítás között (pl. fedezett kötvényekre, hitelkeret-lehívásokra stb. vonatkozóan).

498. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontjával összhangban az illetékes hatóságok további vagy gyakoribb jelentéstételt írhatnak elő az intézmény finanszírozási pozícióival kapcsolatban, beleértve a következőket:

- a. gyakoribb szabályozói jelentéstétel a finanszírozási profil monitorozásával kapcsolatban (pl. a nettó stabil forrásellátottsági rátára vagy a „kiegészítő monitorozási mérőszámokra” vonatkozóan); és/vagy
- b. az intézmény finanszírozási tervére vonatkozó gyakoribb jelentéstétel a felügyelő számára.

499. A 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az illetékes hatóságok

- a. előírhatják az intézmény finanszírozási kockázati kontrolljával kapcsolatban feltárt hiányosságok kezelésére szolgáló intézkedések megtételét, beleértve az alábbiakat:
 - az intézmény vezetőségi tájékoztatást irányító testületének a finanszírozási kockázattal kapcsolatban szolgáltatott jelentések javítása;

- a finanszírozási terv újbóli meghatározása vagy javítása; és/vagy
 - az intézmény kockázatvállalási hajlandóságára/kockázati toleranciájára vonatkozó limitek meghatározása;
- b. az intézmény stressztesztelési képességeinek fejlesztése, többek között hosszabb stressz-időszak előírása révén.

10.6 Felügyeleti és korai beavatkozási intézkedések közötti kölcsönhatások

500. Az ebben a címben meghatározott felügyeleti intézkedéseken felül az illetékes hatóságok alkalmazhatják a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében meghatározott korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek célja a 2013/36/EU irányelv 104. és 105. cikkében meghatározott felügyeleti intézkedések kiegészítése.

501. Az illetékes hatóságoknak a korai beavatkozási intézkedéseket az egyéb felügyeleti intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazniuk, és a korai beavatkozási intézkedések alkalmazása során a legmegfelelőbb intézkedést kell kiválasztaniuk, hogy az adott válasz arányban álljon az adott körülményekkel.

10.7 Felügyeleti és makroprudenciális intézkedések közötti kölcsönhatások

502. Amennyiben egy intézmény makroprudenciális intézkedések hatálya alá tartozik, az illetékes hatóságoknak a következőket kell értékelniük:

- a. a szavatolótőke-követelmények kiszámításához a felügyelet által jóváhagyott modelleket használó intézmény döntése alapján a makroprudenciális intézkedés által megcélzott egyedi sebezhető pontot/hiányosságot kihagyják-e az intézkedés hatálya alól a kialakítási sajátosságai miatt (pl. a makroprudenciális intézkedés megnöveli bizonyos kitétségi osztályok kockázati súlyát, amely azt jelenti, hogy az intézkedés csak azokat az intézményeket fedné le, amelyek a hitelkockázatra vonatkozó minimális szavatolótőke-követelmények kiszámításához a standard módszert alkalmazzák, és így a belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézményeket közvetlenül nem érintené); valamint
- b. adott esetben a makroprudenciális intézkedés megfelelően kezeli-e egy adott intézmény mögöttes kockázatait/sebezhető pontjait/hiányosságait.

503. Ha a kialakítási sajátosságai miatt a makroprudenciális intézkedés nem fed le egy adott intézményt (a fentiekben leírtak szerint), az illetékes hatóságok mérlegelhetik az intézkedés hatályának közvetlenül az adott intézményre történő kiterjesztését (pl. egyenértékű kockázati súlyok alkalmazása a makroprudenciális intézkedés által megcélzott bizonyos kitétségi osztályokra).

504. Ha a SREP értékelés arra a következtetésre jut, hogy a makroprudenciális intézkedés nem kezeli megfelelően az intézmény mögöttes kockázatait vagy hiányosságait (azaz az intézmény magasabb szintű kockázatnak van kitéve vagy magasabb szintű kockázatot jelent, mint a makroprudenciális intézkedés által megcélzott szint, vagy a feltárt hiányosságok lényegesebbek, mint az intézkedés által megcélzott hiányosságok), az illetékes hatóságoknak mérlegelniük kell a makroprudenciális intézkedések további intézményspecifikus intézkedésekkel történő kiegészítését.

11. cím – A SREP alkalmazása határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportoknál

505. Ez a cím a jelen iránymutatásokban meghatározott egységes SREP eljárások és módszertan határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportokkal és az azokat alkotó szervezetekkel kapcsolatos alkalmazásával foglalkozik. Ezen kívül a cím hivatkozik a 2013/36/EU irányelv 113. cikkével, valamint a Bizottság az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeit meghatározó 710/2014/EU Végrehajtási Rendeletével¹⁰ összhangban végrehajtandó együttes értékelési és határozathozatali eljárásra.

11.1 A SREP alkalmazása határon átnyúló csoportokra

506. A SREP és a jelen iránymutatások határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportokra történő alkalmazása során az illetékes hatóságoknak az egész csoport, valamint az azt alkotó egyes szervezeteket életképességét is fel kell mérniük. Ehhez a folyamatot két szakaszra kell osztani: (1) az illetékes hatóságok előzetes értékelést készítenek a közvetlen felügyeletük alá tartozó szervezetekről, majd (2) a 2013/36/EU irányelv 113. és 116. cikkében foglaltaknak megfelelően az illetékes hatóságok a felügyeleti kollégiumok keretében együttesen megvitatják és véglegesítik az értékelést.

507. Az iránymutatások 1. címében meghatározott alkalmazási körrel összhangban:

- a. a konszolidáló felügyeleti hatóságoknak kell elvégezniük az anyavállalat és az intézménycsoport összevont szintű előzetes értékelését; valamint
- b. az illetékes hatóságoknak kell elvégezniük a felügyeletük alá tartozó (önálló, vagy adott esetben szubkonszolidált) szervezetek előzetes értékelését.

508. Ha az iránymutatásokat egy határon átnyúló csoport leányvállalataira alkalmazzák a fenti bekezdésben meghatározottak szerint, az előzetes értékelés elvégzésekor a leányvállalatok illetékes hatóságainak az intézményeket elsősorban egyedi alapon kell figyelembe venniük, azaz egy jogalany üzleti modelljét, stratégiáját, belső irányítását és intézményi kontrollmechanizmusait, tőke- és likviditási kockázatát, valamint tőke- és likviditás-megfelelőségét úgy kell értékelniük, mintha különálló intézmény lenne. Adott esetben az ilyen előzetes értékelés megállapításainak magukban kell foglalniuk a kulcsfontosságú sebezhető pontok meghatározását a határon átnyúló jelleg vagy a csoport szempontjából,

¹⁰ A Bizottság 2014. június 23-i 710/2014/EU végrehajtási rendelete, HL L 188., 2014.6.27., 19. o.

amelyek abból eredhetnek, hogy egy intézmény az anyavállalatra/csoportra támaszkodik finanszírozás, tőke, technológiai támogatás stb. szempontjából. Az egyedi alapon végzett előzetes értékelésükben az illetékes hatóságoknak tükrözniük kell a csoport részét képező jogalannyal kapcsolatos erősségeket és mérséklő tényezőket, amelyek a csoportos technológiai támogatáshoz, pénzügyi támogatáshoz stb. kapcsolódhatnak.

509. A SREP-elemek ilyen előzetes értékelése eredményeinek, többek között az anyavállalattól/csoporttól való kulcsfontosságú függésekről alkotott álláspontoknak inputként kell szolgálniuk a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes értékelési és határozathozatali folyamathoz, és így ezeket a illetékes hatóságoknak meg kell vitatniuk a 2013/36/EU irányelv 116. cikke alapján létrehozott felügyeleti kollégiumok keretein belül.

510. A felügyeleti kollégiumok keretein belüli megbeszéléseket és az együttes értékelési folyamat eredményeit követően az illetékes hatóságoknak véglegesíteniük kell a SREP értékelésüket, a kollégiumi megbeszélések eredménye alapján szükséges kiigazítások megtételével.

511. Ha az illetékes hatóság előzetes értékelése a csoporton belüli pozíciókkal kapcsolatos egyedi hiányosságokat tár fel (pl. az anyavállalattal szembeni kitettségek magas koncentrációja, a csoporton belüli finanszírozásra való támaszkodás, egy jogalany stratégiájának fenntarthatóságával kapcsolatos aggályok stb.), amelyek egyedi alapon negatívan befolyásolják egy jogalany általános életképességét, a felügyeleti kollégiumok keretein belül az illetékes hatóságoknak meg kell vitatniuk, hogy szükséges-e módosítani egy jogalany végső értékelését a csoport méretének figyelembe vételével, beleértve a csoport összevont üzleti modelljét, stratégiáját, valamint a csoporton belüli finanszírozásra vonatkozó intézkedések meglétét és egyedi jellemzőit.

512. Az illetékes hatóságoknak a következőket kell megvitatniuk és koordinálniuk a felügyeleti kollégiumok keretében:

- a. az összevont csoporttal és az azt alkotó szervezetekkel kapcsolatos különböző SREP-elemek értékelésének tervezése, beleértve a gyakoriságok és az idővonalakat, a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes határozathozatalhoz szükséges csoportos kockázati és likviditási kockázati jelentések elkészítésének elősegítése érdekében;
- b. a SREP-elemek értékeléséhez használt referenciaértékek alkalmazásának részletei;
- c. a kockázatok alkategóriájának értékeléséhez és pontozásához használt módszer, ha az ilyenek alkategóriákat lényegesnek ítélték meg;
- d. az intézmény számára összevont és egyedi szinten előírt, a SREP-elemek értékeléséhez szükséges bemeneti adatok, köztük az ICAAP és ILAAP eljárásokból származók;

- e. az értékelés eredményei, beleértve a különböző elemekhez rendelt SREP-pontszámokat, valamint az átfogó SREP-értékelést és az átlagos SREP-pontszámot összevont és jogalanyi szinten. Az egyedi tőke- és likviditási kockázatok értékelésének megvitatása során az illetékes hatóságoknak az adott szervezet szempontjából lényegesnek minősített kockázatokra kell helyezniük a hangsúlyt.
- f. adott esetben felügyeleti és korai beavatkozási intézkedések.

513. A határon átnyúló tevékenységet folytató csoportra és az azt alkotó szervezetekre vonatkozó átfogó SREP-értékelés összefoglalójának elkészítése során az illetékes hatóságoknak ezt olyan módon kell megszerkeszteniük, amely elősegíti a SREP-jelentésre, a csoportos kockázati jelentésre, a likviditási kockázati értékelésre, valamint a csoportos likviditási kockázati értékelésre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes határozathozatalhoz szükséges sablonok az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárás alkalmazási feltételeit meghatározó 710/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott módon történő kitöltését.

11.2 SREP-tőkeértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények

514. A határon átnyúló csoportokra vonatkozó tőkemegfelelés és -követelmények a 7. címben meghatározott meghatározása részét képezi az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott együttes határozathozatali eljárásának.

515. A felügyeleti hatáskörök gyakorlása és a felügyeleti intézkedések meghozatala, beleértve a szavatolótőke-többlet az 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján a 7. címben meghatározottak szerint összevont vagy egyedi jogalanyi szinten történő előírását, az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelv 113. cikkben meghatározott együttes határozatán kell alapulnia.

516. Egy határon átnyúló csoport anya- vagy lányvállalatai esetében a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott szavatolótőke-többletre vonatkozó követelmények az irányelv 103. cikkével összefüggésben történő alkalmazását az irányelv 113. cikkében meghatározott együttes határozathozatali eljárással összhangban kell végrehajtani.

517. A szavatolótőke-szint megfelelőségéről és a szavatolótőke-többletre vonatkozó követelmények meghatározásáról folytatott megbeszélések során az illetékes hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a. az összevont és egyedi jogalanyi szinten azonosított kockázatok és hiányosságok lényegességének értékelése (azaz mely kockázatok számítanak lényegesnek az

egész csoport szempontjából, és melyek lényegesek csak egy jogalany számára), valamint az ilyen kockázatok fedezésére előírt szavatolótőke szintje;

- b. ha az azonosított hiányosságok minden szervezetnél azonosak (pl. egy adott irányítási hiányosság minden szervezetnél fennáll, vagy a hiba egy több szervezet által használt modellben van), az értékelés és a felügyeleti reagálás koordinálása, és főként annak eldöntése, hogy az intézkedést összevont szinten, vagy az egyes szervezetek szintjén arányosan kell-e végrehajtani az azonos hiányosságokat mutató szervezeteknél.
- c. Az ICAAP értékelések eredményei és az ICAAP számítások megbízhatóságáról kialakított álláspont, valamint a számítások inputként történő felhasználása a szavatolótőke-többletre vonatkozó követelmények meghatározásához;
- d. a pótlólagos tőkekövetelmény meghatározásához használt felügyeleti viszonyításiérték-számítások eredményei a csoportot alkotó minden szervezetre vonatkozóan, továbbá összevont szinten; valamint
- e. pótlólagos tőkekövetelmény kivetését a szervezetek szintjén vagy összevont szinten a végleges szavatolótőke-követelmények egységességének biztosítására; továbbá azt, hogy szükséges-e szavatolótőke átvitele az összevont szintről az egyes szervezetek szintjére.

518. A teljes SREP-tőkekövetelmény 7. címében leírtak szerinti meghatározásánál az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 113. cikkében meghatározott, az együttes határozathozatalra vonatkozó követelmények alkalmazási szintjét kell figyelembe venniük. Főként a más tagállamokban működő szervezetek esetében a teljes SREP-tőkekövetelményt és adott esetben egyéb tőkeintézkedéseket összevont és egyedi szinten is meg kell állapítani. A szubkonszolidált szint esetében a teljes SREP-tőkekövetelménynek és az egyéb tőkeintézkedéseknek csak a szubkonszolidált csoport anyavállalatára kell vonatkozniuk annak elkerülése érdekében, hogy a más tagállamokban működő leányvállalatok illetékes hatóságai által figyelembe vett szavatolótőke-többletre vonatkozó követelményeket ne számolják kétszer.

11.3 SREP-likviditásértékelés és intézményspecifikus prudenciális követelmények

519. A 2013/36/EU irányelv 113. cikke (1) bekezdésének b) pontja vonatkozásában az illetékes hatóságoknak a „problémákat” jelentősnek és/vagy a „megállapításokat” lényegesnek kell tekinteniük legalább a következő esetekben:

- a. az illetékes hatóságok egyedi mennyiségi likviditási követelményeket javasolnak; és/vagy

- b. az illetékes hatóságok az egyedi mennyiségi likviditási követelményektől eltérő intézkedéseket javasolnak, és a likviditási kockázatra és/vagy finanszírozási kockázatra adott pontszám „3” vagy „4”.

11.4 Egyéb felügyeleti intézkedések alkalmazása

520. A határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok és az azokat alkotó szervezetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak meg kell vitatniuk és össze kell hangolniuk minden felügyeleti és korai beavatkozási intézkedés a csoportra és/vagy annak lényeges szervezeteire történő alkalmazását annak biztosítása érdekében, hogy a legmegfelelőbb intézkedéseket egységesen alkalmazzák az azonosított sebezhető pontokra, figyelembe véve a csoport méretét, beleértve a fentiekben meghatározott kölcsönös függőségeket és csoporton belüli intézkedéseket.

12. cím – Záró rendelkezések és végrehajtás

521. Az alábbi iránymutatások 2016. január 1-én hatályukat veszítik:

- a. A CEBS iránymutatásai a felügyeleti felülvizsgálati eljárás 2. pillér keretében történő alkalmazásáról, 2006. január 25. (CEBS Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2 (GL03));
- b. A CEBS iránymutatásai a nem kereskedési tevékenységekből származó kamatlábkkockázat felügyeleti felülvizsgálati eljárás hatálya alá tartozó kezelésének technikai szempontjairól, 2006. október 3. (CEBS Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process) „Iránymutatás felügyelőknek” című szakasza;
- c. A CEBS iránymutatásai a koncentrációs kockázat a felügyeleti felülvizsgálati eljárás alapján történő kezeléséről (GL31), 2010. szeptember 2. (CEBS Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process);
- d. A CEBS iránymutatásai a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás hatálya alá tartozó elemek együttes értékeléséről, valamint a határon átnyúló csoportok tőke megfelelésére vonatkozó együttes határozathozatalról (GL39), 2010. április 7. (CEBS Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups); valamint
- e. Az EBH iránymutatásai a fedezettel nem rendelkező hitelfelvevőknek nyújtott devizahitelezésre vonatkozó, a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat alapján alkalmazott tőkeintézkedésekről (EBA/GL/2013/02), 2013. december 20. (EBA Guidelines on capital measures for FX lending to unhedged borrowers under the supervisory review and evaluation process).

522. Az illetékes hatóságoknak az iránymutatásokat azok felügyeleti eljárásaikba történő átültetésével kell végrehajtaniuk 2016. január 1-ig.

523. Az iránymutatások egyes rendelkezései az alábbi átmeneti rendelkezések hatálya alá tartoznak, de az illetékes hatóságok saját hatáskörükben felgyorsíthatják az átmenetet;

- a. a kockázatok diverzifikálására, valamint a 7. címben meghatározott, teljes SREP-tőkekövetelmény fedezésére szolgáló szavatolótőke-összetételre vonatkozó elvet 2019. január 1-ig nem kell végrehajtani; valamint

- b. a 9. és 10. címbe meghatározott, az nettó stabil forrásellátottsági rátához kapcsolódó mennyiségi követelményeket nem kell végrehajtani, amíg az 575/2013/EU rendelet vonatkozó követelményeit nem határozták meg és nem lépnek hatályba.

524. A jelen iránymutatások, így különösen a 7., 10. és 11. címek végrehajtása során az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a SREP tőke megfelelés, az átfogó SREP értékelés, a pótlólagos tőkekövetelmények előírása, valamint az egyéb tőkeintézkedések alkalmazása ne sértse vagy akadályozza az 575/2013/EU rendelet 500. cikkében meghatározott Bazel I-es alsó korlát intézmény általi betartását.

Mellékletek

1. melléklet: Működési kockázat, példák a veszteségek és kockázati tényezők közötti kapcsolatra

A működési kockázat megjelenési módjának bemutatása érdekében meg kell ismerni az adott kockázati eseményt alakító tényezők és az esemény hatása (azaz kimenetele) közötti összefüggéseket. Erre néhány példa az alábbi táblázatban látható.¹¹

	Kiváltó tényező	Kockázati esemény	Hatástípusok (eredmények)
Személyek	Gyújtogatás – egy személy által szándékosan elkövetett cselekmény	Tűz – tűzeset	<ul style="list-style-type: none"> • Halál/sérülés • Anyagi veszteség/költség • Vagyoni kár • Ügyfeleknél okozott fennakadás
Folyamat	Manuális hiba	Pontatlan számlák	<ul style="list-style-type: none"> • Anyagi veszteség • Számlák újrafeldolgozása
Rendszerek	IT szoftverhiba	Működésképtelen/elérhetetlen ATM automaták	<ul style="list-style-type: none"> • Ügyfélpanaszok • Kártérítés • Hírnévvesztés • Hatósági szankciók
Külső	Nagyon súlyos jégeső	Megközelíthetetlen épületek/készenléti tervek életbe léptetése	<ul style="list-style-type: none"> • Ügyfeleknél okozott fennakadás • Anyagi veszteség • Javítási költségek

¹¹ Az alapvető ok kockázati eseményt idéz elő, amelynek egy bizonyos hatása vagy több kimenetele van, melyek közül néhány számszerűsíthető.

2. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a belső irányításra és intézményi kontrollmechanizmusokra vonatkozóan

1. A 2013/36/EU irányelv 73-74., 88., 91-96. és 98. cikkei
2. *Az EBH iránymutatásai a felelős belső irányításról.*
3. *Az EBH iránymutatásai a vezető testületi tagok és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek alkalmasságának értékeléséről (EBA/GL/2012/06).*
4. *A CEBS iránymutatásai a stressztesztelésről (CEBS Guidelines on stress testing).*
5. *Az EBH iránymutatásai a javadalmazási politikákról és gyakorlatokról.*
6. *Az EBH szabályozástechnikai standardjai a helyreállítási tervek a 2014/59/EU irányelv 6. cikkének (8) bekezdése szerinti értékeléséről (EBA Regulatory Technical Standards on the assessment of recovery plans under Article 6(8) of Directive 2014/59/EU).*
7. *Az EBH szabályozástechnikai standardjai a helyreállítási tervek a 2014/59/EU irányelv 5. cikkének (10) bekezdésében meghatározott tartalmáról (EBA Regulatory Technical Standards on the content of recovery plans under Article 5(10) of Directive 2014/59/EU).*
8. *Az EBH iránymutatásai a változó javadalmazás tekintetében alkalmazandó névleges diszkontrátáról (EBA/GL/2014/01) (EBA Guidelines on the applicable notional discount rate for variable remuneration).*
9. A Bizottság 527/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az intézmény folyamatos működés melletti hitelminősítési besorolását megfelelően tükröző, a javadalmazás változó összetevőjébe beszámítható eszközosztályokat meghatározó szabályozástechnikai standardokról (HL L 148, 2014.5.20., 21. o.)
10. Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság: *A kockázati adatok hatékony összesítésének és a kockázati jelentéstétel alapelvei (Principles for effective risk data aggregation and risk reporting)*, 2013. január
11. Pénzügyi Stabilitási Tanács: *A hatékony kockázatvállalási hajlandósági keret alapelvei (Principles for An Effective Risk Appetite Framework)*, 2013. november
12. Pénzügyi Stabilitási Tanács: *Útmutatás a felügyelet és a pénzügyi vállalkozások közötti, kockázati kultúrával kapcsolatos interakcióhoz (Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture)*, 2014

3. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a tőkekövetelményekre vonatkozóan

Hitel- és partnerkockázat

1. A hitelkockázatra vonatkozó tőkekövetelmények – Általános elvek (575/2013/EU rendelet 107-110. cikkei)
2. 1. pillér szavatolótőke-kalkulációk – Sztenderd módszer (575/2013/EU rendelet 111-141. cikkei)
3. A szavatolótőke-követelmények kiszámítására szolgáló belső módszer – belső minősítésen alapuló (IRB) módszer (575/2013/EU rendelet 142-191. cikkei)
4. Hitelkockázat-mérséklés (575/2013/EU rendelet 192-241. cikkei)
5. Értékpapírosítás (575/2013/EU rendelet 242-270. cikkei)
6. Partner-hitelkockázat (575/2013/EU rendelet 271-311. cikkei)
7. Az elszámolási kockázat szavatolótőke-követelménye (575/2013/EU rendelet 378-380. cikkei)
8. Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek (575/2013/EU rendelet 404-410. cikkei)
9. Nagykockázat-vállalás (575/2013/EU rendelet 395-401. cikkei)
10. *A felügyelet felé történő adatszolgáltatásra vonatkozó EBH végrehajtás-technikai standardok (Átstrukturálási és Nemteljesítő kitettségek) (EBA Implementing Technical Standards on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures))*

Piaci kockázat

1. A kereskedési könyvre vonatkozó általános követelmények (az 575/2013/EU rendelet 102-106. cikkei)
2. 1. pillér szavatolótőke-kalkulációk (az 575/2013/EU rendelet 325-377- cikkei)
3. A hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (az 575/2013/EU rendelet 381-386. cikkei)
4. A kereskedési könyvbe bevezetett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatához kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámítására szolgáló belső módszer (a 2013/36/EU irányelv 77. cikkének (3) bekezdése)
5. Likviditáshiány kockázata (a 2013/36/EU irányelv 83. cikkének (2) bekezdése)

6. Báziskockázat (a 2013/36/EU irányelv 83. cikkének (3) bekezdése)
7. Jegyzési pozíciók (a 2013/36/EU irányelv 83. cikkének (3) bekezdése)
8. Belső modelleket használó intézmények által végrehajtott stressztesztek (a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (1) bekezdésének g) pontja)
9. Kereskedési könyvbeli pozíciók vonatkozásában tett értékelési módosítások (a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (4) bekezdése)

Működési kockázat

1. A működési kockázat kezelésére vonatkozó általános követelmények (a 2013/36/EU irányelv 76-78. és 85. cikke)
2. A szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt különböző módszerek alkalmazására vonatkozó általános alapelvek (az 575/2013/EU rendelet 312-314. cikkei)
3. Alapmutató-módszer (az 575/2013/EU rendelet 315-316. cikkei)
4. Sztenderd módszer (az 575/2013/EU rendelet 317-320. cikkei)
5. Fejlett mérési módszerek (az 575/2013/EU rendelet 321-324. cikkei)
6. Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság: *A működési kockázat megbízható kezelésének alapelvei (Principles for the Sound Management of Operational Risk)*, 2011. június

Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázat

1. Nem kereskedési tevékenységekből származó kamatkockázatra vonatkozó általános követelmények (a 2013/36/EU irányelv 84. cikke)
2. A kamatlábak 200 bázispontos változásának hatása az üzleti értékre gyakorolt hatása (a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdése)

4. melléklet: Válogatott hivatkozások és szabályozási követelmények a likviditási és finanszírozási kockázatra vonatkozóan

1. Likviditás (az 575/2013/EU rendelet 411-428. cikkei)
2. Likviditásfedezeti követelmények fokozatos bevezetése (az 575/2013/EU rendelet 460-461. cikkei)
3. Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkével összhangban kibocsátott, felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet
4. Jelentéstétel és felülvizsgálat – Likviditási követelmények (az 575/2013/EU rendelet 509. cikke)
5. SREP – Likviditási kockázat (a 2013/36/EU rendelet 86. cikke)
6. *A CEBS iránymutatásai a likviditási pufferekről és a túlélési periódusokról (CEBS Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods)*, 2009. december
7. *Az EBH iránymutatásai a likviditási adatszolgáltatás céljából eltérő kiáramlásúként kezelendő lakossági betétekről (EBA/GL/2013/01) (EBA Guidelines on retail deposits subject to different outflows for purposes of liquidity reporting)*
8. Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság: *A napközbeni likviditáskezelés ellenőrzésének eszközei*, 2013. április (*Monitoring tools for intraday liquidity management*)